

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 218

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

51 tomas

2008 m. rugpjūčio 13 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 762/2008 dėl valstybių narių akvakultūros statistikos pateikimo ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 788/96 ⁽¹⁾ 1
- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 763/2008 dėl gyventojų ir būstų surašymų ⁽¹⁾ 14
- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 764/2008 nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantį Sprendimą Nr. 3052/95/EB ⁽¹⁾ 21
- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008 nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 ⁽¹⁾ 30
- ★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 766/2008 iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą maitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą 48

Kaina: 26 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas)	60
---	----

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS BENDRAI PRIIMTI SPRENDIMAI

★ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantį Sprendimą 93/465/EEB ⁽¹⁾	82
--	----

III Akta, priimti remiantis ES sutartimi

AKTAI, PRIIMTI REMIANTIS ES SUTARTIES VI ANTRAŠTINE DALIMI

★ Tarybos sprendimas 2008/633/TVR 2008 m. birželio 23 d. dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais	129
--	-----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 762/2008

2008 m. liepos 9 d.

dėl valstybių narių akvakultūros statistikos pateikimo ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 788/96

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) 1996 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 788/96 dėl valstybių narių akvakultūros produkcijos statistikos pateikimo ⁽²⁾ reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų metinius duomenis apie produkcijos apimtį.
- (2) Padidėjus akvakultūros svarbai bendroje ES žuvininkystės produkcijoje ir siekiant racionaliai plėtoti ir valdyti akvakultūros sektorių vadovaujantis Bendra žuvininkystės politika, reikalingi įvairesni šio sektoriaus duomenys.
- (3) Dėl didėjančios žuvų veislynų ir inkubatorių svarbos akvakultūrai reikalingi išsamūs duomenys siekiant deramai stebėti ir valdyti šį sektorių vadovaujantis Bendra žvejybos politika.
- (4) Informacija apie produkcijos apimtį ir vertę reikalinga, kad būtų galima tikrinti ir įvertinti akvakultūros produktų rinką.

(5) Informacija apie sektoriaus struktūrą ir naudojamą technologijas reikalinga, kad būtų užtikrinta aplinką tausojanti pramonė.

(6) Reglamentas (EB) Nr. 788/96 turėtų būti panaikintas.

(7) Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo tvarkos, taikomos pagal Reglamentą (EB) Nr. 788/96, šiame reglamente reikėtų numatyti pereinamąjį laikotarpį, kuris truktų iki trejų metų ir būtų suteikiamas toms valstybėms narėms, kuriose, norint taikyti šį reglamentą jų nacionalinėms statistikos sistemoms, reikėtų šias sistemas labai pritaikyti ir tai galėtų sudaryti didelių praktinių problemų.

(8) Kadangi šio reglamento tikslas, t. y. sukurti bendrą sisteminio Bendrijos duomenų apie akvakultūros sektoriaus statistikos rengimo teisinę sistemą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(9) 1997 m. vasario 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽³⁾ pateikiamas orientacinis žuvininkystės sektoriaus statistikos pagrindas. Visų pirma jame reikalaujama laikytis nešališkumo, patikimumo, tinkamumo, ekonomiškumo, statistikos duomenų konfidencialumo ir skaidrumo principų.

(10) Statistinių duomenų rinkimas ir pateikimas yra būtina tinkamo Bendros žuvininkystės politikos valdymo priemonė.

⁽¹⁾ 2008 m. sausio 31 d. Europos Parlamento nuomonė (dar neskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 108, 1996 5 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 52, 1997 2 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

- (11) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (12) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti šio reglamento priedų techninius pakeitimus. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesminės šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (13) Komisijai turėtų padėti Žemės ūkio statistikos nuolatinis komitetas, įsteigtas Tarybos sprendimu 72/279/EEB ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Valstybių narių pareigos

Valstybės narės pateikia Komisijai statistinius duomenis apie visą akvakultūros veiklą, vykdomą jų teritorijoje esančiuose gėluose ir sūriuose vandenyse.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

- Šiame reglamente taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:
 - Bendrijos statistiniai duomenys – kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 322/97 2 straipsnyje;
 - akvakultūra – kaip apibrėžta 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽³⁾ 3 straipsnio d punkte;
 - gamtoje sugauta akvakultūra – pavyzdžių rinkimas gamtoje ir vėlesnis jų panaudojimas akvakultūroje;
 - produkcija – pirminio akvakultūros pardavimo kiekis, įskaitant parduodamą žuvų veislynų ir inkubatorių produkciją.
- Visos kitos šiame reglamente naudojamos sąvokų apibrėžtys pateikiamos I priede.

3 straipsnis

Statistikos kaupimas

- Valstybės narės naudoja tyrimus arba kitus statistiškai patvirtintus metodus, kurie apimtų mažiausiai 90 % visos produkcijos apimties ar žuvų veislynų ir inkubatorių produkcijos

skaičiaus, nepažeidžiant 4 dalies. Gali būti apskaičiuota likusioji visos produkcijos dalis. Siekiant apskaičiuoti daugiau kaip 10 % visos produkcijos, pagal 8 straipsnyje nustatytas sąlygas galima pateikti prašymą dėl leidžiančių nukrypti nuostatų.

2. Dėl kitų šaltinių nei tyrimai naudojimo atliekamas *ex-post* tų šaltinių statistinės kokybės vertinimas.

3. Valstybė narė, kurios visa metinė produkcija yra mažesnė nei 1 000 tonų, gali pateikti apibendrintus visos produkcijos vertinimo duomenis.

4. Valstybės narės identifikuoja produkciją pagal rūšis. Vis dėlto tų rūšių produkcija, kuri atskirai paėmus neviršija 500 tonų ir nesudaro daugiau kaip 5 % produkcijos apimties valstybėje narėje svorio, gali būti apskaičiuota ir sujungta į visumą. Gali būti apskaičiuotas tų rūšių produkcijos skaičius žuvų veislynuose ir inkubatoriuose.

4 straipsnis

Duomenys

Duomenys apima ataskaitinius kalendorinius metus ir susideda iš:

- kiekvienos akvakultūros rūšies metinės produkcijos (apimties ir vieneto vertės);
- gamtoje sugautos akvakultūros metinio papildymo (apimties ir vieneto vertės);
- žuvų veislynų ir inkubatorių metinės produkcijos;
- akvakultūros sektoriaus struktūros.

5 straipsnis

Duomenų pateikimas

1. Valstybės narės per dvyliką mėnesių nuo ataskaitinių kalendorinių metų pabaigos pateikia II, III ir IV prieduose nurodytus duomenis Komisijai (Eurostatui). Pirmieji ataskaitiniai kalendoriniai metai yra 2008 m.

2. Pradedant 2008 m. duomenimis ir po to darant trejų metų pertrauką duomenys apie akvakultūros sektoriaus struktūrą, nurodyti V priede, Komisijai (Eurostatui) pateikiami per dvyliką mėnesių nuo ataskaitinių kalendorinių metų pabaigos.

6 straipsnis

Kokybės vertinimas

1. Kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai (Eurostatui) metinę pateikiamų duomenų kokybės ataskaitą.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽²⁾ OL L 179, 1972 8 7, p. 1.

⁽³⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

2. Pateikdama duomenis kiekviena valstybė narė pateikia Komisijai išsamią metodologinę ataskaitą. Toje ataskaitoje kiekviena valstybė narė aprašo, kaip duomenys buvo renkami ir kaupiami. Toje ataskaitoje pateikiama išsami informacija apie imčių metodus, apskaičiavimo metodus ir naudotus šaltinius (išskyrus tyrimus) bei gautų duomenų kokybės įvertinimas. Siūlomas metodologinės ataskaitos formatas nurodytas VI priede.

3. Komisija nagrinėja ataskaitas ir savo išvadas pateikia atitinkamai Sprendimu 72/279/EEB įsteigto Žemės ūkio statistikos nuolatinio komiteto darbo grupei.

7 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

1. Pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą valdymo procedūrą šiam reglamentui įgyvendinti valstybėms narėms gali būti suteikti pilnų kalendorinių metų pereinamieji laikotarpiai, trunkantys ne ilgiau kaip trejus metus skaičiuojant nuo 2009 m. sausio 1 d., jei dėl šio reglamento taikymo nacionalinėse statistikos sistemose reikia padaryti esminių pakeitimų ir tai gali sudaryti didelių praktinių problemų.

2. Šiuo tikslu valstybė narė iki 2008 m. gruodžio 31 d. pateikia Komisijai deramai pagrįstą prašymą.

8 straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos

1. Jeigu įtraukiant statistinius duomenis apie tam tikrą akvakultūros veiklos sektorių nacionalinėms valdžios institucijoms kiltų pernelyg didelių problemų, pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą valdymo procedūrą galima nustatyti leidžiančią nukrypti nuostatą.

Tokia nukrypti leidžianti nuostata leidžia valstybei narei į pateikiamus nacionalinius duomenis neįtraukti to sektoriaus duomenų arba naudoti apskaičiavimo metodus, naudojamus pateikiant duomenis apie didesnę kaip 10 % visos produkcijos dalį.

2. Kiekvieną prašymą dėl leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios turi būti nustatytos iki pirmojo duomenų pateikimo, valstybės narės grindžia Komisijai siunčiama ataskaita apie problemas, kurios kilo taikant šį reglamentą.

3. Jei dėl duomenų rinkimo situacijos pakeitimo nacionalinėms valdžios institucijoms kiltų nenumatytų problemų, valstybės narės gali pateikti tinkamai pagrįstą prašymą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą po pirmojo duomenų pateikimo termino.

9 straipsnis

Techninės nuostatos

1. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, susijusios su priedų techniniais pakeitimais, tvirtinamos pagal 10 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Statistinių duomenų pateikimo formatas tvirtinamas pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą valdymo procedūrą.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Žemės ūkio statistikos nuolatinis komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

11 straipsnis

Vertinimo ataskaita

Iki 2011 m. gruodžio 31 d. ir po to kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai statistinių duomenų, kaupiamų vadovaujantis šiuo reglamentu, ir, visų pirma, jų svarbos ir kokybės vertinimo ataskaitą.

Šioje ataskaitoje taip pat nagrinėjamas statistinių duomenų rinkimo ir sudarymo sistemos ekonomiškumas ir pateikiami geriausi pavyzdžiai, kaip sumažinti valstybių narių darbo krūvį ir padidinti duomenų naudą bei kokybę.

12 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant 3 dalies, Reglamentas (EB) Nr. 788/96 panaikinamas.

2. Nuorodos į panaikintą Reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

3. Nukrypstant nuo šio reglamento 13 straipsnio antros dalies, valstybė narė, kuriai nustatytas pereinamasis laikotarpis pagal šio reglamento 7 straipsnį, nustatytu pereinamuoju laikotarpiu toliau taiko Reglamento (EB) Nr. 788/96 nuostatas.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUYET

I PRIEDAS

Sąvokų apibrėžtys, naudotinos pateikiant akvakultūros duomenis:

1. Gėlasis vanduo – vanduo, kurio nuolatinis druskingumas yra nežymus.
2. Sūrus vanduo – vanduo, kuriame aptinkamas druskingumas. Tai gali būti vanduo, kuriame druskingumas yra nuolat didelis (pvz., jūros vanduo) arba kuriame druskingumas yra aptinkamas, tačiau nėra nuolat didelis (pvz., sūrokas vanduo); druskingumas gali periodiškai keistis dėl gėlojo vandens arba jūros vandens įtekėjimo.
3. Rūšis – vandens organizmų rūšis, nurodoma naudojant FAO apibrėžtą tarptautinį 3-alfa kodą (ASFIS rūšių sąrašas Žuvininkystės statistikos tikslais).
4. FAO svarbiausi rajonai – geografiniai rajonai, nurodomi naudojant FAO apibrėžtą tarptautinį dviskaitmenį kodą (Žuvininkystės statistikos koordinavimo darbo grupės (CWP) Žuvininkystės statistikos standartų vadovas. H skirsnis: Žvejybos rajonai statistikos tikslais). FAO svarbiausi rajonai, kuriems taikomas šis reglamentas, yra šie:

Kodas	Rajonas
01	Vidaus vandenys (Afrika)
05	Vidaus vandenys (Europa)
27	Šiaurės Rytų Atlantas
34	Rytų Vidurio Atlantas
37	Viduržemio jūra ir Juodoji jūra
...	Kiti rajonai (nurodyti)

5. Tvenkiniai – palyginti seklūs ir paprastai maži netekančio vandens arba mažai atsinaujinančio vandens telkiniai, dažniausiai dirbtinai suformuoti, tačiau taip pat gali būti natūralūs vandens telkiniai, nedideli ežerai, kūdros ar kiti nedideli vandens telkiniai.
6. Žuvų veislynai ir inkubatoriai – vietos dirbtiniam vandens gyvūnų veisimui, nerštui ir auginimui ankstyvaisiais gyvenimo tarpsniais. Statistikos tikslais žuvų veislynų veikla apsiriboja apvaisintų ikrelių produkcija. Laikoma, kad vandens gyvūnų jaunikliai pirmaisiais gyvenimo tarpsniais auginami inkubatoriuose.
7. Aptvarai ir gardai – vandens plotai, atskirti tinklais, sietais ir kitomis užtvaramis, kurios nevaržo vandens cirkuliacijos, ir išsiskiriantys tuo, kad aptvarai užima visą vandens dalį nuo substrato iki paviršiaus; gardai ir aptvarai paprastai apima gana didelį vandens tūrį.
8. Varžos – atviros arba dengtos uždarnos konstrukcijos iš tinklų, sietų arba kitos akytos medžiagos, kuri nevaržo vandens cirkuliacijos. Šios konstrukcijos gali būti plūduriuojančios, kabančios arba pritvirtintos prie substrato, tačiau leidžiančios vandeniui cirkuliuoti iš apačios.
9. Baseinai ir kanalai – dirbtinės konstrukcijos virš arba žemiau žemės lygio, kuriose vyksta intensyvi vandens cirkuliacija ir yra griežtai kontroliuojama aplinka, tačiau vanduo pakartotinai nenaudojamas.
10. Recirkuliacijos (uždaros) sistemos – sistemos, kuriose vanduo, atlikus tam tikrą procedūrą (pvz., filtravimą) naudojamas pakartotinai.
11. Perkeltas į kontroliuojamą aplinką – planuotas paleidimas tolesnei akvakultūros veiklai.
12. Paleistas į gamtą – planuotas paleidimas upių, ežerų ir kitų vandenų papildymui kitais nei akvakultūros tikslais. Po tokio paleidimo galima gaudyti vykdant žvejybą.

-
13. Apimtis:
- a) žuvų, vėžiagyvių, moliuskų ir kitų vandens gyvūnų produktui lygus gyvasis svoris. Moliuskų atveju į gyvąjį svorį įskaitomas kriauklės svoris;
 - b) vandens augalams skaičiuojamas šviežiasis produkto svoris.
14. Vieneto vertė – bendra produkcijos vertė (išskyrus pridėtinės vertės mokestį, įrašytą į sąskaitą faktūrą), išreikšta nacionaline valiuta, padalinta iš visos produkcijos apimties.
-

II PRIEDAS

Akvakultūros produkcija, išskyrus žuvų veislynus ir inkubatorius ^(a)

Šalis:

Metai:

Gaminamos rūšys				FAO pagrindinė sritis	Gėlasis vanduo		Sūrus vanduo		IŠ VISO	
	3-alfa kodas	Bendrasis pavadinimas	Mokslinis pavadinimas		Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)	Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)	Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)

ŽUVYS

Tvenkiniai										
Baseinai ir kanalai										
Aptvarai ir gardai										
Varžos										
Recirkuliacijos sistemos										
Kiti būdai										

VĖŽIAGYVIAI

Tvenkiniai										
Baseinai ir kanalai										
Aptvarai ir gardai										
Kiti būdai										

MOLIUSKAI

Ant dugno										
Virš dugno										
Kiti būdai										

JŪROS DUMBLIAI

Visi būdai										
------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Šalis:

Metai:

Gaminamos rūšys				FAO pagrindinė sritis	Gėlasis vanduo		Sūrus vanduo		IŠ VISO	
	3-alfa kodas	Bendrinis pavadinimas	Mokslinis pavadinimas		Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)	Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)	Apimtis (tonomis)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)
ŽUVŲ IKRAI (skirti vartoti) ^(b)										
Visi būdai										
KITI VANDENYJE GYVENANTYS ORGANIZMAI										
Visi būdai										
^(a) Išskyrus akvariumų ir dekoratyvines rūšis. ^(b) Šioje eilutėje nurodomi vartoti skirti žuvų ikrai – tai tik paimti ikrai, skirti pirmojo pardavimo vartojimui.										

III PRIEDAS

Gamtoje sugautos akvakultūros papildymas ^(a)

Šalis:			Metai:	
Rūšys			Vienetas (nurodyti) ^(b)	Vieneto vertė (nacionaline valiuta)
3-alfa kodas	Bendrinis pavadinimas	Mokslinis pavadinimas		

ŽUVYS

VĖŽIAGYVIAI

MOLIUSKAI

^(a) Išskyrus akvariumų, dekoratyvines bei augalų rūšis.^(b) Svoris arba skaičius; jei nurodomas skaičius, reikia nurodyti ir perskaičiavimo į gyvąjį svorį koeficientą.

IT

Metai:

[illegible]

(b) Neprivaloma.

V PRIEDAS

Akvakultūros sektoriaus struktūros duomenys ^(a) ^(d)

Šalis:							Metai:
	FAO pagrindinė sritis	Gėlas vanduo		Sūrus vanduo		Iš viso	
		Įrenginių dydis (°)		Įrenginių dydis (°)		Įrenginių dydis (°)	
		m ³ (tūkst.)	Hektarai	m ³ (tūkst.)	Hektarai	m ³ (tūkst.)	Hektarai

ŽUVYS

Tvenkiniai							
Baseinai ir kanalai							
Aptvarai ir gardai							
Varžos							
Recirkuliacijos sistemos							
Kiti būdai							

VĖŽIAGYVIAI

Tvenkiniai							
Baseinai ir kanalai							
Aptvarai ir gardai							
Kiti būdai							

MOLIUSKAI

Ant dugno ^(b)							
Virš dugno ^(b)							
Kiti būdai ^(b)							

Šalis:

Metai:

	FAO pagrindinė sritis	Gėlasis vanduo		Sūrus vanduo		Iš viso	
		Įrenginių dydis (°)		Įrenginių dydis (°)		Įrenginių dydis (°)	
		m ³ (tūkst.)	Hektarai	m ³ (tūkst.)	Hektarai	m ³ (tūkst.)	Hektarai

JŪROS DUMBLIAI

Visi būdai							
------------	--	--	--	--	--	--	--

^(a) Išskyrus akvariumų ir dekoratyvines rūšis.
^(b) Jei moliuskai auginami ant lynų, gali būti naudojamas ilgio matavimo vienetas.
^(c) Taikytina potenciali talpa.
^(d) Langeliai su šešėliu reiškia informaciją, kuri nenurodoma.

VI PRIEDAS

Nacionalinių akvakultūros statistikos sistemų metodologinių ataskaitų formatas

1. Nacionalinės akvakultūros statistikos sistemos organizavimas.
 - Už duomenų rinkimą ir apdorojimą atsakingos valdžios institucijos ir jų atitinkamos pareigos.
 - Nacionaliniai akvakultūros duomenų rinkimą nustatantys teisės aktai.
 - Už duomenų pateikimą Komisijai atsakingas skyrius.
 2. Akvakultūros duomenų rinkimo, apdorojimo ir kaupimo metodas.
 - Nurodykite kiekvieno duomenų tipo šaltinį.
 - Apibūdinkite kiekvienai akvakultūros sektoriaus daliai taikomus duomenų rinkimo metodus (pvz., paštu siunčiami klausimynai, asmeniniai pokalbiai, surašymai arba imtys, tyrimų dažnumas, skaičiavimo metodai).
 - Aprašykite, kaip apdorojami ir kaupiami duomenys ir kiek laiko tai užtrunka.
 3. Kokybės aspektai pagal „Europos statistikos sistemos praktikos kodeksą“.
 - Jei skaičiavimo metodai naudojami kai kurioms duomenų dalims, aprašykite naudojamus metodus ir įvertinkite tokių metodų panaudojimą ir patikimumą.
 - Nurodykite visus nacionalinių sistemų trūkumus, kaip juos būtų galima pašalinti ir, jei galima, tokių korekcinio veiksmų tvarkaraštį.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 763/2008**2008 m. liepos 9 d.****dėl gyventojų ir būstų surašymų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 285 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tam, kad Bendrija galėtų vykdyti savo užduotis, visų pirma numatytas Sutarties 2 ir 3 straipsniuose, Komisijai (Eurostatui) reikalingi pakankamai patikimi, išsamūs ir palyginami duomenys apie gyventojus ir būstus. Bendrijos lygmeniu turi būti užtikrintas pakankamas metodologijos, apibrėžčių ir statistinių duomenų bei metaduomenų programų palyginamumas.
- (2) Periodiškai rengiami statistiniai duomenys apie gyventojus ir pagrindines asmenų šeimos, socialines, ekonomines ir būstų charakteristikas yra būtini regionų, socialinės ir aplinkos politikos, kuri svarbi konkretiems Bendrijos sektoriams, analizei bei apibrėžčiai. Visų pirma yra poreikis rinkti detalią informaciją apie būstus ir taip prisidėti prie įvairios Bendrijos veiklos, tokios kaip socialinės integracijos skatinimas ir regioninio masto socialinės sanglaudos stebėsena arba aplinkos apsauga ir energijos naudojimo veiksmingumo skatinimas.
- (3) Atsižvelgiant į metodologijų ir technologijų vystymąsi, turėtų būti identifikuojama geriausia praktika, ir turėtų būti skatinama tobulinti valstybėse narėse surašymuose naudojamus duomenų šaltinius ir metodologijas.
- (4) Siekiant užtikrinti valstybių narių pateiktų duomenų palyginamumą ir tai, kad Bendrijos lygmeniu būtų rengiamos patikimos apžvalgos, naudojami duomenys turėtų būti priskiriami tiems patiems surašymo metams.

- (5) Pagal 1997 m. vasario 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ⁽²⁾, kuriuo nustatomas orientacinis šio reglamento nuostatų pagrindas, būtina, kad statistinių duomenų rinkimas atitiktų nešališkumo, visų pirma reiškiančio objektyvumą ir mokslinį nepriklausomumą, taip pat skaidrumo, patikimumo, tinkamumo, ekonominio efektyvumo ir statistinių duomenų konfidencialumo principus.

- (6) Konfidencialių statistinių duomenų perdavimą reguliuoja Reglamentas (EB) Nr. 322/97 ir 1990 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EEB) Nr. 1588/90 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai ⁽³⁾. Priemonėmis, kurių imasi pagal tuos reglamentus, užtikrinama fizinė ir loginė konfidencialių duomenų apsauga ir tai, kad renkant ir skleidžiant Bendrijos statistiką, nebus neteisėtai atskleisti duomenys ar jais pasinaudota ne statistikos tikslais.

- (7) Pagal šį reglamentą rengdamos ir platindamos Bendrijos statistinius duomenis, nacionalinės ir Bendrijos statistikos institucijos turėtų laikytis principų, nustatytų Statistikos programos komiteto, įsteigto Tarybos sprendimu 89/382/EEB, Euratomas ⁽⁴⁾, 2005 m. vasario 24 d. priimtame Europos statistikos praktikos kodekse, ir pridėtame prie Komisijos rekomendacijos dėl nacionalinių ir Bendrijos statistikos institucijų nepriklausomumo, vientisumo ir atskaitomybės.

- (8) Kadangi šio reglamento tikslų, t. t. rinkti ir kaupti palyginamus ir išsamius Bendrijos statistinius duomenis apie gyventojus ir būstus, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl bendrų statistikos ypatumų ir kokybės reikalavimų nebuvimo bei dėl metodologinio skaidrumo trūkumo, ir kadangi dėl bendros statistinės sistemos tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu nevirsijama to, kad būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

⁽²⁾ OL L 52, 1997 2 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 151, 1990 6 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ OL L 181, 1989 6 28, p. 47.

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

(9) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.

(10) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus nustatyti tolesnių surašymo metų nustatymo bei statistinių duomenų ir metaduomenų programos priėmimo sąlygas. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(11) Buvo konsultuotasi su Statistikos programos komitetu pagal Sprendimo 89/382/EEB, Euratomas, 3 straipsnį,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos bendros išsamių kas dešimt metų teikiamų duomenų apie gyventojus ir būstus taisyklės.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) gyventojai – valstybės, regionų ir vietos gyventojai, apskaitos datą gyvenantys savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje;
- b) būstai – tai gyvenamosios patalpos ir pastatai, taip pat būstų sąlygos bei gyventojų ir gyvenamųjų patalpų santykis nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu apskaitos datą;
- c) pastatai – tai ilgalaikio naudojimo pastatai, kuriuose yra gyvenamųjų patalpų, skirtų žmonėms gyventi, ar tradicinių būstų, kurie skirti sezoniniam ar papildomam naudojimui arba yra neapgyvendinti;
- d) nuolatinė gyvenamoji vieta – tai vieta, kurioje asmuo paprastai praleidžia poilsui skirtą paros dalį, nepaisant laikinųjų nebuvimų išvykstant poilsiauti, atostogauti, aplankyti draugus ir gimines, verslo reikalais, gydytis arba keliaujant religijos tikslais į šventąsias vietas.

Atitinkamo geografinio regiono nuolatiniais gyventojais yra laikomi tik asmenys, kurie:

- i) iki apskaitos datos savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje nenutrūkstamai gyveno mažiausiai dvylika mėnesių; arba

- ii) per paskutinius dvylika mėnesių iki apskaitos datos atvyko į savo nuolatinę gyvenamąją vietą ketindami joje pasilikti mažiausiai vienerius metus.

Jei aplinkybių, aprašytų i ar ii papunkčiuose, neįmanoma nustatyti, „nuolatinė gyvenamoji vieta“ reiškia teisinę arba registruotą gyvenamąją vietą;

- e) apskaitos data – data, pagal kurią apskaitomi konkrečios valstybės narės duomenys pagal 5 straipsnio 1 dalį;
- f) nacionalinis – esantis valstybės narės teritorijoje;
- g) regioninis – priklausantis NUTS 1 lygiui, NUTS 2 lygiui ar NUTS 3 lygiui, kaip apibrėžta Teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriuje (NUTS), nustatytame apskaitos datą taikomoje Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1059/2003 ⁽²⁾ redakcijoje;
- h) vietos – priklausantis vietos administracinių vienetų 2 lygiui (LAU 2 lygis);
- i) pagrindiniai gyventojų ir būstų surašymų ypatumai – vienetų surašymas, vienaikiškumas, universalumas apibrėžtoje teritorijoje, galimybė naudotis mažų teritorijų duomenimis ir apibrėžtas periodiškumas.

3 straipsnis

Duomenų pateikimas

Valstybės narės teikia Komisijai (Eurostatui) duomenis apie gyventojus su apibrėžtomis asmenų, šeimų ir namų ūkių demografinėmis, socialinėmis ir ekonominėmis charakteristikomis, taip pat ir būstus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, kaip nustatyta priede.

4 straipsnis

Duomenų šaltiniai

1. Valstybės narės, rinkdamos statistinius duomenis, gali remtis įvairiais duomenų šaltiniais, visų pirma:

- a) tradiciniais surašymais;
- b) registrais grindžiamais surašymais;
- c) tradiciniais surašymais ir atrankos tyrimais;
- d) registrais grindžiamais surašymais ir atrankos tyrimais;
- e) registrais grindžiamais surašymais ir tradiciniais surašymais;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽²⁾ OL L 154, 2003 6 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 176/2008 (OL L 61, 2008 3 5, p. 1).

f) registrais grindžiamais surašymais, atrankos tyrimais ir tradiciniais surašymais; ir

procedūrą tvirtina atitinkamą reikalingų duomenų techninį perdavimo formatą.

g) atitinkamais tyrimais naudojant rotacines imtis (nuolat vykdomas surašymas, angl. *rolling census*).

6. Peržiūrėjimo ar ištaisymo atveju pagal 4 straipsnio 3 dalį, valstybės narės perduoda pakeistus duomenis Komisijai (Eurostatui) ne vėliau kaip tą dieną, kai peržiūrėti duomenys paskelbiami.

2. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos reikalavimų. Šis reglamentas nedaro įtakos valstybių narių duomenų apsaugos nuostatom.

6 straipsnis

Kokybės vertinimas

3. Valstybės narės likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki peržiūrėtų duomenų paskelbimo praneša Komisijai (Eurostatui) apie bet kokių statistinių duomenų, pateiktų pagal šį reglamentą, peržiūrėjimą ar pataisymą, taip pat ir apie visus pasirinktų duomenų šaltinių ir metodologijos pakeitimus.

1. Duomenims, kurie turi būti perduoti, šiame reglamente taikomi tokie kokybės vertinimo kriterijai:

4. Valstybės narės užtikrina, kad duomenų šaltiniai ir metodologija, naudojami pagal šio reglamento reikalavimus, kiek įmanoma labiau atitiktų 2 straipsnio i punkte apibrėžtus pagrindinius gyventojų ir būstų surašymo ypatumus. Jos nuolat stengiasi didinti atitiktį tiems pagrindiniams ypatumams.

5 straipsnis

Duomenų perdavimas

1. Kiekviena valstybė narė nustato apskaitos datą. Ši apskaitos data priklauso pagal šį reglamentą nurodytiems metams (surašymo metams). Pirmieji surašymo metai yra 2011 m. Komisija (Eurostatas) kitus surašymo metus nustato pagal 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Surašymo metais pasirenkami kiekvieno dešimtmečio pradžioje esantys metai.

— „reikalingumas“ reiškia statistikos atitikties esamiems ir galimiems vartotojų poreikiams laipsnį,

— „tikslumas“ reiškia įverčių artumą nežinomoms tikrosioms reikšmėms,

— „savalaikiškumas“ ir „punktualumas“ reiškia trukmę nuo apskaitos laikotarpio iki rezultatų paskelbimo,

— „prieinamumas“ ir „aiškumas“ reiškia sąlygas ir būdus, leidžiančius vartotojams gauti, naudoti ir aiškinti duomenis,

— „palyginamumas“ reiškia galimybę palyginti statistinę informaciją geografiniu, sektorių ar laiko aspektu, įvertinant taikomų sąvokų, metodų ir procedūrų skirtumų poveikį, ir

— „suderinamumas“ reiškia galimybę duomenis patikimai jungti arba sieti įvairiais būdais ir įvairioms reikmėms.

2. Valstybės narės teikia Komisijai (Eurostatui) galutinius, patikrintus ir suvestinius duomenis ir metaduomenis, kaip reikalaujama šiame reglamente, praėjus ne daugiau kaip 27 mėnesiams nuo surašymo metų pabaigos.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai (Eurostatui) ataskaitą dėl perduotų duomenų kokybės. Šiuo atveju valstybės narės praneša apie tai, kaip pasirinkti duomenų šaltiniai ir metodologija atitinka pagrindinius gyventojų ir būstų surašymo ypatumus, kaip apibrėžta 2 straipsnio i punkte.

3. Komisija (Eurostatas) pagal 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu tvirtina statistinių duomenų ir metaduomenų, kurie turi būti perduodami siekiant įgyvendinti šio reglamento reikalavimus, programą.

3. Šiame reglamente aptariamiesiems duomenims taikant 1 dalyje išvardytus kokybės vertinimo kriterijus, kokybės ataskaitų teikimo būdai ir struktūra apibrėžiami pagal 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Komisija (Eurostatas) įvertina perduotų duomenų kokybę.

4. Komisija (Eurostatas) pagal 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą tvirtina temų technines specifikacijas, kaip reikalaujama šiame reglamente, ir jų suskirstymą.

4. Komisija (Eurostatas), bendradarbiaudama su kompetentingomis valstybių narių institucijomis, teikia metodologines rekomendacijas, kuriomis siekiama užtikrinti rengiamų duomenų ir metaduomenų kokybę, atsižvelgdama visų pirma į Europos statistikų konferencijos rekomendacijas dėl 2010 m. gyventojų ir būstų surašymo.

5. Valstybės narės patikrintus duomenis ir metaduomenis perduoda Komisijai (Eurostatui) elektroniniu būdu. Komisija (Eurostatas) pagal 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo

7 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Toliau išvardytos priemonės, būtinos siekiant įgyvendinti šį reglamentą, tvirtinamos pagal 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą:

- a) techninės specifikacijos pagal temas, kaip reikalaujama šiame reglamente, ir jų suskirstymas, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje;
- b) atitinkamo techninio formato nustatymas, kaip numatyta 5 straipsnio 5 dalyje; ir
- c) kokybės ataskaitų teikimo būdai ir struktūra, kaip numatyta 6 straipsnio 3 dalyje.

2. Toliau išvardytos priemonės, būtinos siekiant įgyvendinti šį reglamentą, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, tvirtinamos pagal 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu:

- a) surašymo metų nustatymas, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalyje; ir
- b) statistinių duomenų ir metaduomenų programos priėmimas, kaip numatyta 5 straipsnio 3 dalyje.

3. Dėmesys yra skiriamas šiems principams: įgyvendintų priemonių nauda turi viršyti jų išlaidas ir papildomos išlaidos ir našta turi likti protingumo ribose.

8 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Statistikos programos komitetas.

2. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUJET

PRIEDAS

Gyventojų ir būstų surašymų temos

1. Gyventojų temos
 - 1.1. Privalomos geografinių lygių temos: NUTS 3, LAU 2
 - 1.1.1. Neišvestinės temos
 - Nuolatinė gyvenamoji vieta
 - Lytis
 - Amžius
 - Teisinė santuokinė padėtis
 - Gimimo valstybė (vieta)
 - Pilietybės valstybė
 - Ankstesnė nuolatinė gyvenamoji vieta ir atvykimo į dabartinę vietą data arba nuolatinė gyvenamoji vieta prieš vienerius metus iki surašymo
 - Namų ūkio narių ryšiai
 - 1.1.2. Išvestinės temos
 - Bendras gyventojų skaičius
 - Vietovė
 - Namų ūkio statusas
 - Šeimos statusas
 - Šeimos branduolio tipas
 - Šeimos branduolio dydis
 - Asmeninio namų ūkio tipas
 - Asmeninio namų ūkio dydis
 - 1.2. Privalomos geografinių lygių temos: nacionalinis lygis, NUTS 1, NUTS 2
 - 1.2.1. Neišvestinės temos
 - Nuolatinė gyvenamoji vieta
 - Darbovietės vieta
 - Lytis
 - Amžius
 - Teisinė santuokinė padėtis
 - Dabartinio aktyvumo statusas
 - Profesija

- Veikla (ekonominės veiklos rūšis)
- Užimtumo statusas
- Įgytas išsilavinimas
- Gimimo valstybė (vieta)
- Pilietybės valstybė
- Kada nors užsienyje gyvenę asmenys ir atvykimo į valstybę metai (nuo 1980 m.)
- Ankstesnė nuolatinė gyvenamoji vieta ir atvykimo į dabartinę vietą data; arba nuolatinė gyvenamoji vieta prieš vienerius metus iki surašymo
- Namų ūkio narių ryšiai
- Namų ūkio valdos statusas

1.2.2. Išvestinės temos

- Bendras gyventojų skaičius
- Vietovė
- Namų ūkio statusas
- Šeimos statusas
- Šeimos branduolio tipas
- Šeimos branduolio dydis
- Asmeninio namų ūkio tipas
- Asmeninio namų ūkio dydis

2. Būstų temos

2.1. Privalomos geografinių lygių temos: NUTS 3, LAU 2

2.1.1. Neišvestinės temos

- Gyvenamųjų patalpų tipas
- Gyvenamųjų patalpų vietovė
- Tradicinių būstų apgyvendinimo statusas
- Būste gyvenančių asmenų skaičius
- Gyvenamųjų būstų naudingasis plotas ir (arba) kambarių skaičius
- Būstai pagal pastato tipą
- Būstai pagal statybų laikotarpį

2.1.2. Išvestinės temos

- Tankumo lygis

2.2. Privalomos geografinių lygių temos: nacionalinis lygis, NUTS 1, NUTS 2

2.2.1. Neišvestinės temos

- Būstų sąlygos
- Gyvenamųjų patalpų tipas
- Gyvenamųjų patalpų vietovė
- Tradicinių būstų apgyvendinimo statusas
- Nuosavybės tipas
- Būste gyvenančių asmenų skaičius
- Gyvenamųjų būstų naudingasis plotas ir (arba) kambarių skaičius
- Vandentiekis
- Tualetų įrenginiai
- Vonios įrenginiai
- Šildymo tipas
- Būstai pagal pastato tipą
- Būstai pagal statybų laikotarpį

2.2.2. Išvestinės temos

- Tankumo lygis
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 764/2008

2008 m. liepos 9 d.

nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantį Sprendimą Nr. 3052/95/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 ir 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Vidaus rinka – teritorija be vidaus sienų, kurioje pagal Sutartį yra užtikrinamas laisvas prekių judėjimas ir draudžiamos kiekybiniai importo apribojimai lygiavertės priemonės. Šis draudimas taikomas visoms nacionalinėms priemonėms, galinčioms tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai kliudyti Bendrijos vidaus prekybai prekėmis.

(2) Nederinant teisės aktų, valstybių narių kompetentingos institucijos gali neteisėtai sukurti kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių, kai gaminiams, kurie yra teisėtai parduodami kitose valstybėse narėse, taikomos techninės taisyklės, nustatančios tokiems gaminiams taikomus reikalavimus, pavyzdžiui, taisyklės, susijusios su pavadinimu, forma, dydžiu, svoriu, sudėtimi, pateikimo forma, ženklinimu ir pakavimu. Tokių taisyklių taikymas teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamiems gaminiams gali prieštarauti Sutarties 28 ir 30 straipsniams net ir tuo atveju, jei jos be išimties taikomos visiems gaminiams.

(3) Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktika pagrįstas abipusio pripažinimo principas yra viena iš priemonių užtikrinti laisvą prekių judėjimą vidaus rinkoje. Abipusio pripažinimo principas taikomas gaminiams, kuriems netaikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, taip pat gaminių aspektams, kurie nepatenka į tokių teisės aktų taikymo sritį. Pagal tą principą valstybė narė negali uždrausti savo teritorijoje parduoti gaminius, kurie yra teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, net kai tie gaminiai buvo pagaminti vadovaujantis techninėmis taisyklėmis, kurios skiriasi nuo vietos gaminiams taikomų taisyklių. Vienintelės išimties taikant tą principą yra apribojimai, pateisinami Sutarties 30 straipsnyje nustatytais pagrindais arba kitomis svarbiausiomis visuomenės intereso priežastimis, ir kurie yra proporcingi siekiamam tikslui.

(4) Vis dar yra daug problemų dėl valstybių narių abipusio pripažinimo principo taikymo. Todėl būtina nustatyti procedūras, kuriomis būtų kuo labiau sumažinta galimybė techninėmis taisyklėmis sudaryti neteisėtas kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių. Dėl tokių procedūrų nebuvimo valstybėse narėse sukuriamos papildomos kliūtys laisvam prekių judėjimui, nes įmonės neskatinamos savo gaminių, kurie teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, parduoti valstybės narės, taikančios technines taisykles, teritorijoje. Tyrimai parodė, kad daug įmonių, ypač mažosios ir vidutinės įmonės (MVI), pritaiko savo gaminius, atsižvelgdamos į valstybių narių technines taisykles, arba jų tose valstybėse narėse neparduoda.

(5) Kompetentingoms institucijoms taip pat nenustatytos tinkamos jų techninių taisyklių taikymo konkretiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams procedūros. Tokių procedūrų nebuvimas kelia pavojų jų gebėjimui įvertinti gaminių atitiktį pagal Sutartį.

(6) 1999 m. spalio 28 d. Tarybos rezoliucijoje dėl abipusio pripažinimo ⁽³⁾ pažymėta, kad ekonominės veiklos vykdytojai ir piliečiai ne visada visapusiškai ir tinkamai naudojami abipusio pripažinimo principu, nes neturėjo pakankamai

⁽¹⁾ OL C 120, 2008 5 16, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. vasario 21 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL C 141, 2000 5 19, p. 5.

- žinių apie šį principą ir jo veikimo padarinius. Šia rezoliucija valstybės narės buvo paragintos parengti atitinkamas priemones, kad ekonominės veiklos vykdytojams ir piliečiams nustatytų veiksmingą abipusio pripažinimo sistemą, pagal kurią, *inter alia*, būtų veiksmingai nagrinėjami ekonominės veiklos vykdytojų ir piliečių prašymai ir į juos būtų skubiai atsakoma.
- (7) 2007 m. kovo 8–9 d. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kaip svarbu suteikti naują impulsą prekių vidaus rinkai, stiprinant abipusį pripažinimą ir tuo pat metu užtikrinant aukštą saugos ir vartotojų apsaugos lygį. 2007 m. birželio 21–22 d. vykusio susitikimo metu Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad, siekiant augimo, konkurencingumo ir užimtumo, visų svarbiausia toliau stiprinti keturias vidaus rinkos laisves (laisvą prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimą) ir gerinti vidaus rinkos veikimą.
- (8) Tam, kad prekių vidaus rinka veiktų sklandžiai, būtinos tinkamos ir skaidrios priemonės, skirtos išspręsti problemas, kylančias taikant vienos valstybės narės technines taisykles konkretiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams.
- (9) Kai taikoma, šiuo reglamentu neturėtų būti pakenkta tolesniam būtinam techninių taisyklių suderinimui, siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą.
- (10) Kliūtys prekybai taip pat gali atsirasti dėl kitų rūšių priemonių, kurioms taikomos Sutarties 28 ir 30 straipsnių nuostatos. Tos priemonės gali būti, pvz., viešųjų pirkimų procedūrų techniniai reikalavimai ar išipareigojimai naudoti nacionalines kalbas. Tačiau tokios priemonės neturėtų būti techninės taisyklės pagal šį reglamentą ir todėl neturėtų patekti į jo taikymo sritį.
- (11) Techninės taisyklės, kaip apibrėžta šiame reglamente, kartais taikomos privalomojo išankstinio leidimo procedūrų, nustatytų pagal valstybių narių teisę, metu, ir pagal kurią valstybės narės kompetentinga institucija, gavusi pareiškėjo paraišką turėtų duoti oficialų sutikimą, kad gaminį ar jo rūšį būtų galima pateikti į tos valstybės narės rinką ar rinkos dalį. Tokios procedūros savaime riboja laisvą prekių judėjimą. Todėl norint privalomojo išankstinio leidimo tvarką pagrįsti atsižvelgiant į pagrindinį laisvo prekių judėjimo vidaus rinkoje principą, ja turėtų būti siekiama viešojo intereso tikslo, pripažįstamo Bendrijos teisėje, ir taip pat ji turėtų būti nediskriminuojanti ir proporcinga; kitaip tariant, procedūra turėtų būti tinkama siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas, bet neviršyti to, kas yra būtina tam tikslui pasiekti. Tokios procedūros atitiktis proporcingumo principui turėtų būti įvertinta atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktikoje pateikiamus argumentus.
- (12) Reikalavimas pateikti gaminį į rinką išankstiniam leidimui gauti neturėtų reikšti techninės taisyklės šio reglamento prasme, o sprendimas neleisti gaminiui patekti į rinką ar jį iš rinkos išimti vien tik tuo pagrindu, kad jis neturi galiojančio išankstinio leidimo, neturėtų reikšti sprendimo, kuriam taikomas šis reglamentas. Tačiau, kai prašymas dėl tokio privalomojo išankstinio leidimo pateiktas, numatomas sprendimas atmesti prašymą remiantis technine taisykle turėtų būti priimamas laikantis šio reglamento, kad pareiškėjas galėtų pasinaudoti šio reglamento teikiama procedūrine apsauga.
- (13) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas nacionalinių teismų arba tribunolų sprendimams, kuriais jie įvertina atvejų, kai, pritaikius techninę taisyklę, į vienos valstybės narės rinką neleidžiama pateikti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų gaminių arba taikomos sankcijos, teisėtumą.
- (14) Ginklai yra gaminiai, kurie gali kelti rimtą pavojų asmenų sveikatai ir saugai bei valstybių narių visuomenės saugumui. Kelioms konkrečioms ginklų rūšims, teisėtai parduodamoms vienoje valstybėje narėje, asmenų sveikatos ir saugos užtikrinimo bei nusikalstamumo prevencijos tikslu galėtų būti taikomos ribojančios nacionalinės priemonės kitoje valstybėje narėje. Tokias priemones galėtų sudaryti speciali kontrolė ir leidimai, išduodami prieš vienoje valstybėje narėje teisėtai parduodamus ginklus pateikiant į kitos valstybės narės rinką. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leista užkirsti kelią ginklų pateikimui į jų rinką, kol nėra visapusiškai įvykdyti jų nacionaliniai procedūriniai reikalavimai.
- (15) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos⁽¹⁾ nustatoma, kad į rinką gali būti teikiami tik saugūs gaminiai, ir numatoma gamintojų ir platintojų atsakomybė už gaminių saugą. Pagal šią direktyvą institucijoms suteikiama teisė nedelsiant uždrausti bet kokią pavojingą gaminį arba laikinai uždrausti gaminį, kuris gali būti pavojingas, laikotarpiu, kuris yra būtinas atlikti įvairius saugos įvertinimus, patikrinimus ir kontrolę. Ja institucijoms taip pat suteikiama teisė imtis veiksmų, būtinų siekiant pakankamai skubiai taikyti atitinkamas priemones, pvz., 8 straipsnio 1 dalies b–f punktuose nurodytas priemones, jei gaminiai kelia rimtą pavojų. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos imasi pagal nacionalinius teisės aktus, priimtus įgyvendinant tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies d–f punktus ir 8 straipsnio 3 dalį.

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

- (16) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, nustatyta, *inter alia*, skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, skirta pranešti apie tiesioginį ar netiesioginį pavojų žmonių sveikatai, kurį sukelia maistas ar pašarai. Pagal tą reglamentą valstybės narės įpareigojamos, taikant skubaus įspėjimo apie pavojų sistemą, nedelsdamos pranešti Komisijai apie visas priemones, kurias jos patvirtina ir kurios yra skirtos apriboti maisto ar pašarų pateikimą į rinką, pašalinimą iš rinkos ar atšaukimą, kad būtų apsaugota žmonių sveikata, ir kurioms įgyvendinti būtina imtis skubių veiksmų. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal to reglamento 50 straipsnio 3 dalies a punktą ir 54 straipsnį.
- (17) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, atliekamos siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽²⁾, nustatomos bendros oficialios kontrolės atlikimo taisyklės siekiant įvertinti, ar laikomasi taisyklių, kuriomis siekiama tiesiogiai ar per aplinką visų pirma užkirsti kelią, pašalinti ar iki priimtino lygio sumažinti pavojų žmonėms ir gyvūnams, užtikrinti sąžiningą praktiką prekyboje pašarais ir maistu, apsaugoti vartotojų interesus, įskaitant pašarų ir maisto ženklumą ir kitas vartotojų informavimo formas. Reglamente nustatoma konkreči procedūra, skirta užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai ištaisytų padėtį, susidariusią dėl maistą ir pašarus reglamentuojančių teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių nesilaikymo. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal to reglamento 54 straipsnį. Tačiau šis reglamentas ir toliau turėtų būti taikomas priemonėms, kurių kompetentingos institucijos ėmėsi arba ketina imtis pagal nacionalines technines taisykles, jei jos nesusiję su Reglamente (EB) Nr. 882/2004 tikslais.
- (18) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeluose (Saugos geležinkeliuose Direktyva) ⁽³⁾ numatyti leidimų suteikimo procedūra norint pradėti eksploatuoti esamus riedmenis, suteikiant galimybę taikyti tam tikras nacionalines taisykles. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal tos direktyvos 14 straipsnį.
- (19) 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvoje 96/48/EB dėl transeuropinės greitųjų geležinkelių sistemos sąveikos ⁽⁴⁾ ir 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/16/EB dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos sąveikos ⁽⁵⁾ numatoma laipsniškai suderinti sistemas ir darbus, laipsniškai priimant technines sąveikos specifikacijas. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas sistemoms ir sąveikos sudedamosioms dalims, kurioms taikomos šios direktyvos.
- (20) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 765/2008 nustatančiame su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros veiksmų reikalavimus, nustatoma akreditavimo sistema, užtikrinanti abipusį atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygmens pripažinimą. ⁽⁶⁾ Todėl valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų atvesti bandymų ataskaitų ir pažymėjimų, kuriuos išdavė akredituota atitikties vertinimo įstaiga, dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių. Be to, valstybės narės taip pat gali pripažinti bandymų ataskaitas ir pažymėjimus, kuriuos pagal Bendrijos teisę išdavė kitos atitikties vertinimo įstaigos.
- (21) 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ⁽⁷⁾, valstybės narės įpareigojamos informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares apie visus techninių reglamentų, susijusių su gaminiais, įskaitant žemės ūkio ir žuvininkystės gaminius, projektus bei pateikti motyvų pareiškimą, kodėl būtina priimti tą reglamentą. Tačiau būtina užtikrinti, kad priėmus tokią techninį reglamentą abipusio pripažinimo principas būtų teisingai taikomas atskirais konkrečių gaminių atvejais. Šiuo reglamentu valstybių narių kompetentingas institucijas įpareigojant nurodyti technines ar mokslines priežastis, dėl kurių konkretus gaminyje esamu pavidalu negali būti

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 202/2008 (OL L 60, 2008 3 5, p. 17).

⁽²⁾ OL L 165, 2004 4 30; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 191, 2004 5 28, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽³⁾ OL L 164, 2004 4 30, p. 44; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 220, 2004 6 21, p. 16.

⁽⁴⁾ OL L 235, 1996 9 17, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/32/EB (OL L 141, 2007 6 2, p. 63).

⁽⁵⁾ OL L 110, 2001 4 20, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/32/EB.

⁽⁶⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 30.

⁽⁷⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

- parduodamos toje valstybėje narėje, kaip numatyta Sutarties 28 ir 30 straipsniuose, nustatoma abipusio pripažinimo principo taikymo konkrečiais atvejais procedūra. Šiame reglamente „įrodymai“ neturėtų būti suprantami kaip teisiniai įrodymai. Valstybių narių institucijos pagal šį reglamentą neprivalo pagrįsti pačios techninės taisyklės. Tačiau jos turėtų pagrįsti, kaip nustatyta šiame Reglamente, galimą techninės taisyklės taikymą gaminiui, kuriuo teisėtai prekiaujama kitoje valstybėje narėje.
- (22) Pagal abipusio pripažinimo principą šiame reglamente nustatytoje procedūroje turėtų būti numatyta, kad kompetentingos institucijos kiekvienu atveju ekonominės veiklos vykdytojų praneša, remdamosi atitinkamais turimais techniniais ar moksliniais pagrindais, kad nacionalinių techninių taisyklių taikymas atitinkamam gaminiui ar jo rūšiai yra pagrįstas svarbiais visuomenės intereso reikalavimais ir kad mažiau ribojančių priemonių taikyti negalima. Rašytiniame pranešime ekonominės veiklos vykdytojui turėtų būti sudaryta galimybė pateikti pastabas dėl visų atitinkamų ketinamo priimti sprendimo, ribojančio pateikimą į rinką, aspektų. Jei ekonominės veiklos vykdytojas neatsako iki tų pastabų gavimui nustatyto termino, kompetentinga institucija gali imtis veiksmų.
- (23) „Svarbių visuomenės intereso reikalavimų“ sąvoka, į kurią nuorodos pateikiamos tam tikrose šio reglamento nuostatoje, yra nauja samprata, plėtojama Teisingumo Teismo praktikoje, susijusioje su Sutarties 28 ir 30 straipsniais. Ši sąvoka apima, *inter alia*, fiskalinės priežiūros veiksmingumą, komercinių sandorių sąžiningumą, vartotojų apsaugą, aplinkos apsaugą, spaudos įvairovės išsaugojimą ir rimto socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros sutrikdymo pavojų. Tokiais svarbiais bendro intereso reikalavimais kompetentingos institucijos gali remtis taikydamos technines taisykles. Tačiau jų taikymas neturėtų tapti savavališka diskriminacijos priemone ar užslėptu valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimu. Be to, visuomet turėtų būti laikomasi proporcingumo principo, atsižvelgiant į tai, ar kompetentingos institucijos tikrai panaudojo mažiausiai ribojančią priemonę.
- (24) Taikydama šiame reglamente nustatytą procedūrą, valstybės narės kompetentinga institucija neturėtų iš savo rinkos pašalinti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamo gaminio arba gaminio rūšies ar riboti jo pateikimą į savo rinką. Tačiau būtų tikslinga, kad kompetentinga institucija galėtų patvirtinti laikinąsias priemones, jei būtina skubiai įsikišti, kad nebūtų pakenkta naudotojų saugai ir sveikatai. Tokias laikinąsias priemones kompetentinga institucija taip pat gali patvirtinti tam, kad į jų rinką nebūtų pateiktas gaminys, kurį gaminti ir parduoti visuomenės moralės ar visuomenės saugumo sumetimais, įskaitant nusikalstamumo prevenciją, visiškai uždrausta. Todėl šiomis aplinkybėmis valstybėms narėms turėtų būti leidžiama bet kuriame šiame reglamente nustatytos procedūros etape laikinai sustabdyti gaminių ar jų rūšių pardavimą jų teritorijose.
- (25) Visuose sprendimuose, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų būti nurodytos galimos teisių gynimo priemonės, kad ekonominės veiklos vykdytojas galėtų iškelti bylą kompetentingame nacionaliniame teisme arba tribunole.
- (26) Ekonominės veiklos vykdytoją taip pat tikslinga informuoti apie galimus neteisminius problemos sprendimo mechanizmus, pavyzdžiui, apie SOLVIT sistemą, siekiant užkirsti kelią teisiniam netikrumui ir su teismo procesu susijusių išlaidų atsiradimui.
- (27) Kompetentingai institucijai priėmus sprendimą neįsileisti gaminio į rinką remiantis technine taisykle pagal šiame reglamente nustatytus procedūrinius reikalavimus, jokiems tolesniems veiksams, susijusiems su tuo gaminiu, kurie grindžiami tuo sprendimu ir ta pačia technine taisykle, neturėtų būti taikomi šiame reglamente nustatyti reikalavimai.
- (28) Prekių vidaus rinkai yra svarbu, kad būtų užtikrintas nacionalinių techninių taisyklių prieinamumas, kad įmonės, ir ypač MVĮ, galėtų gauti patikimą ir tikslią informaciją apie galiojančius teisės aktus.
- (29) Todėl būtina įgyvendinti administracinio supaprastinimo principus, *inter alia*, sukuriant gaminių kontaktinių centrų sistemą. Šios sistemos paskirtis turėtų būti užtikrinti, kad įmonėms būtų skaidriai ir teisingai suteikiama informacija ir taip būtų galima užkirsti kelią dėl nacionalinių techninių taisyklių atsirandantiems uždelsimams, išlaidoms ir atgrasančiam poveikiui.
- (30) Siekiant sudaryti palankias sąlygas laisvam prekių judėjimui gaminių kontaktiniai centrai turėtų nemokamai teikti informaciją apie jų nacionalines technines taisykles ir abipusio pripažinimo principo taikymą gaminiams. Gaminių kontaktiniai centrai turėtų turėti tinkamą įrangą ir išteklių bei būti skatinami taip pat teikti informaciją tinklalapyje ir kitomis Bendrijos kalbomis. Gaminių kontaktiniai centrai turėtų taip pat galėti teikti reikalingą papildomą informaciją arba pastabas ekonominės veiklos vykdytojams šiame reglamente nustatytos procedūros metu. Už papildomą informaciją gaminių kontaktiniai centrai gali imti mokestį, proporcingą informacijos kaštams.
- (31) Kadangi gaminių kontaktinių centrų įsteigimas neturėtų kliudyti paskirstyti funkcijų kompetentingoms institucijoms valstybių narių reguliavimo sistemose, turėtų būti sudarytos sąlygos valstybėms narėms įsteigti gaminių kontaktinius

centrus pagal regioninę arba vietinę kompetenciją. Valstybės narės turėtų būti suteikta galimybė gaminių kontaktinių centrų funkcijas patikėti esamiems kontaktiniams centrams, įsteigtiems pagal kitas Bendrijos priemones, kad būtų išvengta nereikalingo kontaktinių centrų daugėjimo ir būtų supaprastintos administracinės procedūros. Kad nepadidėtų įmonių ir kompetentingų institucijų administracinės išlaidos, valstybės narės taip pat turėtų būti suteikta galimybė gaminių kontaktinių centrų funkcijas patikėti ne tik esamoms viešojo administravimo tarnyboms, bet ir nacionaliniams SOLVIT centrams, prekybos rūmams, profesinėms organizacijoms ir privatiems subjektams.

(32) Valstybės narės ir Komisija turėtų būti skatinamos glaudžiai bendradarbiauti siekiant sudaryti palankias gaminių kontaktiniuose centruose įdarbinto personalo mokymo sąlygas.

(33) Atsižvelgiant į paneuropinių e. valdžios paslaugų ir pagrindinių sąveikių telematinių tinklų vystymą ir kūrimą, reikėtų numatyti galimybę sukurti elektroninę gaminių kontaktinių centrų keitimosi informacija sistemą pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 2004/387/EB dėl suderinto paneuropinių e. valdžios paslaugų teikimo valstybės valdymo institucijoms, verslo subjektams ir piliečiams (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Informacijai apie šio reglamento taikymą teikti, kad būtų daugiau žinoma apie prekių vidaus rinkos veikimą nesuderintuose sektoriuose ir būtų užtikrinta, kad valstybių narių kompetentingos institucijos tinkamai taikytų abipusio pripažinimo principą, reikėtų nustatyti patikimus ir veiksmingus stebėsenos ir vertinimo mechanizmus. Tokiais mechanizmais neturėtų būti viršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.

(35) Šis reglamentas taikomas tik tiems gaminiams ar konkrečioms gaminių savybėms, kuriems netaikomos Bendrijos derinimo priemonės, skirtos panaikinti valstybių narių tarpusavio prekybos kliūtis, atsirandančias dėl galiojančių skirtingų nacionalinių techninių taisyklių. Tokių derinimo priemonių nuostatos dažnai yra baigtinės, ir šiuo atveju valstybės narės negali drausti, riboti arba trukdyti pateikti į jų teritorijose esančią rinką gaminius, atitinkančius tas priemones. Tačiau kai kuriomis Bendrijos derinimo priemonėmis valstybės narės leidžiama kelti papildomas gaminių pateikimo į rinką technines sąlygas savo teritorijoje. Tokioms papildomoms sąlygoms turėtų būti taikomi Sutarties 28 ir 30 straipsniai bei šio reglamento nuostatos. Todėl, siekiant veiksmingai įgyvendinti šį reglamentą, Komisija turėtų sudaryti orientacinį ir nebaigtinį gaminių, kuriems netaikomos derinimo priemonės Bendrijos lygiu, sąrašą.

(36) Pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 3052/95/EB, nustatantį pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones, neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarką Bendrijoje ⁽²⁾, sukurta stebėsenos sistema didžia dalimi nepasiteisino, nes ją įgyvendinant Komisija negavo pakankamai informacijos, kad galėtų nustatyti sektorius, kuriuose būtų tikslinga taikyti derinimo priemones. Ši sistema taip pat nepadėjo greitai išspręsti tam tikrų laisvo judėjimo problemų. Todėl Sprendimas Nr. 3052/95/EB turėtų būti panaikintas.

(37) Kad kompetentingos institucijos galėtų prisitaikyti prie šiamo reglamente nustatytų reikalavimų, šio reglamento taikymui reikėtų nustatyti pereinamąjį laikotarpį.

(38) Kadangi šio reglamento tikslo, t. t. pašalinti laisvo prekių judėjimo tarp valstybių narių technines kliūtis, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio šio tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

(39) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

DALYKAS IR TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šio reglamento tikslas – stiprinti vidaus rinkos veikimą, gerinant laisvą prekių judėjimą.

2. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės ir procedūros, kurių turi laikytis valstybės narės kompetentingos institucijos, priimdamos arba ketindamos priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, kuris kliudytų laisvai judėti gaminiui, kuris teisėtai parduodamas kitoje valstybėje narėje, pagal Sutarties 28 straipsnį.

⁽¹⁾ OL L 144, 2004 4 30; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 181, 2004 5 18, p. 25.

⁽²⁾ OL L 321, 1995 12 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

3. Siekiant prisidėti prie 1 dalyje numatyto šio reglamento tikslo įgyvendinimo, jame taip pat numatyta valstybėse narėse įsteigti gaminių kontaktinius centrus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas remiantis 2 dalyje apibrėžta technine taisykle priimtiems arba ketinamiems priimti administraciniais sprendimams, skirtiems ekonominės veiklos vykdytojams, dėl bet kurio gaminio, įskaitant žemės ūkio ir žuvininkystės gaminius, kurie teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, jeigu tokiu sprendimu tiesiogiai arba netiesiogiai siekiama:

- a) uždrausti į rinką pateikti tą gaminį ar jo rūšį;
- b) pakeisti tą gaminį ar jo rūšį arba atlikti papildomus bandymus prieš pateikiant į rinką ar išlaikant rinkoje;
- c) pašalinti tokį gaminį ar jo rūšį iš rinkos.

Pagal pirmos pastraipos b punktą gaminio ar jo rūšies pakeitimas reiškia vienos ar kelių gaminio ar jo rūšies charakteristikų, nurodytų 2 dalies b punkto i papunktyje, pakeitimą.

2. Taikant šį reglamentą, techninė taisyklė – bet kuri valstybės narės įstatymo ar kito teisės akto nuostata:

- a) kuri neturi būti derinama Bendrijos lygmeniu; ir
- b) kuria draudžiama parduoti gaminį ar jo rūšį tos valstybės narės teritorijoje, arba kurios laikytis yra privaloma, kai gaminsys arba jo rūšis parduodama tos valstybės narės teritorijoje, ir kuria nustatomas vienas iš šių reikalavimų:
 - i) to gaminio ar jo rūšies būtinos charakteristikos, pavyzdžiui, kokybės, veikimo ar saugos lygiai, ar matmenys, įskaitant gaminiui ar jo rūšiai taikomus pavadinimo, kuriuo jis parduodamas, terminijos, simbolių, bandymų ir bandymų metodų, pakuotės, žymėjimo arba ženklinimo etiketėmis reikalavimus; arba
 - ii) bet koks kitas gaminiui ar jo rūšiai nustatytas reikalavimas, kuriuo siekiama apsaugoti vartotojus ar aplinką ir kuris turi įtakos gaminio gyvavimo ciklui jį pateikus į rinką, pavyzdžiui, gaminio naudojimo, perdirbimo, pakartotinio naudojimo ar šalinimo

sąlygos, jeigu tokios sąlygos gali gerokai paveikti gaminio ar jo rūšies sudėtį, pobūdį arba pardavimą.

3. Šis reglamentas netaikomas:

- a) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima nacionaliniai teismai ar tribunolai;
- b) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima teisėsaukos institucijos, vykdydamos nusikaltimų, susijusių su terminologija, simboliais ar esminiais įrodymais, susijusiais su nekonstitucinėmis ar nusikalstamomis organizacijomis arba rasistinio ar ksenofobinio pobūdžio nusikaltimais, tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą.

3 straipsnis

Santykis su kitomis Bendrijos teisės aktų nuostatomis

1. Šis reglamentas netaikomas sistemoms ir sąveikos sudedamosioms dalims, kurioms taikomos Direktyvos 96/48/EB ir 2001/16/EB.

2. Šis reglamentas netaikomas tuo atveju, kai valstybių narių institucijos priemonių imasi pagal:

- a) Direktyvos 2001/95/EB 8 straipsnio 1 dalies d–f punktus ir 8 straipsnio 3 dalį;
- b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies a punktą ir 54 straipsnį;
- c) Reglamento (EB) Nr. 882/2004 54 straipsnį;
- d) Direktyvos 2004/49/EB 14 straipsnį.

2 SKYRIUS

TECHNINĖS TAISYKLĖS TAIKymo PROCEDŪRA

4 straipsnis

Informacija apie gaminį

Kai kompetentinga institucija pateikia gaminį ar gaminio rūšį siekiant įvertinti, ar reikia priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, ji gali reikalauti, deramai laikydamosi proporcingumo principo, kad pagal 8 straipsnį nustatytas ekonominės veiklos vykdytojas pateiktų visų pirma bet kurią toliau nurodytą informaciją:

- a) atitinkamą informaciją apie atitinkamo gaminio ar jo rūšies charakteristikas;

- b) atitinkamą ir lengvai prieinamą informaciją apie teisėtą gaminio pardavimą kitoje valstybėje narėje.

5 straipsnis

Abipusis akredituotų atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygio pripažinimas

Dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių valstybės narės neatmeta pažymėjimų ar bandymų ataskaitų, kurias išduoda atitikties vertinimo įstaiga, akredituota vykdyti atitikties vertinimo veiklą atitinkamoje srityje pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008.

6 straipsnis

Poreikio taikyti techninę taisyklę įvertinimas

1. Kai kompetentinga institucija ketina priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, ji pagal 8 straipsnį nustatytam ekonominės veiklos vykdytojui nusiunčia rašytinį pranešimą apie tą ketinimą, kuriame nurodoma techninė taisyklė, kuria bus grindžiamas sprendimas, ir pateikiami techniniai ar moksliniai įrodymai:

- a) kad ketinamas priimti sprendimas grindžiamas Sutarties 30 straipsnyje išvardytais viešojo intereso sumetimais arba nuoroda į kitas svarbias visuomenės intereso priežastis; ir
- b) kad ketinamas priimti sprendimas yra tinkamas siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas, ir neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

Numatomas priimti sprendimas grindžiamas atitinkamo gaminio ar gaminių rūšies charakteristikomis.

Atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui gavus tokį pranešimą, jam turi būti suteiktas bent dvidešimties darbo dienų terminas pastaboms pateikti. Pranešime nurodomas terminas, per kurį gali būti pateiktos pastabos.

2. Visi 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai priimami ir apie juos pranešama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ir Komisijai per dvidešimties darbo dienų laikotarpį pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui ekonominės veiklos vykdytojo pastaboms pateikti. Sprendime tinkamai atsižvelgiama į tas pastabas ir nurodomi pagrindai, kuriais grindžiamas sprendimas, įskaitant priežastis, dėl kurių atmesti ekonominės veiklos vykdytojo pateikti argumentai, jei jų buvo, ir į šio straipsnio 1 dalyje nurodytus techninius arba mokslinius įrodymus.

Kai tai pateisinama dėl klausimo sudėtingumo, kompetentinga institucija gali tik vieną kartą pratęsti pirmoje pastraipoje nustatytą laikotarpį ne ilgiau kaip dvidešimčia darbo dienų. Toks pratęsimas deramai pagrindžiamas ir apie jį ekonominės veiklos vykdytojui pranešama iki pradinio laikotarpio pasibaigimo.

2 straipsnio 1 dalyje nurodytame sprendime taip pat nurodomos teisių gynimo priemonės, kuriomis galima pasinaudoti pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančią teisę, ir tokioms priemonėms taikomi terminai. Tokį sprendimą galima apskųsti nacionaliniuose teismuose, tribunoluose arba kitose apeliacinėse instancijose.

3. Jeigu kompetentinga institucija, 1 dalyje nustatyta tvarka pateikusi rašytinį pranešimą, nusprendžia nepriimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo, ji nedelsdama praneša apie tai atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui.

4. Jei kompetentinga institucija per šio straipsnio 2 dalyje nustatytą laikotarpį nepraneša ekonominės veiklos vykdytojui apie sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalyje, laikoma, kad gaminį, kiek tai susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu techninės taisyklės taikymu, galima teisėtai parduoti toje valstybėje narėje.

7 straipsnis

Laikinas gaminio pardavimo sustabdymas

1. Taikant šiame skyriuje nustatytą procedūrą, kompetentinga institucija laikinai nesustabdo atitinkamo gaminio ar jo rūšies pardavimo, išskyrus atvejus, kai yra kuri nors iš šių sąlygų:

- a) įprastinėmis ar pagrįstai prognozuojamomis naudojimo sąlygomis atitinkamas gaminyje ar jo rūšis kelia rimtą pavojų naudotojų saugai ir sveikatai; arba
- b) atitinkamo gaminio arba jo rūšies pardavimas valstybėje narėje apskritai draudžiamas visuomenės dorovės ar visuomenės saugumo sumetimais.

2. Kompetentinga institucija nedelsdama praneša pagal 8 straipsnį nustatytam ekonominės veiklos vykdytojui ir Komisijai apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sustabdymą. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais atvejais prie to pranešimo pridedamas techninis arba mokslinis pagrindimas.

3. Bet kokią pagal šį straipsnį priimtą sprendimą sustabdyti gaminio pardavimą galima ginčyti nacionaliniuose teismuose, tribunoluose arba kitose apeliacinėse instancijose.

8 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojo informavimas

4, 6 ir 7 straipsnių nuorodos į ekonominės veiklos vykdytojus laikomos nuorodomis:

- a) į gaminio gamintoją, kai jis įsisteigęs Bendrijoje, arba asmenį, kuris pateikė gaminį į rinką arba kompetentingų institucijų prašo leisti pateikti gaminį į rinką;

- b) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a punkte, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į gamintojo atstovą, jeigu gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, arba, jeigu nėra Bendrijoje įsisteigusio atstovo, į gaminio importuotoją;
- c) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a ir b punktuose, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į bet kurį tiekimo grandinės profesionalų atstovą, kurio veikla gali daryti poveikį gaminio savybėms, kurios reglamentuojamos jam taikoma technine taisykle;
- d) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a, b ir c punktuose, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į bet kurį tiekimo grandinės profesionalų atstovą, kurio veikla nedaro poveikio gaminio savybėms, kurios reglamentuojamos jam taikoma technine taisykle.

3 SKYRIUS

GAMINIŲ KONTAKTINIAI CENTRAI

9 straipsnis

Gaminių kontaktinių centrų steigimas

1. Valstybės narės savo teritorijose paskiria gaminių kontaktinius centrus ir pateikia jų kontaktinius duomenis kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.
2. Komisija parengia ir reguliariai atnaušina gaminių kontaktinių centrų sąrašą bei jį skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Komisija taip pat pateikia tą informaciją susipažinti tinklavietėje.

10 straipsnis

Užduotys

1. Gaminių kontaktiniai centrai, *inter alia*, ekonominės veiklos vykdytojai ar kitos valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, teikia šią informaciją:
 - a) technines taisykles, taikomas konkrečios rūšies gaminiui teritorijoje, kurioje yra įsteigti tie gaminių kontaktiniai centrai, ir informaciją, ar šios rūšies gaminiui taikomas išankstinio leidimo reikalavimas pagal jų valstybės narės teisės aktus, taip pat informaciją apie abipusio pripažinimo principą ir šio reglamento taikymą tos valstybės narės teritorijoje;
 - b) kompetentingų institucijų toje valstybėje narėje kontaktinius duomenis pagal kuriuos į jas galima kreiptis tiesiogiai, įskaitant institucijų, atsakingų už konkrečių techninių taisyklių įgyvendinimo priežiūrą tos valstybės narės teritorijoje, duomenis;

- c) teisių gynimo priemonės, kuriomis paprastai galima pasinaudoti tos valstybės narės teritorijoje, jei kiltų ginčas tarp kompetentingų institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojo.

2. Gaminių kontaktiniai centrai atsako į bet kokią 1 dalyje nurodytą prašymą per penkiolika darbo dienų nuo tokio prašymo gavimo.

3. Valstybėje narėje, kurioje atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas teisėtai parduoda atitinkamą gaminį, esantis gaminių kontaktinis centras ekonominės veiklos vykdytojui arba kompetentingai institucijai kaip nurodyta 6 straipsnyje gali suteikti visą būtiną informaciją ar pastabas.

4. Gaminių kontaktiniai centrai neima mokesčio už 1 dalyje nurodytos informacijos teikimą.

11 straipsnis

Telematinis tinklas

Pagal 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą Komisija gali įsteigti telematinį tinklą, kad įgyvendintų šio reglamento nuostatas dėl gaminių kontaktinių centrų ir (arba) valstybių narių kompetentingų institucijų keitimosi informacija.

4 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

12 straipsnis

Įsipareigojimai teikti ataskaitas

1. Kiekviena valstybė narė Komisijai kasmet nusiunčia šio reglamento taikymo ataskaitą. Toje ataskaitoje nurodoma bent jau ši informacija:

- a) pagal 6 straipsnio 1 dalį išsiųstų rašytinių pranešimų skaičius ir atitinkamų gaminių rūšis;
- b) pakankamai informacijos apie sprendimus, priimtus pagal 6 straipsnio 2 dalį, įskaitant tų sprendimų priėmimo pagrindus ir atitinkamų gaminių rūšis;
- c) pagal 6 straipsnio 3 dalį priimtų sprendimų skaičius ir atitinkamų gaminių rūšis.

2. Atsižvelgdama į valstybių narių pagal 1 dalį pateiktą informaciją, Komisija analizuoja pagal 6 straipsnio 2 dalį priimtus sprendimus ir jų priėmimo pagrindus.

3. Iki 2012 gegužės 13, o vėliau kas penkerius metus, Komisija atlieka šio reglamento taikymo peržiūrą bei Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie tai. Prireikus Komisija su ataskaita gali pateikti pasiūlymus, kad būtų pagerintas laisvas prekių judėjimas.

4. Komisija parengia, skelbia ir reguliariai atnaušina gaminių, kuriems netaikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, nebaigtinį sąrašą. Komisija pateikia tą sąrašą susipažinti tinklavietėje.

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.
2. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikoma Sprendimo 1999/468/EB 3 straipsnyje nustatyta patariamoji procedūra, laikantis jo 7 straipsnio 3 dalies ir 8 straipsnio.

14 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 3052/95/EB panaikinamas ir šis panaikinimas įsigalioja nuo 2009 m. gegužės 13 d.

15 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. gegužės 13 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUYET

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 765/2008

2008 m. liepos 9 d.

nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantys Reglamentą (EEB) Nr. 339/93

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 95 ir 133 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Būtina užtikrinti, kad gaminiai, kuriems galioja laisvo prekių judėjimo Bendrijoje režimas, atitiktų reikalavimus, užtikrinančius aukštą visuomenės interesų, kaip antai sveikata ir sauga apskritai, profesinė sveikata ir darbo sauga, vartotojų apsauga, aplinkos apsauga ir saugumas, apsaugos lygį, taip pat užtikrinti, kad laisvas prekių judėjimas nebūtų ribojamas daugiau, nei leidžiama pagal derinamuosius Bendrijos teisės aktus ar kitas atitinkamas Bendrijos taisykles. Atsižvelgiant į tai, turėtų būti nustatytos akreditavimo, rinkos priežiūros, gaminių iš trečiųjų šalių kontrolės ir žymėjimo ženklų CE taisyklės.

(2) Būtina nustatyti taisyklių ir principų, susijusių su akreditavimu ir rinkos priežiūra, bendrąją sistemą. Ta sistema neturėtų daryti poveikio pagrindinėms esamuose teisės aktuose nustatytoms taisyklėms, kurių reikia laikytis siekiant apsaugoti visuomenės interesus, tokius kaip sveikatos apsauga, sauga bei vartotojų ir aplinkos apsauga, o turėtų būti skirta jų veiksmingumui didinti.

(3) Šis reglamentas turėtų būti vertinamas kaip 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 3615/2008/EB, nustatančio gaminių prekybos sistemą ⁽³⁾, papildymas.

(4) Labai sunku priimti Bendrijos teisės aktus dėl kiekvieno egzistuojančio ar galimo sukurti gaminio; reikalinga plati, horizontalaus pobūdžio teisės aktų bazė, pagal kurią būtų reglamentuojami minėtieji gaminiai, naikinamos spragos, ypač galiojančių specialiųjų teisės aktų persvarstymo metu, ir papildomos esamų ar būsimų specialiųjų teisės aktų nuostatos, visų pirma siekiant užtikrinti aukštą sveikatos apsaugos, saugos bei vartotojų saugos ir aplinkos apsaugos lygį, kaip reikalaujama pagal Sutarties 95 straipsnį.

(5) Šiuo reglamentu nustatoma rinkos priežiūros sistema turėtų papildyti ir sustiprinti galiojančias derinamųjų Bendrijos teisės aktų nuostatas, susijusias su rinkos priežiūra ir tokių nuostatų įgyvendinimu. Vis dėlto, remiantis *lex specialis* principu, šis reglamentas taikomas tik tais atvejais, kai kituose esamuose arba būsimuose derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose nėra specialiųjų nuostatų, kurios būtų to paties pobūdžio, darytų tokį patį poveikį ar kuriomis būtų siekiama to paties tikslo, kaip ir šiuo teisės aktu. Šių nuostatų pavyzdžių galima rasti narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių), medicinos prietaisų, žmonėms skirtų vaistinių preparatų ir veterinarinių vaistų, motorinių transporto priemonių ir aviacijos sektoriuose. Taigi atitinkamos šio reglamento nuostatos neturėtų būti taikomos srityse, reglamentuojamose pagal tokias specialias nuostatas.

(6) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ⁽⁴⁾ nustatytos taisyklės, kuriomis siekiama užtikrinti vartojimo gaminių saugumą. Rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta galimybė taikyti specialesnes jiems pagal tą direktyvą leidžiamas priemones.

(7) Vis dėlto, siekiant užtikrinti aukštesnį vartojimo prekių saugos lygį, Direktyvoje 2001/95/EB numatytos rinkos priežiūros priemonės, susijusios su rimtą pavojų keliančiais gaminiais, turėtų būti sustiprintos pagal šiame reglamente numatytus principus. Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2001/95/EB.

⁽¹⁾ OL C 120, 2008 5 16, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. vasario 21 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 82.

⁽⁴⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

- (8) Akreditavimas yra bendros sistemos (įskaitant atitikties vertinimą ir rinkos priežiūrą), skirtos įvertinti ir užtikrinti atitiktį taikomiems reikalavimams, dalis.
- (9) Akreditavimas ypač vertingas dėl to, kad juo patikimai patvirtinama įstaigų, kurioms pavesta užtikrinti atitiktį taikomiems reikalavimams, techninė kompetencija.
- (10) Akreditavimas, kuris iki šiol nebuvo reglamentuojamas Bendrijos lygmeniu, vykdomas visose valstybėse narėse. Dėl to, kad nebuvo bendrų šios veiklos taisyklių, Bendrijoje imta laikytis skirtingų požiūrių ir taikyti skirtingas sistemas, ir tai lėmė ne vienodai griežtą akreditacijos taisyklių taikymą įvairiose valstybėse narėse. Todėl būtina sukurti išsamią akreditavimo sistemą ir Bendrijos lygiu nustatyti jos veikimo ir organizavimo principus.
- (11) Bendros nacionalinės akreditacijos įstaigos steigimas neturėtų daryti poveikio funkcijų pasiskirstymui valstybėse narėse.
- (12) Tais atvejais, kai derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose numatyta atitikties vertinimo įstaigų atranka siekiant užtikrinti šių teisės aktų įgyvendinimą, pagal šį reglamentą numatyta skaidri akreditacija, kuri turėtų užtikrinti būtiną pasitikėjimo atitikties sertifikatais lygį, nacionalinių valdžios institucijų turėtų būti vertinama kaip pageidautinas būdas įrodyti tų įstaigų techninę kompetenciją. Vis dėlto nacionalinės institucijos gali laikytis pozicijos, kad jos turi galimybių atlikti vertinimą pačios. Tokiais atvejais, siekiant užtikrinti tinkamą kitų nacionalinių institucijų atliktų vertinimų patikimumo lygį, šios institucijos turėtų pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms reikiamus dokumentinius įrodymus, įrodančius įvertintų atitikties vertinimo įstaigų atitikimą atitinkamiems norminiams reikalavimams.
- (13) Akreditavimo sistema, grindžiama privalomomis taisyklėmis, padeda stiprinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą atitikties vertinimo įstaigų kompetencija – taigi ir jų išduodamais sertifikatais bei bandymų ataskaitomis – stiprinimo. Taip ji didina abipusio pripažinimo principo vertę, todėl šio reglamento nuostatos dėl akreditavimo turėtų būti taikomos įstaigoms, vertinančioms atitiktį tiek reglamentuojamose, tiek nereglamentuojamose srityse. Svarbiausia – sertifikatų ir bandymų ataskaitų kokybė, neatsižvelgiant į tai, ar jie priskirtini reglamentuojamai ar nereglamentuojamai sričiai, todėl šios dvi sritys turėtų būti vertinamos visiškai vienodai.
- (14) Šiame reglamente nacionalinės akreditacijos įstaigos ne pelno veikla laikoma tokia veikla, kuria nesiekama padidinti organizacijos savininkų arba narių išteklių. Nors nacionalinės akreditacijos įstaigos nesiekia padidinti arba paskirstyti pelno, jos gali teikti paslaugas už atlygį arba gauti pajamų. Teikiant tokias paslaugas gautas pajamų perviršis gali būti panaudotas investicijoms, skirtoms nacionalinių akreditacijos įstaigų veiklos plėtrai, jei tai suderinama su pagrindine šių įstaigų veikla. Atitinkamai reikėtų pabrėžti, kad pirminis nacionalinių akreditacijos įstaigų tikslas turėtų būti paramos teikimas arba aktyvus dalyvavimas veikloje, kuria nesiekama sukurti naudos.
- (15) Kadangi akreditavimo tikslas – patikimai patvirtinti, kad įstaiga yra kompetentinga vykdyti atitikties vertinimo veiklą, kiekviena valstybė narė neturėtų būti įsteigusi daugiau kaip vieną nacionalinę akreditacijos įstaigą ir turėtų užtikrinti, kad ta įstaiga būtų organizuota taip, kad būtų užtikrintas jos veiklos objektyvumas ir nešališkumas. Tokių nacionalinių akreditacijos įstaigų veikla turėtų būti nepriklausoma nuo komerciniu pagrindu atliekamo atitikties vertinimo. Todėl tikslinga nustatyti valstybių narių prievolę užtikrinti, kad, vykdydamos savo užduotis, nacionalinės akreditacijos įstaigos būtų laikomos vykdančiomis viešosios valdžios įgaliojimus, neatsižvelgiant į jų teisinį statusą.
- (16) Atitikties vertinimo įstaigos kompetencijos vertinimo ir nuolatinės stebėsenos tikslais labai svarbu nustatyti jos technologines žinias ir patirtį bei jos gebėjimą vertinti. Todėl būtina, kad nacionalinės akreditacijos įstaigos turėtų atitinkamų žinių, kompetencijos ir priemonių, kurių reikia tinkamai vykdyti jų užduotis.
- (17) Iš esmės akreditavimas turėtų būti savarankiška veikla. Valstybės narės turėtų užtikrinti finansinę paramą specialioms užduotims vykdyti.
- (18) Tais atvejais, kai valstybei narei ekonomiškai nenaudinga arba kai ji neturi galimybių steigti nacionalinę akreditacijos įstaigą, ta valstybė narė turėtų kreiptis į kitos valstybės narės nacionalinę akreditacijos įstaigą ir turėtų būti raginama visa galima apimtimi naudotis tokia kreipimosi galimybe.
- (19) Nacionalinių akreditacijos įstaigų konkurencija galėtų prisidėti prie jų veiklos komercializavimo, todėl šių įstaigų konkuravimas visiškai nesusiderinamas su jų, kaip paskutinės kontrolės instancijos atitikties vertinimo grandinėje, vaidmeniu. Šiuo reglamentu siekiama užtikrinti, kad Europos Sąjungoje pakaktų vieno akreditacijos pažymėjimo, kuris galiojotų visoje Sąjungos teritorijoje, ir išvengti kelių akreditacijų, dėl kurių susidaro papildomų išlaidų ir nėra jokios papildomos naudos. Nacionalinės akreditacijos įstaigos gali konkuruoti trečiųjų šalių rinkoje tik tuo atveju, tačiau tai neturi turėti įtakos jų veiklai Bendrijos teritorijoje ir nedaro poveikio bendradarbiavimo ir pagal šį Reglamentą pripažintos įstaigos organizuojamai tarpusavio vertinimo veiklai.

- (20) Siekiant išvengti kelių akreditacijų, padidinti pasitikėjimą akreditacijos pažymėjimais bei pagerinti jų pripažinimą, ir vykdyti veiksmingą akredituotų atitikties vertinimo įstaigų stebėseną, atitikties vertinimo įstaigos dėl akreditacijos turėtų kreiptis į valstybės narės, kurioje jos yra įsteigtos, nacionalinę akreditacijos įstaigą. Vis dėlto, būtina užtikrinti, kad atitikties vertinimo įstaiga galėtų prašyti, kad būtų akredituota kitoje valstybėje narėje, jeigu jos valstybėje narėje nėra nacionalinės akreditacijos įstaigos arba jeigu nacionalinė akreditacijos įstaiga nėra kompetentinga teikti prašomas akreditavimo paslaugas. Tokiais atvejais būtina nustatyti tinkamą nacionalinių akreditacijos įstaigų bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija.
- (21) Siekiant užtikrinti, kad nacionalinės akreditacijos įstaigos atitiktų šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus ir vykdytų prievolės, svarbu, kad valstybės narės remtų tinkamą akreditavimo sistemos veikimą, nuolat stebėtų savo nacionalines akreditacijos įstaigas ir, prireikus, per pagrįstą laikotarpį imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių.
- (22) Siekiant užtikrinti lygiavertį atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygį, palengvinti akredituotųjų įstaigų išduodamų akreditacijos pažymėjimų ir pateikiamų atitikties vertinimo rezultatų abipusį pripažinimą ir skatinti bendrą pasitikėjimą jais, būtina, jog nacionalinės akreditacijos įstaigos taikytų griežtą ir skaidrią tarpusavio vertinimo sistemą ir pačios būtų taip reguliariai vertinamos.
- (23) Šiame reglamente turėtų būti numatyta, kad Europos lygmeniu pripažįstama vienintelė įstaiga, kuriai suteikiamos tam tikros funkcijos akreditavimo srityje. Europos akreditacijos organizacija (EA), kurios pagrindinė užduotis yra skatinti kurti skaidrią ir kokybe grindžiamą sistemą, skirtą vertinti Europos atitikties vertinimo įstaigų kompetenciją, administruoja valstybių narių ir kitų Europos šalių nacionalinių akreditacijos įstaigų tarpusavio vertinimo sistemą. Ta sistema pasirodė esanti efektyvi ir teikianti tarpusavio pasitikėjimo. Todėl EA turėtų būti pirmoji pagal šį reglamentą pripažįstama įstaiga, o valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų nacionalinės akreditacijos įstaigos taptų ir liktų EA narėmis tol, kol ji pripažįstama. Vis dėlto reikėtų numatyti atitinkamas pagal šį reglamentą pripažintos įstaigos pakeitimo galimybę tuo atveju, jei to prireiktų ateityje.
- (24) Veiksmingas nacionalinių akreditacijos įstaigų bendradarbiavimas yra labai svarbus siekiant tinkamai įgyvendinti tarpusavio vertinimo sistemą, taip pat tarpvalstybinio akreditavimo požiūriu. Todėl, siekiant skaidrumo, reikia numatyti nacionalinių akreditacijos įstaigų prievolę keistis informacija, ir teikti reikiamą informaciją nacionalinėms valdžios institucijoms ir Komisijai. Be to, atnaujinta ir tiksli informacija apie galimybę pasinaudoti akreditavimo paslaugomis, kurias teikia nacionalinės akreditacijos įstaigos, turėtų būti skelbiama viešai – taigi pirmiausia prieinama atitikties vertinimo įstaigoms.
- (25) Sektorinės akreditavimo schemos turėtų būti taikomos tose veiklos srityse, kuriose bendrieji atitikties vertinimo įstaigoms nustatyti kompetencijos reikalavimai nėra pakankami, kad būtų užtikrintas reikiamas apsaugos lygis tais atvejais, kai taikomi reikalavimai yra susiję su konkrečiomis specializuotomis technologijomis arba sveikata ir sauga. Atsižvelgiant į tai, kad EA turi galimybę pasitelkti labai įvairių sričių techninius ekspertus, reikėtų jos prašyti sukurti tokias sistemas, ypač tose srityse, kurioms taikomi Bendrijos teisės aktai.
- (26) Siekiant užtikrinti, kad būtų vienodai ir nuosekliai užtikrinamas derinamųjų Bendrijos teisės aktų vykdymas, šiuo reglamentu nustatoma Bendrijos rinkos priežiūros sistema, apibrėžianti minimalius reikalavimus, kurie taikomi atsižvelgiant į tikslus, kuriuos turi pasiekti valstybės narės, ir administracinio bendradarbiavimo sistemą, įskaitant informacijos mainus tarp valstybių narių.
- (27) Jei ekonominės veiklos vykdytojas pateikia bandymų ataskaitas arba atitiktį patvirtinančius sertifikatus, išduotus akredituotos atitikties vertinimo įstaigos, kai pagal atitinkamus derinamuosius Bendrijos teisės aktus minėtųjų pažymėjimų ar sertifikatų nereikalaujama pateikti, rinkos priežiūros institucijos, atlikdamos gaminių savybių patikrinimą, turėtų į juos tinkamai atsižvelgti.
- (28) Siekiant užtikrinti sveikatos apsaugą ir saugą, taip pat sklandų vidaus rinkos veikimą, labai svarbu, kad kompetentingos institucijos bendradarbiautų nacionaliniu ir tarpvalstybiniu lygiu keisdamosi informacija, tirdamos pažeidimus ir imdamosi veiksmų jiems pašalinti prieš pavojingus produktus pateikiant į rinką, gerinant jų identifikavimą, visų pirma jūriniuose uostuose. Nacionalinės vartotojų apsaugos institucijos turėtų bendradarbiauti su nacionalinėmis rinkos priežiūros institucijomis nacionaliniu lygmeniu ir su jomis keistis informacija dėl gaminių, kurie, jų manymu, kelia pavojų.
- (29) Vertinant riziką turėtų būti atsižvelgiama į visus reikšmingus duomenis, įskaitant, kai įmanoma, duomenis apie atitinkamo gaminio atžvilgiu pasitvirtinusią riziką. Jeigu atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojai imasi priemonių rizikai sumažinti, į šias priemones taip pat turėtų būti atsižvelgiama.
- (30) Jeigu gaminyje kelia rimtą pavojų, reikalingas greitas įsikišimas, dėl kurio tas gaminyje gali būti pašalintas iš rinkos, susigrąžintas, arba gali būti uždrausta tiekti jį rinkai. Tokiais atvejais būtina turėti galimybę pasinaudoti skubaus keitimosi informacija tarp valstybių narių ir Komisijos

sistema. Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnyje numatyta sistema pasirodė esanti veiksminga ir efektyvi vartojimo gaminų srityje. Siekiant išvengti nereikalingo dubliavimosi, ta sistema turėtų būti naudojama ir šio reglamento tikslais. Be to, rinkos priežiūros nuoseklus užtikrinimas visoje Bendrijoje reikalauja plataus masto informacijos apie nacionalinius veiksmus šioje srityje mainų, neapsiribojant minėta sistema.

(31) Informacijos, kuria keičiasi kompetentingos institucijos, mainams turėtų būti taikomi patys griežčiausi konfidencialumo ir profesinės paslapties reikalavimai, o taip pat laikomasi konfidencialumo taisyklių pagal taikytiną nacionalinę teisę, o Komisija turėtų laikytis 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾ reikalavimų, siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta tyrimams ir kad nebūtų pakenkta ekonominės veiklos vykdytojų reputacijai. Įgyvendinant šį reglamentą taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾.

(32) Bendrijos harmonizavimo teisės aktuose yra numatytos specialios procedūros, kuriomis nustatoma, ar nacionalinė priemonė, kuria ribojamas laisvas gaminio judėjimas, yra pateisinama, ar ne (apsaugos straipsnio procedūros). Tos procedūros taikomos po to, kai skubos tvarka apsišviečia informacija apie rimtą pavojų keliančius gaminius.

(33) Prie išorinių sienų esantys įvežimo punktai turi visas galimybes aptikti nesaugius, reikalavimų neatitinkančius gaminius arba gaminius, pažymėtus netikru ženklu CE arba klaidinančiais ženklais, dar jų nepateikus į rinką. Todėl rinkos sauga galėtų būti didinama nustatant institucijų, atsakingų už į Bendrijos rinką patenkančių produktų tikrinimą, prievolę atlikti reikiamo masto patikrinimus. Siekiant padidinti šių patikrinimų veiksmingumą muitinės įstaigos turėtų iš rinkos priežiūros institucijų iš anksto gauti visą reikalingą informaciją apie pavojingus reikalavimų neatitinkančius gaminius.

(34) 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 339/93 dėl iš trečiųjų šalių importuojamų produktų tikrinimo ⁽⁴⁾, siekiant nustatyti, ar jie atitinka produktų saugos taisykles,

nustatytos taisyklės, reglamentuojančios muitinių atliekamą produktų išleidimo sustabdymą, ir numatytos tolesnės priemonės, kuriose taip pat dalyvauja rinkos priežiūros institucijos. Todėl tikslinga, kad šios nuostatos, įskaitant nuostatas dėl rinkos priežiūros institucijų dalyvavimo, būtų įtrauktos į šį reglamentą.

(35) Patirtis rodo, kad gaminiai, kurie nėra išleidžiami, dažnai yra reeksportuojami ir vėliau patenka į Bendrijos rinką per kitus įvežimo punktus, ir taip kenkiama muitinių pastangoms. Todėl rinkos priežiūros institucijoms turėtų būti sudaryta galimybė sunaikinti gaminius, jeigu, jų manymu, tai tikslinga.

(36) Per vienerių metų laikotarpį nuo šio reglamento paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* datos, Komisija privalo pateikti išsamią analizę vartotojų apsaugą užtikrinančių ženklų klausimu ir, jei reikia, pateikti pasiūlymus dėl teisės aktų.

(37) Išreiškiantis gaminio atitiktį ženklas CE yra akivaizdžiai matomas viso proceso, apimančio atitikties vertinimą plačiąja prasme, rezultatas. Bendrieji žymėjimo CE ženklu principai turėtų būti nustatyti šiame reglamente siekiant užtikrinti, kad jie bus nedelsiant taikomi, ir supaprastinti būsimus teisės aktus.

(38) Ženklas CE turėtų būti vienintelis atitikties ženklas, įrodantis gaminio atitiktį derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams. Vis dėlto gali būti naudojami ir kiti ženklai, jei jie padeda užtikrinti geresnę vartotojų apsaugą ir jei jiems netaikomi derinamųjų Bendrijos teisės aktų reikalavimai.

(39) Būtina, kad valstybės narės numatytų atitinkamas žalos, kuri padaroma kompetentingų institucijų priemonėmis, kurios apriboja gaminio pateikimą į rinką arba kurios reikalauja jį iš rinkos pašalinti ar susigrąžinti, atlyginimo priemones kompetentingų teismų arba tribunolų nustatyta tvarka.

(40) Valstybės narės gali nuspręsti, kad naudinga bendradarbiauti su atitinkamomis suinteresuotomis šalimis, įskaitant sektoriaus profesines organizacijas ir vartotojų organizacijas, siekiant pasinaudoti jų žiniomis apie rinką sudarant, įgyvendinant ir atnaujinant rinkos priežiūros programas.

(41) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų skyrimo taisykles, taikomas pažeidus šio reglamento nuostatas, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tos sankcijos turėtų būti

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 40, 1993 2 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

- veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios bei galėtų būti griežtinamos, jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas anksčiau jau buvo padaręs panašų šio reglamento nuostatų pažeidimą.
- (42) Kad pasiektų šio reglamento tikslus, Bendrija turi prisidėti prie veiklos, kuria įgyvendinama akreditavimo ir rinkos priežiūros politika, finansavimo. Lėšos turėtų būti skiriamos dotacijų forma neskelbiant kvietimo teikti paraiškas pagal šį reglamentą pripažinti įstaigai, dotacijų forma paskelbus kvietimą teikti paraiškas, arba sudarant sutartis su ja arba kitais subjektais, atsižvelgiant į finansuotinos veikos pobūdį ir remiantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾ (toliau – Finansinis reglamentas).
- (43) EA turėtų pirmiausia turėti teisę į Bendrijos finansavimą kai kurioms specialioms užduotims atlikti, pavyzdžiui, parengti ir peržiūrėti sektorines akreditavimo schemas, taip pat kitoms užduotims, susijusioms su laboratorijų ir sertifikavimo arba tikrinimo įstaigų techninės kompetencijos ir turimos įrangos tikrinimu, nes ji turi galimybę pasitelkti tam būtinus techninius ekspertus.
- (44) Atsižvelgiant į pagal šį reglamentą pripažintos įstaigos vaidmenį atliekant akreditacijos įstaigų tarpusavio vertinimą ir jos gebėjimą padėti valstybėms narėms administruoti tą tarpusavio vertinimą, Komisija turėtų turėti galimybę finansuoti pagal šį reglamentą pripažintos įstaigos sekretoriato, kuris turėtų teikti nuolatinę paramą Bendrijos lygiu atliekamam akreditavimui, veiklą.
- (45) Laikydamosi Finansinio reglamento nuostatų, Komisija ir pagal šį reglamentą pripažinta įstaiga turėtų pasirašyti partnerystės susitarimą, kuriame būtų nustatytos akreditavimo veiklos finansavimo administracinės ir finansinės taisyklės.
- (46) Be to, turėtų būti finansuojama kitų nei pagal šį reglamentą pripažinta įstaiga įstaigų veikla atitikties vertinimo, metrologijos, akreditavimo ir rinkos priežiūros srityse, kaip antai: gairių rengimas ir atnaujinimas, lyginamoji veikla, susijusi su apsaugos straipsnių veikimu, parengiamoji ar papildoma veikla, susijusi su Bendrijos teisės aktų įgyvendinimu tose srityse, ir techninės pagalbos bei bendradarbiavimo programos, įgyvendinamos su trečiosiomis šalimis, taip pat politikos stiprinimas tose srityse Bendrijos ir tarptautiniu lygiu.
- (47) Šis reglamentas nepažeidžia pagrindinių teisių ir principų, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.
- (48) Kadangi šio reglamento tikslas, t. y. nustatyti akreditavimo ir rinkos priežiūros sistemą ir taip užtikrinti, kad rinkoje esantys gaminiai, kuriems taikomi Bendrijos teisės aktai, atitiktų reikalavimus, nustatančius aukštą sveikatos, saugos ir kitų visuomenės interesų apsaugos lygį, tuo pat metu užtikrinant vidaus rinkos veikimą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,
- PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:
- I SKYRIUS
- BENDROSIOS NUOSTATOS**
- 1 straipsnis*
- Dalykas ir taikymo sritis**
1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, kaip turi būti organizuojamas ir veikti atitikties vertinimo įstaigų, vykdančių atitikties vertinimo veiklą, akreditavimas.
2. Šiame reglamente numatyta gaminių rinkos priežiūros sistema siekiant užtikrinti, kad tie produktai atitiktų reikalavimus, nustatančius aukštą visuomenės interesų, kaip antai sveikata ir sauga apskritai, apsaugos, profesinės sveikatos ir darbo saugos, vartotojų apsaugos, aplinkos apsaugos ir saugumo lygį.
3. Šiuo reglamentu nustatoma gaminių iš trečiųjų šalių tikrinimo sistema.
4. Šiame reglamente nustatomi bendrieji žymėjimo ženklų CE principai.
- 2 straipsnis*
- Sąvokų apibrėžtys**
- Šiame reglamente naudojamos tokios sąvokų apibrėžtys:
- 1) tiekimas rinkai – gaminio, skirto platinti, vartoti ar naudoti Bendrijos rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1525/2007 (OL L 343, 2007 12 27, p. 9).

- 2) pateikimas į rinką – gaminio tiekimas Bendrijos rinkai pirmą kartą;
- 3) gamintojas – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kuris pagamina gaminį arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti gaminį, ir kuris parduoda tą gaminį savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą;
- 4) įgaliotasis atstovas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs gamintojo raštišką pavardimą veikti jo vardu ir atlikti konkrečias užduotis, susijusias su atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose nustatytais gamintojo prievolėmis;
- 5) importuotojas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia gaminį iš trečiosios šalies į Bendrijos rinką;
- 6) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, išskyrus gamintoją arba importuotoją, kuris tiekia gaminį rinkai;
- 7) ekonominės veiklos vykdytojai – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas ir platintojas;
- 8) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nurodyti techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminys, procesas arba paslauga;
- 9) darnusis standartas – standartas, kurį pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, 6 straipsnio nuostatas Komisijos prašymu priėmė viena iš Europos standartizacijos įstaigų, išvardytų tos direktyvos I priede;
- 10) akreditavimas – nacionalinės akreditacijos įstaigos patvirtinimas, kad atitikties vertinimo įstaiga atitinka reikalavimus, apibrėžtus darniuosiuose standartuose, ir, jei būtina, kitus papildomus reikalavimus, įskaitant pagal atitinkamų sektorių schemas taikomus reikalavimus, atlikti konkrečių atitikties vertinimo veiklą;
- 11) nacionalinė akreditacijos įstaiga – vienintelė valstybės narės įstaiga, vykdanči akreditavimą pagal tos valstybės suteiktus įgaliojimus;
- 12) atitikties vertinimas – procesas, kurio metu nustatoma, ar gaminys, procesas, paslauga, sistema, asmuo arba įstaiga atitinka nustatytus reikalavimus;
- 13) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanči atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir patikrinimus;
- 14) susigrąžinimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama, kad būtų grąžintas galutiniam naudotojui jau pateiktas gaminys;
- 15) pašalinimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią gaminio tiekimo grandinėje tiekimui rinkai;
- 16) tarpusavio vertinimas – nacionalinės akreditacijos įstaigos vertinimo procesas, kurį atlieka kitos nacionalinės akreditacijos įstaigos pagal šio reglamento reikalavimus ir tam tikrais atvejais pagal papildomus tam tikruose sektoriuose taikomus techninius reikalavimus;
- 17) rinkos priežiūra – valstybės institucijų vykdoma veikla ir priemonės, kurių jos ėmėsi, siekdamos užtikrinti, kad gaminiai atitiktų atitinkamuose derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir nekeltų pavojaus sveikatai, saugai ar kitam visuomenės interesų apsaugos aspektui;
- 18) rinkos priežiūros institucija – valstybės narės institucija, atsakinga už rinkos priežiūrą šios valstybės narės teritorijoje;
- 19) išleidimas į laisvą apyvartą – procedūra, numatyta 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą⁽²⁾ 79 straipsnyje;
- 20) ženklas CE – tai ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, jog gaminys atitinka taikytinus derinamųjų Bendrijos teisės aktų dėl ženklinimo šiuo ženklu reikalavimus, išraiška;
- 21) derinamieji Bendrijos teisės aktai – bet kurie Bendrijos teisės aktai, kuriais suderinamos gaminių pateikimo į rinką sąlygos.

II SKYRIUS

AKREDITAVIMAS

3 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas akreditavimui, naudojamam privaloma tvarka arba savanoriškai siekiant įvertinti atitiktį, neatsižvelgiant į tai, ar tas vertinimas privalomas, ar ne, ir neatsižvelgiant į akredituojančiosios įstaigos teisinį statusą.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

⁽²⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OJ L 363, 2006 12 20, p. 1).

4 straipsnis

Bendrieji principai

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną nacionalinę akreditacijos įstaigą.

2. Jeigu valstybė narė mano, kad jai ekonomiškai nenaudinga arba kad ji neturi galimybių steigti nacionalinę akreditacijos įstaigą arba teikti tam tikras akreditavimo paslaugas, ji kaip įmanoma daugiau naudojasi galimybe kreiptis į kitos valstybės narės nacionalinę akreditacijos įstaigą.

3. Valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, jeigu pagal 2 dalį ji naudojasi kitos valstybės narės nacionalinės akreditacijos įstaigos paslaugomis.

4. Komisija, atsižvelgdama į informaciją, nurodytą 3 dalyje ir 12 straipsnyje, parengia ir atnauja nacionalinių akreditacijos įstaigų sąrašą, kurį ji paskelbia viešai.

5. Tais atvejais, kai valstybės valdymo institucijos nevykdo akreditavimo veiklos pačios tiesiogiai, valstybė narė suteikia savo nacionalinei akreditacijos įstaigai viešosios valdžios įgaliojimus vykdyti akreditacijos veiklą ir užtikrina, kad ši veikla būtų oficialiai pripažinta.

6. Nacionalinės akreditacijos įstaigos pareigos ir funkcijos griežtai atskiriamos nuo kitų nacionalinių valdžios institucijų pareigų ir funkcijų.

7. Nacionalinė akreditacijos įstaiga nesiekia pelno.

8. Nacionalinė akreditacijos įstaiga negali nei siūlyti, nei atlikti jokios veiklos arba teikti paslaugų, kurias teikia atitikties vertinimo įstaigos, ji taip pat neteikia konsultavimo paslaugų ir negali valdyti atitikties vertinimo įstaigos akcijų ar turėti joje kitokių finansinių ar vadybinių interesų.

9. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos nacionalinė akreditacijos įstaiga būtų tinkamai aprūpinta finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais, kurių reikia norint tinkamai vykdyti funkcijas, įskaitant specialiąsias funkcijas, pvz., vykdyti Europos ir tarptautinio masto bendradarbiavimą akreditacijos srityje ir veiklą, kuri yra reikalinga paremti viešąją politiką ir kai įgyvendinant šias funkcijas gautų pajamų nepakanka veiklos sąnaudoms padengti.

10. Nacionalinė akreditacijos įstaiga yra pagal 14 straipsnį pripažintos įstaigos narė.

11. Nacionalinės akreditacijos įstaigos, siekdamos užtikrinti veiksmingą ir subalansuotą visų suinteresuotų šalių dalyvavimą ir savo organizacijų, ir pagal 14 straipsnį pripažintos įstaigos veikloje, sukuria ir palaiko atitinkamas struktūras.

5 straipsnis

Akreditavimas

1. Atitikties vertinimo įstaigos prašymu, nacionalinė akreditacijos įstaiga vertina, ar ta atitikties vertinimo įstaiga yra kompetentinga vykdyti konkrečią atitikties vertinimo veiklą. Jeigu nustatoma, kad ji yra kompetentinga, nacionalinė akreditacijos įstaiga išduoda tai patvirtinantį akreditacijos pažymėjimą.

2. Tuo atveju, jei valstybė narė nusprendžia netaikyti akreditacijos, ji pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms visus reikiamus dokumentinius įrodymus atitikties vertinimo įstaigų, kurias ši valstybė narė atrenka ir patiki įgyvendinti derinamuosius Bendrijos teisės aktus, kompetencijai patikrinti.

3. Nacionalinės akreditacijos įstaigos stebi atitikties vertinimo įstaigas, kurioms jos yra išdavusios akreditacijos pažymėjimą.

4. Jeigu nacionalinė akreditacijos įstaiga nustato, kad atitikties vertinimo įstaiga, kuriai buvo išduotas akreditacijos pažymėjimas, nebėra kompetentinga vykdyti konkrečią atitikties vertinimo veiklą arba iš esmės pažeidė savo įsipareigojimus, ta nacionalinė akreditacijos įstaiga per pagrįstą laikotarpį imasi visų reikiamų priemonių akreditacijos pažymėjimui apriboti, sustabdyti arba panaikinti.

5. Valstybės narės nustato apeliacinių prašymų, pateiktų dėl priimtų arba nepriimtų akreditavimo sprendimų, nagrinėjimo tvarką, tam tikrais atvejais įskaitant prašymus dėl teisinių gynimo priemonių taikymo.

6 straipsnis

Nekonkuravimo principas

1. Nacionalinės akreditacijos įstaigos nekonkuruoja su atitikties vertinimo įstaigomis.

2. Nacionalinės akreditacijos įstaigos nekonkuruoja su kitomis nacionalinėmis akreditacijos įstaigomis.

3. Nacionalinėms akreditacijos įstaigoms leidžiama veikti už valstybinių sienų kitos valstybės narės teritorijoje, jei atitikties vertinimo įstaiga pateikia prašymą aplinkybėmis, nustatytomis 7 straipsnio 1 dalyje, arba jei nacionalinės akreditacijos įstaiga, bendradarbiaujanti su kitos valstybės narės nacionaline akreditacijos įstaiga, pateikė atitinkamą prašymą pagal 7 straipsnio 3 dalį.

7 straipsnis

Tarpvalstybinis akreditavimas

1. Jeigu atitikties vertinimo įstaiga pageidauja būti akredituota, ji kreipiasi į valstybės narės, kurioje yra įsteigusi, nacionalinę akreditacijos įstaigą arba į nacionalinę akreditacijos įstaigą, kurios paslaugomis ta valstybė narė naudojasi pagal 4 straipsnio 2 dalį.

Tačiau atitikties vertinimo įstaiga gali kreiptis dėl akreditacijos į kitos nei nurodyta pirmojoje pastraipoje valstybės narės nacionalinę akreditacijos įstaigą šiais atvejais:

- a) kai valstybė narė, kurioje ji yra įsisteigusi, nusprendė nesteigti nacionalinės akreditacijos įstaigos ir nesikreipė į kitos valstybės narės nacionalinę akreditacijos įstaigą pagal 4 straipsnio 2 dalį;
- b) kai pirmojoje pastraipoje nurodytos nacionalinės akreditacijos įstaigos neakredituoja tų atitikties vertinimo veiklos rūšių, kurias pageidaujama akredituoti;
- c) kai pirmojoje pastraipoje nurodytų nacionalinių akreditacijos įstaigų tarpusavio vertinimo pagal 10 straipsnį rezultatai yra neigiami dėl tų atitikties vertinimo veiklos rūšių, kurias pageidaujama akredituoti.

2. Jeigu nacionalinė akreditacijos įstaiga gauna prašymą pagal 1 dalies b arba c punktą, ji apie tai praneša valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi prašančioji atitikties vertinimo įstaiga, nacionalinei akreditacijos įstaigai. Tokiais atvejais valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi prašančioji atitikties vertinimo įstaiga, nacionalinė akreditacijos įstaiga gali dalyvauti stebėtojos teisėmis.

3. Nacionalinė akreditacijos įstaiga gali kreiptis į kitą nacionalinę akreditacijos įstaigą, kad ši atliktų dalį vertinimo. Tokiu atveju akreditacijos pažymėjimą išduoda prašančioji įstaiga.

8 straipsnis

Reikalavimai, kuriuos turi atitikti nacionalinės akreditacijos įstaigos

Nacionalinė akreditacijos įstaiga turi atitikti šiuos reikalavimus:

- 1) ji turi būti organizuota taip, kad būtų nepriklausoma nuo atitikties vertinimo įstaigų, kurias ji vertina, bei komercinių jėgų spaudimo ir būtų užtikrinta, jog tarp jos ir atitikties vertinimo įstaigų nekiltų interesų konfliktai;
- 2) jos veikla organizuojama ir vykdoma taip, kad būtų užtikrintas tos veiklos objektyvumas ir nešališkumas;
- 3) ji užtikrina, kad kiekvieną sprendimą, susijusį su kompetencijos tvirtinimu, priimtų ne vertinimą atlikę asmenys, bet kiti kompetentingi asmenys;
- 4) ji taiko tinkamas priemones gautos informacijos konfidencialumui apsaugoti;
- 5) ji nurodo atitikties vertinimo veiklos rūšis, kurias ji yra kompetentinga akredituoti, prireikus nurodydama atitinkamus Bendrijos arba nacionalinius teisės aktus ir standartus;
- 6) ji nustato procedūras, kurios yra būtinos veiksmingam valdymui ir tinkamai vidinei kontrolei užtikrinti;

- 7) joje dirba tiek kompetentingų darbuotojų, kad pakaktų tinkamam jos funkcijų vykdymui užtikrinti;
- 8) ji dokumentais patvirtina darbuotojų, galinčių daryti poveikį vertinimo ir kompetencijos patvirtinimo kokybei, funkcijas, pareigas ir įgaliojimus;
- 9) ji parengia darbuotojų veiklos rezultatų ir kompetencijos stebėsenos procedūras, jas įdiegia ir jų laikosi;
- 10) ji tikrina, ar atitikties vertinimas atliekamas deramai, t. y. įstaigoms neužkraunama nereikalinga našta ir tinkamai atsižvelgiama į įstaigos dydį, sektorių, kuriame ji veikia, jos struktūrą, gaminio technologijos sudėtingumo laipsnį ir masinį ar serijinį gamybos proceso pobūdį;
- 11) ji skelbia metines audito patikrintas sąskaitas, parengtas laikantis bendrai pripažintų apskaitos principų.

9 straipsnis

Reikalavimų laikymasis

1. Jeigu nacionalinė akreditacijos įstaiga neatitinka šio reglamento reikalavimų arba nevykdo savo įsipareigojimų pagal jį, atitinkama valstybė narė imasi reikiamų taisomųjų veiksmų arba užtikrina, kad tokių veiksmų būtų imtasi, ir apie tai praneša Komisijai.

2. Siekdamas užtikrinti, kad nacionalinės akreditacijos įstaigos laikytųsi 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės nuolat vykdo jų stebėseną.

3. Valstybės narės, vykdydamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytą stebėseną, su didžiausiu atidumu atsižvelgia į tarpusavio vertinimo, atlikto pagal 10 straipsnį, rezultatus.

4. Nacionalinės akreditacijos įstaigos nustato būtinas skundų dėl jų akredituotų atitikties vertinimo įstaigų nagrinėjimo procedūras.

10 straipsnis

Tarpusavio vertinimas

1. Nacionalinės akreditacijos įstaigos viena kitą vertina, taikydamos pagal 14 straipsnį pripažintos institucijos numatytą tvarką.

2. Suinteresuotos šalys turi teisę dalyvauti sistemoje, įkurtoje tarpusavio vertinimo veiklos priežiūrai, tačiau negali dalyvauti vykdam atskiras tarpusavio vertinimo procedūras.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės akreditacijos įstaigos būtų reguliariai vertinamos taip, kaip reikalaujama pagal 1 dalį.

4. Tarpusavio vertinimas atliekamas remiantis pagrįstais ir skaidriais vertinimo kriterijais bei procedūromis, visų pirma didelį dėmesį skiriant struktūriniais, žmogiškųjų išteklių ir proceso reikalavimams, konfidencialumui ir skundams. Numa-toma tinkama sprendimų, priimtų atlikus tokį vertinimą, skundimo tvarka.

5. Tarpusavio vertinimu nustatoma, ar nacionalinės akreditacijos įstaigos atitinka 8 straipsnyje nustatytus reikalavimus, atsižvelgiant į atitinkamus darniuosius standartus, nurodytus 11 straipsnyje.

6. Tarpusavio vertinimo rezultatus pagal 14 straipsnį pripa-žinta institucija paskelbia ir praneša visoms valstybėms narėms ir Komisijai.

7. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pri-žiūri taisykles ir kad tinkamai veiktų tarpusavio vertinimo sistema.

11 straipsnis

Atitikties prezumpcija, taikoma nacionalinėms akreditacijos įstaigoms

1. Nacionalinės akreditacijos įstaigos, atitinkančios atitinka-mame darniajame standarte, kurio nuoroda buvo skelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nustatytus kriterijus, nes sėkmingai dalyvavo tarpusavio vertinimo sistemoje pagal 10 straipsnį, laikomos atitinkančiomis 8 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Nacionalinės valdžios institucijos pripažįsta akreditacijos įstaigų, sėkmingai dalyvavusių tarpusavio vertinime pagal 10 straipsnį, suteikiamą akreditaciją lygiaverte ir, remdamosi šio straipsnio 1 dalyje įtvirtinta prezumpcija, pripažįsta šių įstaigų išduodamus akreditacijos pažymėjimus ir atitikties vertinimo įstaigų, kurias akreditavo minėtosios akreditacijos įstaigos, išduodamus atitikties vertinimo patvirtinimus.

12 straipsnis

Prievolė pranešti

1. Kiekviena nacionalinė akreditacijos įstaiga praneša kitoms nacionalinėms akreditacijos įstaigoms apie atitikties vertinimo veiklą, kurią ji akredituoja, ir apie visus su tuo susijusius pasikeitimus.

2. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir pagal 14 straipsnį pripažintai įstaigai duomenis apie savo nacionalinę akreditacijos įstaigą, apie visas atitikties vertinimo veiklas, kurias ši įstaiga akredituoja remdamasi derinamaisiais Bendrijos teisės aktais ir apie visus su tuo susijusius pasikeitimus.

3. Kiekviena nacionalinė akreditacijos įstaiga reguliariai viešai skelbia informaciją apie savo tarpusavio vertinimo rezultatus,

atitikties vertinimo veiklas, kurias ji akredituoja, ir apie visus susijusius pasikeitimus.

13 straipsnis

Prašymai pagal 14 straipsnį pripažintai įstaigai

1. Komisija, pasikonsultavusi su pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtu Komitetu, gali prašyti pagal 14 straipsnį pripažintą įstaigą padėti parengti, prižiūrėti ir įgyvendinti akreditavimo sistemą Bendrijoje.

2. Be to, Komisija, laikydamosi 1 dalyje nustatytos tvarkos, gali:

a) prašyti pagal 14 straipsnį pripažintą įstaigą nustatyti vertinimo kriterijus bei tarpusavio vertinimo procedūras ir parengti sektorines akreditavimo schemas;

b) pripažinti esamas sistemas, kuriose jau nustatyti vertinimo kriterijai ir tarpusavio vertinimo procedūros.

3. Komisija užtikrina, kad tokiose sektorinėse sistemose būtų nustatomos techninės specifikacijos, būtinos užtikrinti tokį kompetencijos lygį, kurio pagal derinamuosius Bendrijos teisės aktus reikalaujama tose srityse, kur taikomi specifiniai su technologijomis arba sveikata, aplinka ir sauga arba su kitų visuomenės interesų aspektų apsauga susiję reikalavimai.

14 straipsnis

Europos akreditavimo infrastruktūra

1. Komisija, pasikonsultavusi su valstybe nare, pripažįsta šio reglamento I priede nustatytus reikalavimus atitinkančią įstaigą.

2. Įstaiga, kuri yra pripažįstama pagal 1 dalį, su Komisija sudaro susitarimą. Tame susitarime, *inter alia*, tiksliai įtvirtinami įstaigos uždaviniai, nuostatos dėl finansavimo ir nuostatos dėl jos priežiūros. Pasibaigus pagrįstam ir susitarime apibrėžtam pranešimo laikotarpiui ir Komisija, ir atitinkama įstaiga turi teisę nutraukti susitarimą be priežasties.

3. Komisija ir atitinkama įstaiga minėtąjį susitarimą paskelbia viešai.

4. Komisija praneša valstybėms narėms ir nacionalinėms akreditacijos įstaigoms apie įstaigos pripažinimą pagal 1 dalį.

5. Komisija bet kuriuo konkrečiu metu negali pripažinti daugiau nei vienos įstaigos.

6. Pirmoji pagal šį reglamentą pripažinta institucija yra Europos akreditacijos organizacija, jei ji, kaip nustatyta 2 dalyje, sudarė susitarimą.

III SKYRIUS

BENDRIJOS RINKOS PRIEŽIŪROS SISTEMA IR Į BENDRIJOS RINKĄ PATENKANČIŲ GAMINIŲ TIKRINIMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

15 straipsnis

Taikymo sritis

1. Gaminiai, kuriems taikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, reglamentuojami pagal 16-26 straipsnių nuostatas.
2. Taikomos visos 16- 26 straipsnių nuostatos, jei derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose nenumatyta jokių specialiųjų nuostatų, kuriomis būtų siekiama to paties tikslo.
3. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant rinkos priežiūros institucijų teisės įgyvendinti specialesnes priemones, numatytas pagal Direktyvą 2001/95/EB.
4. Taikant 16-26 straipsnių nuostatas, „gaminys“ – tai medžiaga, preparatas ar prekė, pagaminta gamybos proceso metu, išskyrus maisto produktus, pašarus, gyvus augalus ir gyvūnus, žmogaus kilmės produktus, augalinės ir gyvūninės kilmės produktus, tiesiogiai susijusius su jų būsima reprodukcija.
5. 27, 28 ir 29 straipsniai taikomi visiems gaminiams, reglamentuojamiems pagal Bendrijos teisės aktus, jei kituose Bendrijos teisės aktuose nėra specialių nuostatų, reglamentuojančių tikrinimo pasienyje organizavimą.

16 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Valstybės narės organizuoja ir vykdo rinkos priežiūrą, kaip numatyta šiame skyriuje.
2. Vykdam rinkos priežiūrą užtikrinama, kad gaminiai, kuriems taikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai ir kurie, naudojami pagal jų paskirtį arba kitomis nuspėjamomis sąlygomis ir net tada, kai jie tinkamai įrengiami ir prižiūrimi, gali kelti grėsmę vartotojų sveikatai ar saugumui arba kitaip neatitikti derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, būtų pašalinti iš rinkos arba uždrausti ar būtų apribotas jų tiekimas rinkai, ir kad būtų atitinkamai pranešta visuomenei, Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
3. Nacionalinė rinkos priežiūros infrastruktūra ir programos užtikrina, kad gali būti imtasi veiksmingų priemonių, taikomų bet kokiai pagal derinamuosius Bendrijos teisės aktus reglamentuojamai gaminių kategorijai.

4. Rinkos priežiūra taikoma gaminiams, kurie surenkami ar gaminami paties gamintojo reikmėms, tais atvejais, kai derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose numatyta, kad jų nuostatos taikomos minėtiems gaminiams.

2 SKIRSNIS

Bendrijos rinkos priežiūros sistema

17 straipsnis

Prievolė pranešti

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie jų rinkos priežiūros institucijas ir apie jų kompetencijos sritį. Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms.
2. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenė žinotų apie nacionalinių rinkos priežiūros institucijų buvimą, pareigas, pavadinimą ir tai, kaip su jomis susisiekti.

18 straipsnis

Valstybių narių prievolės, susijusios su organizavimu

1. Valstybės narės numato tinkamus mechanizmus, siekdamas, kad jų rinkos priežiūros institucijos palaikytų ryšius ir koordinuotų veiklą.
2. Valstybės narės nustato tinkamas procedūras, skirtas:
 - a) imtis tolesnių veiksmų, kai pateikiamas skundas ar ataskaita dėl klausimų, susijusių su gaminių, kuriems taikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, keliamu pavojumi;
 - b) vykdyti nelaimingų atsitikimų ir žalos sveikatai, kuriuos, kaip įtariama, lėmė tie gaminiai, stebėseną;
 - c) užtikrinti, kad būtų imtasi taisomųjų veiksmų; ir
 - d) imtis tolesnių veiksmų siekiant kaupti mokslines ir technines žinias saugos klausimais.

3. Valstybės narės suteikia rinkos priežiūros institucijoms pakankamus išteklius ir užtikrina, kad jos turėtų reikiamų išteklių ir žinių, kad galėtų tinkamai vykdyti savo funkcijas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad rinkos priežiūros institucijos savo išteklius vykdytų laikydamosi proporcingumo principo.

5. Valstybės narės parengia, įgyvendina ir periodiškai atnauja savo rinkos priežiūros programas. Valstybės narės parengia bendrą rinkos priežiūros programą arba specialias sektorių programas, kurios apima sektorius, kur jos vykdo rinkos priežiūrą, ir pateikia šias programas kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei suteikia galimybę visuomenei su jomis susipažinti

naudojantis elektroninėmis ryšių priemonėmis ir, kai taikoma, kitomis priemonėmis. Pirmosios tokios programos skelbiamos 2010 m. sausio 1 d. Vėlesni atnaujinti programų variantai skelbiami tokiu pat būdu. Šiuo tikslu valstybės narės gali bendradarbiauti su visomis suinteresuotomis šalimis.

6. Valstybės narės periodiškai persvarsto ir vertina, kaip veikia jų vykdoma priežiūra. Šis persvarstymas ir vertinimas vykdomas ne rečiau kaip kas ketverius metus, o persvarstymo ir vertinimo rezultatai pateikiami kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei sudaroma galimybė visuomenei su jomis susipažinti naudojantis elektroninėmis ryšių priemonėmis ir, kai taikoma, kitomis priemonėmis.

19 straipsnis

Rinkos priežiūros priemonės

1. Rinkos priežiūros institucijos tinkamu mastu tikrina gaminių savybes tikrindamos dokumentus ir tam tikrais atvejais atlikdamos fizinę ir laboratorinę atitinkamų mėginių tikrinimą. Vykdydamos šią veiklą, jos atsižvelgia į nustatytus rizikos vertinimo principus, skundus ir kitą informaciją.

Rinkos priežiūros institucijos gali reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų tokius dokumentus ir informaciją, kuri, jų manymu, reikalinga jų veiklai vykdyti, ir būtinais ir pagrįstais atvejais gali pateikti į ekonominės veiklos vykdytojų patalpas ir paimti reikiamus tam tikrų gaminių bandinius. Jos gali sunaikinti arba kitaip padaryti nebenaudojamus rimtą pavojų keliančius gaminius, jeigu, jų manymu, toks veiksmas yra būtinas.

Jei ekonominės veiklos vykdytojai pateikia bandymų ataskaitas arba atitiktį patvirtinančius sertifikatus, išduotus akredituotos atitikties vertinimo įstaigos, rinkos priežiūros institucijos tinkamai atsižvelgia į tokias ataskaitas ar sertifikatus.

2. Rinkos priežiūros institucijos imasi reikiamų priemonių, kad savo teritorijose laiku praneštų naudotojams apie nustatytą bet kokio gaminio keliamą pavojų, siekdamos sumažinti susižeidimų ar bet kokios kitokios žalos riziką.

Jos bendradarbiauja su ekonominės veiklos vykdytojais dėl veiksmų, kurie gali užkirsti kelią šių ekonominės veiklos vykdytojų tiekiamų gaminių keliamiems pavojams arba juos sumažinti.

3. Jeigu vienos valstybės narės rinkos priežiūros įstaigos nusprendžia pašalinti iš rinkos kitoje valstybėje narėje pagamintą gaminį, jos informuoja susijusį ekonominės veiklos vykdytoją tuo adresu, kuris nurodytas ant svarstomojo gaminio arba tą gaminį lydinčiuose dokumentuose.

4. Rinkos priežiūros institucijos savo pareigas atlieka savarankiškai, objektyviai ir nešališkai.

5. Tam tikrais atvejais, kai būtina išsaugoti komercinę paslaptį arba apsaugoti asmens duomenis pagal nacionalinius teisės aktus, rinkos priežiūros institucijos laikosi konfidencialumo, tačiau atsižvelgiama į reikalavimą skelbti informaciją, kuri pagal šį reglamentą turi būti kaip įmanoma išsamesnė siekiant apsaugoti Bendrijos vartotojų interesus.

20 straipsnis

Rimtą pavojų keliantys gaminiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad gaminiai, kurie kelia rimtą pavojų, dėl kurio būtinas greitas išikišimas, įskaitant rimtą pavojų, kurio poveikis pasireiškia ne iš karto, būtų susigrąžinti, pašalinti iš rinkos, arba kad būtų uždrausta juos tiekti jos rinkai ir kad apie tai nedelsiant būtų pranešta Komisijai pagal 22 straipsnį.

2. Sprendimas, ar gaminyje kelia rimtą pavojų, grindžiamas deramu rizikos įvertinimu, atliktu atsižvelgiant į rizikos pobūdį ir jos pasitvirtinimo tikimybę. Gaminyje nelaikomas keliančiu rimtą pavojų vien todėl, kad yra galimybė pasiekti didesnę saugumą ar esama kitų gaminių, keliančių mažesnį pavojų.

21 straipsnis

Ribojančios priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos priemonės, kurių imamasi pagal atitinkamus derinamuosius Bendrijos teisės aktus siekiant uždrausti arba apriboti gaminių tiekimą rinkai, pašalinti jį iš rinkos arba jį susigrąžinti, būtų proporcingos ir aiškiai pagrįstos.

2. Apie šias priemones nedelsiant pranešama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui, kuris kartu informuojamas apie teisių gynimo priemones, kuriomis jis gali pasinaudoti pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus, ir laikotarpį, per kurį galima pasinaudoti šiomis priemonėmis.

3. Prieš pradėdant taikyti priemonę, kaip nurodyta 1 dalyje, atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui sudaroma galimybė pareikšti savo nuomonę per deramą laikotarpį, ne trumpesnę kaip dešimt dienų, nebent ši konsultacija būtų neįmanoma dėl neatidėliotino taikytinos priemonės pobūdžio, atsižvelgiant į sveikatos arba saugos reikalavimus ar kitas priežastis, susijusias su visuomenės interesais, kuriems taikomi atitinkami derinamieji Bendrijos teisės aktai. Jeigu veiksmų imamasi neišklausei ekonominės veiklos vykdytojo, ekonominės veiklos vykdytojui kuo greičiau suteikiama pirma pasitaikiusi galimybė pareikšti savo nuomonę, o tada veiksmai, kurių buvo imtasi, iškart persvarstomi.

4. Bet kuri 1 dalyje nurodyta priemonė nedelsiant atšaukiama arba keičiama iškart po to, kai ekonominės veiklos vykdytojas įrodo, kad ėmėsi veiksmingų priemonių.

22 straipsnis

Keitimasis informacija – Bendrijos skubaus informavimo sistema

1. Jeigu valstybė narė imasi ar ketina imtis priemonės pagal 20 straipsnį ir mano, kad priežastys, dėl kurių ji ėmėsi tos priemonės, arba tos priemonės poveikis neapsiriboja jos teritorija, ji pagal šio straipsnio 4 dalį nedelsdama praneša Komisijai apie tą priemonę. Ji taip pat nedelsdama praneša Komisijai, jei tokia priemonė keičiama arba panaikinama.

2. Jei rimtą pavojų keliantis gaminy buvo tiekiamas rinkai, valstybės narės praneša Komisijai apie visas savanoriškas priemones, kurių ėmėsi ir apie kurias informavo ekonominės veiklos vykdytojas.

3. Pagal 1 ir 2 dalis pateikiama informacija apima visas žinomas detales, ypač gaminiui identifikuoti būtinus duomenis, gaminio kilmę ir tiekimo grandinę, susijusį pavojų, taikomos nacionalinės priemonės pobūdį bei trukmę ir ekonominės veiklos vykdytojų taikomas savanoriškas priemones.

4. 1, 2 ir 3 dalių tikslais naudojamosi Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnyje numatyta rinkos priežiūros ir informacijos mainų sistema. Tos direktyvos 12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

23 straipsnis

Bendroji informacijos rėmimo sistema

1. Komisija sukuria ir prižiūri bendrąją informacijos saugojimo ir mainų naudojant elektronines ryšių priemones sistemą, kurioje kaupiami duomenys apie rinkos priežiūros veiklą ir programas bei informacija, susijusi su derinamųjų Bendrijos teisės aktų pažeidimu. Sistemoje atitinkamai pateikiami pranešimai ir informacija, perduodama pagal 22 straipsnį.

2. Taikydamos 1 dalį, valstybės narės teikia Komisijai turimą ir pagal 22 straipsnį nenumatytą informaciją apie pavojų keliančius gaminius, pirmiausia nurodydamos nustatytus pavojus, atliktų bandymų rezultatus, taikomas laikinas ribojančias priemones, ryšius su atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais ir priežastis, dėl kurių imtasi arba nesiimta veiksmų.

3. Nepažeidžiant 19 straipsnio 5 dalies ar nacionalinės teisės aktų nuostatų konfidencialumo klausimu, užtikrinama, kad būtų laikomasi tokiai informacijai taikomų konfidencialumo reikalavimų. Konfidencialumo užtikrinimas neužkerta kelio rinkos priežiūros institucijoms teikti informaciją, kuri yra svarbi rinkos priežiūros veiklos veiksmingumui užtikrinti.

24 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų rinkos priežiūros institucijos ir atitinkamos kitų valstybių narių institucijos, taip pat jų

valdžios institucijos ir Komisija bei atitinkamos Bendrijos agentūros veiksmingai bendradarbiautų ir keistųsi informacija apie savo rinkos priežiūros programas ir visais su pavojų keliančiais gaminiais susijusiais klausimais.

2. Taikydamos 1 dalį, vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos padeda kitų valstybių narių rinkos priežiūros institucijoms tinkamu mastu teikdamos informaciją arba dokumentus, atlikdamos reikiamus tyrimus arba imdamosi bet kokių kitų tinkamų priemonių ir dalyvaudamos kitų valstybių narių inicijuotuose tyrimuose.

3. Komisija renka ir tvarko duomenis apie valstybių narių taikomas rinkos priežiūros priemones, kad galėtų atlikti jai pavestas pareigas.

4. Tuo atveju, kai pranešančioji valstybė narė perduoda kitoms valstybėms narėms ir Komisijai duomenis apie nustatytus faktus ir veiksmus, turi būti įtraukiama bet kokia ekonominės veiklos vykdytojo informacija, pateikta pagal 21 straipsnio 3 dalį ar kitokiu pagrindu. Bet kokia vėlesnė informacija aiškiai nurodoma, kaip susijusi su jau pateikta informacija.

25 straipsnis

Dalijimasis ištekliais

1. Komisija arba suinteresuota valstybė narė gali rengti rinkos priežiūros iniciatyvas siekdamos užtikrinti, kad kompetentingos valstybių narių institucijos dalytųsi ištekliais ir techninėmis žiniomis. Tokių iniciatyvų įgyvendinimą koordinuoja Komisija.

2. Taikydama 1 dalį, Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis:

- a) rengia mokymų programas ir organizuoja mokymą bei nacionalinių pareigūnų mainus;
- b) rengia, organizuoja ir vykdo patirties, informacijos ir geriausios praktikos mainų programas, bendrų projektų programas ir veiksmus, informavimo kampanijas, bendrų vizitų ir atitinkamo dalijimosi ištekliais programas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos nacionalinės institucijos prireikus dalyvautų 2 dalyje nurodytoje veikloje.

26 straipsnis

Bendradarbiavimas su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis

1. Rinkos priežiūros institucijos gali bendradarbiauti su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis, siekdamos, kad būtų vykdomi informacijos mainai ir teikiama techninė pagalba, skatinama naudotis Europos sistemomis ir palengvinama prieiga prie jų, taip pat skatinama atitiktis vertinimo, rinkos priežiūros bei akreditavimo veikla.

Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, parengia tinkamas programas, kuriomis būtų siekiama įgyvendinti šį tikslą.

2. Bendradarbiavimas su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis vykdomas, *inter alia*, kaip 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta veikla. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos aktyviai dalyvautų šioje veikloje.

3 SKIRSNIS

I Bendrijos rinką patenkančių gaminių tikrinimas

27 straipsnis

I Bendrijos rinką patenkančių gaminių tikrinimas

1. Valstybių narių institucijoms, atsakingoms už gaminių, patenkančių į Bendrijos rinką, kontrolę, suteikiami įgaliojimai ir išteklių, reikalingi joms pavestoms užduotims deramai atlikti. Prieš išleisdamos gaminių į laisvą apyvartą, šios institucijos tinkamu mastu atlieka reikiamą to gaminių savybių patikrinimą pagal 19 straipsnio 1 dalyje nustatytus principus.

2. Jei valstybėje narėje už rinkos priežiūrą arba kontrolę prie išorės sienų atsakinga daugiau nei viena institucija, šios institucijos bendradarbiauja tarpusavyje, keisdamosi jų darbui reikalinga informacija ir atitinkamai kitaip.

3. Institucijos, atsakingos už išorės sienų kontrolę, sustabdo gaminių išleidimą į laisvą apyvartą Bendrijos rinkoje, jeigu atliekant 1 dalyje nurodytą tikrinimą nustatomas bet kuris iš toliau nurodytų rezultatų:

- a) gaminių savybės leidžia manyti, kad tas gaminytis, nepaisant to, kad jis tinkamai įrengiamas, prižiūrimas ir naudojamas, kelia rimtą pavojų sveikatai, saugai, aplinkai arba bet kuriam kitam visuomenės interesui, nurodytam 1 straipsnyje;
- b) su gaminiu nepateikti rašytiniai arba elektroniniai dokumentai, kuriuos būtina pateikti pagal atitinkamus derinamuosius Bendrijos teisės aktus, arba gaminytis neatitinka tokiuose teisės aktuose nustatytų ženklavimo reikalavimų;
- c) gaminytis pažymėtas ženklu CE netikru arba klaidinančiu būdu.

Institucijos, atsakingos už išorės sienų kontrolę, nedelsdamos praneša rinkos priežiūros institucijoms apie tokį sustabdymą.

4. Greitai gendančių gaminių atveju už išorės sienų kontrolę atsakingos institucijos siekia, kiek įmanoma, užtikrinti, kad visi reikalavimai, kuriuos jos gali nustatyti gaminių saugojimui arba

transporto priemonių, kuriomis jie gabenami, stovėjimui, būtų suderinti su tų gaminių laikymo sąlygomis.

5. Taikydamos šį skirsnį, už išorės sienų kontrolę atsakingos institucijos laikosi 24 straipsnio, nepažeisdamos Bendrijos teisės aktų, kuriuose numatytos konkretnės šių institucijų bendradarbiavimo sistemos.

28 straipsnis

Gaminių išleidimas

1. Gaminytis, kurio išleidimą už išorės sienų kontrolę atsakingos institucijos sustabdė pagal 27 straipsnį, išleidžiamas, jeigu per tris darbo dienas nuo išleidimo sustabdymo šioms institucijoms nepranešama apie veiksmus, kurių ėmėsi rinkos priežiūros institucijos, ir įvykdomi visi kiti tokiam išleidimui nustatyti reikalavimai bei formalumai.

2. Kai rinkos priežiūros institucijos nustato, kad atitinkamas gaminytis nekelia rimto pavojaus sveikatai ir saugai arba kad jo negalima laikyti pažeidžiančiu derinamųjų Bendrijos teisės aktų, tas gaminytis išleidžiamas, jeigu įvykdomi visi kiti tokiam išleidimui nustatyti reikalavimai bei formalumai.

29 straipsnis

Nacionalinės priemonės

1. Jeigu rinkos priežiūros institucijos nustato, kad gaminytis kelia rimtą pavojų, jos imasi priemonių uždrausti tą gaminį pateikti į rinką ir reikalauja už išorės sienų kontrolę atsakingoms institucijoms gaminių komercinėje sąskaitoje faktūroje ir bet kokiam kitame lydimajame dokumente arba duomenų tvarkymo sistemoje, jeigu duomenys tvarkomi elektroniniu būdu, įrašyti:

„Pavojingas gaminytis – išleisti į laisvą apyvartą draudžiama – Reglamentas (EB) Nr. 765/2008“.

2. Jeigu rinkos priežiūros institucijos nustato, kad gaminytis neatitinka derinamųjų Bendrijos teisės aktų, jos imasi tinkamų veiksmų, tarp kurių, jei reikia, gali būti draudimas pateikti gaminį į rinką.

Jeigu pateikti gaminį į rinką uždraudžiama pagal pirmą pastraipą, rinkos priežiūros institucijos nurodo už išorės sienų kontrolę atsakingoms institucijoms neišleisti gaminių į laisvą apyvartą ir gaminių komercinėje sąskaitoje faktūroje ir bet kokiam kitame lydimajame dokumente arba duomenų tvarkymo sistemoje, jeigu duomenys tvarkomi elektroniniu būdu, įrašyti:

„Gaminytis neatitinka reikalavimų – išleisti į laisvą apyvartą draudžiama – Reglamentas (EB) Nr. 765/2008“.

3. Jeigu tas gaminys vėliau deklaruojamas kitai nei išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrai ir jeigu rinkos priežiūros institucijos tam neprieštarauja, 1 ir 2 dalyse nustatyti įrašai tokiomis pačiomis sąlygomis įrašomi ir tai procedūrai naudojamuose dokumentuose.

4. Valstybių narių institucijos gali sunaikinti arba kitaip padaryti nebenaudojamus rimtą pavojų keliančius gaminius, jeigu, jų manymu, toks veiksmas yra būtinas ir proporcingas.

5. Rinkos priežiūros institucijos už išorės sienų kontrolę atsakingoms institucijoms pateikia informaciją apie gaminių kategorijas, jei buvo nustatyta, kad joms priskirti gaminiai kelia rimtą pavojų arba neatitinka 1 ir 2 dalies reikalavimų.

IV SKYRIUS

CE ŽENKLINIMAS

30 straipsnis

Bendrieji žymėjimo ženklų CE principai

1. Žymėti CE ženklų gali tik gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas.

2. II priede aprašytu CE ženklų žymimi tik tie gaminiai, kuriuos numatyta žymėti šiuo ženklu pagal specialius derinamuosius Bendrijos teisės aktus, ir jokie kiti gaminiai šiuo ženklu nežymimi.

3. Ženklindamas arba pasirūpindamas, kad būtų žymima ženklu CE, gamintojas nurodo, kad jis prisiima atsakomybę dėl gaminio atitikties visiems taikytiniams atitinkamuose derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose, kuriuose įtvirtinamos nuostatos dėl žymėjimo šiuo ženklu, nustatytiems reikalavimams.

4. Ženklas CE yra vienintelis ženklas, nurodantis gaminio atitiktį susijusių derinamųjų Bendrijos teisės aktų, kuriuose numatomas žymėjimas šiuo ženklu, taikomiems reikalavimams.

5. Draudžiama gaminių ženklinti žymomis, ženklais ar užrašais, kurie gali klaidinti trečiasias šalis dėl ženklo CE reikšmės ar formos. Gaminys gali būti ženklinamas kitu ženklu, jei dėl to nesumažėja ženklo CE matomumas, įskaitomumas ir nepasikeičia jo reikšmė.

6. Nepažeidžiant 41 straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai laikomasi žymėjimą ženklu CE reglamentuojančios tvarkos ir imasi tinkamų priemonių netinkamo ženklo naudojimo atveju. Valstybės narės taip pat numato nuobaudas už pažeidimus, tarp kurių gali būti baudžiamosios sankcijos už rimtus pažeidimus. Tos nuobaudos yra proporcingos pažeidimo sunkumui ir veiksmingai atgraso nuo netinkamo naudojimo.

V SKYRIUS

BENDRIJOS FINANSAVIMAS

31 straipsnis

Institucija, siekianti Europos bendros svarbos intereso

Laikoma, kad pagal 14 straipsnį pripažįstama įstaiga yra Europos bendros svarbos intereso siekianti institucija pagal 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 įgyvendinimo taisykles⁽¹⁾, 162 straipsnį.

32 straipsnis

Bendrijos finansavimo reikalavimus atitinkanti veikla

1. Bendrija gali finansuoti toliau nurodytą veiklą, kuri įgyvendinama taikant šį reglamentą:

- a) sektorinių akreditavimo schemų, nurodytų 13 straipsnio 3 dalyje, rengimą ir tikslinimą;
- b) pagal 14 straipsnį pripažįstamos įstaigos sekretoriato veiklą, kaip antai: akreditavimo koordinavimas, techninis darbas, susijęs su tarpusavio vertinimo sistemos veikimu, informacijos teikimas suinteresuotosioms šalims ir šios įstaigos dalyvavimas tarptautinių organizacijų veikloje akreditacijos srityje;
- c) dalyvavimą rengiant ir atnaujinant gaires akreditavimo, pranešimo Komisijai apie atitikties vertinimo įstaigas, atitikties vertinimo ir rinkos priežiūros srityse;
- d) lyginamąją veiklą, susijusią su apsaugos straipsnių veikimu;
- e) techninių ekspertų, kurie padėtų Komisijai įgyvendinti rinkos priežiūros administracinį bendradarbiavimą, įskaitant administracinio bendradarbiavimo grupių veiklos finansavimą, rinkos priežiūros sprendimus ir apsaugos straipsnių atvejus, veiklą;
- f) parengiamąją arba pagalbinį darbą, atliekamą įgyvendinant atitikties vertinimo, metrologijos, akreditavimo ir rinkos priežiūros veiklą, susijusią su Bendrijos teisės aktų įgyvendinimu, pavyzdžiui, tyrimus, programas, vertinimą, gaires, lyginamąją analizę, bendrus vizitus, mokslo tiriamuosius darbus, duomenų bazių kūrimą ir priežiūrą, mokymą, laboratorinius darbus, gebėjimų tikrinimą, tarplaboratorinius tyrimus ir atitikties vertinimo darbus, taip pat Europos rinkos priežiūros kampanijas ir panašaus pobūdžio veiklą;

⁽¹⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 478/2007 (OL L 111, 2007 4 28, p. 13).

g) veiklą, vykdomą pagal techninės pagalbos programas, bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis ir skatinti bei stiprinti Europos atitikties vertinimo, rinkos priežiūros ir akreditavimo politiką bei sistemas tarp suinteresuotųjų šalių Bendrijoje ir tarptautiniu lygmeniu.

2. 1 dalies a punkte nurodyta veikla finansuojama Bendrijos lėšomis tik po konsultacijų su pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtu komitetu dėl įstaigos, pripažįstamos pagal šio reglamento 14 straipsnį, teiktinų prašymų.

33 straipsnis

Bendrijos finansavimo reikalavimus atitinkančios įstaigos

Bendrijos finansavimas gali būti skiriamas pagal 14 straipsnį pripažįstamos įstaigos 32 straipsnyje nustatyti veiklai vykdyti.

Tačiau Bendrijos finansavimas gali būti skiriamas ir kitoms institucijoms 32 straipsnyje nustatyti veiklai, išskyrus nurodytą 1 dalies a ir b punktuose, vykdyti.

34 straipsnis

Finansavimas

Asignavimus šiame reglamente nurodytai veiklai kiekvienais metais nustato biudžeto valdymo institucija atsižvelgdama į galiojančioje finansinėje programoje nustatytas ribas.

35 straipsnis

Finansavimo tvarka

1. Bendrijos finansavimas skiriamas:

- a) pagal 14 straipsnį pripažįstamai įstaigai be kvietimo teikti paraiškas vykdyti veiklą, nurodytą 32 straipsnio 1 dalies a-g punktuose, kuriai pagal Finansinį reglamentą gali būti skiriamos dotacijos;
- b) dotacijų forma paskelbus kvietimą teikti paraiškas arba organizuojant viešuosius pirkimus kitoms institucijoms 32 straipsnio 1 dalies c-g punktuose nurodytai veiklai atlikti.

2. Pagal 14 straipsnį pripažįstamos įstaigos sekretoriato veikla, nurodyta 32 straipsnio 1 dalies b punkte, gali būti finansuojama skiriant veiklos dotacijas. Atnaujinant veiklos dotacijas, jos nėra automatiškai mažinamos.

3. Dotacijų sutartyse gali būti leidžiama skirti nustatyto dydžio sumą, skirtą finansuoti naudos gavėjo pridėtinės išlaidas, kurios turi sudaryti ne daugiau kaip 10 % visų tiesioginių reikalavimus atitinkančių išlaidų veiksmams, išskyrus atvejus, kai netiesioginės naudos gavėjo išlaidos finansuojamos iš veiklos dotacijos, skiriamos iš Bendrijos biudžeto.

4. Bendri bendradarbiavimo tikslai ir administracinės bei finansinės sąlygos, susiję su dotacijomis, skiriamomis pagal 14 straipsnį pripažįstamai įstaigai, gali būti apibrėžti partnerystės pagrindų susitarime, kurį Komisija ir ta įstaiga pasirašo pagal Finansinį reglamentą ir Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002. Apie bet kokio tokio susitarimo sudarymą pranešama Europos Parlamentui ir Tarybai.

36 straipsnis

Valdymas ir stebėseną

1. Asignavimai, kuriuos nustato biudžeto valdymo institucija atitikties vertinimo, akreditavimo ir rinkos priežiūros veiklai finansuoti, taip pat gali apimti administracines išlaidas, susijusias su pasirengimu, stebėseną, tikrinimu, auditu ir vertinimu, kurie yra tiesiogiai būtini šio reglamento tikslams pasiekti, pirmiausia tyrimų, posėdžių, informavimo ir skelbimo išlaidos, išlaidos, susijusios su informacijos mainams skirtais kompiuterių tinklais, ir bet kurios kitos administracinės ir techninės pagalbos, kurią Komisija gali pasitelkti atitikties vertinimo ir akreditavimo veiklai, išlaidos.

2. Atsižvelgdama į Bendrijos politikos ir teisės aktuose nustatytus reikalavimus, Komisija vertina Bendrijos lėšomis finansuojamos atitikties vertinimo, akreditavimo ir rinkos priežiūros veiklos aktualumą ir iki 2013 m. sausio 1 d., o vėliau kas penkerius metus praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie to vertinimo rezultatus.

37 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga

1. Komisija užtikrina, kad, vykdamas pagal šį reglamentą finansuojamą veiklą, būtų apsaugoti Bendrijos finansiniai interesai taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitomis neteisėtomis veikomis priemonės, atliekant veiksmingus patikrinimus ir išieškant neteisėtai sumokėtas sumas, o pažeidimų atveju – taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.

2. Pagal šį reglamentą finansuojamos Bendrijos veiklos atveju pažeidimo sąvoka, nurodyta Reglamento (EB, Euratomas)

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

Nr. 2988/95 1 straipsnio 2 dalyje, reiškia bet kokią Bendrijos teisės aktų nuostatos pažeidimą arba sutartinės prievolės pažeidimą, atsiradusį dėl ekonominės veiklos vykdytojo veikimo arba neveikimo, kuriuo dėl nepagrįstų išlaidų daroma arba galėtų atsirasti žala Europos Sąjungos bendrajam biudžetui arba jos valdomiems biudžetams.

3. Visuose susitarimuose ir sutartyse, sudaromuose remiantis šiuo reglamentu, numatoma Komisijos arba bet kurio jos įgalioto atstovo vykdoma stebėseną ir finansinę kontrolę, taip pat Audito Rūmų auditas, kuris prireikus gali būti atliekamas vietoje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis

Techninės gairės

Siekdama palengvinti šio reglamento įgyvendinimą, Komisija, pasikonsultavusi su suinteresuotosiomis šalimis, parengia nepivalomas gaires.

39 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Akreditacijos pažymėjimai, išduoti iki 2010 m. sausio 1 d., gali galioti iki jų galiojimo termino pabaigos, bet ne ilgiau kaip iki 2014 m. gruodžio 31 d. Tačiau šis reglamentas taikomas, jeigu pratęsiamas arba atnaujinamas tų pažymėjimų galiojimas.

40 straipsnis

Nuostatos dėl persvarstymo

Iki 2013 m. rugsėjo 2 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento, Direktyvos 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ir kitų atitinkamų Bendrijos teisės aktų, susijusių su rinkos priežiūra, įgyvendinimo ataskaitą. Šioje ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas Bendrijos taisyklių rinkos priežiūros srityje suderinamumo klausimas. Prireikus kartu su ja pateikiami pasiūlymai iš dalies pakeisti ir (arba) konsoliduoti atitinkamus teisės aktus siekiant geresnio reglamentavimo ir supaprastinimo. Joje taip pat įvertinamas šio reglamento III skyriaus taikymo srities išplėtimas visiems gaminiams.

Iki 2013 m. sausio 1 d. ir vėliau kas penkerius metus Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, rengia ir pateikia

Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą.

41 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų ekonominės veiklos vykdytojams už šio reglamento nuostatų pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias sankcijas už rimtus pažeidimus, skyrimo taisykles ir imasi visų priemonių, kurios yra būtinos jų vykdymui užtikrinti. Numatytos sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir gali būti griežtinamos, jei atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas anksčiau jau buvo pažeidęs šio reglamento nuostatas panašiu būdu. Valstybės narės iki 2010 m. sausio 1 d. praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

42 straipsnis

Direktyvos 2001/95/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2001/95/EB 8 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Tuo atveju, jei gaminys kelia rimtą pavojų, kompetentingos institucijos turi su tinkama skuba imtis reikiamų priemonių, nurodytų 1 dalies b–f punktuose. Ar gaminys kelia rimtą pavojų, nustato valstybės narės, įvertindamos kiekvieno atvejo esmines aplinkybes ir atsižvelgdamos į rekomendacijas, nurodytas II priedo 8 punkte.“

43 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 339/93 panaikinamas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintąjį reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

44 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUJET

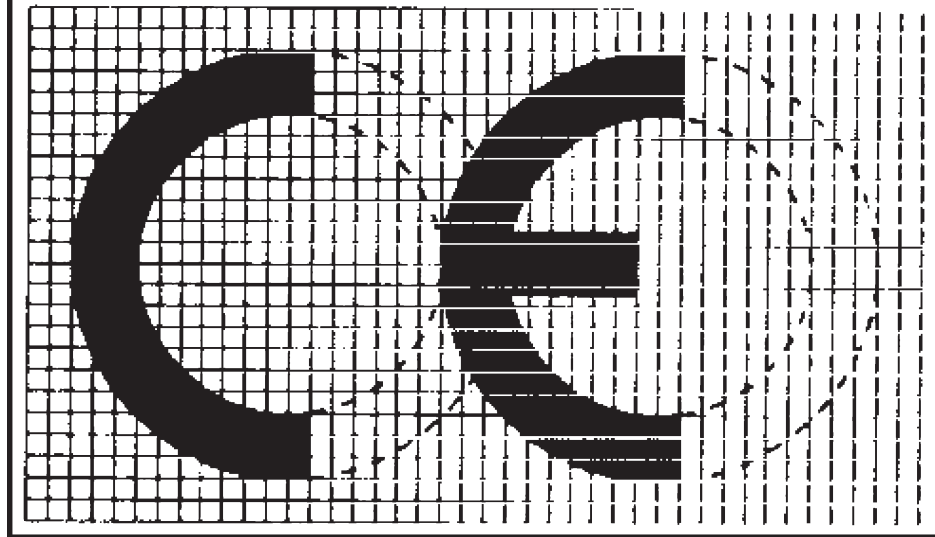
*I PRIEDAS***Reikalavimai, taikomi pagal 14 straipsnį pripažįstamai įstaigai**

1. Bendrijoje įsteigiama pagal šio reglamento 14 straipsnį pripažįstama įstaiga (toliau – įstaiga).
 2. Remiantis įstaigos įstatais, Bendrijos valstybių narių nacionalinės akreditacijos įstaigos turi teisę būti jos narėmis, jeigu jos laikosi šiame reglamente nustatytų ir su Komisija pagrindų susitarime suderintų įstaigos taisyklių, tikslų ir kitų sąlygų.
 3. Įstaiga konsultuojasi su visomis atitinkamomis suinteresuotomis šalimis.
 4. Įstaiga teikia savo narėms tarpusavio vertinimo paslaugas, atitinkančias 10 ir 11 straipsnių reikalavimus.
 5. Įstaiga bendradarbiauja su Komisija pagal šį reglamentą.
-

II PRIEDAS

Žymėjimas ženklų CE

1. Ženkłą CE sudaro tokios formos raidės „CE“:

2. Mažinant arba didinant ženklą CE laikomasi 1 dalyje pateikiamame brėžinyje su padalomis nurodytų proporcijų.
3. Jeigu konkrečiuose teisės aktuose konkretūs matmenys nėra nustatyti, ženklo CE vertikalusis matmuo yra ne mažesnis negu 5 mm.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 766/2008

2008 m. liepos 9 d.

iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 135 ir 280 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 515/97 ⁽³⁾ pagerinta ankstesnė teisinė sistema, pirmiausia leidžiant kaupti informaciją Bendrijos duomenų bazėje – Muitinės informacinėje sistemoje (toliau – MIS).
- (2) Tačiau po Reglamento (EB) Nr. 515/97 įsigaliojimo įgyta patirtis parodė, kad MIS panaudojimas tik stebėjimo ir informavimo, diskretiškos priežiūros ar specialių patikrinimų tikslais neleidžia visapusiškai pasiekti sistemos tikslo, t. y. padėti atlikti operacijų, kuriomis pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, prevenciją, tyrimą ir teisminių persekiojimų.
- (3) Turint omenyje pokyčius, atsiradusius Europos Sąjungai išsiplėtus iki 27 valstybių narių, reikia iš naujo apsvarstyti Bendrijos muitinių bendradarbiavimą platesniame kontekste ir atnaujintos sistemos taikymą.
- (4) 1999 m. balandžio 28 d. Komisijos sprendimas 1999/352/EB, EAPB, Euratomas dėl Europos kovos su sukčiavimu

tarnybos (OLAF) įsteigimo ⁽⁴⁾ ir Konvencija dėl informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais ⁽⁵⁾, sudaryta 1995 m. liepos 26 d. Tarybos aktu ⁽⁶⁾, pakeitė bendros valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo Bendrijos teisės aktų pažeidimų prevencijos, tyrimo ir teismo persekiojimo srityje sistemos sąlygas.

- (5) Strateginės analizės rezultatai turėtų padėti aukščiausiojo lygio vadovams apibrėžti kovos su sukčiavimu projektus, tikslus ir politikos kryptis, planuoti veiklą bei naudoti išteklius, būtinus nustatytiems operatyviniams tikslams pasiekti.
- (6) Tam tikrų asmenų ar įmonių, kurie nesilaiko ar įtariama, kad gali nesilaikyti muitinės ar žemės ūkio teisės aktų, veiklos, išteklių ir ketinimų operatyvinės analizės rezultatai turėtų padėti muitinės tarnyboms ir Komisijai imtis tinkamų priemonių konkrečiais atvejais, kad jos galėtų pasiekti nustatytų tikslų kovoje su sukčiavimu.
- (7) Pagal dabartinę sistemą, numatytą Reglamente (EB) Nr. 515/97, valstybės narės į MIS įvesti asmens duomenys gali būti nukopijuoti į kitas duomenų tvarkymo sistemas tik gavus išankstinį MIS partnerio, įvedusio duomenis į sistemą, leidimą ir laikantis jo nustatytų sąlygų, kaip numatyta 30 straipsnio 1 dalyje. Reglamento dalinio pakeitimo tikslas yra leisti nuo to išankstinio leidimo principo nukrypti tik vienu atveju – kai duomenis turi tvarkyti nacionalinės valdžios institucijos ir Komisijos tarnybos, atsakingos už rizikos valdymą siekiant atlikti prekių siuntų tikrinimus.
- (8) Dabartinę sistemą būtina papildyti teisiniu pagrindu, numatančiu baigtų ar nagrinėjamų muitinės bylų identifikavimo duomenų bazės sukūrimą. Tokios duomenų bazės sukūrimas pratęsia iniciatyvą, kurios buvo imtasi tarpvyriausybiniu muitinių bendradarbiavimo lygiu ir kuri buvo sukonkretinta 2003 m. gegužės 8 d. Tarybai priėmus aktą dėl Protokolo, iš dalies keičiančio Konvencijos dėl informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais nuostatas, susijusias su muitinės bylų identifikavimo duomenų bazės sukūrimu, sudarymo ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ OL C 101, 2007 5 4, p. 4.

⁽²⁾ 2008 m. vasario 19 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 82, 1997 3 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽⁴⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 20.

⁽⁵⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 34.

⁽⁶⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 33.

⁽⁷⁾ OL C 139, 2003 6 13, p. 1.

- (9) Siekiant stiprinti valstybių narių muitinių bendradarbiavimą ir valstybių narių muitinių bendradarbiavimą su Komisija bei nepažeidžiant kitų Reglamento (EB) Nr. 515/97 nuostatų, būtina užtikrinti galimybę keistis tam tikrais duomenimis įgyvendinant šio reglamento tikslus.
- (10) Be to, būtina užtikrinti glaudesnę ryšį su veikla, vykdoma tarpvyriausybiniu muitinių bendradarbiavimo ir bendradarbiavimo su kitomis Europos Sąjungos įstaigomis bei agentūromis ir kitomis tarptautinėmis ir regioninėmis organizacijomis lygiu. Tokia veikla tęsia 2003 m. spalio 2 d. Tarybos rezoliuciją dėl muitinių bendradarbiavimo strategijos⁽¹⁾ ir 2001 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimą, išplečiantį Europolo mandatą tirti sunkias tarptautinio nusikalstamumo formas, išvardytas Europolo konvencijos priede⁽²⁾.
- (11) Siekiant skatinti Komisijos, kitų Europos Sąjungos įstaigų ir agentūrų bei kitų tarptautinių ir regioninių organizacijų įgyvendinamos veiklos nuoseklumą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai organizuoti mokymus ir teikti visokeriopą pagalbą, išskyrus finansinę paramą trečiųjų šalių ir Europos ir tarptautinių organizacijų bei agentūrų ryšių palaikymo pareigūnams, įskaitant keitimąsi gerąja patirtimi su šiomis įstaigomis ir, pvz., su Europolu ir Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos išorės sienų valdymo agentūra (Frontex).
- (12) Remiantis Reglamentu (EB) Nr. 515/97 reikėtų nustatyti sąlygas, būtinas bendroms muitinių operacijoms Bendrijos lygmeniu įgyvendinti. Reglamento (EB) Nr. 515/97 43 straipsnyje numatytam komitetui turėtų būti suteikta teisė nustatyti mandatą bendroms Bendrijos muitinių operacijoms.
- (13) Komisijoje turi būti sukurta nuolatinė infrastruktūra, kuri suteiktų galimybę ištisus kalendorinius metus koordinuoti bendras muitinių operacijas ir priimti valstybių narių atstovus bei, prireikus, trečiųjų šalių, Europos ar tarptautinių organizacijų ir agentūrų, visų pirma Europolo, Pasaulio muitinių organizacijos (PMO) ir Interpolo, ryšių palaikymo pareigūnus vienai ar kelioms konkrečioms operacijoms atlikti.
- (14) Siekiant spręsti su MIS susijusius priežiūros klausimus Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas bent kartą per metus turėtų sukviesti į posėdį nacionalinius duomenų apsaugos priežiūros pareigūnus.
- (15) Valstybėms narėms turi būti suteikta galimybė vėl pasinaudoti ta infrastruktūra vykdant bendras muitinių operacijas Europos Sąjungos sutarties 29 ir 30 straipsniuose numatyto muitinių bendradarbiavimo srityje, nepažeidžiant Europolo vaidmens. Tokiu atveju bendros muitinių operacijos turėtų būti vykdomos laikantis kompetentingos Tarybos darbo grupės nustatyto mandato reikalavimų muitinių bendradarbiavimo srityje, kuriai taikoma Europos Sąjungos sutarties VI antraštinė dalis.
- (16) Be to, dėl naujų rinkų plėtos, vis didėjančios tarptautinės prekybos ir jos masto augimo, lydimą pagreitėjusio prekių pervežimo, reikia, kad muitinių administracijos neatsilikėtų nuo šių pokyčių ir nestabdytų Europos ekonomikos augimo.
- (17) Pagrindiniai tikslai – pasiekti, kad visi ūkio subjektai galėtų iš anksto pateikti visus reikiamus dokumentus ir visapusiškai kompiuterizuoti savo ryšius su muitinės tarnybomis. Kol kas lieka dabartinė padėtis, kuri pasižymi skirtingais nacionalinių informacinių sistemų išsivystymo lygiais; būtina pagerinti kovos su sukčiavimu priemonės, nes galimybė vykdyti neteisėtą prekybą vis dar egzistuoja.
- (18) Taigi kovos su sukčiavimu tikslu būtina reformuojant ir modernizuojant muitinės sistemas ieškoti informacijos kuo anksčiau. Be to, siekiant padėti valstybių narių kompetentingoms institucijoms nustatyti prekių siuntas, kurias gabenant gali būti pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, taip pat nustatyti šiam tikslui naudojamas transporto priemonės, įskaitant konteinerius, reikėtų sujungti pagrindinių tarptautinių viešųjų ar privačių paslaugų teikėjų, kurių veikla susijusi su tarptautine tiekimo grandine, pateiktus duomenis į centrinį Europos duomenų registrą.
- (19) Fizinių asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽³⁾ bei 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių)⁽⁴⁾, kurios visapusiškai taikomos informacinės visuomenės paslaugoms. Tomis direktyvomis jau nustatytas Bendrijos teisinis asmens duomenų apsaugos pagrindas, todėl šio klausimo

⁽¹⁾ OL C 247, 2003 10 15, p. 1.

⁽²⁾ OL C 362, 2001 12 18, p. 1.

⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 28, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/24/EB (OL L 105, 2006 4 13, p. 54).

- nebūtina aptarti šiame reglamente siekiant užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, visų pirma laisvą asmens duomenų judėjimą tarp valstybių narių. Šis reglamentas turi būti įgyvendinamas ir taikomas laikantis asmens duomenų apsaugai taikomų taisyklių, visų pirma keitimosi informacija, kuria siekiama paremti sukčiavimo prevencijos ir nustatymo veiksmus, ir jos kaupimo.
- (20) Prieš keičiantis asmens duomenimis su trečiosiomis šalimis reikėtų patikrinti, ar pagal šalies gavėjos duomenų apsaugos taisyklės užtikrinama tam tikro lygio apsauga, prilygstanti Bendrijos teisės užtikrinamai apsaugai.
- (21) Kadangi priėmus Reglamentą (EB) Nr. 515/97 valstybės narės perkėlė Direktyvos 95/46/EB nuostatas į savo nacionalinę teisę ir Komisija įsteigė nepriklausomą instituciją, įgalioję užtikrinti, kad Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis būtų laikomasi asmens laisvių ir pagrindinių teisių, kaip numatyta 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo⁽¹⁾, reikėtų suderinti asmens duomenų apsaugos kontrolės priemonės ir nuorodą į Europos ombudsmeną pakeisti nuoroda į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną, nepažeidžiant ombudsmeno įgaliojimų.
- (22) Turėtų būti patvirtintos priemonės, būtinos Reglamentui (EB) Nr. 515/97 įgyvendinti, laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (23) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus spręsti dėl klausimų, įtrauktinų į MIS, ir nustatyti operacijas, susijusias su žemės ūkio teisės akty, apie kuriuos informacija įtraukiama į MIS, taikymu. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines Reglamento (EB) Nr. 515/97 nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (24) Reglamento (EB) Nr. 515/97 įgyvendinimo ataskaita turėtų būti įtraukiama į Europos Parlamentui ir Tarybai kasmet pateikiamą ataskaitą apie priemones, kurių buvo imtasi įgyvendinant Sutarties 280 straipsnį.
- (25) Reglamentas (EB) Nr. 515/97 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (26) Kadangi šio Reglamento tikslo, t. y. kovos su sukčiavimu ir bet kokia kita neteisėta veika, kenkiančia Bendrijos finansiniams interesams, koordinavimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (27) Šiame reglamente atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijoje⁽³⁾. Visų pirma šiuo reglamentu siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei į asmens duomenų apsaugą (Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnis).
- (28) Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris nuomonę pateikė 2007 m. vasario 22 d.⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 515/97 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis įtraukomis:

- „— operatyvinė analizė – tai operacijų, kuriomis pažeidžiami ar įtariama, kad gali būti pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, analizė, kurią atliekant įgyvendinami tokie etapai:
- a) informacijos, įskaitant asmens duomenis, rinkimas;
 - b) informacijos šaltinio ir pačios informacijos patikimumo vertinimas;
 - c) ryšių tarp šių duomenų arba tarp šių duomenų ir kitų svarbių duomenų tyrimas, metodinis nustatymas ir aiškinimas;

⁽¹⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽³⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 94, 2007 4 28, p. 3.

- d) išvadų, prielaidų ar rekomendacijų, kuriomis kaip informacija apie riziką tiesiogiai naudojasi kompetentingos institucijos ir Komisija, siekdamos užkirsti kelią kitoms operacijoms, kuriomis pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, bei tokias operacijas išaiškinti ir (arba) tiksliai nustatyti šiose operacijose dalyvavusių asmenį ar įmones, rengimas,
- strateginė analizė – tai bendrų tendencijų muitinės ir žemės ūkio teisės aktų pažeidimų srityje tyrimas ir nustatymas atliekant tam tikrų rūšių operacijų, kuriomis pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, rizikos, masto ir poveikio vertinimą, siekiant vėliau nustatyti prioritetus, geriau suvokti reiškinį ar riziką, nustatyti naują sukčiavimo prevencijos ir išaiškinimo veiksmų kryptį bei peržiūrėti paslaugų organizavimą. Strateginė analizė gali būti atliekama naudojant tik tuos duomenis, iš kurių pašalinti asmenį identifikuojantys požymiai,
- reguliarius automatinis keitimasis duomenimis – tai sistemingas iš anksto apibrėžtos informacijos perdavimas be išankstinio prašymo, vykdomas iš anksto nustatytais reguliariais intervalais,
- neregularus automatinis keitimasis duomenimis – tai sistemingas iš anksto apibrėžtos informacijos perdavimas be išankstinio prašymo, vykdomas iš karto, kai tokia informacija gaunama.“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„2a straipsnis

Nepažeidžiant kitų šio reglamento nuostatų ir siekiant įgyvendinti šio reglamento tikslus, ypač tais atvejais, kai muitinės deklaracija nepateikiama arba pateikiama supaprastinta deklaracija, kai deklaracija nėra tinkamai užpildyta arba kai yra pagrindo manyti, kad deklaracijoje pateikti duomenys yra neteisingi, Komisija arba bet kurios valstybės narės kompetentinga institucija gali keistis su kitos valstybės narės kompetentinga institucija arba su Komisija šiais duomenimis:

- a) įmonės pavadinimas;
- b) prekybinis pavadinimas;
- c) įmonės adresas;
- d) įmonės PVM mokėtojo kodas;
- e) akcizo identifikavimo numeris (*);

- f) informacija apie tai, ar naudojami PVM mokėtojo kodas ir (arba) akcizo identifikavimo numeris;
- g) įmonės valdytojų, direktorių ir (jeigu yra) pagrindinių akcininkų vardai ir pavardės;
- h) sąskaitos numeris ir išrašymo data; ir
- i) sąskaitoje nurodyta suma.

Šis straipsnis taikomas tik 2 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje apibūdintoms prekių siuntoms.

(*) Kaip numatyta 2004 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2073/2004 dėl administracinio bendradarbiavimo akcizų srityje (OL L 359, 2004 12 4, p. 1) 22 straipsnio 2 dalies a punkte.“;

3) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) esamai daliai suteikiamas numeris „1“;
- b) papildoma šia dalimi:

„2. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos, vykdydamos reguliarių arba nereguliarių automatinį keitimąsi duomenimis, bet kurios kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai taip pat gali suteikti gautą informaciją apie prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir kitų teritorijų, įvežimą, išvežimą, gabenimą tranzitu, saugojimą ir galutinį vartojimą, įskaitant pašto siuntų gabenimą, taip pat apie ne Bendrijos ir galutinio vartojimo prekių laikymą Bendrijos muitų teritorijoje ir gabenimą joje, jei tai būtina siekiant užkirsti kelią operacijoms, kuriomis pažeidžiami arba įtariama, kad gali būti pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, arba siekiant išaiškinti tokias operacijas.“;

4) 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:
 - i) pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— jei tai yra operacijos, kurios turi ar gali turėti pasekmių kitose valstybėse narėse arba trečiosiose šalyse, arba“;

- ii) papildoma šia pastraipa:

„Per šešis mėnesius nuo Komisijos perduotos informacijos gavimo, valstybių narių kompetentingos institucijos pateikia Komisijai apibendrintą kovos su sukčiavimu priemonių, kurių jos

ėmėsi remdamosi minėta informacija, ataskaitą. Atsižvelgdama į tas apibendrintas ataskaitas, Komisija reguliariai parengia pranešimus apie valstybių narių įgyvendintų priemonių rezultatus ir perduoda juos valstybėms narėms.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„7. Nepažeidžiant Bendrijos muitinės kodekso nuostatų dėl bendros rizikos valdymo sistemos nustatymo, duomenys, kuriais pagal 17 ir 18 straipsnius keičiasi Komisija ir valstybės narės, gali būti saugomi ir naudojami siekiant atlikti strateginę ir operatyvinę analizę.

8. Valstybės narės ir Komisija gali keisti informacija apie strateginės ir operatyvinės analizės, atliktos vadovaujantis šio reglamento nuostatomis, rezultatus.“;

5) III antraštinė dalis papildoma šiais straipsniais:

„18a straipsnis

1. Nepažeidžiant valstybių narių kompetencijos ir siekiant padėti 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms nustatyti prekių siuntas, susijusias su operacijomis, kuriose gali būti pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, taip pat nustatyti šiam tikslui naudojamas transporto priemonės, įskaitant kontenerius, Komisija sukuria ir administruoja viešųjų ar privačių paslaugų teikėjų, kurių veikla susijusi su tarptautine tiekimo grandine, pateiktų duomenų registrą. Šis registras tiesiogiai prieinamas toms institucijoms.

2. Administruodama šį registrą Komisija turi teisę:

- a) bet koku būdu ar forma susipažinti su duomenimis arba juos gauti ir pakartotinai naudoti laikydamasi intelektinės nuosavybės teisės reglamentuojančių teisės aktų; dėl susipažinimo su duomenimis arba jų gavimo sąlygų ir taisyklių Komisija, veikdama Bendrijos vardu, ir paslaugos teikėjas sudaro susitarimą dėl techninių sąlygų;
- b) palyginti ir sutikrinti duomenis, su kuriais susipažino ar kuriuos gavo iš registro, juos indeksuoti, papildyti duomenimis iš kitų šaltinių ir analizuoti, laikydamasi 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant

asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (*) nuostatų;

- c) leisti su šio registro duomenimis susipažinti 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms naudojantis elektroninėmis duomenų tvarkymo priemonėmis.

3. Šiame straipsnyje nurodyti duomenys visų pirma susiję su kontenerių ir (arba) transporto priemonių judėjimu, taip pat su šiuo judėjimu susijusiomis prekėmis ir asmenimis. Tai apima tokius duomenis (jei jų yra):

- a) kontenerių judėjimo atveju:
 - kontenerio numerį,
 - kontenerio pakrovimo statusą,
 - judėjimo datą,
 - judėjimo rūšį (pakrovimas, iškrovimas, perkrovimas, įvežimas, išvežimas ir t. t.),
 - laivo pavadinimą arba transporto priemonės registracijos numerį,
 - reiso numerį,
 - vietą,
 - važtaraštį arba kitą gabenimo dokumentą;
- b) transporto priemonių judėjimo atveju:
 - laivo pavadinimą arba transporto priemonės registracijos numerį,
 - važtaraštį arba kitą gabenimo dokumentą,
 - kontenerių skaičių,
 - krovinio svorį,
 - prekių aprašymą ir (arba) kodą,
 - rezervavimo numerį,
 - plombos numerį,
 - pirmojo pakrovimo vietą,
 - galutinio iškrovimo vietą,

- perkrovimo vietas,
 - numatomą atvykimo į galutinę iškrovimo vietą datą;
- c) asmenų, dalyvaujančių judėjime pagal a ir b punktus, atveju: pavardę, mergautinę pavardę, vardus, ankstesnes pavardes, slapyvardžius, gimimo datą ir vietą, pilietybę, lytį ir adresą;
- d) įmonių, dalyvaujančių judėjime pagal a ir b punktus, atveju: įmonės pavadinimą, prekybinį pavadinimą, įmonės adresą, registracijos numerį, PVM mokėtojo kodą, akcizo identifikavimo numerį ir savininkų, siuntėjų, gavėjų, ekspeditorių, vežėjų ir kitų tarpininkų arba tarptautinėje tiekimo grandinėje dalyvaujančių asmenų adresą.

4. Tik paskirti analitikai turi teisę Komisijoje tvarkyti asmens duomenis pagal 2 dalies b ir c punktus.

Asmens duomenys, kurie nėra būtini atitinkamam tikslui pasiekti, nedelsiant sunaikinami arba iš jų pašalinami bet kokie asmenį identifikuojantys požymiai. Bet koku atveju jie gali būti saugomi ne ilgiau kaip trejus metus.

18b straipsnis

1. Komisijai leidžiama organizuoti mokymus ir teikti visokeriopą pagalbą, išskyrus finansinę paramą, trečiųjų šalių, Europos ir tarptautinių organizacijų ir agentūrų ryšių palaikymo pareigūnams.

2. Komisija valstybėms narėms gali atlikti ekspertizę, teikti techninę ar logistinę pagalbą, organizuoti mokymo ar komunikacinę veiklą arba suteikti bet kokią kitą operatyvinę paramą šio reglamento tikslams pasiekti ir valstybių narių įsipareigojimams vykdyti įgyvendinant Europos Sąjungos sutarties 29 ir 30 straipsniuose numatytą muitinių bendradarbiavimą.

(*) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.“;

6) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Jeigu suinteresuotoji trečioji šalis yra teisiškai įsipareigojusi teikti pagalbą, reikalingą surinkti visiems įrodymams apie neteisėtas operacijas, kuriomis, įtariama, kad gali būti pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai arba

nustatyti operacijų, kuriomis pažeidžiami tokie teisės aktai, mastą, pagal šį reglamentą gautą informaciją jai gali perduoti:

- Komisija arba suinteresuotoji valstybė narė, jeigu informaciją suteikusias valstybės narės kompetentingos institucijos prireikus davė išankstinį sutikimą, arba
- Komisija arba suinteresuotosios valstybės narės, įgyvendindamos suderintus veiksmus, jei informaciją suteikė daugiau nei viena valstybė narė, ir jei informaciją suteikusių valstybių narių kompetentingos institucijos davė išankstinį sutikimą.

Valstybė narė perduodama šią informaciją laikosi savo vidaus teisės nuostatų dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims.

Visais atvejais yra įsitikinama, kad suinteresuotosios trečiosios šalies taisyklėmis garantuojamas toks apsaugos lygis, koks numatytas 45 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“;

7) 20 straipsnio 2 dalies d punktas išbraukiamas;

8) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. MIS tikslas pagal šio reglamento nuostatas yra padėti užtikrinti operacijų, kuriomis pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, prevenciją, tyrimą ir teisminį persekiojimą, greičiau pateikiant informaciją ir taip didinant šiame reglamente nurodytų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir kontrolės procedūrų veiksmingumą.“;

b) 3 dalyje žodžiai „K.1 straipsnio 8 dalyje“ pakeičiami žodžiais: „29 ir 30 straipsniuose“;

c) 4 dalyje žodžiai „43 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros“ pakeičiami žodžiais „43 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu“;

d) 5 dalis išbraukiama;

9) 24 straipsnis papildomas šiais punktais:

„g) sulaikytos, areštuotos ar konfiskuotos prekės;

- h) sulaikyti, areštuoti ar konfiskuoti grynųjų pinigai, kaip apibrėžta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės (*) 2 straipsnyje.

(*) OL L 309, 2005 11 25, p. 9.“;

10) 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

1. Sprendimas dėl duomenų, kurie turi būti įtraukti į MIS ir kurie priklauso kiekvienai iš 24 straipsnio a–h punktuose nurodytų kategorijų, priimamas laikantis 43 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu, jei to reikia, kad būtų pasiektas sistemos tikslas. Asmens duomenys jokių būdu neturi būti įtraukti į 24 straipsnio e punkte nurodytą kategoriją.

2. Į 24 straipsnio a–d punktuose nurodytas kategorijas kaip asmens duomenys įtraukta informacija apima tik:

- a) pavardę, mergautinę pavardę, vardus, ankstesnes pavardes ir slapyvardžius;
- b) gimimo datą ir vietą;
- c) pilietybę;
- d) lytį;
- e) tapatybės dokumentų (pasų, tapatybės kortelių, vaizdo nuotraukų, pažymėjimų) numerį, išdavimo vietą ir datą;
- f) adresą;
- g) objektyvias ir nuolatinės ypatingas žymes;
- h) perspėjimą kodą, nurodantį, kad asmuo praityje buvo ginkluotas, smurtavo ar pabėgo;
- i) duomenų įtraukimo priežastį;
- j) siūlomą priemonę;
- k) transporto priemonės registracijos numerį.

3. Į 24 straipsnio f punkte nurodytą kategoriją kaip asmens duomenys įtraukta informacija apima tik ekspertų pavardes ir vardus.

4. Į 24 straipsnio g ir h punktuose nurodytas kategorijas kaip asmens duomenys įtraukta informacija apima tik:

- a) pavardę, mergautinę pavardę, vardus, ankstesnes pavardes ir slapyvardžius;
- b) gimimo datą ir vietą;
- c) pilietybę;
- d) lytį;
- e) adresą.

5. Jokiais atvejais neištraukiami asmens duomenys apie rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse sąjungose ir duomenys apie asmens sveikatą ar seksualinį gyvenimą.“;

11) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

1. 24 straipsnyje nurodytoms kategorijoms priklausančias asmens duomenys į MIS įtraukiami tik siekiant atlikti šiuos siūlomus veiksmus:

- a) stebėjimą ir informavimą;
- b) diskretišką priežiūrą;
- c) specialius patikrinimus; ir
- d) operatyvinę analizę.

2. 24 straipsnyje nurodytoms kategorijoms priklausančias asmens duomenys į MIS gali būti įtraukti tik tais atvejais, kai, visų pirma remiantis žiniomis apie ankstesnę neteisėtą veiklą arba informaciją, kuri buvo perduota teikiant pagalbą, yra akivaizdžių požymių, jog tam tikras asmuo yra įvykdęs, vykdo ar įvykdys operacijas, kuriomis pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai ir kurios turi ypač didelės svarbos Bendrijos lygmeniu.“;

12) 34 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekdamas užtikrinti tinkamą šio reglamento nuostatų dėl asmens duomenų apsaugos taikymą, valstybės narės ir Komisija MIS sistemą laiko asmens duomenų tvarkymo sistema, kuriai taikomos:

— Direktyvą 95/46/EB įgyvendinančios nacionalinės nuostatos,

— Reglamento (EB) Nr. 45/2001 nuostatos, ir

— šiame reglamente numatytos griežtesnės nuostatos.“;

13) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 30 straipsnio 1 dalį, MIS partnerėms draudžiama naudoti MIS esančius asmens duomenis kitu nei numatyta 23 straipsnio 2 dalyje tikslu.

2. Duomenys gali būti nukopijuojami tik dėl techninių priežasčių, jei kopijuoti būtina 29 straipsnyje nurodytų institucijų atliekamai informacijos paieškai.

3. Asmens duomenų, kuriuos į MIS įvedė valstybė narė arba Komisija, negalima kopijuoti į duomenų tvarkymo sistemas, už kurias atsakingos valstybės narės arba Komisija, išskyrus rizikos valdymo sistemas, naudojamą orientuoti muitinius tikrinimus nacionaliniu lygiu, ar operatyvinės analizės sistemas, naudojamą koordinuojant veiksmus Bendrijos lygiu.

Tokiu atveju tik kiekvienos valstybės narės nacionalinių institucijų ir Komisijos tarnybų paskirti analitikai turi teisę tvarkyti iš MIS gautus asmens duomenis rizikos valdymo sistemoje, naudojamoje orientuoti nacionalinių institucijų atliekamus muitinius tikrinimus arba operatyvinės analizės sistemoje, naudojamoje koordinuojant veiksmus Bendrijos lygiu.

Valstybės narės Komisijai siunčia rizikos valdymo tarnybų, kurioms pavaldūs analitikai įgalioti gauti iš MIS įvestų asmens duomenų kopiją ir juos tvarkyti, sąrašą. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms. Ji taip pat visoms valstybėms narėms perduoda susijusią informaciją apie savo pačios tarnybas, atliekančias operatyvinę analizę.

Paskirtų nacionalinių institucijų ir Komisijos tarnybų sąrašą informavimo tikslais Komisija skelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Iš MIS gautų asmens duomenų kopija saugoma ne ilgiau negu būtina, kad būtų pasiektas tikslas, dėl kurio ši kopija buvo padaryta. Duomenų kopiją pasidariusi MIS partnerė bent kartą per metus iš naujo apsvaisto būtinybę saugoti duomenų kopiją. Saugojimo laikotarpis negali būti ilgesnis nei dešimt metų. Asmens duomenys, kurie nėra būtini tolesnei analizei, nedelsiant sunaikinami arba iš jų pašalinami asmenį identifikuojantys požymiai.“;

14) 36 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Bet kuriuo atveju bet kuriam asmeniui, kurio duomenys yra tvarkomi, susipažinti su jais gali būti neleidžiama tol, kol vyksta stebėjimas ir informavimas ar diskretiška priežiūra, taip pat tol, kol atliekama duomenų operatyvinė analizė arba vykdomas administracinis ar baudžiamasis tyrimas.“;

15) 37 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bet kuris asmuo gali prašyti Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnyje numatytos nacionalinės priežiūros institucijos arba Reglamento (EB) Nr. 45/2001 41 straipsnio 2 dalyje nurodyto Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno leisti susipažinti su jo asmeniu susijusiais duomenimis, kad galėtų patikrinti jų teisingumą ir ankstesnį ar dabartinį panaudojimą. Šią teisę reglamentuoja valstybės narės, kuriose pateiktas prašymas, įstatymai, teisės aktai bei procedūros arba Reglamentas (EB) Nr. 45/2001. Jei duomenis įvedė kita valstybė narė arba Komisija, patikrinimas atliekamas glaudžiai bendradarbiaujant su tos valstybės narės nacionaline priežiūros institucija arba su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas prižiūri, kad MIS atitiktų Reglamento (EB) Nr. 45/2001 reikalavimus.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas bent kartą per metus į posėdį sukviečia visus nacionalinius duomenų apsaugos priežiūros pareigūnus, atsakingus už priežiūros klausimus, susijusius su MIS.“;

16) V antraštinės dalies 7 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip: „Duomenų saugumas“;

17) 38 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) Komisija bendram ryšių tinklui priklausantiems Bendrijos elementams.“;

18) įterpiama ši antraštinė dalis:

„Va ANTRAŠTINĖ DALIS

MUITINĖS BYLŲ IDENTIFIKAVIMO DUOMENŲ BAZĖ

1 SKYRIUS

Muitinės bylų identifikavimo duomenų bazės sukūrimas

41a straipsnis

1. MIS taip pat apima specialią duomenų bazę, vadinamąją „Muitinės bylų identifikavimo duomenų bazę“ (toliau – FIDE). Nepažeidžiant šios antraštinės dalies nuostatų, visos šio reglamento nuostatos dėl MIS taip pat taikomos FIDE, ir bet kokia nuoroda į MIS apima ir nuorodą į minėtą duomenų bazę.

2. FIDE tikslai yra padėti užtikrinti operacijų, kuriomis pažeidžiami įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežant iš jos taikomi muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, prevenciją ir palengvinti bei paspartinti jų išaiškinimą ir teisminių persekiojimų.

3. FIDE uždavinys yra sudaryti sąlygas Komisijai, kai ji pradeda koordinuoti veiksmus pagal 18 straipsnį arba rengia Bendrijos misiją į trečiąją šalį pagal 20 straipsnį, ir valstybės narės kompetentingoms institucijoms, paskirtoms atlikti administracinius tyrimus pagal 29 straipsnį, kai jos pradeda tirti arba tiria vieno ar daugiau asmenų arba įmonių veiklą, nustatyti kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ar Komisijos tarnybas, kurios atlieka ar atliko tų asmenų ar įmonių veiklos tyrimus tam, kad turint informacijos apie egzistuojančias tyrimų bylas būtų pasiekti 2 dalyje nurodyti tikslai.

4. Jei FIDE bazėje paiešką atliekančiai valstybei narei ar Komisijai reikia daugiau informacijos apie įregistruotas su asmenimis ar įmonėmis susijusias tyrimų bylas, ji prašo informaciją pateikusios valstybės narės pagalbos.

5. Valstybių narių muitinės tarnybos gali naudotis FIDE, vykdydamos Europos Sąjungos sutarties 29 ir 30 straipsniuose numatytą muitinių bendradarbiavimą. Šiuo atveju Komisija užtikrina techninį šios duomenų bazės valdymą.

2 SKYRIUS

FIDE veikla ir naudojimasis ja

41b straipsnis

1. Siekdamos 41a straipsnio 3 dalyje apibrėžtų tikslų, kompetentingos institucijos į FIDE gali įvesti duomenis iš

tyrimų bylų tais atvejais, kai pažeidžiami įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežant iš jos taikomi muitinės ar žemės ūkio teisės aktai ir kai šie atvejai ypač svarbūs Bendrijos lygiu. Duomenys apima tik šias kategorijas:

a) asmenys ir įmonės, kurių atžvilgiu valstybės narės tam tikros tarnybos atlieka ar atliko administracinį arba baudžiamąjį tyrimą, ir:

— kurie įtariami, kad daro arba yra padarę muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimą, arba dalyvauja ar yra dalyvavę vykdančios operacijos, kuriomis tokie teisės aktai pažeidžiami,

— dėl kurių buvo nustatyta, kad viena iš tokių operacijų buvo įvykdyta, arba

— kurių atžvilgiu už tokią operaciją buvo priimtas administracinis sprendimas arba jie nubausti administracine nuobauda ar bauda;

b) tyrimo bylos sritis;

c) valstybės narės tam tikros tarnybos pavadinimas, jos įregistravimo valstybė, duomenys ir bylos numeris.

a, b ir c punktuose nurodyti duomenys įvedami atskirai kiekvienam asmeniui ar įmonei. Nuorodos tarp šių duomenų įrašų draudžiamos.

2. 1 dalies a punkte nurodyti asmens duomenys apima tik:

a) asmenims: pavardę, mergautinę pavardę, vardą, anks-tesnes pavardes ir slapyvardį, gimimo datą ir vietą, pilietybę ir lytį;

b) įmonėms: įmonės pavadinimą, prekybinį pavadinimą, įmonės adresą, PVM mokėtojo kodą ir akcizo identifikavimo numerį.

3. Pagal 41d straipsnį duomenys įvedami ribotam laikui.

41c straipsnis

1. Duomenis į FIDE įvesti ir su jais susipažinti gali tik 41a straipsnyje nurodytos institucijos.

2. Bet kokia FIDE bazėje atliekama paieška turi apimti šiuos asmens duomenis:

- a) asmenims: vardą ir (arba) pavardę, ir (arba) mergautinę pavardę, ir (arba) ankstesnes pavardes, ir (arba) slapyvardį, ir (arba) gimimo datą;
- b) įmonėms: įmonės pavadinimą ir (arba) prekybinį pavadinimą ir (arba) PVM mokėtojo kodą ir (arba) akcizo identifikavimo numerį.

3 SKYRIUS

Duomenų saugojimas

41d straipsnis

1. Terminas, kurį gali būti saugomi duomenys, priklauso nuo juos pateikusios valstybės narės įstatymų, teisės aktų ir procedūrų. Toliau nurodyti ilgiausi terminai, kurie apskaičiuojami nuo duomenų įvedimo į tyrimo bylą dienos ir kurie negali būti viršyti:

- a) su vykdomų tyrimų bylomis susiję duomenys negali būti saugomi ilgiau nei trejus metus, jei nenustatyta, kad buvo įvykdyta operacija, kuria pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai; duomenys turi būti sunaikinami anksčiau, jei praėjo vieneri metai nuo tada, kai buvo atlikti paskutiniai tyrimo veiksmai;
- b) su administraciniais ar baudžiamaisiais tyrimais susiję duomenys, kuriais remiantis nustatyta, kad buvo įvykdyta operacija, kuria pažeidžiami muitinės ir žemės ūkio teisės aktai, tačiau nebuvo priimtas administracinis sprendimas, apkaltinamasis nuosprendis arba įsakymas sumokėti baudą ar administracinę nuobaudą, negali būti saugomi ilgiau nei šešerius metus;
- c) su administraciniais ar baudžiamaisiais tyrimais susiję duomenys, kuriais remiantis buvo priimtas administracinis sprendimas, apkaltinamasis nuosprendis arba įsakymas sumokėti baudą ar administracinę nuobaudą, negali būti saugomi ilgiau nei dešimt metų.

Šių laikotarpių sumuoti negalima.

2. Visais 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytais tyrimo etapais netrukus po to, kai pagal duomenis pateikusios valstybės narės įstatymus, teisės aktus ir procedūras asmuo ar įmonė, kuriems taikomas 41b straipsnis, nebeįtariamai, su šiuo asmeniu ar šia įmone susiję duomenys nedelsiant sunaikinami.

3. Duomenys FIDE sunaikinami automatiškai iš karto po to, kai baigiasi 1 dalyje numatytas ilgiausias duomenų saugojimo terminas.“;

19) VI antraštinė dalis pakeičiama taip:

„VI ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSAVIMAS

42a straipsnis

1. Šis reglamentas yra pagrindinis teisės aktas, kuriuo remiantis finansuojami visi šiame reglamente numatyti Bendrijos veiksmai, įskaitant:

- a) visas nuolatinės techninės infrastruktūros, kuria sudaromos sąlygos valstybėms narėms naudotis logistinėmis, biuro ir kompiuterinėmis priemonėmis siekiant užtikrinti bendrų muitinių operacijų, pirmiausia 7 straipsnyje numatytos specialios priežiūros, diegimo ir priežiūros išlaidas;
- b) valstybių narių atstovų, dalyvaujančių 20 straipsnyje numatytoje Bendrijos misijoje, bendrose Komisijos ar kartu su Komisija organizuotose muitinių operacijose ir mokymo kursuose, *ad hoc* susitikimuose ir parengiamuosiuose susitikimuose dėl administracinių tyrimų ar valstybių narių vykdomos operatyvinės veiklos, jei jie organizuojami Komisijos arba kartu su Komisija, transporto bei apgyvendinimo išlaidas ir dienpinigius.

Jei a punkte nurodyta nuolatinė techninė infrastruktūra naudojama vykdam Europos Sąjungos sutarties 29 ir 30 straipsniuose numatytą muitinių bendradarbiavimą, valstybių narių atstovų transporto bei apgyvendinimo išlaidas ir dienpinigius padengia valstybės narės;

- c) kompiuterinės infrastruktūros (aparatinės įrangos), programinės įrangos bei tinklų jungčių įsigijimo, tyrimo, plėtos bei priežiūros ir susijusių gamybos, palaikymo ir mokymo paslaugų išlaidas, siekiant įgyvendinti šiame reglamente numatytus veiksmus, visų pirma siekiant užkirsti kelią sukčiavimui ir kovoti su juo;
- d) informacijos teikimo išlaidas ir susijusių veiksmų, kuriais sudaromos sąlygos susipažinti su informacija, duomenimis ir duomenų šaltiniais, siekiant įgyvendinti šiame reglamente numatytus veiksmus, visų pirma siekiant užkirsti kelią sukčiavimui ir kovoti su juo, išlaidas;
- e) pagal Europos Sąjungos sutarties 29 ir 30 straipsnius priimtuose teisės aktuose, pavyzdžiui, 1995 m. liepos 26 d. Tarybos aktu sudarytoje Konvencijoje dėl

informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais (*), numatytos MIS naudojimo išlaidos, jei tuose teisės aktuose numatyta, kad minėtos išlaidos padengiamos iš bendrojo Europos Sąjungos biudžeto.

2. Iš bendrojo Europos Sąjungos biudžeto taip pat padengiamos 1 dalies c punkto tikslais naudojamam bendram ryšių tinklui priklausančių Bendrijos elementų įsigijimo, tyrimo, plėtos ir priežiūros išlaidos. Siekdama užtikrinti tų elementų veiksmingumą, Komisija Bendrijos vardu sudaro reikiamas sutartis.

3. Atsižvelgdamos į MIS veiklos išlaidas ir pagal 40 straipsnį numatytas sumas žalai atlyginti, valstybės narės ir Komisija atsisako kelti bet kokius reikalavimus dėl išlaidų, susijusių su šiame reglamente numatytais informacijos ar dokumentų teikimu, administracinio tyrimo atlikimu ar bet kokia kita operatyvine veikla, vykdomais valstybės narės ar Komisijos prašymu, kompensavimo, išskyrus ekspertams mokamą atlygį, jeigu jis iš viso mokamas.

(*) OL C 316, 1995 11 27, p. 33.;

20) 43 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, tvirtinamos pagal 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu:

a) sprendimai dėl klausimų, įtrauktinų į MIS, kaip numatyta 25 straipsnyje;

b) operacijų, susijusių su žemės ūkio teisės aktu, dėl kurių informacija įtraukiama į MIS, taikymu, nustatymas, kaip numatyta 23 straipsnio 4 dalyje.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komitetas tiria visus klausimus dėl šio reglamento taikymo, kuriuos savo iniciatyva arba valstybės

narės atstovo prašymu pirmininkas gali iškelti visų pirma dėl:

— bendro tarpusavio pagalbos susitarimų, numatytų šiame reglamente, funkcionavimo,

— 15, 16 ir 17 straipsniuose nurodytos informacijos perdavimo praktinių priemonių patvirtinimo,

— informacijos, kuri Komisijai siunčiama pagal 17 ir 18 straipsnius siekiant įvertinti, ar galima iš jos gauti naudingų žinių, nuspręsti dėl priemonių, būtinų nutraukti nustatytas operacijas, kuriomis pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai, ir, jei reikia, pasiūlyti iš dalies pakeisti galiojančias Bendrijos nuostatas arba parengti papildomas nuostatas,

— bendrų muitinių operacijų, pirmiausia 7 straipsnyje numatytų specialios priežiūros operacijų, organizavimo,

— valstybių narių atliekamų bei Komisijos koordinuojamų tyrimų ir 20 straipsnyje numatytų Bendrijos misijų rengimo,

— priemonių, kurių imtasi informacijos, visų pirma dėl asmens duomenų, kuriais keičiamasi pagal šį reglamentą, bet ne tų, kurie numatyti V antraštinėje dalyje, konfidencialumui užtikrinti,

— MIS sukūrimo bei tinkamo veikimo ir dėl visų techninių bei operatyvinių priemonių, kurių reikia siekiant užtikrinti sistemos saugumą,

— MIS duomenų saugojimo būtinybės,

— priemonių, kurių imtasi siekiant išsaugoti į MIS pagal šį reglamentą įvestos informacijos, visų pirma asmens duomenų, konfidencialumą ir užtikrinti, kad už jos tvarkymą atsakingi asmenys laikytųsi savo įsipareigojimų,

— priemonių, patvirtintų remiantis 38 straipsnio 2 dalimi.“;

d) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komitetas nagrinėja visas MIS veiklos problemas, su kuriomis susiduria 37 straipsnyje nurodytos nacionalinės priežiūros institucijos. *Ad hoc* sudėties komitetas renkasi bent kartą per metus.“;

21) 44 straipsnyje žodžiai „MIS V dalies nuostatų“ ir 45 straipsnio 2 dalyje žodžiai „V dalies nuostatų, susijusių su MIS“ pakeičiami žodžiais „V ir Va antraštinių dalių nuostatų“.

22) įterpiamas šis straipsnis:

„51a straipsnis

Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, kiekvienais metais Europos Parlamentui ir Tarybai praneša, kokių priemonių ji ėmėsi įgyvendindama šį reglamentą.“;

23) 53 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis nenumerojama;

b) 2 dalis išbraukiama.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUJET

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 767/2008

2008 m. liepos 9 d.

dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apskaitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktį ir 66 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Remiantis 2001 m. rugsėjo mėn. Tarybos išvadomis ir išvadomis, kurias Europos Vadovų Taryba priėmė Lakene 2001 m. gruodžio mėn., Sevilijoje 2002 m. birželio mėn., Salonikuose 2003 m. birželio mėn. ir Briuselyje 2004 m. kovo mėn., Vizų informacinės sistemos (VIS) sukūrimas yra viena svarbiausių Europos Sąjungos politikos iniciatyvų, skirta laisvės, saugumo ir teisingumo erdvei sukurti.

(2) 2004 m. birželio 8 d. Tarybos sprendimu 2004/512/EB dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) sukūrimo ⁽²⁾ buvo sukurta apskaitimo vizų duomenimis tarp valstybių narių sistema – VIS.

(3) Dabar būtina apibrėžti VIS paskirtį, funkcijas ir su ja susijusius išipareigojimus, nustatyti apskaitimo vizų duomenimis tarp valstybių narių sąlygas bei tvarką ir taip palengvinti vizų prašymų nagrinėjimą ir susijusių sprendimų priėmimą, atsižvelgiant į VIS plėtojimo kryptis, kurias Taryba patvirtino 2004 m. vasario 19 d., bei suteikti Komisijai įgaliojimus diegti VIS.

(4) Pereinamuoju laikotarpiu Komisija turėtų būti atsakinga už centrinės VIS, nacionalinių sąsajų ir ryšių infrastruktūros tarp centrinės VIS ir nacionalinių sąsajų dalių operacijų valdymą.

⁽¹⁾ 2007 m. birželio 7 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 125 E, 2008 5 22, p. 118) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 213, 2004 6 15, p. 5.

Ilgainiui ir Komisijai atlikus poveikio įvertinimą, apimančią išsamią alternatyvų analizę finansiniu, operacijų ir organizaciniu požiūriu, bei pateikus pasiūlymus dėl teisės aktų, turėtų būti įsteigta nuolatinė valdymo institucija, atsakinga už šių užduočių vykdymą. Pereinamasis laikotarpis turėtų trukti ne ilgiau kaip penkerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(5) VIS tikslas turėtų būti pagerinti bendrosios vizų politikos įgyvendinimą, konsulinį bendradarbiavimą bei centrinių vizų institucijų konsultavimąsi, palengvinant apskaitimą duomenimis tarp valstybių narių dėl prašymų ir su jais susijusių sprendimų, siekiant supaprastinti prašymo išduoti vizą pateikimo tvarką, neleisti atsirasti prekybai vizomis ir palengvinti kovą su sukčiavimu ir patikrinimus išorės sienos perėjimo punktuose bei valstybių narių teritorijoje. VIS taip pat turėtų padėti nustatant kiekvieno asmens, kuris gali neatitikti ar nebeatitinka galiojančių atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygų, tapatybę bei palengvinti 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus ⁽³⁾, taikymą ir prisidėti užkertant kelią grėsmei visų valstybių narių vidaus saugumui.

(6) Šis reglamentas grindžiamas bendros vizų politikos *acquis*. VIS tvarkytini duomenys turėtų būti nustatomi remiantis duomenimis, pateiktais bendroje prašymo išduoti vizą formoje, kuri pateikta 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendime 2002/354/EB dėl Bendrųjų konsulinių instrukcijų ⁽⁴⁾, ir į informaciją, pateiktą vizos įklijoje, kuri numatyta 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1683/95, nustatančiame vienodą vizų formą ⁽⁵⁾.

(7) VIS turėtų būti sujungta su valstybių narių nacionalinėmis sistemomis, kad kompetentingos valstybių narių institucijos galėtų tvarkyti duomenis apie vizų prašymus ir išduotas, atsisakytas išduoti, panaikintas, atšauktas ar pratęstas vizas.

⁽³⁾ OL L 50, 2003 2 25, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 123, 2002 5 9, p. 50.

⁽⁵⁾ OL L 164, 1995 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

- (8) Duomenų įvedimo, keitimo, naikinimo ir tikrinimo VIS sistemoje sąlygose bei procedūrose turėtų būti atsižvelgta į procedūras, nustatytas Bendrosiose konsulinėse instrukcijose diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms dėl vizų ⁽¹⁾ (Bendrosios konsulinės instrukcijos).
- (9) Konsultavimosi su centrinėmis vizų institucijomis tinklo techninės funkcijos, nustatytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo ⁽²⁾ (Šengeno konvencija), 17 straipsnio 2 dalyje, turėtų būti integruotos į VIS.
- (10) Siekiant užtikrinti patikimą vizų prašytojų patikrinimą ir identifikavimą, būtina biometrinius duomenis tvarkyti VIS sistemoje.
- (11) Būtina nustatyti kompetentingas valstybių narių institucijas, tinkamai įgaliotą personalą, kuriems turi būti suteikta teisė įvesti, keisti, naikinti ar tikrinti duomenis konkrečiais VIS tikslais pagal šį reglamentą tiek, kiek tai būtina jų užduotims atlikti.
- (12) VIS duomenų tvarkymas turėtų būti proporcingas siekiamiems tikslams ir būtinas kompetentingų institucijų užduotims atlikti. Naudodamos VIS, kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad būtų gerbiamas asmenų, kurių duomenų yra prašoma, žmogiškas orumas bei neliečiamybė ir kad jie nebūtų diskriminuojami dėl lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.
- (13) Šį reglamentą turėtų papildyti atskiras teisinis dokumentas, priimtas pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį, dėl teisės už vidaus saugumą atsakingoms institucijoms naudotis VIS duomenimis.
- (14) Asmens duomenys turėtų būti saugomi VIS sistemoje ne ilgiau nei būtina VIS tikslais. Duomenis tikslinga saugoti ne ilgiau kaip penkerius metus, kad į duomenis apie ankstesnius prašymus galima būtų atsižvelgti vertinant vizų prašymus, taip pat vertinant prašytojų geranoriškumą bei išduodant dokumentus nelegaliems imigrantams, kurie galėjo kuriame nors etape prašyti vizos. Trumpesnio laikotarpio tiems tikslams pasiekti neužtektų. Duomenys turėtų būti panaikinti po penkerių metų, nebent atsirastų pagrindo panaikinti juos anksčiau.
- (15) Turėtų būti nustatytos tikslios taisyklės dėl atsakomybės už VIS sukūrimą ir veikimą ir dėl valstybių narių atsakomybės už nacionalines sistemas ir nacionalinių institucijų prieigą prie duomenų.
- (16) Turėtų būti nustatytos taisyklės dėl valstybių narių atsakomybės už žalą, atsiradusią dėl bet kokio šio reglamento pažeidimo. Komisijos atsakomybė už tokią žalą reglamentuoja Sutarties 288 straipsnio antra dalis.
- (17) Asmens duomenų tvarkymui valstybėse narėse, taikant šį reglamentą, taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾. Tačiau reikėtų išsamiau aptarti tam tikrus aspektus, susijusius su atsakomybe už duomenų tvarkymą, duomenų subjektų teisių apsauga ir duomenų apsaugos priežiūra.
- (18) Bendrijos institucijų ir organų veiklai, įgyvendinant jų užduotis dėl VIS operacijų valdymo, taikomas 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁴⁾. Tačiau reikėtų patikslinti tam tikrus aspektus, susijusius su atsakomybe už duomenų tvarkymą ir su duomenų apsaugos priežiūra.
- (19) Remiantis Direktyvos 95/46/EB 28 straipsniu įsteigtos nacionalinės priežiūros institucijos turėtų kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo valstybėse narėse teisėtumą, o Reglamente (EB) Nr. 45/2001 numatytas Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų prižiūrėti Bendrijos institucijų ir organų veiklą, susijusią su asmens duomenų tvarkymu, atsižvelgdamas į ribotas Bendrijos institucijų ir organų užduotis, kalbant apie jų pačių duomenis.

⁽¹⁾ OL C 326, 2005 12 22, p. 1. Instrukcijos su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2006/684/EB (OL L 280, 2006 10 12, p. 29).

⁽²⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1987/2006 (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

- (20) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir nacionalinės priežiūros institucijos turėtų aktyviai bendradarbiauti.
- (21) Siekiant užtikrinti veiksmingą šio reglamento taikymo kontrolę, būtinas reguliarus įvertinimas.
- (22) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir užtikrinti jų įgyvendinimą.
- (23) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos, remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (24) Šiame reglamente yra laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie visų pirma nustatyti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.
- (25) Kadangi šio reglamento tikslų – sukurti bendrą Vizų informacinę sistemą ir nustatyti bendrus apsikeitimo vizų duomenimis tarp valstybių narių išpareigojimus, sąlygas ir procedūras – valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi atsižvelgiant į veiksmų mastą ir poveikį tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (26) Remiantis Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsniais, Danija nedalyvauja priimanč šį reglamentą ir todėl jis nėra jai privalomas ar taikytinas. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Europos bendrijos steigimo sutarties trečiosios dalies IV antraštinės dalies nuostatas šis reglamentas grindžiamas Šengeno *acquis*, Danija, remdamasi to protokolo 5 straipsniu, per šešių mėnesių laikotarpį nuo šio reglamento priėmimo turėtų nuspręsti, ar jį įtrauks į savo nacionalinę teisę.
- (27) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽²⁾, patenkančios į sritį, nurodytą Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų minėtojo susitarimo taikymo priemonių ⁽³⁾ 1 straipsnio B punkte.
- (28) Turėtų būti sudarytas susitarimas, leidžiantis Islandijos ir Norvegijos atstovams dalyvauti komitetų, padedančių Komisijai naudotis jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais, darbe. Toks susitarimas numatytas Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime pasikeičiant laiškais dėl komitetų, padedančių Europos Komisijai naudotis savo vykdomaisiais įgaliojimais ⁽⁴⁾, pridėtame prie 27 konstatuojamojoje dalyje nurodyto susitarimo.
- (29) Šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾ nuostatas ir vėlesnį 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimą 2004/926/EB dėl Šengeno *acquis* dalių taikymo Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ⁽⁶⁾. Todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimanč, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.
- (30) Šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁷⁾; todėl Airija nedalyvauja jį priimanč, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.
- (31) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos pasirašytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, patenkančios

⁽²⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽⁴⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 53.

⁽⁵⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽⁶⁾ OL L 395, 2004 12 31, p. 70.

⁽⁷⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą siejant su Tarybos sprendimo 2004/860/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalimi.

(32) Turėtų būti sudarytas susitarimas, kuris leistų Šveicarijos atstovams dalyvauti komitetų, padedančių Komisijai naudotis savo įgyvendinimo įgaliojimais, darbe. Toks susitarimas numatytas Bendrijai ir Šveicarijai pasikeičiant laiškais, kurie pridėti prie susitarimo, nurodyto 31 konstatuojamojo dalyje.

(33) Šis reglamentas yra teisės aktas, grindžiamas Šengeno *acquis* arba kitaip su juo susijęs, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalyje ir 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu apibrėžiamas Vizų informacinės sistemos (VIS), sukurtos Sprendimo 2004/512/EB 1 straipsniu, tikslas, funkcijos ir su ja susiję išpareigojimai. Jame nustatomos apsaugos duomenimis tarp valstybių narių apie trumpalaikių vizų prašymus ir dėl jų priimtus sprendimus, įskaitant sprendimus panaikinti, atšaukti arba pratęsti vizą, sąlygos ir procedūros, siekiant palengvinti tokių prašymų nagrinėjimą ir susijusių sprendimų priėmimą.

2 straipsnis

Tikslas

VIS tikslas – gerinti bendros vizų politikos įgyvendinimą, konsulinį bendradarbiavimą ir centrinių vizų institucijų konsultavimąsi, sudarant palankesnes sąlygas valstybėms narėms keistis duomenimis apie prašymus ir su jais susijusius sprendimus, siekiant:

- a) supaprastinti prašymo išduoti vizą pateikimo tvarką;
- b) išvengti valstybės narės, atsakingos už prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijų nesilaikymo;
- c) palengvinti kovą su sukčiavimu;

⁽¹⁾ 2004 m. spalio 25 d. Sprendimas 2004/860/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* pasirašymo Europos bendrijos vardu ir laikino tam tikrų nuostatų taikymo (OL L 370, 2004 12 17, p. 78).

d) palengvinti patikrinimus prie valstybių narių išorės sienų perėjimo punktų ir valstybių narių teritorijoje;

e) padėti nustatyti asmens, kuris gali neatitikti ar nebeatitikti atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygų, tapatybę;

f) sudaryti palankesnes sąlygas Reglamento (EB) Nr. 343/2003 taikymui;

g) padėti užkirsti kelią grėsmei kiekvienos valstybės narės vidaus saugumui.

3 straipsnis

Susipažinimas su duomenimis teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais

1. Valstybių narių paskirtos institucijos, pateikusios pagrįstą raštišką ar elektroninį prašymą, gali konkrečiu atveju naudotis VIS saugomais duomenimis, nurodytais 9–14 straipsniuose, jeigu yra pakankamas pagrindas manyti, kad naudojimasis VIS duomenimis iš esmės padės teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijai, atskleidimui ar tyrimui. Europolas gali naudotis VIS neviršydamas savo įgaliojimų ir kai to reikia jo užduotims atlikti.

2. Duomenimis pagal 1 dalį naudojama per centrinį (-ius) prieigos punktą (-us), atsakingą (-us) už tai, kad būtų griežtai laikomasi prieigos sąlygų ir tvarkos, nustatytų 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendime 2008/633/TVR dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais ⁽²⁾. Valstybės narės, vykdydamos savo konstitucinius ar teisinius reikalavimus, gali paskirti daugiau kaip vieną centrinių prieigos punktą, kad atspindėtų savo organizacinę ir administracinę struktūrą. Išimtinio skubiu atveju centrinis (-iai) prieigos punktas (-ai) gali gauti raštišką, elektroninį arba žodinį prašymą ir tik *ex-post* patikrinti, ar įvykdytos visos prieigos sąlygos, įskaitant tai, ar buvo išimtinis skubus atvejis. *Ex-post* patikra vyksta be nepagrįsto delsimo po to, kai apsvarstomas prašymas.

3. Iš VIS gauti duomenys pagal sprendimą, nurodytą 2 dalyje, neperduodami arba nepateikiami trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai. Tačiau išimtinio skubiu atveju tokie duomenys gali

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 129.

būti perduodami arba pateikiami trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai tik teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos ir atskleidimo tikslais tame sprendime nustatytais sąlygomis. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinės teisės, užtikrina, kad tokie duomenų perdavimo atvejai būtų registruojami ir pareikalavus įrašai būtų pateikiami nacionalinėms duomenų apsaugos institucijoms. Valstybės narės, įvedusios duomenis į VIS, duomenų perdavimui taikoma tos valstybės narės nacionalinė teisė.

4. Šiuo reglamentu nepažeidžiami jokie galiojančiuose nacionaliniuose teisės aktuose numatyti įsipareigojimai nusikaltimų prevencijos, tyrimo ir patraukimo baudžiamajon atsakomybėn už juos tikslais perduoti atsakingoms institucijoms informaciją apie susijusią nusikalstamą veiką, kurią, vykdydamos savo pareigas, nustato 6 straipsnyje nurodytos institucijos.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

1) „viza“:

- a) „trumpalaikė viza“, kaip apibrėžta Šengeno konvencijos 11 straipsnio 1 dalies a punkte;
- b) „tranzitinė viza“, kaip apibrėžta Šengeno konvencijos 11 straipsnio 1 dalies b punkte;
- c) „oro uosto tranzitinė viza“, kaip apibrėžta Bendrųjų konsulinė instrukcijų I dalies 2.1.1 punkte;
- d) „riboto teritorinio galiojimo viza“, kaip apibrėžta Šengeno konvencijos 11 straipsnio 2 dalyje ir 14 bei 16 straipsniuose;
- e) „nacionalinė ilgalaikė viza, kartu galiojanti kaip trumpalaikė viza“, kaip apibrėžta Šengeno konvencijos 18 straipsnyje;

2) vizos įklia – vienoda vizų forma, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1683/95;

3) vizų institucijos – institucijos, kurios kiekvienoje valstybėje narėje atsako už prašymų dėl vizos nagrinėjimą ir sprendimų priėmimą dėl jų ir už sprendimų panaikinimą, atšaukti arba pratęsti visas priėmimą, įskaitant centrinę

vizų institucijas ir už vizų išdavimą pasienyje atsakingas institucijas pagal 2003 m. vasario 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 415/2003 dėl vizų išdavimo pasienyje, įskaitant tokių vizų išdavimą tranzitu vykstantiems jūrininkams ⁽¹⁾;

4) prašymo forma – vienoda prašymo išduoti vizą forma, pateikta Bendrųjų konsulinė instrukcijų 16 priede;

5) prašytojas – asmuo, kuriam taikomas vizų režimas pagal 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 539/2001, nustatantį trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti visas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus ⁽²⁾, ir kuris pateikia prašymą gauti vizą;

6) grupės nariai – vizos prašantys asmenys, kurie dėl teisinių priežasčių privalo kartu atvykti į valstybių narių teritoriją ir kartu iš jos išvykti;

7) kelionės dokumentas – pasas arba kitas lygiavertis dokumentas, kuris suteikia jo turėtojui teisę vykti per išorės sienas ir į kurį gali būti įklijuota viza;

8) atsakinga valstybė narė – valstybė narė, įvedusi duomenis į VIS;

9) patikrinimas – duomenų rinkinių lyginimo procesas, siekiant nustatyti nurodytos tapatybės autentiškumą (lyginimas „vienas su vienu“);

10) identifikavimas – asmens tapatybės nustatymo procesas, atliekant paiešką duomenų bazėje, kai lyginama su įvairiais duomenų rinkiniais (lyginimas „vienas su daugeliu“);

11) raidiniai ir skaitmeniniai duomenys – raidėmis, skaičiais, specialiais ženklais, tarpais ir skyrybos ženklais pateikiami duomenys.

5 straipsnis

Duomenų kategorijos

1. Tik šių kategorijų duomenys registruojami į VIS:

a) raidiniai ir skaitmeniniai duomenys apie vizos prašantį asmenį ir apie prašomas, išduotas, neišduotas, panaikintas, atšauktas arba pratęstas visas, nurodytas 9 straipsnio 1–4 dalyse ir 10–14 straipsniuose;

⁽¹⁾ OL L 64, 2003 3 7, p. 1.

⁽²⁾ OL L 81, 2001 3 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1932/2006 (OL L 405, 2006 12 30, p. 23).

- b) nuotraukos, nurodytos 9 straipsnio 5 dalyje;
- c) pirštų atspaudų duomenys, nurodyti 9 straipsnio 6 dalyje;
- d) nuorodos į kitus prašymus, nurodytus 8 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

2. Pranešimai, perduoti naudojantis VIS infrastruktūra, nurodyta 16 straipsnyje, 24 straipsnio 2 dalyje ir 25 straipsnio 2 dalyje, neregistruojami VIS, nepažeidžiant duomenų tvarkymo operacijų registravimo pagal 34 straipsnį.

6 straipsnis

Sistemos naudojimas duomenims įvesti, keisti, naikinti ir patikrinti

1. Pasinaudoti VIS 5 straipsnio 1 dalyje nurodytiems duomenims įvesti, keisti ar naikinti pagal šį reglamentą gali tik tinkamai įgaliotas vizų institucijų personalas.
2. Pasinaudoti priėjimu prie VIS duomenims peržiūrėti gali tik tinkamai įgaliotas kiekvienos valstybės narės institucijų, turinčių teisę įgyvendinti 15–22 straipsniuose nustatytus tikslus, personalas; jis gali peržiūrėti duomenis tik tiek, kiek tai būtina užduotims atlikti, siekiant tų tikslų, ir proporcingai siekiamiems tikslams.
3. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingas institucijas, tinkamai įgaliotą personalą, kuris turi prieigą prie VIS, kad įvestų, keistų, ištrintų joje esančius duomenis ar jais naudotųsi. Kiekviena valstybė narė nedelsdama perduoda Komisijai šių institucijų, įskaitant 41 straipsnio 4 dalyje nurodytas institucijas, sąrašą ir praneša apie jo pakeitimus. Tame sąraše nurodoma, kokių tikslu kiekviena institucija gali tvarkyti duomenis VIS.

Per 3 mėnesius nuo VIS veikimo pradžios pagal 48 straipsnio 1 dalį Komisija bendrą sąrašą skelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Jei sąrašas keičiamas, Komisija vieną kartą per metus skelbia atnaujintą bendrą sąrašą.

7 straipsnis

Bendrieji principai

1. Kiekviena kompetentinga institucija, įgaliota naudotis VIS pagal šį reglamentą, užtikrina, kad naudojimasis VIS būtų reikalingas, tinkamas ir proporcingas siekiant atlikti kompetentingų institucijų užduotis.
2. Naudodamasi VIS, kiekviena kompetentinga institucija užtikrina, kad vizos prašantys asmenys ir vizos turėtojai nebūtų

diskriminuojami dėl lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos ir kad būtų gerbiamas vizos prašančio asmens arba vizos turėtojo žmogiškas orumas ir neliečiamybė.

II SKYRIUS

DUOMENŲ ĮVEDIMAS IR JŲ NAUDOJIMAS VIZŲ INSTITUCIJOSE

8 straipsnis

Duomenų įvedimo, gavus prašymą, procedūros

1. Gavusi prašymą, vizų institucija nedelsdama sukuria prašymo bylą, įvesdama į VIS 9 straipsnyje nurodytus duomenis, jei šiuos duomenis turi pateikti vizos prašantis asmuo.
2. Kurdamą prašymo bylą, vizų institucija pagal 15 straipsnį patikrina VIS sistemoje, ar kuri nors valstybė narė yra užregistravusi VIS sistemoje ankstesnį konkretaus prašytojo prašymą.
3. Jeigu ankstesnis prašymas yra užregistruotas, vizų institucija kiekvieną naują prašymo bylą sujungia su ankstesnio prašymo byla apie tą prašytoją.
4. Jeigu prašytojas keliauja grupėje su kitais prašytojais ar su savo sutuoktiniu ir (arba) vaikais, vizų institucija sukuria prašymo bylą kiekvienam prašytojui ir sujungia kartu keliaujančių asmenų prašymų bylas.
5. Kai dėl teisinių priežasčių nereikia pateikti tam tikrų duomenų arba tam tikri duomenys negali būti pateikti faktiškai, tų duomenų skiltyje (-yse) įrašoma „netaikoma“. Dėl pirštų atspaudų duomenų sistema 17 straipsnio tikslais leidžia atskirti bylas, kur nereikia pateikti pirštų atspaudų dėl teisinių priežasčių, nuo bylų, kur jie negali būti pateikti faktiškai. Pasibaigus ketverių metų laikotarpiui ši tvarka nustoją galioti, nebent ji būtų patvirtinta Komisijos sprendimu, priimtu remiantis 50 straipsnio 4 dalyje nurodytu įvertinimu.

9 straipsnis

Duomenys, įvedami pateikus prašymą

Vizų institucija į prašymo bylą įveda šiuos duomenis:

- 1) prašymo numerį;
- 2) informaciją apie padėtį, kad vizos buvo paprašyta;

3) instituciją, kuriai buvo pateiktas prašymas, įskaitant jos vietą, ir duomenis apie tai, ar prašymas buvo pateiktas tai institucijai, kuri atstovauja kitai valstybei narei;

4) šiuos duomenis, kurie turi būti paimti iš prašymo blanko:

a) pavardė, pavardė gimus (ankstesnė (-ės) pavardė (-ės)); vardas (-ai); lytis; gimimo data, vieta ir šalis;

b) dabartinė pilietybė ir pilietybė gimus;

c) kelionės dokumento rūšis ir numeris, jį išdavusi institucija, išdavimo ir galiojimo pabaigos data;

d) prašymo pateikimo vieta ir data;

e) prašomos vizos rūšis;

f) informacija apie kviečiantį asmenį ir (arba) asmenį, kuris gali apmokėti prašytojo patirtas gyvenimo išlaidas buvimo metu;

i) jei fizinis asmuo – asmens pavardė bei vardas ir adresas;

ii) jei bendrovė ar kita organizacija – bendrovės ar kitos organizacijos pavadinimas ir adresas, kontaktinio asmens toje bendrovėje ar organizacijoje pavardė ir vardas;

g) pagrindinė paskirties vieta ir numatomo buvimo trukmė;

h) kelionės tikslas;

i) numatoma atvykimo ir išvykimo data;

j) pirmoji atvykstant numatoma kirsti siena arba tranzito maršrutas;

k) apsigyvenimo vieta;

l) dabartinis užsiėmimas ir darbdavys; studentams: mokyklos pavadinimas;

m) jei vizos prašoma nepilnamečiam asmeniui – prašytojo tėvo ir motinos pavardė ir vardas (-ai);

5) prašytojo nuotrauka, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1683/95;

6) prašytojo pirštų atspaudai, remiantis atitinkamomis Bendrųjų konsulinių instrukcijų nuostatomis.

10 straipsnis

Įtrauktini duomenys apie išduotą vizą

1. Priėmus sprendimą išduoti vizą, vizą išdavusi institucija į prašymo bylą įtraukia šiuos duomenis:

a) informaciją apie padėtį, kad visa buvo išduota;

b) vizą išdavusią instituciją, įskaitant jos vietą, ir duomenis apie tai, ar institucija išdavė ją kitos valstybės narės vardu;

c) sprendimo išduoti vizą priėmimo vietą ir datą;

d) vizos rūšį;

e) vizos įklijos numerį;

f) teritoriją, kurioje vizos turėtojas turi teisę keliauti, remiantis atitinkamomis Bendrųjų konsulinių instrukcijų nuostatomis;

g) vizos galiojimo laikotarpio pradžios ir pabaigos datas;

h) vizoje numatytą atvykimų skaičių į teritoriją, kurioje visa galioja;

i) vizoje numatytą buvimo trukmę;

j) jei taikoma, informaciją apie tai, kad buvo išduota visa atskirame lape pagal 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 333/2002 dėl vienodo pavyzdžio vizų įklijų formų, valstybių narių išduodamų asmenims, turintiems kelionės dokumentus, kurių nepripažįsta tas įklijų formas rengianti valstybė narė ⁽¹⁾.

2. Jeigu prašymas buvo atsiimtas arba prašytojas nebesiekia, kad jis būtų nagrinėjamas, nespėjus priimti sprendimo dėl vizos išdavimo, vizų institucija, kuriai buvo pateiktas prašymas, nurodo, kad prašymas buvo atsiimtas dėl šių priežasčių, taip pat nurodo prašymo nagrinėjimo užbaigimo datą.

⁽¹⁾ OL L 53, 2002 2 23, p. 4.

11 straipsnis

Įtrauktini duomenys nutraukus prašymo nagrinėjimą

Kai kitai valstybei narei atstovaujanti vizų institucija yra priversta nutraukti prašymo nagrinėjimą, ji į prašymo bylą įtraukia šiuos duomenis:

- 1) informaciją apie padėtį, kad prašymo nagrinėjimas nutrauktas;
- 2) instituciją, kuri nutraukė prašymo nagrinėjimą, įskaitant jos vietą;
- 3) sprendimo nutraukti nagrinėjimą priėmimo vietą ir datą;
- 4) kompetentingą nagrinėti prašymą valstybę narę.

12 straipsnis

Įtrauktini duomenys apie neišduotą vizą

1. Jeigu buvo priimtas sprendimas neišduoti vizos, vizų institucija, kuri atsisakė išduoti vizą, į prašymo bylą įtraukia šiuos duomenis:

- a) informaciją apie padėtį, kad viza nebuvo išduota;
 - b) instituciją, kuri atsisakė išduoti vizą, įskaitant jos vietą;
 - c) sprendimo atsisakyti išduoti vizą priėmimo vietą ir datą.
2. Prašymo byloje taip pat nurodomas pagrindas (-ai), kuriuo (-iais) remiantis buvo atsisakyta išduoti vizą; tai gali būti vienas ar keli iš toliau išvardytų pagrindų. Prašytojas:
- a) neturi galiojančio kelionės dokumento (-ų);
 - b) turi netikrą/suklastotą/padirbtą kelionės dokumentą;
 - c) nepagrindžia buvimo tikslo ir sąlygų; visų pirma nepateikia patikimos informacijos ar dokumentų ir (arba) manoma, kad kelia konkretų nelegalios imigracijos pavojų pagal Bendrųjų konsulinę instrukcijų V dalį;
 - d) valstybių narių teritorijoje jau yra išbuvęs tris mėnesius per 6 mėnesių laikotarpį;

e) neturi pakankamai pragyvenimo lėšų buvimo laikotarpiui ir būdai arba lėšų grįžti į kilmės arba tranzito šalį;

f) asmuo, dėl kurio buvo pateiktas perspėjimas apie neįleidimą į teritoriją, yra įtrauktas į Šengeno informacinę sistemą (SIS) ir (arba) nacionalinį registrą;

g) manoma, kad kelia grėsmę kurios nors valstybės narės viešajai tvarkai, vidaus saugumui ar tarptautiniams santykiams, arba visuomenės sveikatai, kaip apibrėžta 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) ⁽¹⁾ 2 straipsnio 19 punkte.

13 straipsnis

Įtrauktini duomenys apie panaikintą ar atšauktą vizą arba sutrumpintą jos galiojimo laiką

1. Jei buvo priimtas sprendimas panaikinti ar atšaukti vizą arba sutrumpinti jos galiojimo laiką, šį sprendimą priėmusi vizų institucija į prašymo bylą įtraukia šiuos duomenis:

- a) informaciją apie padėtį, kad viza panaikinta ar atšaukta arba kad buvo sutrumpintas galiojimo laikas;
- b) vizą panaikinusią ar atšaukusią arba jos galiojimo laiką sutrumpinusią instituciją, įskaitant jos vietą;
- c) sprendimo priėmimo vietą ir datą;
- d) jei reikia, naują vizos galiojimo pabaigos datą;
- e) vizos įklijos numerį, jei laikotarpis sutrumpinamas ir tam įklijuojama nauja vizos įklija.

2. Prašymo byloje taip pat nurodomas (-i) pagrindas (-ai), kuriuo (-iais) remiantis viza buvo panaikinta, atšaukta ar sutrumpintas jos galiojimo laikas:

- a) jeigu viza buvo panaikinta ar atšaukta, vienas ar keli 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti pagrindai;

⁽¹⁾ OL L 105, 2006 4 13, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 296/2008 (OL L 97, 2008 4 9, p. 60).

b) jeigu buvo priimtas sprendimas sutrumpinti vizos galiojimo laiką, vienas ar keli toliau išvardyti pagrindai:

- i) vizos turėtojo išsiuntimo tikslas;
- ii) tinkamų gyvenimo lėšų nebuvimas iš pradžių numatyta buvimo trukmei.

14 straipsnis

Įtrauktini duomenys apie pratęstą vizą

1. Jeigu buvo priimtas sprendimas pratęsti vizos galiojimo laiką, jį pratęsusi vizų institucija į prašymo bylą įtraukia šiuos duomenis:

- a) informaciją apie padėtį, kad viza buvo pratęsta;
- b) vizą pratęsusią instituciją, įskaitant jos vietą;
- c) sprendimo priėmimo vietą ir datą;
- d) vizos įklijos numerį, jei vizos galiojimas pratęsiamas įklijuojant naują vizą;
- e) pratęsto laikotarpio pradžios ir pabaigos datas;
- f) leistinos buvimo trukmės pratęsimo laikotarpį;
- g) teritoriją, kurioje vizos turėtojas turi teisę keliauti, pagal atitinkamas Bendrųjų konsulinę instrukcijų nuostatas;
- h) pratęstos vizos rūšį.

2. Prašymo byloje taip pat nurodomas (-i) vizos galiojimo laiko pratęsimo pagrindas (-ai); tai gali būti vienas ar keli iš toliau išvardytų pagrindų:

- a) *force majeure*;
- b) humanitarinės priežastys;
- c) rimtos profesinės priežastys;
- d) rimtos asmeninės priežastys.

15 straipsnis

VIS naudojimas nagrinėjant prašymus

1. Kompetentinga vizų institucija pateikia užklausą į VIS, nagrinėdama prašymus ir priimdama su jais susijusius sprendimus, įskaitant sprendimą dėl vizos panaikinimo, atšaukimo, jos galiojimo pratęsimo ar sutrumpinimo pagal atitinkamas nuostatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais kompetentingai vizų institucijai turi būti suteikta galimybė atlikti vieno ar kelių iš toliau nurodytų duomenų paiešką:

- a) prašymo numerio;
- b) 9 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytų duomenų;
- c) kelionės dokumente pateiktų duomenų, nurodytų 9 straipsnio 4 dalies c punkte;
- d) 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodyto fizinio asmens vardo, pavardės ir adreso arba bendrovės arba kitos organizacijos pavadinimo ir adreso;
- e) pirštų atspaudų;
- f) anksčiau išduotos vizos įklijos numerio ir anksčiau išduotos vizos išdavimo datos.

3. Jeigu vieno ar kelių 2 dalyje nurodytų duomenų paieška rodo, kad duomenys apie prašytoją yra įregistruoti į VIS, kompetentingai vizų institucijai išimtinai 1 dalyje nurodytais tikslais suteikiamas priėjimas pagal 8 straipsnio 3 bei 4 dalis prie prašymo bylos (-ų) ir prijungtos (-ų) prašymo bylos (-ų).

16 straipsnis

VIS naudojimas konsultavimuisi ir dokumentų prašymui

1. Kad centrinės vizų institucijos galėtų pasikonsultuoti apie prašymus pagal Šengeno konvencijos 17 straipsnio 2 dalį, prašymas dėl konsultacijos ir atsakymai į jį perduodami pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Už prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė narė perduoda prašymą dėl konsultacijos kartu su prašymo numeriu į VIS, nurodydama valstybę narę arba valstybes nares, su kuria ar kuriomis bus konsultuojamasi.

VIS perduoda prašymą nurodytai valstybei narei ar valstybėms narėms.

Valstybė narė arba valstybės narės, su kuria ar kuriomis konsultuojamasi, perduoda atsakymą į VIS, kuri persiunčia tą atsakymą prašymą dėl konsultacijos pateikusiai valstybei narei.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti taikoma informacijos apie riboto teritorinio galiojimo vizų išdavimą ir kitų pranešimų, susijusių su konsuliniu bendradarbiavimu,

perdavimui, taip pat prašymų, kad kompetentinga vizų institucija atsiųstų kelionės ir kitų prašymą patvirtinančių dokumentų kopijas, perdavimui ir tų dokumentų elektroninių kopijų perdavimui. Kompetentingos vizų institucijos nedelsdamos pateikia atsakymą.

4. Asmens duomenys, perduodami pagal šį straipsnį, naudojami tik centrinių vizų institucijų konsultavimuisi ir konsuliniam bendradarbiavimui.

17 straipsnis

Duomenų naudojimas ataskaitoms ir statistikai

Kompetentingos vizų institucijos turi galimybę tikrinti šiuos duomenis tik ataskaitų teikimo ir statistikos tikslais, tačiau negali identifikuoti atskirų vizos prašančių asmenų:

- 1) informaciją apie padėtį;
- 2) kompetentingą vizų instituciją, įskaitant jos vietą;
- 3) dabartinę prašytojo pilietybę;
- 4) per pirmąjį atvykimą kertamą sieną;
- 5) prašymo pateikimo arba sprendimo dėl vizos priėmimo datą ir vietą;
- 6) prašomos arba išduotos vizos rūšį;
- 7) kelionės dokumento rūšį;
- 8) nurodytus bet kokio sprendimo dėl vizos ar vizos prašymo priėmimo pagrindus;
- 9) kompetentingą vizų instituciją, įskaitant jos vietą, kuri atsisakė patenkinti prašymą išduoti vizą, ir atsisakymo datą;
- 10) atvejus, kai tas pats vizos prašantis asmuo daugiau nei vienos vizų institucijos prašė išduoti vizą, nurodant tas vizų institucijas, jų vietą ir atsisakymo datas;
- 11) kelionės tikslą;
- 12) atvejus, kai 9 straipsnio 6 dalyje nurodyti duomenys negali būti pateikti faktiškai pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

13) atvejus, kai 9 straipsnio 6 dalyje nurodytų duomenų nereikia pateikti dėl teisinių priežasčių pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį;

14) atvejus, kai asmeniui, kuris faktiškai negalėjo pateikti 9 straipsnio 6 dalyje nurodytų duomenų, buvo atsisakyta išduoti vizą pagal 8 straipsnio 5 dalies antrą sakinį.

III SKYRIUS

KITŲ INSTITUCIJŲ PRIEIGA PRIE DUOMENŲ

18 straipsnis

Prieiga prie duomenų patikrinimo tikslu prie išorės sienų perėjimo punktų

1. Tik tam, kad patikrintų vizos turėtojo asmens tapatybę ir (arba) vizos autentiškumą ir (arba) tai, ar įvykdytos atvykimo į valstybių narių teritoriją sąlygos pagal Šengeno sienų kodekso 5 straipsnį, kompetentingos institucijos, atsakingos už patikrinimų prie išorės sienų perėjimo punktų atlikimą pagal Šengeno sienų kodeksą, turi teisę atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal vizos įklijos numerį ir vizos turėtojo pirštų atspaudus, laikydamosi 2 ir 3 dalių.

2. Paiešką galima atlikti naudojant tik vizos įklijos numerį ne ilgiau kaip trejus metus po to, kai VIS pradėjo veikti. Praėjus vieneriems metams po to, kai pradedama veikla, oro sienų atveju trejų metų laikotarpis gali sutrumpintas pagal 49 straipsnio 3 dalyje nurodytą tvarką.

3. Kalbant apie vizų turėtojus, kurių pirštų atspaudų negalima panaudoti, paieška atliekama tik pagal vizos įklijos numerį.

4. Jei paieška pagal 1 dalyje išvardytus duomenis rodo, kad duomenys apie vizos turėtoją yra įregistruoti VIS, kompetentingai pasienio kontrolės institucijai suteikiama teisė tik 1 dalyje nurodytais tikslais naudotis toliau nurodytais prašymo bylos ir susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenimis pagal 8 straipsnio 4 dalį:

- a) informacija apie padėtį ir duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 2 ir 4 dalyse;
- b) nuotraukomis;
- c) įvestais duomenimis apie išduotą, panaikintą, atšauktą vizą (-as) arba jos galiojimo pratęsimą ar sutrumpinimą, nurodytais 10, 13 ir 14 straipsniuose.

5. Kai nepavyksta patikrinti vizos turėtojo ar vizos arba yra abejonių dėl vizos turėtojo tapatybės, vizos ir (arba) kelionės dokumento autentiškumo, šių kompetentingų institucijų tinkamai įgaliotam personalui suteikiama prieiga prie duomenų pagal 20 straipsnio 1 ir 2 dalis.

19 straipsnis

Prieiga prie duomenų vizų tikrinimo tikslais valstybių narių teritorijoje

1. Tik tam, kad patikrintų vizos turėtojo asmens tapatybę ir (arba) vizos autentiškumą ir (arba) tai, ar įvykdytos atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygos, kompetentingos institucijos, įgaliotos atlikti patikrinimus valstybių narių teritorijoje dėl atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygų įvykdymo, turi teisę atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal vizos įklijos numerį ir vizos turėtojo pirštų atspaudus arba vieną vizos įklijos numerį.

Kalbant apie vizų turėtojus, kurių pirštų atspaudų negalima panaudoti, paieška atliekama tik pagal vizos įklijos numerį.

2. Jei paieška pagal 1 dalyje išvardytus duomenis rodo, kad duomenys apie vizos turėtoją yra įregistruoti VIS, kompetentingai institucijai suteikiama teisė tik 1 dalyje nustatytais tikslais naudotis toliau nurodytais prašymo bylos ir susietos (-ų) prašymo (-ų) bylos (-ų) duomenimis pagal 8 straipsnio 4 dalį:

- a) informacija apie padėtį ir duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 2 ir 4 dalyse;
- b) nuotraukomis;
- c) įvestais duomenimis apie išduotą (-as), panaikintą (-as), atšauktą (-as) vizą (-as) arba jos (jų) galiojimo pratęsimą ar sutrumpinimą, nurodytais 10, 13 ir 14 straipsniuose.

3. Kai nepavyksta patikrinti vizos turėtojo ar vizos arba yra abejonių dėl vizos turėtojo tapatybės, vizos ir (arba) kelionės dokumento autentiškumo, kompetentingų institucijų tinkamai įgaliotam personalui suteikiama prieiga prie duomenų pagal 20 straipsnio 1 ir 2 dalis.

20 straipsnis

Prieiga prie duomenų identifikavimo tikslais

1. Kompetentingos institucijos, įgaliotos atlikti patikrinimus prie išorės sienų perėjimo punktų pagal Šengeno sienų kodeksą arba valstybių narių teritorijoje dėl atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygų įvykdymo, turi teisę

atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal asmens pirštų atspaudus tik siekdamos patikrinti asmens, kuris gali neatitikti ar nebeatitinka galiojančių atvykimo, buvimo ar gyvenimo valstybių narių teritorijoje sąlygų, tapatybę.

Jeigu šio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.

2. Jei paieška pagal 1 dalyje išvardytus duomenis rodo, kad duomenys apie vizos prašantį asmenį yra įregistruoti VIS, kompetentingai institucijai suteikiama teisė tik 1 dalyje nustatytais tikslais naudotis toliau nurodytais prašymo bylos ir susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenimis pagal 8 straipsnio 3 ir 4 dalis:

- a) prašymo numeriu, informacija apie padėtį ir instituciją, kuriai buvo pateiktas prašymas;
- b) duomenimis iš prašymo formos, nurodytais 9 straipsnio 4 dalyje;
- c) nuotraukomis;
- d) įvestais duomenimis apie išduotą, atsisakytą išduoti, panaikintą, atšauktą vizą arba jos galiojimo pratęsimą ar sutrumpinimą, arba apie prašymus, kurių nagrinėjimas buvo nutrauktas, nurodytais 10–14 straipsniuose.

3. Dėl vizos turėtojų kompetentingos institucijos gali naudotis VIS pirmiausia pagal 18 arba 19 straipsnių nuostatas.

21 straipsnis

Prieiga prie duomenų nustatant atsakomybę už prieglobsčio prašymus

1. Tik tam, kad nustatytų valstybę narę, kuri yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal Reglamento (EB) Nr. 343/2003 9 ir 21 straipsnius, kompetentingos prieglobsčio institucijos turi teisę atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudus.

Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis. Taip papildomai galima ieškoti ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.

2. Jei paieška pagal vieną ar kelis iš 1 dalyje išvardytų duomenų rodo, kad VIS yra įregistruota išduota viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešioms mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, ir (arba) pratęsta viza, kurios galiojimo laikas baigiasi likus ne daugiau kaip šešioms mėnesiams iki prieglobsčio prašymo pateikimo datos, kompetentinga prieglobsčio institucija turi teisę tik 1 dalyje nurodytu tikslu naudotis toliau nurodytais prašymo bylos duomenimis ir g punkte nurodytais susijusiais duomenimis apie sutuoktinį ir vaikus pagal 8 straipsnio 4 dalį, tai yra:

- a) prašymo numeris ir vizą išdavusi ar pratęsusi institucija bei tai, ar institucija išdavė ją kitos valstybės narės vardu;
- b) 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti duomenys iš prašymo formos;
- c) vizos rūšis;
- d) vizos galiojimo laikotarpis;
- e) numatomo buvimo trukmė;
- f) nuotraukos;
- g) 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.

3. Naudotis VIS pagal 1 ir 2 dalis gali tik paskirtos nacionalinės institucijos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 343/2003 21 straipsnio 6 dalyje.

22 straipsnis

Prieiga prie duomenų nagrinėjant prieglobsčio prašymą

1. Tik tam, kad išnagrinėtų prieglobsčio prašymą, kompetentingos prieglobsčio institucijos turi teisę pagal Reglamento (EB) Nr. 343/2003 21 straipsnį atlikti atitinkamų duomenų paiešką pagal prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudus.

Jeigu prieglobsčio prašančio asmens pirštų atspaudų negalima panaudoti arba atlikus paiešką pagal pirštų atspaudus negaunama rezultatų, duomenų ieškoma pagal 9 straipsnio 4 dalies a ir (arba) c punktuose nurodytus duomenis; taip papildomai ieškoti galima ir pagal 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytus duomenis.

2. Jei paieška pagal 1 dalyje išvardytus duomenis rodo, kad VIS yra įregistruota išduota viza, kompetentingai prieglobsčio institucijai suteikiama teisė tik 1 dalyje nustatytu tikslu naudotis

toliau nurodytais vizos prašančio asmens prašymo bylos ir susietų prašymo bylų duomenimis pagal 8 straipsnio 3 dalį ir e punkte nurodytais susijusiais duomenimis apie sutuoktinį ir vaikus pagal 8 straipsnio 4 dalį, tai yra:

- a) prašymo numeris;
- b) duomenys iš prašymo formos, nurodyti 9 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose;
- c) nuotraukos;
- d) įvesti duomenys apie išduotą, panaikintą, atšauktą vizą arba jos galiojimo pratęsimą ar sutrumpinimą, nurodyti 10, 13 ir 14 straipsniuose;
- e) 9 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodyti susietos (-ų) prašymo bylos (-ų) duomenys apie sutuoktinį ir vaikus.

3. Naudotis VIS pagal 1 ir 2 dalis gali tik paskirtos nacionalinės institucijos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 343/2003 21 straipsnio 6 dalyje.

IV SKYRIUS

DUOMENŲ SAUGOJIMAS IR KEITIMAS

23 straipsnis

Duomenų saugojimo laikotarpis

1. Kiekviena prašymo byla saugoma VIS ne ilgiau kaip penkerius metus, tačiau tai neturi įtakos 24 ir 25 straipsniuose nurodytam duomenų ištrynimui ir 34 straipsnyje nurodytam įrašų saugojimui.

Tas laikotarpis prasideda nuo:

- a) vizos galiojimo pabaigos datos, jei viza buvo išduota;
- b) vizos naujos galiojimo pabaigos datos, jei viza buvo pratęsta;
- c) prašymo bylos sukūrimo VIS datos, jei prašymas buvo atsiimtas, nenagrinėjamas ar buvo nutrauktas jo nagrinėjimas;
- d) vizų institucijos sprendimo priėmimo datos, jei vizą buvo atsisakyta išduoti, ji buvo panaikinta, jos galiojimo laikotarpis buvo sutrumpintas ar ji buvo atšaukta.

2. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui, VIS automatiškai ištrinama prašymo byla ir nuoroda (-os) į šią bylą, kaip nurodyta 8 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

24 straipsnis

Duomenų keitimas

1. Tik atsakinga valstybė narė turi teisę keisti duomenis, kuriuos ji perdavė į VIS, ištaisydama arba ištrindama tokius duomenis.

2. Jei valstybė narė turi įrodymų, kad VIS tvarkomi duomenys yra netikslūs arba kad duomenys joje buvo tvarkomi nesilaikant šio reglamento, ji nedelsdama apie tai praneša atsakingai valstybei narei. Tokia informacija gali būti perduota naudojantis VIS infrastruktūra.

3. Atsakinga valstybė narė patikrina atitinkamus duomenis ir, jei reikia, nedelsdama juos ištaiso arba ištrina.

25 straipsnis

Išankstinis duomenų ištrynimasis

1. Vizos prašančio asmens, kuris įgijo kurios nors valstybės narės pilietybę nepasibaigus 23 straipsnio 1 dalyje nurodytam laikotarpiui, atveju atitinkamą (-as) prašymo bylą (-as) ir nuorodas sukūrusi valstybė narė nedelsdama ištrina iš VIS 8 straipsnio 3 bei 4 dalyse nurodytas prašymo bylas ir nuorodas, susijusias su vizos prašančiu asmeniu.

2. Kiekviena valstybė narė nedelsdama informuoja atsakingą (-as) valstybę (-es) narę (-es), jei vizos prašantis asmuo įgijo jos pilietybę. Tokia informacija gali būti perduota naudojantis VIS infrastruktūra.

3. Jei teismas ar apeliacinė komisija panaikina sprendimą neišduoti vizos, valstybė narė, atsisakiusi išduoti vizą, nedelsdama ištrina 12 straipsnyje nurodytus duomenis, kai tik sprendimas panaikinti sprendimą neišduoti vizos tampa galutinis.

V SKYRIUS

VEIKIMAS IR ĮSIPAREIGOJIMAI

26 straipsnis

Operacijų valdymas

1. Po pereinamojo laikotarpio valdymo institucija, finansuojama iš bendrojo Europos Sąjungos biudžeto, atsako už centrinės

VIS ir nacionalinių sąsajų operacijų valdymą. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis valdymo institucija užtikrina, kad centrinėje VIS ir nacionalinėse sąsajose visada būtų taikomos geriausios turimos technologijos, remiantis ekonominės naudos analize.

2. Valdymo institucija taip pat atsakinga už toliau išvardytas su ryšių infrastruktūra tarp centrinės VIS ir nacionalinių sąsajų susijusias užduotis:

- a) priežiūrą;
- b) saugumą;
- c) valstybių narių ir tiekėjo ryšių koordinavimą.

3. Komisija atsakinga už visas kitas su ryšių infrastruktūra tarp centrinės VIS ir nacionalinių sąsajų susijusias užduotis, visų pirma:

- a) biudžeto vykdymą;
- b) įsigijimą ir atnaujinimą;
- c) sutarčių klausimus.

4. Pereinamuoju laikotarpiu, kol valdymo institucija pradės vykdyti savo įsipareigojimus, už VIS operacijų valdymą atsakinga Komisija. Komisija gali patikėti šį valdymą ir biudžeto vykdymą, laikydamosi 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁽¹⁾, nacionalinėms viešojo sektoriaus institucijoms dviejose skirtingose valstybėse narėse.

5. Kiekviena 4 dalyje nurodyta nacionalinė viešojo sektoriaus institucija turi atitikti pirmiausia šiuos atrankos kriterijus:

- a) ji privalo įrodyti turinti ilgalaikę patirtį valdyti didelės apimties informacinę sistemą;
- b) ji privalo turėti ilgalaikės patirties didelės apimties informacinės sistemos paslaugoms ir saugumui keliamų reikalavimų srityje;
- c) joje turi dirbti pakankamai ir patyrusių darbuotojų, turinčių tinkamos profesinės patirties ir kalbinių įgūdžių dirbti tarptautinio bendradarbiavimo aplinkoje, pvz., atitinkančioje VIS reikalavimus;

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1525/2007 (OL L 343, 2007 12 27, p. 9).

d) ji privalo turėti saugią ir specialiai pritaiktą infrastruktūrą, pirmiausia galinčią užtikrinti, kad būtų daroma atsarginė kopija, ir garantuoti, kad didelės apimties informacinės sistemos nepertraukiamai veiktų; ir

e) jos administracinė aplinka turi sudaryti sąlygas tinkamai atlikti užduotis ir vengti interesų konflikto.

6. Prieš atlikdama kiekvieną tokią pavidimą, nurodytą 4 dalyje, o paskui reguliariai Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pavidimo sąlygas, tikslią pavidimo taikymo sritį ir apie institucijas, kurioms pavestos užduotys.

7. Kai Komisija pereinamuoju laikotarpiu pagal 4 dalį paveda savo pareigas kitam organui, ji užtikrina, kad šis pavidimas visiškai atitiktų ribas, kurios numatytos Sutartyje nustatytoje institucinėje sistemoje. Ji visų pirma užtikrina, kad šis pavidimas neturėtų neigiamos įtakos jokiame pagal Bendrijos teisę Teisingumo Teismo, Audito Rūmų ar Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno vykdomos veiksmingos kontrolės mechanizmui.

8. VIS operacijų valdymas apima visas užduotis, reikalingas tam, kad VIS veiktų visą parą visomis savaitės dienomis pagal šį reglamentą, ypač techninės priežiūros darbą bei techninius pakeitimus, būtinus siekiant užtikrinti, kad sistema veiktų pakankamai kokybiškai, visų pirma laiko, kurio konsulinėms įstaigoms reikia norint pateikti užklausą centrinėje duomenų bazėje, požiūriu (turėtų reikėti kuo mažiau laiko).

9. Nepažeisdama Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų, įtvirtintų Reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁾ 17 straipsnio, visiems savo darbuotojams, kuriems tenka dirbti su VIS duomenimis, valdymo institucija taiko profesinę paslaptį ar kitus lygiaverčius konfidencialumo įsipareigojimus reglamentuojančias taisykles. Šis įsipareigojimas taip pat taikomas šiems darbuotojams išėjus iš tarnybos ar darbo arba nutraukus savo veiklą.

27 straipsnis

Centrinės vizų informacinės sistemos vieta

Pagrindinė centrinė VIS, kuri atlieka techninės priežiūros ir administravimo funkcijas, yra Strasbūre (Prancūzija), o atsarginė centrinė VIS, sugedus pagrindinei centrinei VIS galinti užtikrinti visų jos funkcijų atlikimą, yra Sankt Johann im Pongau (Austrija).

⁽¹⁾ OL L 56, 1968 3 4, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 337/2007 (OL L 90, 2007 3 30, p. 1).

28 straipsnis

Ryšys su nacionalinėmis sistemomis

1. VIS sujungiama su kiekvienos valstybės narės nacionaline sistema per tos valstybės narės nacionalinę sąsają.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinę instituciją, kuri 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytoms kompetentingoms institucijoms suteikia prieigą prie VIS, ir prijungia tą nacionalinę instituciją prie nacionalinės sąsajos.

3. Kiekviena valstybė narė laikosi automatizuotų duomenų tvarkymo procedūrų.

4. Kiekviena valstybė narė yra atsakinga už:

a) nacionalinės sistemos parengimą ir (arba) jos pritaikymą prie VIS pagal Sprendimo 2004/512/EB 2 straipsnio 2 dalį;

b) savo nacionalinės sistemos organizavimą, valdymą, veikimą ir priežiūrą;

c) valdymą ir priemones, kad tinkamai įgaliotas kompetentingų nacionalinių institucijų personalas turėtų prieigą prie VIS pagal šį reglamentą, ir už personalo bei jo kvalifikacijos sąrašo sudarymą ir nuolatinį jo atnaujinimą;

d) nacionalinių sistemų patirtų išlaidų ir tų sistemų prijungimo prie nacionalinės sąsajos išlaidų padengimą, įskaitant investicijas bei veiklos išlaidas, susijusias su nacionalinės sąsajos ir nacionalinės sistemos ryšių infrastruktūra.

5. Prieš suteikiant leidimą tvarkyti VIS saugomus duomenis, prieigos prie VIS teisę turintis institucijų personalas deramai supažindinamas su duomenų saugumo ir duomenų apsaugos taisyklėmis ir jam pranešama apie atitinkamas nusikalstamas veikas ir sankcijas.

29 straipsnis

Įsipareigojimai naudojant duomenis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad duomenys būtų tvarkomi teisėtai, visų pirma, kad tik tinkamai įgaliotas personalas turėtų prieigą prie VIS tvarkomų duomenų jų užduotims atlikti pagal šį reglamentą. Atsakinga valstybė narė pirmiausia užtikrina, kad:

a) duomenys būtų renkami teisėtai;

b) duomenys būtų teisėtai perduodami į VIS;

organizacijai, kai atskirais atvejais tai būtina norint įrodyti trečiosios šalies piliečių tapatybę, taip pat ir sugrąžinimo tikslais, tik įvykdžius šias sąlygas:

c) į VIS perduodami duomenys būtų tikslūs ir nauji.

2. Valdymo institucija užtikrina, kad VIS veiktų pagal šį reglamentą ir jo įgyvendinimo taisykles, nurodytas 45 straipsnio 2 dalyje. Pirmiausia valdymo institucija:

a) imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų Centrinės VIS bei Centrinės VIS ir nacionalinių sąsajų ryšių infrastruktūros saugumą, nepažeisdama kiekvienos valstybės narės įsipareigojimų;

b) užtikrina, kad tik tinkamai įgaliotas personalas turėtų prieigą prie VIS tvarkomų duomenų valdymo institucijos užduotims pagal šį reglamentą vykdyti.

3. Valdymo institucija informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją apie priemones, kurių ji imasi pagal 2 dalį.

30 straipsnis

VIS duomenų saugojimas nacionaliniuose archyvuose

1. VIS duomenys gali būti saugomi valstybių narių archyvuose tik atitinkančiais VIS tikslus pavieniais atvejais pagal tam tikras teisės nuostatas, įskaitant ir tas, kurios reglamentuoja duomenų apsaugą, ir ne ilgiau, negu reikia, šiuo pavieniu atveju.

2. 1 dalies nuostatos nepažeidžia valstybės narės teisės saugoti savo archyvuose duomenis, kuriuos ji įrašė į VIS.

3. Bet koks duomenų panaudojimas, neatitinkantis 1 ir 2 dalių nuostatų, laikomas piktnaudžiavimu pagal kiekvienos valstybės narės teisę.

31 straipsnis

Duomenų perdavimas trečiosioms šalims ar tarptautinėms organizacijoms

1. Pagal šį reglamentą VIS tvarkomi duomenys neperduodami arba nepateikiami trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, 9 straipsnio 4 dalies a, b, c, k ir m punktuose nurodyti duomenys gali būti perduodami arba pateikiami trečiajai šaliai ar priede nurodytai tarptautinei

a) Komisija priėmė sprendimą dėl tinkamos asmens duomenų apsaugos toje trečiojoje šalyje pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį arba galioja Bendrijos ir tos trečiosios šalies susitarimas dėl readmisijos ar taikomos Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnio 1 dalies d punkto nuostatos;

b) trečioji šalis ar tarptautinė organizacija sutinka naudoti duomenis tik tais tikslais, kuriais jie buvo suteikti;

c) duomenys perduodami arba pateikiami laikantis susijusių Bendrijos teisės nuostatų, visų pirma susitarimų dėl readmisijos, ir valstybės narės, kuri perdavė ar pateikė duomenis, nacionalinės teisės nuostatų, įskaitant su duomenų saugumu ir duomenų apsauga susijusias teises nuostatas; ir

d) duotas valstybės (-ių) narės (-ių), kuri (-ios) įvedė duomenis į VIS, sutikimas.

3. Tokiu asmens duomenų perdavimu trečiosioms šalims ar tarptautinėms organizacijoms nepažeidžiamos pabėgėlių ir tarptautinės apsaugos prašančių asmenų teisės, visų pirma susijusios su negrąžinimu.

32 straipsnis

Duomenų saugumas

1. Atsakinga valstybė narė užtikrina duomenų saugumą iki jų perdavimo į nacionalinę sąsają ir to perdavimo metu. Kiekviena valstybė narė užtikrina iš VIS gautų duomenų saugumą.

2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių (įskaitant apsaugos plano rengimą), skirtų nacionalinei sistemai, siekdama:

a) fiziškai apsaugoti duomenis, be kita ko, sudarydama nenumatytų atvejų planus, skirtus svarbios infrastruktūros apsaugai;

b) neleisti, kad leidimo neturintys asmenys prieitų prie nacionalinių įrenginių, kuriuose valstybė narė atlieka operacijas pagal VIS tikslus (tikrinimas prie įėjimo į įrenginį);

- c) neleisti, kad leidimo neturintys asmenys galėtų skaityti, kopijuoti, keisti ar naikinti duomenis bei jų laikmenas (duomenų laikmenų kontrolė);
- d) užkirsti kelią neleistinam asmens duomenų įvedimui ir neleistinam jų tikrinimui, keitimui ar naikinimui (saugojimo kontrolė);
- e) užkirsti kelią neleistinam duomenų tvarkymui VIS sistemoje ir neleistinam joje įrašytų duomenų keitimui ar naikinimui (duomenų įvedimo kontrolė);
- f) užtikrinti, kad asmenims, kuriems leista naudotis VIS, būtų suteikta prieiga tik prie tų duomenų, kuriems takomas jų prieigos leidimas, nurodant asmeninę ir vienintelę naudotojo tapatybę ir taikant konfidencialią prieigos formą (prieigos prie duomenų kontrolė);
- g) užtikrinti, kad visos institucijos, turinčios prieigos prie VIS teisę, sukurtų aprašus, kuriuose būtų nurodytos asmenų, turinčių prieigos prie VIS teisę, naršyti, atnaujinti, naikinti ir ieškoti joje duomenų, funkcijos bei pareigos, ir pareikalavus nedelsdamos pateiktų šiuos aprašus 41 straipsnyje nurodytoms nacionalinėms priežiūros institucijoms (personalo aprašai);
- h) užtikrinti galimybę patikrinti ir nustatyti, kurioms įstai-goms asmens duomenys gali būti perduodami naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);
- i) užtikrinti, kad būtų galima patikrinti ir nustatyti, kas, kada, koku tikslu ir kokius duomenis tvarkė VIS (duomenų registravimo kontrolė);
- j) užkirsti kelią neleistinai skaityti, kopijuoti, keisti ar naikinti asmens duomenis, perduodant juos į VIS arba iš jos arba gabenant duomenų laikmenas, visų pirma naudojant deramas kodavimo priemones (gabenimo kontrolė);
- k) stebėti šioje dalyje nurodytų saugumo priemonių veiksmingumą ir imtis būtinų su vidaus stebėseną susijusių organizacinių priemonių, siekiant užtikrinti šio reglamento reikalavimų laikymąsi (savikontrolė).

3. Valdymo institucija imasi priemonių, kurių reikia 2 dalyje nustatytiems, su VIS veikla susijusiems tikslams pasiekti, įskaitant saugumo plano patvirtinimą.

33 straipsnis

Atsakomybė

1. Kiekvienas asmuo arba kiekviena valstybė narė, patyrę žalą dėl neteisėtos duomenų tvarkymo operacijos ar kokio nors

veiksmo, nesuderinamo su šiuo reglamentu, turi teisę iš valstybės narės, atsakingos už padarytą žalą, gauti kompensaciją. Ta valstybė narė iš dalies arba visiškai atleidžiama nuo atsakomybės, jei ji įrodo, kad ji nėra atsakinga už įvykį, dėl kurio buvo padaryta žala.

2. Jei dėl to, kad valstybė narė nesilaiko savo įsipareigojimų pagal šį reglamentą, padaroma žala VIS, ta valstybė narė laikoma atsakinga už tą žalą, nebent valdymo institucija arba kita valstybė narė nesiėmė deramų priemonių, kad neleistų tai žalai atsirasti arba kuo labiau sumažintų jos poveikį, ir tokiu mastu, koku tai nebuvo padaryta.

3. Kompensacijos reikalavimus valstybei narei už šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą žalą reglamentuoja pažeidimu kaltinamos valstybės narės nacionalinės teisės nuostatos.

34 straipsnis

Registravimas

1. Kiekviena valstybė narė ir Komisija registruoja VIS sistemoje visas duomenų tvarkymo operacijas. Registravimo įrašuose nurodomas priėjimo tikslas, nurodytas 6 straipsnio 1 dalyje ir 15–22 straipsniuose, data ir laikas, perduotų duomenų tipas, kaip nurodyta 9–14 straipsniuose, užklausai naudotų duomenų tipas, kaip nurodyta 15 straipsnio 2 dalyje, 17 straipsnyje, 18 straipsnio 1–3 dalyse, 19 straipsnio 1 dalyje, 20 straipsnio 1 dalyje, 21 straipsnio 1 dalyje ir 22 straipsnio 1 dalyje, ir duomenis įvedusios ar jų paiešką atlikusios institucijos pavadinimas. Be to, kiekviena valstybė narė saugo asmenų, kurie atsakingi už duomenų įvedimą ar jų paiešką, duomenis.

2. Tokie įrašai gali būti naudojami tik duomenų apsaugai kontroliuojant duomenų tvarkymo leistinumą, taip pat siekiant užtikrinti duomenų saugumą. Įrašai turi būti deramomis priemonėmis saugomi nuo nesankcionuoto priėjimo ir panaikinti praėjus vieneriems metams po 23 straipsnio 1 dalyje minimo saugojimo laikotarpio pabaigos, jei jie yra nereikalingi jau prasidėjusioms kontrolės procedūroms.

35 straipsnis

Savikontrolė

Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena institucija, turinti prieigos prie VIS duomenų teisę, imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, ir prireikus bendradarbiautų su nacionaline priežiūros institucija.

36 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kurios užtikrintų, kad būtų baudžiama už bet kokią netinkamą į VIS įvestų duomenų naudojimą, t. t. už tai būtų taikomos sankcijos, įskaitant nacionalinę teisę atitinkančias administracines ir (arba) baudžiamąsias sankcijas, kurios yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

VI SKYRIUS

TEISĖS IR DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪRA

37 straipsnis

Teisė gauti informaciją

1. Atsakinga valstybė narė informuoja prašytojus ir 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodytus asmenis apie:

- a) 41 straipsnio 4 dalyje nurodyto duomenų valdytojo tapatybę ir jo kontaktinius duomenis;
- b) duomenų tvarkymo VIS tikslus;
- c) duomenų gavėjų kategorijas, įskaitant 3 straipsnyje nurodytas institucijas;
- d) duomenų saugojimo laikotarpį;
- e) tai, kad duomenų rinkimas yra būtinas prašymui išnagrinėti;
- f) priėjimo prie duomenų apie tą asmenį teisę ir teisę prašyti, kad netikslūs duomenys apie juos būtų ištaisyti ar neteisėtai tvarkomi duomenys apie juos būtų ištrinti, įskaitant teisę gauti informaciją apie naudojimosi tomis teisėmis procedūras, ir 41 straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių priežiūros institucijų, kurios nagrinėja paraiškas dėl asmens duomenų apsaugos, kontaktinius duomenis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija raštu suteikiama prašytojui tada, kai iš prašymo blanko surenkami 9 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nurodyti duomenys, nuotrauka ir pirštų atspaudų duomenys.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikiama 9 straipsnio 4 dalies f punkte nurodytiems asmenims blankuose, kuriuos tie asmenys turi pasirašyti, pateikę įrodymų apie kvietimą, lėšas ir apgyvendinimą.

Jeigu nėra tokių formų, pasirašytų tų asmenų, ši informacija pateikiama pagal Direktyvos 95/46/EB 11 straipsnį.

38 straipsnis

Teisė priėti prie duomenų, juos taisyti ir naikinti

1. Nepažeidžiant įsipareigojimo teikti kitą informaciją pagal Direktyvos 95/46/EB 12 straipsnio a punktą, kiekvienas asmuo turi teisę gauti pranešimą apie su juo susijusius duomenis, kurie įrašyti į VIS, ir apie valstybę narę, perdavusią juos į VIS. Tokį priėjimą prie duomenų gali suteikti tik kuri nors valstybė narė. Kiekviena valstybė narė registruoja visus prašymus suteikti tokią teisę.

2. Kiekvienas asmuo gali paprašyti, kad netikslūs su juo susiję duomenys būtų pataisyti ir kad neteisėtai įrašyti duomenys būtų panaikinti. Atsakinga valstybė narė, laikydamosi savo įstatymų, kitų teisės aktų ir procedūrų, nedelsdama pataiso ir panaikina duomenis.

3. Jeigu prašymas, kaip nurodyta 2 dalyje, yra adresuotas ne tai valstybei narei, kuri yra atsakinga, valstybės narės, kuriai buvo adresuotas prašymas, institucijos per 14 dienų susisiečia su atsakingos valstybės narės institucijomis. Atsakinga valstybė narė per vieną mėnesį patikrina duomenų tikslumą ir jų tvarkymo VIS sistemoje teisėtumą.

4. Jeigu išaiškėja, kad duomenys buvo įrašyti į VIS neteisėtai, atsakinga valstybė narė pagal 24 straipsnio 3 dalį pataiso arba panaikina duomenis. Atsakinga valstybė narė nedelsdama raštiškai patvirtina tam asmeniui, kad ji ėmėsi veiksmų su juo susijusiems duomenims pataisyti arba panaikinti.

5. Jeigu atsakinga valstybė narė nesutinka, kad į VIS įrašyti duomenys yra netikslūs arba kad jie buvo įrašyti neteisėtai, ji nedelsdama raštiškai paaiškina tam asmeniui, kodėl ji nesirengia taisyti arba naikinti su juo susijusių duomenų.

6. Atsakinga valstybė narė taip pat suteikia tam asmeniui informacijos apie veiksmus, kurių jis gali imtis, jei nesutinka su pateiktu paaiškinimu. Ji informuoja, kaip pateikti tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba teismams ieškinį arba skundą, įskaitant 41 straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių priežiūros institucijų informaciją, ir informuoja apie bet kurią pagalbą, kuri numatyta tos valstybės narės įstatymuose, kituose teisės aktuose ir procedūrose.

39 straipsnis

Bendradarbiavimas užtikrinant teises į duomenų apsaugą

1. Valstybės narės aktyviai bendradarbiauja, įgyvendindamos 38 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytas teises.

2. Kiekvienoje valstybėje narėje nacionalinė priežiūros institucija atitinkamo asmens prašymu padeda jam pasinaudoti savo teise taisyti arba naikinti su juo arba ja susijusius duomenis pagal Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnio 4 dalį, ir konsultuoja jį šiuo klausimu.

3. Duomenis perdavusios atsakingos valstybės narės nacionalinė priežiūros institucija ir valstybės narės, kuriai buvo pateiktas prašymas, nacionalinės priežiūros institucijos bendradarbiauja šiuo tikslu.

40 straipsnis

Teisės gynimo priemonės

1. Kiekvienoje valstybėje narėje kiekvienas asmuo turi teisę pateikti tos valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba kompetetingiems teismams ieškinį arba skundą, jei jam nesuteikiama teisė susipažinti su duomenimis apie jį arba nesuteikiama teisė juos taisyti ar naikinti, kaip numatyta 38 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

2. Nacionalinių priežiūros institucijų pagalbos teikimu, nurodytu 39 straipsnio 2 dalyje, galima pasinaudoti per visą ieškinio ar skundo nagrinėjimo procedūros laiką.

41 straipsnis

Nacionalinės priežiūros institucijos vykdoma priežiūra

1. Institucija arba institucijos, kurias paskiria kiekviena valstybė narė ir kurioms suteikiami Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnyje (Nacionalinė priežiūros institucija) nurodyti įgaliojimai, atlieka nepriklausomą 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmens duomenų tvarkymo atitinkamoje valstybėje narėje teisėtumo, įskaitant jų perdavimą į VIS ir iš jos, kontrolę.

2. Nacionalinė priežiūros institucija užtikrina, kad ne rečiau kaip kas ketverius metus pagal Tarptautinius audito standartus būtų atliekamas duomenų tvarkymo operacijų nacionalinėje sistemoje auditas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinė priežiūros institucija turėtų pakankamai išteklių šiuo reglamentu joms patikėtoms užduotims atlikti.

4. Asmens duomenų tvarkymo VIS tikslais kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, kuri pagal Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio d punktą turi būti laikoma duomenų valdytoja ir kuriai tenka pagrindinė atsakomybė už šios valstybės narės vykdomą duomenų tvarkymo veiklą. Kiekviena valstybė narė praneša apie šią instituciją Komisijai.

5. Kiekviena valstybė narė suteikia nacionalinių priežiūros institucijų prašomą informaciją, visų pirma informaciją apie vykdytą veiklą pagal 28 straipsnį ir 29 straipsnio 1 dalį, bei suteikia joms teisę naudotis jų sąrašais, nurodytais 28 straipsnio 4 dalies c punkte, ir jų įrašais, kaip nurodyta 34 straipsnyje, ir leidžia joms bet kuriuo metu patekti į visas savo patalpas.

42 straipsnis

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno vykdoma priežiūra

1. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas prižiūri, kad valdymo institucijos asmens duomenų tvarkymo veikla būtų vykdoma pagal šį reglamentą. Atitinkamos pareigos ir įgaliojimai nurodyti Reglamento (EB) Nr. 45/2001 46 ir 47 straipsniuose.

2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas užtikrina, kad ne rečiau kaip kas ketverius metus pagal atitinkamus Tarptautinius audito standartus būtų atliekamas valdymo institucijos asmens duomenų tvarkymo veiklos auditas. Audito ataskaita siunčiama Europos Parlamentui, Tarybai, valdymo institucijai, Komisijai ir nacionalinėms priežiūros institucijoms. Prieš patvirtinant ataskaitą, valdymo institucijai leidžiama pateikti pastabas.

3. Valdymo institucija bet kada suteikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pageidaujamą informaciją, priėjimą prie visų dokumentų ir savo įrašų, minimų 34 straipsnio 1 dalyje, ir leidžia jam patekti į visas jos patalpas.

43 straipsnis

Nacionalinių priežiūros institucijų ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno bendradarbiavimas

1. Nacionalinės priežiūros institucijos ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pagal savo kompetenciją aktyviai bendradarbiauja, laikydamiesi savo pareigų, ir užtikrina suderintą VIS ir nacionalinių sistemų priežiūrą.

2. Pagal savo kompetenciją jie keičiasi atitinkama informacija, padeda vieni kitiems atlikti auditą ir patikrinimus, nagrinėja šio reglamento aiškinimo ar taikymo sunkumus, analizuoja problemas, susijusias su nepriklausoma priežiūra ar naudojimusi

duomenų subjekto teisėmis, rengia suderintus pasiūlymus dėl problemų bendrų sprendimų ir prirėikus didina informuotumą apie su duomenų apsauga susijusias teises.

3. Tuo tikslu nacionalinės priežiūros institucijos ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas rengia posėdžius ne rečiau kaip du kartus per metus. Šių posėdžių išlaidas padengia ir susijusias paslaugas teikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas. Pirmame posėdyje patvirtinamos darbo tvarkos taisyklės. Tolesni darbo metodai rengiami bendrai, atsižvelgiant į poreikį.

4. Kas dvejus metus Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir valdymo institucijai siunčiama bendra veiklos ataskaita. Į šią ataskaitą įtraukiamas skyrius, skirtas kiekvienai valstybei narei, kurį rengia tos valstybės narės nacionalinė priežiūros institucija.

44 straipsnis

Duomenų apsauga pereinamuoju laikotarpiu

Kai pereinamuoju laikotarpiu pagal 26 straipsnio 4 dalį Komisija paveda savo pareigas kitam organui, ji užtikrina, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų teisę ir galimybę atlikti visas savo užduotis, įskaitant galimybę atlikti patikrinimus vietoje arba vykdyti kitus įgaliojimus, kurie suteikiami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 47 straipsnį.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

45 straipsnis

Komisijos atliekami diegimo darbai

1. Įsigaliojus šiam reglamentui, Komisija kuo greičiau įdiegia centrinę VIS, kiekvienos valstybės narės nacionalinę sąsają ir centrinės VIS bei nacionalinių sąsajų komunikacijų infrastruktūrą, įskaitant 5 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų biometrinių duomenų tvarkymo funkcijas.

2. Centrinės VIS, nacionalinių sąsajų ir centrinės VIS bei nacionalinių sąsajų ryšių infrastruktūros techniniam įdiegimui reikalingos priemonės priimamos 49 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, jos visų pirma skirtos:

- a) duomenims įvesti ir prašymams susieti pagal 8 straipsnį;
- b) prieigai prie duomenų pagal 15 straipsnį ir 17–22 straipsnius;

- c) duomenims keisti, trinti ir iš anksto ištrinti pagal 23–25 straipsnius;

- d) įrašams saugoti ir jais naudotis pagal 34 straipsnį;

- e) konsultacijų mechanizmui ir 16 straipsnyje nurodytoms procedūroms.

46 straipsnis

Šengeno konsultavimosi tinklo techninių funkcijų integravimas

16 straipsnyje nurodytas konsultavimosi mechanizmas pakeičia Šengeno konsultavimosi tinklą nuo datos, nustatytos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, kai visos valstybės narės, kurios šio reglamento įsigaliojimo dieną naudojasi Šengeno konsultavimosi tinklu, praneša apie teises ir technines priemones, susijusias su VIS naudojimu centrinių vizų įstaigų konsultavimuisi prašymų išduoti vizą klausimais pagal Šengeno konvencijos 17 straipsnio 2 dalį.

47 straipsnis

Perdavimo pradžia

Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją, kad ji parengė technines ir teises priemones, būtinas 5 straipsnio 1 dalyje nurodytiems duomenims perduoti į Centrinę VIS per nacionalinę sąsają.

48 straipsnis

Veikimo pradžia

- 1. Komisija nustato datą, nuo kurios VIS turi pradėti veikti, kai:

- a) imtasi 45 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių;
- b) Komisija praneša sėkmingai atlikusi kartu su valstybėmis narėmis išsamų VIS veikimo bandymą;
- c) patvirtinusios technines priemones, valstybės narės praneša Komisijai, kad jos parengė būtinas technines ir teises priemones 5 straipsnio 1 dalyje nurodytiems duomenims, kurie susiję su visais pirmo regiono, nustatyto pagal 4 dalį, prašymais, surinkti ir perduoti į VIS, įskaitant priemones, skirtas duomenims rinkti ir (arba) perduoti kitos valstybės narės vardu.

2. Komisija apie bandymo, atlikto 1 dalies b punkte nustatyta tvarka, rezultatus informuoja Europos Parlamentą.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra du mėnesiai.

3. Kiekviename kitame regione Komisija nustato datą, nuo kurios 5 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis tampa privalu perduoti, kai valstybės narės praneša Komisijai, kad jos ėmėsi būtinų techninių ir teisinių priemonių 5 straipsnio 1 dalyje nurodytiems duomenims, kurie susiję su visais atitinkamo regiono prašymais, perduoti į VIS, įskaitant priemones, skirtas duomenims rinkti ir (arba) perduoti kitos valstybės narės vardu. Iki šios datos kiekviena valstybė narė gali pradėti operacijas bet kuriame iš šių regionų, kai tik ji praneša Komisijai, jog ėmėsi būtinų techninių ir teisinių priemonių bent 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytiems duomenims surinkti ir perduoti į VIS.

4. 1 ir 2 dalyse nurodyti regionai nustatomi 49 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka; šie regionai nustatomi atsižvelgiant į šiuos kriterijus: nelegalios imigracijos rizika, pavojus valstybių narių vidaus saugumui ir galimybės rinkti biometrinis duomenis visose regiono vietose įgyvendinamumas.

5. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbia operacijų kiekviename regione pradžios datas.

6. Nė viena valstybė narė negali naudotis duomenimis, kuriuos kitos valstybės narės perdavė į VIS, kol ji arba kita šiai valstybei nariai atstovaujanti valstybė narė nepradėjo įvesti duomenų pagal 1 ir 3 dalis.

49 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo ⁽¹⁾.

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra du mėnesiai.

3. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

⁽¹⁾ OL L 381, 2006 12 28, p. 4.

50 straipsnis

Kontrolė ir vertinimas

1. Valdymo institucija užtikrina, kad būtų įdiegtos sistemos, kurios kontroliuotų, kaip funkcionuojant VIS sistemai įgyvendinami jos tikslai, atsižvelgiant į rezultatus, veiksmingumą, saugumą ir funkcionavimo kokybę.

2. Techninio aptarnavimo tikslais valdymo institucijai suteikiama prieiga prie būtinos informacijos, susijusios su VIS atliekamomis duomenų tvarkymo operacijomis.

3. Praėjus dvejiems metams nuo VIS veikimo pradžios, o vėliau kas dvejus metus, valdymo institucija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą apie VIS ir komunikacijų infrastruktūros techninį funkcionavimą, įskaitant jų saugumą.

4. Praėjus trejiems metams nuo VIS veikimo pradžios, o vėliau kas ketverius metus, Komisija pateikia bendrąjį VIS įvertinimą. Komisija jame apsparsto tikslų įgyvendinimo rezultatus ir įvertina sistemos pagrindo tolesnį tinkamumą, šio reglamento taikymo VIS tinkamumą, VIS saugumą, naudojimąsi 31 straipsnyje nurodytomis nuostatomis bei VIS veikimo ateityje pasekmes. Komisija pateikia įvertinimų ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Prieš pasibaigiant 18 straipsnio 2 dalyje nurodytiems laikotarpiams, Komisija praneša apie techninę pažangą, pasiektą pirštų atspaudų naudojimo prie išorės sienų požiūriu ir su tuo susijusias pasekmes paieškos naudojant vizos įklijos numerį ir vizos turėtojo pirštų atspaudus trukmei, taip pat tai, ar dėl numatomos tokios paieškos trukmės tenka pernelyg ilgai laukti sienos kirtimo punktuose. Komisija pateikia įvertinimų ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai. Remdamiesi šiuo įvertinimu, Europos Parlamentas ir Taryba prirėkęs gali paraginti Komisiją pasiūlyti reikiamus šio reglamento pakeitimus.

6. Valstybės narės pateikia valdymo institucijai ir Komisijai informaciją, reikalingą 3, 4 ir 5 dalyse nurodytoms ataskaitoms parengti.

7. Valdymo institucija pateikia Komisijai informaciją, reikalingą 4 dalyje nurodytam bendram įvertinimui parengti.

8. Pereinamuoju laikotarpiu, kol valdymo institucija pradės vykdyti savo įsipareigojimus, už 3 dalyje nurodytų ataskaitų rengimą ir teikimą atsakinga Komisija.

51 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

2. Jis taikomas nuo 48 straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos.

3. 26, 27, 32, 45, 48 straipsnio 4 dalis ir 49 straipsnis taikomi nuo 2008 m. rugsejo 2 d.

4. 26 straipsnio 4 dalyje nurodytu pereinamuoju laikotarpiu nuorodos šiame reglamente į valdymo instituciją laikomos nuorodomis į Komisiją.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUYET

*PRIEDAS***31 straipsnio 2 dalyje nurodytų tarptautinių organizacijų sąrašas**

1. JT organizacijos (tokios kaip UNHCR).
 2. Tarptautinė migracijos organizacija (IOM).
 3. Tarptautinis Raudonojo kryžiaus komitetas.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS BENDRAI PRIIMTI SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 768/2008/EB

2008 m. liepos 9 d.

dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinančio Sprendimą 93/465/EEB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 2003 m. gegužės 7 d. Komisija priėmė komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui pavadinimu „Naujojo požiūrio direktyvų įgyvendinimo tobulinimas“. 2003 m. lapkričio 10 d. rezoliucijoje ⁽³⁾ Taryba pritarė naujojo požiūrio svarbai, nes tai yra tinkamas ir veiksmingas reglamentavimo modelis, skatinantis diegti technologines inovacijas ir stiprinantis Europos pramonės konkurencingumą, taip pat ji patvirtino, kad jo principus būtina taikyti naujose srityse, kartu Taryba pripažino, kad reikia nustatyti aiškesnę atitikties vertinimo, akreditacijos ir rinkos priežiūros sistemą.

(2) Šiame sprendime nustatomi bendrieji principai ir orientacinės nuostatos, skirtos taikyti sektorių teisės aktams, siekiant nustatyti nuoseklų šių teisės aktų pakeitimo ir

naujos redakcijos rengimo pagrindą. Todėl šis sprendimas yra būsimų teisės aktų, kuriais suderinamos gaminių pateikimo į rinką sąlygos, bendrasis horizontalaus pobūdžio pagrindas ir galiojančių teisės aktų pamatinis dokumentas.

(3) Šiame sprendime orientacinių nuostatų pavidalu nustatomos sąvokų apibrėžtys ir bendrosios ekonominės veiklos vykdytojų prievolės ir įvairios atitikties vertinimo procedūros, iš kurių teisės aktų leidėjas gali išsirinkti tinkamiausias. Jame taip pat nustatomos su žymėjimu „CE“ ženklu susijusios taisyklės. Be to, pateikiamos orientacinės nuostatos dėl atitikties vertinimo įstaigoms skirtų reikalavimų, kuriuos įvykdžius Komisijai pranešama, kad jos yra kompetentingos atlikti atitinkamas atitikties vertinimo procedūras ir notifikavimo procedūras. Be to, sprendime pateikiamos orientacinės nuostatos dėl pavojų keliančių gaminių siekiant užtikrinti rinkos saugumą.

(4) Rengiant teisės aktus dėl gaminio, kuriam jau taikomi kiti Bendrijos teisės aktai, į šiuos aktus turi būti atsižvelgiama siekiant, kad visi teisės aktai dėl to paties gaminio būtų suderinami.

(5) Tačiau dėl sektorių poreikių specifiškumo gali būti suteikiamas pagrindas imtis kitų reglamentavimo sprendimų. Visų pirma, tai yra atvejis, kai tam tikrame sektoriuje jau sukurtos specialios išsamios teisinės sistemos, pvz., maisto ir pašarų, kosmetikos ir tabako gaminių, bendro žemės ūkio produktų rinkų organizavimo, augalų sveikatos ir augalų apsaugos, žmogaus kraujo ir audinių, žmonėms skirtų vaistinių preparatų ir veterinarinių vaistų ir cheminių medžiagų srityse, arba kai tam tikriems sektoriams reikalingas specialus bendrųjų principų ir pamatinių nuostatų taikymas, pvz., medicinos prietaisų, statybos produktų ir jūrų įrangos srityse. Toks pritaikymas taip pat gali būti susijęs su II priede numatytais moduliais.

⁽¹⁾ OL C 120, 2008 5 16, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. vasario 21 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL C 282, 2003 11 25, p. 3.

- (6) Rengdamas teisės aktus, rengėjas gali visiškai ar iš dalies nutolti nuo bendrųjų principų ir šiame sprendime nurodytų pamatinių nuostatų dėl susijusio sektoriaus ypatybių. Bet koks toks nutolimas turėtų būti pagrindžiamas.
- (7) Nors įstatymuose negalima nustatyti reikalavimo šio sprendimo nuostatas įtraukti į būsimus teisės aktus, ši sprendimą priimančios teisės aktų leidėjai prisiima aiškų politinį įsipareigojimą, kurio jie turėtų laikytis priimdami bet kokią teisės aktą, patenkančią į šio sprendimo taikymo sritį.
- (8) Jei įmanoma, konkretūs gaminius reglamentuojantys teisės aktai neturėtų būti labai techniškai išsamūs – juose turėtų būti nustatyti tik pagrindiniai reikalavimai. Tokiuose teisės aktuose, jeigu būtina, turėtų būti remiamasi darniaisiais standartais, priimtais pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklės⁽¹⁾ teikimo tvarką, siekiant pateikti išsamias technines specifikacijas. Šis sprendimas paremtas toje direktyvoje nustatyta standartizavimo sistema ir jis papildo šią sistemą. Tačiau atitinkamuose teisės aktuose gali būti nustatytos išsamios techninės specifikacijos, jeigu tai būtina dėl su sveikata ir sauga, vartotojų ar aplinkos apsauga, kitais visuomenės intereso aspektais, arba su aiškumu ir įvykdymu susijusių priežasčių.
- (9) Dėl atitikties teisei nuostatai prielaidos, kurią suteikia atitiktis darniesiems standartams, turėtų padidėti galimybės remtis atitiktimi darniesiems standartams.
- (10) Valstybės narės ir Komisija turi turėti galimybę nesutikti tais atvejais, kai darnusis standartas iki galo neatitinka derinamųjų Bendrijos teisės aktų reikalavimų. Komisijai turėtų galėti nuspręsti neskelbti tokio standarto. Dėl to Komisija, prieš pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtam komitetui pateikiant savo nuomonę, tinkamu būdu turėtų konsultuotis su sektorių atstovais ir valstybėmis narėmis.
- (11) Pagrindiniai reikalavimai turėtų būti suformuluoti pakankamai aiškiai, kad būtų sukurta teisiškai įpareigojanti prievolė. Jų formuluotė turėtų būti tokia, kad atitiktį jiems būtų galima įvertinti net jei nebūtų darniųjų standartų arba jei gamintojas nuspręstų darniojo standarto netaikyti. Formuluoant išsamumą priklausys nuo kiekvieno sektoriaus ypatumų.
- (12) Sėkmingai užbaigę reikiamą atitikties vertinimo procedūrą ekonominės veiklos vykdytojai galės įrodyti, o kompetentingos institucijos galės užtikrinti, kad tiekti rinkai gaminiai atitinka reikalavimus.
- (13) Atitikties vertinimo procedūrų moduliai, kurie turi būti naudojami derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose, iš pradžių buvo nustatyti 1993 m. liepos 22 d. Tarybos sprendime 93/465/EEB dėl modulių, taikomų įvairiuose atitikties įvertinimo procedūrų etapuose, ir atitikties ženklo „CE“ žymėjimo ir naudojimo taisyklių, skirtų naudoti techninio derinimo direktyvoje⁽²⁾. Šiuo sprendimu pakeičiamas tas sprendimas.
- (14) Būtina pasiūlyti aiškias, skaidrias ir nuoseklias atitikties vertinimo procedūras, apribojus galimus pasirinkimo variantus. Šiame sprendime pateikiamas toks modulių rinkinys, iš kurio teisės aktų leidėjas gali išsirinkti procedūrą – nuo nuosaikiausios iki griežčiausios, proporcingai galimam pavojaus lygiui ir reikiamam saugos lygiui.
- (15) Siekiant užtikrinti sektorių darną ir išvengti *ad hoc* variantų, pageidautina, kad procedūros, kurios turi būti naudojamos sektorių teisės aktuose, būtų atrinktos iš modulių vadovaujantis nustatytais bendraisiais kriterijais.
- (16) Anksčiau laisvą prekių judėjimą reglamentuojančiuose teisės aktuose buvo vartojami tam tikri terminai, kurių dalis nebuvo apibrėžta, ir todėl reikėjo juos aiškinančių ir interpretuojančių gairių. Pateiktų teisinių apibrėžčių formuluotė, o kartais ir reikšmė, skiriasi, todėl kyla sunkumų juos aiškinant ir tinkamai įgyvendinant. Todėl šiame sprendime pateikiamos aiškos tam tikrų svarbiausių sąvokų apibrėžtys.
- (17) Į Bendrijos rinką pateikiami gaminiai turėtų atitikti atitinkamus taikytinus Bendrijos teisės aktus, o ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atsakingi už gaminių atitiktį atsižvelgiant į atitinkamus jų vaidmenis tiekimo grandinėje, kad būtų užtikrinta aukšto lygio visuomenės interesų, pvz., sveikatos ir saugumo, vartotojų bei aplinkos srityse, apsauga ir užtikrinta sąžininga konkurencija Bendrijos rinkoje.
- (18) Tikimasi, kad visi ekonominės veiklos vykdytojai, pateikdami gaminius į rinką ar juos tiekdami rinkai, elgsis atsakingai ir laikysis visų taikomų teisinių reikalavimų.
- (19) Visi tiekimo ir platinimo grandinėje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis atitinkamų priemonių siekdami užtikrinti, kad jie tiekia rinkai tik tuos gaminius, kurie atitinka taikomus teisės aktus. Šiame sprendime yra aiškiai ir proporcingai paskirstomos prievolės, nustatytos atsižvelgiant į kiekvieno tiekimo ir platinimo procese dalyvaujančio ekonominės veiklos vykdytojo vaidmenį.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

⁽²⁾ OL L 220, 1993 8 30, p. 23.

- (20) Kadangi tam tikras užduotis gali atlikti tik gamintojas, būtina aiškiai atskirti gamintoją nuo ekonominės veiklos vykdytojų, dalyvaujančių tolesnėje paskirstymo grandinėje. Taip pat reikia aiškiai skirti importuotoją ir platintoją, nes importuotojas pateikia į Bendrijos rinką gaminius iš trečiųjų šalių. Todėl importuotojas turi užtikrinti, kad šie gaminiai atitiktų taikomus Bendrijos reikalavimus.
- (21) Gamintojas, gerai išmanantis projektavimo ir gamybos procesą, gali geriausiai atlikti visą atitikties vertinimo procedūrą. Todėl atitikties vertinimas turėtų likti tik gamintojo prievole.
- (22) Būtina užtikrinti, kad iš trečiųjų šalių į Bendrijos rinką patenkantys gaminiai atitiktų visus taikytinus Bendrijos reikalavimus ir ypač kad gamintojai įvykdytų atitinkamas šių gaminių vertinimo procedūras. Todėl reikėtų numatyti, kad importuotojai turėtų užtikrinti, kad jų į rinką teikiami gaminiai atitiktų taikytinus reikalavimus, ir kad jie neteikia į rinką gaminių, kurie neatitinka tokių reikalavimų ar kurie kelia pavojų. Dėl tos pačios priežasties taip pat reikėtų numatyti, kad importuotojai turėtų užtikrinti, kad buvo atliktos atitikties vertinimo procedūros ir kad priežiūros institucijos galėtų patikrinti, kaip gamintojai sužymėjo gaminius ir parengė dokumentus.
- (23) Platintojas tiekia gaminį rinkai po to, kai gamintojas ar importuotojas jį pateikė į rinką, ir turi rūpestingai užtikrinti, kad tvarkydamas gaminį nepadarytų neigiamo poveikio gaminio atitikčiai. Tikimasi, kad importuotojai ir platintojai rūpestingai laikysis reikalavimų, taikomų pateikiant gaminius į rinką ar juos tiekiant rinkai.
- (24) 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, suderinimo ⁽¹⁾, *inter alia*, taikoma gaminiams, kurie neatitinka derinamųjų Bendrijos teisės aktų. Gamintojai ir importuotojai, kurie į Bendrijos rinką pateikė reikalavimų neatitinkančių gaminių, atsako už padarytą žalą pagal tą direktyvą.
- (25) Kiekvienas importuotojas, pateikdamas gaminį į rinką, turėtų ant gaminio nurodyti savo pavadinimą ir adresą, kuriuo galima būtų jį kreiptis. Išimties turėtų būti numatomos tais atvejais, kai to negalima padaryti dėl gaminio dydžio ar pobūdžio. Tai apima ir atvejus, kai importuotojas turėtų atidaryti pakuotę, kad galėtų ant gaminio nurodyti savo pavadinimą ir adresą.
- (26) Bet koks ekonominės veiklos vykdytojas, kuris pateikia gaminius į rinką savo vardu ar naudodamas savo prekės ženklą arba pakeičia gaminį taip, kad gali pasikeisti gaminio atitiktis taikomiesiems reikalavimams, turėtų būti laikomas gamintoju ir turėtų prisiimti gamintojo išpareigojimus.
- (27) Glaudžiai susiję su rinka platintojai ir importuotojai taip pat turėtų būti įtraukti į rinkos priežiūros užduotis, kurias atlieka nacionalinės valdžios institucijos, ir turėtų būti pasirengę aktyviai jose dalyvauti teikdami kompetentingoms valdžios institucijoms visą reikalingą informaciją apie atitinkamus gaminius.
- (28) Gaminio atsekamumas visoje tiekimo grandinėje padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę. Veiksminga atsekamumo sistema palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, kurie tiekė rinkai reikalavimų neatitinkančius gaminius.
- (29) Materialiai išreiškiantis gaminio atitiktį „CE“ ženklas yra akivaizdžiai matomas viso proceso, apimančio atitikties vertinimą plačiąja prasme, rezultatas. Bendrieji žymėjimo „CE“ ženklu principai yra nustatyti 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 765/2008, nustatančiame su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ⁽²⁾. Šiame sprendime reikėtų nustatyti žymėjimo „CE“ ženklu taisykles, taikytinas derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose, kuriais nustatomas šio ženklo naudojimas.
- (30) Ženklas „CE“ turėtų būti vienintelis atitikties ženklas, įrodantis gaminio atitiktį derinamiesiems Bendrijos teisės aktams. Vis dėlto gali būti naudojami ir kiti ženklai, jei padeda gerinti vartotojų apsaugą ir yra neregamentuojami derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose.
- (31) Labai svarbu, kad gamintojai ir vartotojai aiškiai suprastų, jog „CE“ ženklu gaminį paženklinęs gamintojas taip deklaruoja, kad gaminys atitinka visus taikomus reikalavimus ir kad gamintojas už jį prisiima visą atsakomybę.
- (32) Siekdamas geriau įvertinti žymėjimo „CE“ ženklu veiksmingumą ir parengti piktnaudžiavimo prevencijos strategijas, Komisija turėtų stebėti, kaip jis taikomas, ir pranešti apie tai Europos Parlamentui.

⁽¹⁾ OL L 210, 1985 8 7, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB (OL L 141, 1999 6 4, p. 20).

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 30.

- (33) Žymėjimas „CE“ ženklą gali duoti naudos tik tuo atveju, kai ženklinant laikomasi Bendrijos teisėje numatytų sąlygų. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tų sąlygų būtų tinkamai laikomasi, ir pažeidimų bei piktnaudžiavimo „CE“ ženklu atveju, imtis teisinių ar kitų atitinkamų priemonių.
- (34) Valstybės narės atsakingos už stiprią ir veiksmingą rinkos priežiūrą savo teritorijose ir turėtų suteikti pakankamai galių ir išteklių savo rinkos priežiūros institucijoms.
- (35) Siekiant didinti „CE“ ženklo žinomumą, Komisija turėtų surengti informavimo kampaniją, skirtą visų pirma ekonominės veiklos vykdytojams, vartotojų ir atskirų sektorių organizacijoms bei pardavimo vadybininkams, kurie yra tinkamiausi tokios informacijos perdavimo vartotojams kanalai.
- (36) Taikomuose teisės aktuose nustatytose atitikties vertinimo procedūrose tam tikromis aplinkybėmis turi dalyvauti atitikties vertinimo įstaigos, apie kurias valstybės narės yra pranešusios Komisijai.
- (37) Patirtis rodo, jog sektorių teisės aktuose nustatytų kriterijų, kuriuos atitikties vertinimo įstaigos turi atitikti, kad apie jas būtų pranešta Komisijai, nepakanka, kad visoje Bendrijoje būtų užtikrintas vienodai aukštas notifikuojamųjų įstaigų veiklos lygis. Todėl būtina, kad visos notifikuotosios įstaigos savo funkcijas vykdytų vienodai ir sąžiningos konkurencijos sąlygomis. Dėl to reikia nustatyti privalomus reikalavimus, skirtus atitikties vertinimo įstaigoms, kurios pageidauja būti notifikuotos, kad galėtų teikti atitikties vertinimo paslaugas.
- (38) Kad būtų užtikrintas vienodas atitikties vertinimo kokybės lygis, būtina ne tik konsoliduoti reikalavimus, kuriuos turi įvykdyti atitikties vertinimo įstaigos, pageidaujančios būti notifikuotomis, bet ir lygiagrečiai nustatyti reikalavimus, kuriuos privalo įvykdyti notifikuojančios institucijos ir kitos įstaigos, dalyvaujančios vertinant bei notifikuojant įstaigas ir atliekant jų stebėseną.
- (39) Šiame sprendime nustatyta sistema papildoma akreditacijos sistema, numatyta Reglamente (EB) Nr. 765/2008. Kadangi akreditacija yra pagrindinis būdas patikrinti atitikties vertinimo įstaigų kompetenciją, reikėtų skatinti ją vykdyti notifikavimo tikslais.
- (40) Jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad ji atitinka darniuosiuose standartuose numatytus kriterijus, turėtų būti laikoma, kad ji atitinka susijusiuose sektoriniuose teisės aktuose nustatytus atitinkamus reikalavimus.
- (41) Jei derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose numatyta atitikties vertinimo įstaigų atranka jų įgyvendinimui, skaidri akreditacija, numatyta remiantis Reglamentu (EB) Nr. 765, užtikrinanti būtiną pasitikėjimą atitikties pažymėjimais lygi, nacionalinių valdžios institucijų visoje Bendrijoje turėtų būti vertinama kaip pageidautinas būdas įrodyti tų įstaigų kompetenciją. Vis dėlto nacionalinės valdžios institucijos gali laikyti, kad jos turi tinkamų priemonių, kad šį vertinimą atliktų pačios. Tokiais atvejais, siekiamos užtikrinti tinkamą kitų nacionalinių valdžios institucijų atlikto vertinimo patikimumo lygį, jos turėtų Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikti reikiamus dokumentus, įrodančius, įvertintų atitikties vertinimo įstaigų atitikimą tam tikriems norminiams reikalavimams.
- (42) Atitikties vertinimo įstaigos dažnai sudaro subrangos sutartį dėl tam tikros dalies atitikties vertinimo darbo atlikimo arba pasinaudoja joms pavaldžių įstaigų pagalba. Siekiant užtikrinti reikiamą į Bendrijos rinką pateikiamų gaminių apsaugos lygį, būtina, kad subrangovai ir pavaldžios įstaigos atitiktų notifikuotosioms įstaigoms taikomus atitikties vertinimo užduočių atlikimo reikalavimus. Todėl labai svarbu, kad vertinant notifikuotinų įstaigų kompetenciją ir veiklos rezultatus bei atliekant notifikuotojų įstaigų stebėseną būtų vertinama subrangovų bei pavaldžių įstaigų veikla ir atliekama šios veiklos stebėseną.
- (43) Būtina notifikavimo procedūrą padaryti veiksmingesnę bei skaidresnę ir pirmiausia pritaikyti ją prie naujų technologijų, kad ji galėtų būti atliekama internetu.
- (44) Kadangi notifikuotosios įstaigos gali teikti savo paslaugas visoje Bendrijoje, tikslinga suteikti valstybėms narėms ir Komisijai galimybę pareikšti nepitarimą dėl notifikuotosios įstaigos. Todėl svarbu nustatyti laikotarpį, per kurį būtų galima išnagrinėti visus abejonių ar susirūpinimą dėl atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos keliančius klausimus prieš šioms įstaigoms pradėdant dirbti kaip notifikuotosioms įstaigoms.
- (45) Siekiant užtikrinti konkurencingumą labai svarbu, kad notifikuotosios įstaigos modulių taikytų taip, kad ekonominės veiklos vykdytojams nesukurtų nereikalingų sunkumų. Dėl tos pačios priežasties ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visiems ekonominės veiklos vykdytojams privalo būti užtikrinta, kad moduliai būtų taikomi techniškai nuosekliai. Geriausias būdas tai pasiekti – notifikuotosioms įstaigoms koordinuoti tarpusavio veiksmus ir bendradarbiauti.
- (46) Siekiant užtikrinti, kad sertifikavimo procesas vyktų tinkamai, būtina nustatyti tam tikras bendras procedūras, pvz., notifikuotųjų įstaigų ir notifikuojančiųjų institucijų dalinimosi patirtimi ir keitimosi informacija procedūras.

(47) Derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose jau nustatyta apsaugos procedūra, taikoma tik valstybėms narėms nesutariant dėl konkrečios valstybės narės taikomų priemonių. Tam, kad būtų padidintas skaidrumas ir sutrumpintas dokumentų nagrinėjimo laikas, būtina patobulinti galiojančią apsaugos straipsnis siekiant padaryti ją veiksmingesnę ir remtis valstybių narių patirtimi.

(48) Dabartinę sistemą reikėtų papildyti procedūra, pagal kurią suinteresuotosios šalys turi būti informuojamos apie priemones, kurių reikia imtis dėl gaminių, keliančių pavojų asmenų sveikatai ir saugai ar kitiems su visuomenės interesų apsauga susijusiems aspektams. Ji taip pat suteiktų galimybę rinkos priežiūros institucijoms bendradarbiaujant su atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais ankstesniame etape imtis veiksmų tokių gaminių atžvilgiu.

(49) Kai valstybės narės ir Komisija pritaria konkrečios valstybės narės taikomų priemonių pagrįstumui, Komisija neturėtų imtis papildomų veiksmų, išskyrus atvejus, kai neatitinkama dėl darniojo standarto trūkumų.

(50) Bendrijos teisės aktuose reikėtų atsižvelgti į specialią mažųjų ir vidutinių gamybos įmonių situaciją, susijusią su administracinėmis kliūtimis. Vis dėlto, užuot tokioms įmonėms numačius bendrąsias išimtis ir nukrypimus, kas reikštų tai, kad jos ar jų gaminiai yra antriniai ar žemesnės kokybės, bei galėtų nulemti sudėtingą teisinę padėtį šalies rinkos priežiūros institucijoms, Bendrijos teisės aktuose turėtų būti numatyta atsižvelgti į tokių įmonių situaciją, nustatant taisykles, kuriomis reguliuojama tinkamiausių atitikties vertinimo procedūrų atranka ir įgyvendinimas, ir į atitikties vertinimo įstaigų pareigas, užtikrinant, kad jų veikla būtų tinkamai vykdoma atsižvelgiant į įmonių dydį ir į tai, ar vertinama nedidelės apimties serijinė ar neserijinė gamyba. Šiuo sprendimu teisės aktų leidėjui suteikiamas lankstumas, reikalingas atsižvelgti į tokią situaciją, nesukuriant nereikalingų specialių ir netinkamų sprendimų dėl mažųjų ir vidutinių įmonių, ir nesukeliant pavojaus visuomenės interesų apsaugai.

(51) Sprendime įtvirtinamos nuostatos, numatančios, kad atitikties vertinimo įstaigos turi vykdyti savo funkcijas, atsižvelgdamos į ypatingą mažųjų ir vidutinių gamybos įmonių situaciją, ir kartu laikantis tam tikros griežtos tvarkos ir saugos lygio, kuris reikalingas norint, kad gaminiai atitiktų jiems taikomas teisėkūros priemones.

(52) Per vienų metų laikotarpį nuo šio sprendimo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dienos, Komisija turėtų pateikti išsamią analizę vartotojų apsaugą užtikrinančių ženklų klausimu ir, jei reikia, pasiūlymus dėl teisės aktų,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Bendrieji principai

1. Gaminiai, pateikiami į Bendrijos rinką, atitinka visus taikytinus teisės aktus.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, pateikdami gaminius į Bendrijos rinką, atsakingi už tai, kad jų gaminiai atitiktų visus taikytinus teisės aktus, atsižvelgiant į atitinkamą vykdytojų vaidmenį tiekimo grandinėje.

3. Ekonominės veiklos vykdytojai atsako už tai, kad visa jų apie jų gaminius teikiama informacija yra tiksli, išsami ir atitinkanti taikytinas Bendrijos taisykles.

2 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiame sprendime išdėstoma bendra bendrųjų principų ir orientacinių nuostatų sistema, nustatanti, kaip rengti Bendrijos teisės aktus, kuriais derinamos gaminių pardavimo sąlygos (toliau – derinamieji Bendrijos teisės aktai).

Derinamieji Bendrijos teisės aktai grindžiami bendraisiais šiame sprendime išdėstytais principais ir atitinkamomis I, II ir III priedų orientacinėmis nuostatomis. Vis dėlto Bendrijos teisės aktai gali skirtis nuo tų bendrųjų principų ir orientacinių nuostatų, jei tai tinkama atsižvelgiant į tam tikro sektoriaus specifiškumą, ypač jei jau veikia išsamios teisinės sistemos.

3 straipsnis

Visuomenės interesų apsaugos lygis

1. Atsižvelgiant į visuomenės interesų apsaugą, derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose išdėstomi tik esminiai reikalavimai, kuriais nustatomas toks apsaugos lygis, ir pateikiami su šiais reikalavimais susiję siektini rezultatai.

Jeigu neįmanoma arba netikslinga nustatyti esminius reikalavimus, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti tinkamą vartotojų apsaugą, visuomenės sveikatą ir aplinką ar į kitus visuomenės intereso apsaugos aspektus, atitinkamuose derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose gali būti nustatomos išsamios specifikacijos

2. Jeigu derinamaisiais Bendrijos teisės aktais nustatomi esminiai reikalavimai, šiuose teisės aktuose numatoma, kad reikia remtis darniaisiais standartais, priimtais pagal Direktyvą 98/34/EB, kuriuose pateikiamos techninės tų reikalavimų sąlygos ir kuriuose atskirai arba kartu su kituose darniuosiuose standartuose numatoma atitiktis tiems reikalavimams prielaida, kartu išsaugant galimybę apsaugos lygį nustatyti kitomis priemonėmis.

4 straipsnis

Atitikties įvertinimo procedūros

1. Jeigu derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose reikalaujama atlikti konkretaus gaminio atitikties vertinimą, taikytinos procedūros pasirenkamos iš II priede nustatytų modulių, remiantis šiais kriterijais:

- a) ar atitinkamas modulis tinka gaminio tipui;
 - b) gaminio keliamo pavojaus pobūdis ir atitikties įvertinimo atitikimas pavojaus tipui ir laipsniui;
 - c) kai būtinas trečiosios šalies dalyvavimas, gamintojo poreikis turėti galimybę pasirinkti kokybės užtikrinimo arba gaminio sertifikavimo modulius, kaip nustatyta II priede;
 - d) būtinybė vengti modulių, kurių taikymas būtų pernelyg apsunkinantis atsižvelgiant į atitinkamuose teisės aktuose numatytus pavojus.
2. Jeigu gaminiui taikomi keli Bendrijos teisės aktai, kuriuos apima šio sprendimo taikymo sritis, teisės aktų leidėjas užtikrina suderinamumą tarp atitikties vertinimo procedūrų.
3. 1 dalyje nurodyti moduliai taikomi tikslingai atitinkamam gaminiui remiantis šiuose moduluose pateiktais nurodymais.
4. Nustatomos lengvesnės su atitikties vertinimu susijusios techninės ir administravimo sąlygos, skirtos pagal užsakymą pagamintiems gaminiams ir nedidelės apimties serijinei gamybai.

5. Taikant 1 dalyje minimus modulius, jei reikia ir tinkama, teisėkūros priemone galima:

- a) nustatant reikalavimus dėl techninių dokumentų, nustatyti reikalavimą pateikti papildomos informacijos apie tai, kas jau numatyta moduluose;
- b) nustatant reikalavimus dėl laikotarpio, kurį gamintojas ir (arba) notifikuoti įstaiga privalo laikyti visus dokumentus, pakeisti moduluose nurodytą laikotarpį;
- c) nurodyti gamintojo pasirinkimą dėl to, ar bandymus atlieka įgaliota įstaiga, kuri yra gamintojo akredituota vidaus įstaiga, ar už jų atlikimą yra atsakinga gamintojo pasirinkta notifikuoti įstaiga;
- d) jei atliekamas gaminio patikrinimas, nurodyti gamintojo pasirinkimą, ar siekiant patikrinti gaminio atitiktį

atitinkamiems reikalavimams bus tiriamas ir bandomas kiekvienas gaminy, ar gaminiai tiriami ir bandomi statistiniu metodu;

- e) numatyti EB tipo tyrimo sertifikato galiojimo trukmę;
 - f) nustatyti, kad EB tipo tyrimo sertifikate arba jo prieduose reikia nurodyti su atitikties vertinimu ir eksploatavimo kontrole susijusią informaciją;
 - g) numatyti įvairias nuostatas dėl notifikuotosios įstaigos prievolių informuoti notifikuojančias institucijas;
 - h) jei notifikuotoji įstaiga turi atlikti periodinį auditą, nurodyti jų dažnumą.
6. Taikant 1 dalyje minimus modulius, jei reikia ir tinkama, teisėkūros priemone galima:
- a) jei atliekama gaminio patikra ir (arba) tikrinimas, nustatyti tikrinamus gaminius, reikiamus bandymus, tinkamas atrankos schemas ir taikytino statistinio metodo veikimo charakteristikas ir atitinkamus veiksmus, kuriuos turi vykdyti įstaiga ir (arba) gamintojas;
 - b) jei atliekamas EB tipo tyrimas, nustatyti tinkamą būdą (projektavimo tipą, gamybos tipą, projektavimo ir gamybos tipą) ir reikiamus pavyzdžius.

7. Turi būti nustatyta skundų dėl sprendimų teikimo tvarka.

5 straipsnis

EB atitikties deklaracija

Jeigu derinamaisiais Bendrijos teisės aktais reikalaujama, kad gamintojas pateiktų patvirtinimą, įrodantį, kad su gaminiu susiję reikalavimai yra įvykdyti (toliau – EB atitikties deklaracija), teisės aktuose numatoma, kad parengiama viena deklaracija pagal visus Bendrijos teisės aktus, kurie taikomi gaminiui, kurioje turi būti pateikta visa informacija, reikalinga su deklaracija susijusiems derinamiesiems Bendrijos teisės aktams nustatyti, pateikiant atitinkamų teisės aktų paskelbimo nuorodas.

6 straipsnis

Atitikties vertinimas

1. Jeigu derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose reikalaujama atlikti atitikties vertinimą, juose gali būti numatyta, kad tą vertinimą turi atlikti valdžios institucijos, gamintojai arba notifikuotosios įstaigos.

2. Jeigu derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose numatyta, kad atitikties vertinimą turi atlikti valdžios institucijos, teisės aktuose numatoma, kad atitikties vertinimo įstaigos, kurioms tos valdžios institucijos patiki atlikti techninius vertinimus, turi atitikti tuos pačius kriterijus, kaip ir šiame sprendime nustatyti notifikuotosioms įstaigoms skirti kriterijai.

7 straipsnis

Orientacinės nuostatos

Gaminams skirtų derinamųjų Bendrijos teisės aktų orientacinės nuostatos yra nustatytos I priede.

8 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 93/465/EEB panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUYET

I PRIEDAS

GAMINIAMS SKIRTŲ DERINAMŲJŲ BENDRIJOS TEISĖS AKTŲ ORIENTACINĖS NUOSTATOS

R1 skyrius

Sąvokų apibrėžtys

R1 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame ... (teisės aktas) naudojamos tokios sąvokų apibrėžtys:

- 1) tiekimas rinkai – gaminio, skirto platinti, vartoti ar naudoti Bendrijos rinkoje, tiekimas vykdam komercinę veiklą už atlygį arba be jo;
- 2) pateikimas į rinką – gaminio tiekimas Bendrijos rinkai pirmą kartą;
- 3) gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, pagaminęs gaminį arba užsakęs suprojektuoti arba pagaminti gaminį, ir parduodantis tą gaminį savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą;
- 4) įgaliotasis atstovas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, turintis raštišką gamintojo įgaliojimą veikti pastarojo vardu vykdam nustatytus įsipareigojimus;
- 5) importuotojas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia gaminį iš trečiosios šalies į Bendrijos rinką;
- 6) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, išskyrus gamintoją arba importuotoją, kuris tiekia gaminį rinkai;
- 7) ekonominės veiklos vykdytojai – tai gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas ir platintojas;
- 8) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatyti techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminys, procesas ar paslauga;
- 9) darnusis standartas – standartas, kurį pagal Komisijos prašymą, pateiktą remiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, 6 straipsnio nuostatomis, priėmė viena iš Europos standartizacijos įstaigų, išvardytų tos direktyvos I priede;
- 10) sąvoka „akreditavimas“ atitinka Reglamente (EB) Nr. 765/2008 numatytą sąvoką;
- 11) sąvoka „nacionalinė akreditacijos įstaiga“ atitinka Reglamento (EB) Nr. 765/2008 sąvoką;
- 12) atitikties vertinimas – vertinimo, ar įrodyta, kad įvykdyti nurodyti reikalavimai, susiję su gaminiu, procesu, paslauga, sistema, asmeniu ar įstaiga, procesas;

- 13) atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdomi atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir patikrinimus;
- 14) susigrąžinimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama, kad būtų grąžintas galutiniam naudotojui jau pateiktas gaminys;
- 15) pašalinimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią gaminio tiekimo grandinėje tiekimui rinkai;
- 16) ženklas „CE“ – ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, jog gaminys atitinka taikytinus reikalavimus, nurodytus derinamuosiuose Bendrijos teisės aktuose, kurie numato ženklavinimą šiuo ženklu;
- 17) derinamieji Bendrijos teisės aktai – Bendrijos teisės aktai, kuriais suderinamos gaminių pardavimo sąlygos.

R2 skyrius

Ekonominės veiklos vykdytojų prievolės

R2 straipsnis

Gamintojų prievolės

1. Pateikdami gaminius į rinką, gamintojai užtikrina, kad jų gaminiai būtų suprojektuoti ir gaminami laikantis ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį) nustatytų reikalavimų.
2. Gamintojai parengia reikiamus techninius dokumentus ir atlieka taikytiną atitikties vertinimo procedūrą arba užsako ją atlikti.

Jeigu taikant tą procedūrą įrodoma, kad gaminys atitinka taikomus reikalavimus, gamintojai parengia EB atitikties deklaraciją ir paženklina atitikties ženklu.
3. Gamintojai saugo techninius dokumentus ir EB atitikties deklaraciją ... (bus patikslintas gaminio gyvavimo ciklui ir pavojaus lygiui proporcingas laikotarpis) po gaminio pateikimo į rinką.
4. Gamintojai užtikrina, kad būtų taikomos reikiamos procedūros siekiant, kad būtų toliau laikomasi serijinės gamybos atitikties. Tinkamai atsižvelgiama į gaminio projektavimo ar charakteristikų pakeitimus ir darnųjų standartų ar techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruoja gaminio atitiktis, pakeitimus.

Kai to reikia atsižvelgiant į gaminio keliamą pavojų, gamintojai, siekdami apsaugoti sveikatą ir užtikrinti vartotojų saugą, tiria parduodamų gaminių bandinius, nagrinėja ir, jeigu būtina, registruoja skundus, reikalavimų neatitinkančius ir susigrąžintus gaminius bei informuoja platintojus apie bet kokią tokią stebėseną.

5. Gamintojai užtikrina, kad ant jų gaminių būtų nurodytas tipo, partijos ar serijos numeris ar kitas elementas, leidžiantis nustatyti jų tapatumą, arba, jeigu dėl gaminio dydžio ar pobūdžio to neįmanoma padaryti, užtikrina, kad informacija būtų nurodyta ant pakuotės ar gaminį lydinčiame dokumente.

6. Gamintojai nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekės ženklą, adresą, kuriuo su jais galima susisiekti, ant gaminio arba, jeigu to neįmanoma padaryti, ant pakuotės arba gaminį lydinčiame dokumente. Turi būti nurodytas vienas adresas, kuriuo galima susisiekti su gamintoju.

7. Gamintojai užtikrina, kad prie gaminio būtų pridėti nurodymai ir saugumo informacija kalba, kuri gali būti lengvai suprantama vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams, kaip nustatė atitinkama valstybė narė.

8. Gamintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad į rinką jų pateiktas gaminys neatitinka taikomų derinamųjų Bendrijos teisės aktų, nedelsiant taiko reikiamas korekcines priemones siekdami užtikrinti gaminio atitiktį, jį pašalinti arba susigrąžinti, jeigu būtina. Be to, jei gaminys kelia pavojų, gamintojai nedelsdami praneša valstybių narių, kurių rinkai buvo tiekti tokie gaminiai, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie bet kokias taikomas korekcines priemones.

9. To pagrįstai pageidaujant kompetentingai nacionalinei institucijai gamintojai suteikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti kalba, kurią ta institucija gali lengvai suprasti. Tai institucijai pageidaujant, jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti gaminį, kuriuos jie pateikė į rinką, keliamą pavojų.

R3 straipsnis

Igaliojeji atstovai

1. Gamintojas rašytiniu įgaliojimu gali paskirti įgaliojimą atstovą.

Įgaliojimo atstovo įgaliojimai neapima veiksmų, susijusių su (R2) straipsnio (1) dalyje nustatytais prievolėmis ir techninių dokumentų sudarymu.

2. Įgaliojimo atstovas atlieka gamintojo pateiktame įgaliojime nurodytus uždavinius. Įgaliojime nustatoma, kad įgaliojimą atstovui leidžiama atlikti bent jau šiuos veiksmus:

- atiduoti EB atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus nacionalinių priežiūros institucijų žinion ... (bus patikslintas gaminio gyvavimo ciklui ir pavojaus lygiui proporcingas laikotarpis);
- to pagrįstai pageidaujant kompetentingai nacionalinei institucijai suteikti visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti;
- kompetentingų nacionalinių institucijų prašymu bendradarbiauti su jomis ir pranešti apie veiksmus, kurių imamasi siekiant pašalinti su jo įgaliojimu susijusių gaminių keliamą pavojų.

R4 straipsnis

Importuotojų prievolės

1. Importuotojai į Bendrijos rinką pateikia tik reikalavimus atitinkančius gaminius.

2. Prieš pateikdami gaminius į rinką, importuotojai užtikrina, kad gamintojas atliktų atitinkamą atitikties vertinimo procedūrą. Jie užtikrina, kad gamintojas parengtų techninius dokumentus, ar gaminys paženklintas reikiamu atitikties ženklu ar ženklais, ar prie jo pridėti reikiami dokumentai ir ar gamintojas įvykdė (R2) straipsnio (5 ir 6) dalyse nustatytus reikalavimus.

Jeigu importuotojas mano ar turi pagrindo manyti, kad gaminys neatitinka ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį), jis neteikia gaminio į rinką, kol nėra užtikrinama jo atitiktis. Be to, jei gaminys kelia pavojų, importuotojas praneša apie tai gamintojui ir rinkos priežiūros institucijoms.

3. Importuotojai nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekės ženklą ir adresą, kuriuo su jais galima susisiekti, ant gaminio arba, jeigu to neįmanoma padaryti, ant pakuotės arba gaminį lydinčiame dokumente.

4. Importuotojai užtikrina, kad prie gaminio būtų pridėti nurodymai ir saugumo informacija, pateikiami kalba, kurią vartotojai ir kiti galutiniai naudotojai gali lengvai suprasti, kaip nustatė atitinkama valstybė narė.

5. Tuo metu, kai atsakomybė už gaminį tenka importuotojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį).

6. Kai tai laikoma tinkama atsižvelgiant į gaminio keliamą pavojų, siekdami apsaugoti vartotojų sveikatą ir užtikrinti saugą, importuotojai tiria parduodamų gaminių bandinius, nagrinėja ir, jeigu būtina, registruoja skundus, reikalavimų neatitinkančius ir susigrąžintus gaminius bei informuoja platintojus apie tokią stebėseną.

7. Importuotojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad į rinką jų pateiktas gaminys neatitinka taikomų derinamųjų Bendrijos teisės aktų, nedelsiant taiko korekcines priemones, reikalingas siekiant užtikrinti gaminio atitiktį, jį pašalinti arba susigrąžinti, jeigu būtina. Be to, jei gaminys kelia pavojų, importuotojai nedelsdami praneša valstybių narių, į kurių rinką jie pateikė tokius gaminius, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie bet kokias taikomas korekcines priemones.

8. Importuotojai atiduoda EB atitikties deklaracijos kopiją nacionalinių priežiūros institucijų žinion ... (bus patikslintas gaminio gyvavimo ciklui ir pavojaus lygiui proporcingas laikotarpis) ir užtikrina, kad šioms valdžios institucijoms pageidaujant joms galėtų būti pateikti techniniai dokumentai.

9. To pagrįstai pageidaujančiai kompetentingai nacionalinei institucijai importuotojai suteikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai įrodyti kalba, kurią ta institucija gali lengvai suprasti. Šiai institucijai pageidaujant, jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti gaminių, kuriuos jie pateikė į rinką, keliamą pavojų.

R5 straipsnis

Platintojų prievolės

1. Tiekdami rinkai gaminius, platintojai rūpestingai laikosi taikomų reikalavimų.

2. Prieš tiekdami gaminių rinkai, platintojai patikrina, ar gaminys paženklintas reikiamu atitikties ženklu ar ženklais, ar prie jo pridėti reikiami dokumentai ir nurodymai bei saugumo informacija kalba, kurią gali lengvai suprasti vartotojai ir kiti galutiniai naudotojai valstybėje narėje, kurios rinkai teikiamas gaminys, ir ar gamintojas ir importuotojas laikėsi (R2) straipsnio (5 ir 6 dalyse) ir (R4) straipsnio (3) dalyje nustatytų reikalavimų.

Jeigu platintojas mano ar turi pagrindo manyti, kad gaminys neatitinka ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį), jis neteikia gaminio į rinką iki tol, kol neužtikrina jo atitikties. Be to, jei gaminys kelia pavojų, platintojas praneša apie tai gamintojui ar importuotojui bei rinkos priežiūros institucijoms.

3. Tuo metu, kai atsakomybė už gaminių tenka platintojams, jie užtikrina, kad sandėliavimo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jo atitikčiai reikalavimams, nustatytiems ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį).

4. Platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų tiekias gaminys neatitinka taikomų derinamųjų Bendrijos teisės aktų, užtikrina, kad taikomos korekcinės priemonės, reikalingos siekiant užtikrinti gaminio atitiktį, jį pašalinti arba susigrąžinti, jeigu būtina. Be to, jei gaminys kelia pavojų, platintojai nedelsdami praneša valstybių narių, kurių rinkai jie tiekė tokius gaminius, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie bet kokias taikomas korekcinės priemones.

5. To pagrįstai pageidaujančiai kompetentingai nacionalinei institucijai platintojai suteikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus gaminio atitikčiai nustatyti. Šiai institucijai pageidaujant, jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti gaminių, kuriuos jie tiekė rinkai, keliamą pavojų.

R6 straipsnis

Atvejai, kai gamintojų prievolės taikomos importuotojams ir platintojams

Šiame ... (teisės akto) importuotojas arba platintojas laikomi gamintoju ir todėl jis įgyja (R2) straipsnyje nustatytas gamintojo prievoles, jei jis pateikia gaminius į rinką savo vardu ar naudodamas savo prekės ženklą arba pakeičia gaminių, kuris jau pateiktas į rinką, taip, kad gali pasikeisti gaminio atitiktis taikomiems reikalavimams.

R7 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų identifikavimas

Ekonominės veiklos vykdytojai paprašius rinkos priežiūros institucijoms nurodo šią informaciją ... (bus patikslintas gaminio gyvavimo ciklui ir pavojaus lygiui proporcingas laikotarpis):

- kiekvieną ekonominės veiklos vykdytoją, kuris jiems pristatė gaminių;
- kiekvieną ekonominės veiklos vykdytoją, kuriam jie pristatė gaminių.

R3 skyrius

Gaminio atitiktis

R8 straipsnis

Atitikties prielaida

Laikomasi prielaidos, kad gaminiai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodos yra paskelbtos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, arba jų dalys, atitinka reikalavimus, kuriuos apima šie standartai arba jų dalys ir kurie yra nustatyti... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį).

R9 straipsnis

Oficialus prieštaravimas dėl darniojo standarto

1. Jeigu valstybė narė arba Komisija mano, kad darnusis standartas ne visiškai atitinka reikalavimus, kuriuos jis apima ir kurie yra nustatyti ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį), Komisija arba atitinkama valstybė narė perduoda nagrinėti šį klausimą remiantis Direktyvos 98/34/EB

5 straipsniu įsteigtam komitetui ir išdėsto savo argumentus. Komitetas, pasikonsultavęs su atitinkamomis Europos standartizacijos įstaigomis, nedelsdamas pateikia savo nuomonę.

2. Atsižvelgusi į komiteto nuomonę Komisija nusprendžia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbti, neskelbti, skelbti su apribojimais, palikti, palikti su apribojimais arba panaikinti nuorodas į atitinkamą darnųjų standartą.

3. Komisija praneša apie tai atitinkamai Europos standartizacijos įstaigai ir prireikus paprašo peržiūrėti atitinkamus darniuosius standartus.

R10 straipsnis

EB atitikties deklaracija

1. EB atitikties deklaracijoje nurodoma, kad įrodyta, jog įvykdyti... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį) nustatyti reikalavimai.

2. EB atitikties deklaracijos forma atitinka ... Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 768/2008 dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos III priede nustatytą pavyzdį, joje pateikiamos atitinkamuose to sprendimo II priede nurodytuose moduluose nurodytos dalys ir ji nuolat atnaujinama. Ji verčiama į kalbą ar kalbas, kaip reikalauja valstybė narė, į kurios rinką pateikiamas gaminys arba kurios rinkai jis teikiamas.

3. Parengęs EB atitikties deklaraciją gamintojas prisiima atsakomybę dėl gaminio atitikties.

R11 straipsnis

Bendrieji žymėjimo „CE“ ženklų principai

Žymėjimui „CE“ ženklų taikomi bendrieji principai, numatyti Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje.

R12 straipsnis

Žymėjimo „CE“ ženklų taisyklės ir sąlygos

1. Gaminys arba jo duomenų lentelė žymimos „CE“ ženklų taip, kad šis ženklas būtų matomas, įskaitomas ir negalėtų būti panaikintas. Jeigu tai neįmanoma arba to neleidžia gaminio pobūdis, „CE“ ženklų žymima pakuotė bei lydinys dokumentai, jei atitinkamuose teisės aktuose tokie dokumentai yra numatyti.

2. Gaminys žymimas „CE“ ženklų prieš pateikiant jį į rinką. Prie jo gali būti pateikiama piktograma arba bet koks kitas ženklas, nurodantis konkretų pavojų ar naudojimo atvejį.

3. Po „CE“ ženklų nurodomas notifikacijos įstaigos identifikavimo numeris, jeigu ta įstaiga dalyvauja atliekant gamybos kontrolę.

Notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį pritvirtina pati įstaiga arba jos pavedimu tai daro gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas.

4. Valstybės narės tobulina esamas priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi žymėjimą „CE“ ženklų reglamentuojančios tvarkos, ir netinkamo žymėjimo naudojimo atveju imasi tinkamų veiksmų. Valstybės narės taip pat nustato nuobaudas už pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias sankcijas už rimtus pažeidimus. Tos nuobaudos yra proporcingos nusižengimo rimtumui ir yra veiksmingai atgrasančios nuo netinkamo naudojimo.

R4 skyrius

Atitikties vertinimo įstaigų notifikavimas

R13 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie įstaigas, įgaliotas atlikti trečiųjų šalių atitikties vertinimo užduotis remiantis šiuo ... (teisės aktas).

R14 straipsnis

Notifikuojančiosios institucijos

1. Valstybės narės paskiria notifikuojančiąją instituciją, kuri atsako už procedūrų, skirtų atitikties vertinimo įstaigoms vertinti ir notifikuoti bei notifikuojamųjų įstaigų stebėsenai atlikti, nustatymą ir taikymą, įskaitant (R20) straipsnio nuostatų laikymąsi.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad nacionalinė akreditacijos įstaiga turi atlikti 1 dalyje nurodytą vertinimą ir stebėseną, kaip apibrėžta ir nustatyta Reglamente (EB) Nr. 765/2008.

3. Jeigu notifikuojančioji institucija paveda arba kitaip patiki atlikti 1 dalyje nurodytą vertinimą, notifikavimą ar stebėseną įstaigai, kuri nėra Vyriausybė institucija, ši įstaiga turi būti juridinis asmuo ir *mutatis mutandis* atitikti reikalavimus, nustatytus (R15) straipsnio (1–6) dalyse. Be to, ji turi būti sudariusi su jos veikla susijusius išpareigojimus nustatančias sutartis.

4. Notifikuojančioji institucija prisiima visišką atsakomybę už užduotis, kurias atlieka 3 dalyje nurodyta įstaiga.

R15 straipsnis

Su notifikuojančiosiomis institucijomis susiję reikalavimai

1. Notifikuojančioji institucija įsteigiama taip, kad nekiltų interesų konflikto su atitikties vertinimo įstaigomis.

2. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra yra tokia ir ji veikia taip, kad jos veikla būtų objektyvi ir nešališka.

3. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra yra tokia, kad kiekvieną su atitikties vertinimo įstaigos notifikavimu susijusį sprendimą priimtų kompetentingi asmenys, bet ne tie patys, kurie atliko vertinimą.

4. Notifikuojančioji institucija nesiūlo arba nevykdo jokios veiklos, kurią vykdo atitikties vertinimo įstaigos, taip pat neteikia konsultavimo paslaugų komerciniu arba konkurenciniu pagrindu.

5. Notifikuojančioji institucija užtikrina jos gautos informacijos konfidencialumą.

6. Notifikuojančiojoje institucijoje turi būti pakankamai kompetentingų darbuotojų, galinčių tinkamai atlikti jos užduotis.

R16 straipsnis

Su informavimu susijusios notifikuojančiųjų institucijų prievolės

Valstybės narės praneša Komisijai apie savo procedūras, taikomas vertinant bei notifikuojant atitikties vertinimo įstaigas ir atliekant notifikuojamųjų įstaigų stebėseną, taip pat apie susijusius pasikeitimus.

Komisija šią informaciją paskelbia viešai.

R17 straipsnis

Notifikuotosioms įstaigoms keliami reikalavimai

1. Notifikuojamos atitikties vertinimo įstaigos turi atitikti 2–11 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Atitikties vertinimo įstaiga steigama pagal nacionalinę teisę ir turi teisinį subjektiškumą.

3. Atitikties vertinimo įstaiga yra trečiosios šalies įstaiga, nepriklausoma nuo vertinamos organizacijos ar gaminio.

Įstaiga, priklausanti verslo asociacijai arba profesinei federacijai, atstovaujanti įmones, susijusias su jos vertinamų gaminių projektavimu, gamyba, tiekimu, surinkimu, naudojimu ar priežiūra, gali būti laikoma tokia įstaiga, jeigu įrodoma, kad ji yra nešališka ir nėra jokio interesų konflikto.

4. Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai negali būti vertinamų gaminių projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar prižiūrėtojai, arba tų šalių įgaliotieji atstovai. Tai netrukdo vertinamų gaminių, kurie būtini atitikties vertinimo įstaigos veiksams, naudojimui arba tokių gaminių naudojimui asmeniniais tikslais.

Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant ar konstruojant, parduodant, montuojant, naudojant šiuos gaminius ar atliekant techninę jų priežiūrą, taip pat negali atstovauti šioje veikloje dalyvaujančioms šalims. Jie nesiima jokios veiklos, kuri prieštarautų jų sprendimo, susijusio su atitikties vertinimo veikla, kuriai jie notifikuoti, nepriklausomumui ar sąžiningumui. Tai ypač taikoma konsultavimo paslaugoms.

Atitikties vertinimo įstaigos užtikrina, kad joms pavaldžių įstaigų ar subrangovų veikla nepakenktų jų atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

5. Atitikties vertinimo veiklą vykdančios atitikties vertinimo įstaigos ir jų darbuotojai pasižymi didžiausiu profesiniu sąžiningumu, turi tinkamą techninę kompetenciją konkrečioje srityje ir nepasiduoda bet kokiam spaudimui bei paskatinimams, visų pirma finansiniams, kurie galėtų paveikti jų sprendimą arba atitikties vertinimo veiklos rezultatus, ypač jei spaudimą daro ir paskatinimus siūlo šios veiklos rezultatais suinteresuoti asmenys arba asmenų grupės.

6. Atitikties vertinimo įstaiga yra pajėgi atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai yra numatytos ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį) ir kurioms atlikti ji yra notifikuota, neatsižvelgiant į tai, ar šias užduotis atlieka pati atitikties vertinimo įstaiga arba jos yra atliekamos įstaigos vardu ir jai prisiimant atsakomybę.

Visais atvejais kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai ir kiekvienai gaminių rūšiui ar kategorijai, kuriai atitikties vertinimo įstaiga yra notifikuota, atitikties vertinimo įstaiga turi reikiamų:

- a) darbuotojų, turinčių techninių žinių ir pakankamai patyrusių atitikties vertinimo užduotims atlikti;
- b) procedūrų, pagal kurias atliekama atitikties vertinimo veikla, aprašymus, taip užtikrinant skaidrumą ir galimybę šias procedūras atkurti. Ji turi parengusi tinkamą politiką ir procedūras, pagal kurias užtikrinamas užduočių, jos atliekamų kaip notifikuotosios įstaigos, ir kitų užduočių atskyrimas;
- c) procedūrų, pagal kurias ji galėtų vykdyti savo veiklą tinkamai atsižvelgdama į įmonės dydį, jos veiklos sektorių ir jos struktūrą, atitinkamo gaminių technologijos sudėtingumo mastą ir į tai, ar gamybos procesas masinis, ar serijinis.

Įstaiga turi priemones, būtinas su atitikties vertinimo veikla susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir galimybę naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

7. Už atitikties vertinimo veiklos vykdymą atsakingi darbuotojai:

- a) turi tinkamą techninę ir profesinę parengimą, apimančią visą atitinkamų rūšių atitikties vertinimo veiklą, kuriai atitikties vertinimo įstaiga yra notifikuota;
- b) pakankamai gerai išmano atliekamo vertinimo reikalavimus ir turi reikiamus įgaliojimus tiems vertinimams atlikti;
- c) turi reikiamų žinių ir išmano pagrindinius reikalavimus, taikomus darniuosius standartus, atitinkamas derinamųjų Bendrijos teisės aktų nuostatas ir jų įgyvendinimo reglamentus;
- d) turi gebėjimų rengti pažymėjimus, įrašus ir ataskaitas, patvirtinančias vertinimo atlikimo faktą.

8. Užtikrinamas atitikties vertinimo įstaigų, jų aukščiausio lygio vadovų ir vertinimą atliekančių darbuotojų nešališkumas.

Atitikties vertinimo įstaigos aukščiausio lygio vadovų ir vertinimo darbuotojų atlyginimas nepriklauso nuo atliktų įvertinimų skaičiaus arba nuo tų vertinimų rezultatų.

9. Atitikties vertinimo įstaigos įformina atsakomybės draudimą, išskyrus atvejus, kai atsakomybę pagal nacionalinius teisės aktus prisiima valstybė arba pati valstybė narė tiesiogiai atsako už atitikties vertinimą.

10. Atitikties vertinimo įstaigos darbuotojai laikosi profesinio slaptumo reikalavimo, taikomo visai informacijai, kurią jie gauna atlikdami savo užduotis pagal... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį) arba bet kurią su profesiniu slaptumu susijusią nacionalinių teisės aktų nuostatą, išskyrus atvejus, susijusius su valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, kompetentingomis institucijomis. Nuosavybės teisės yra saugomos.

11. Atitikties vertinimo įstaigos dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje ir notifikuotosios įstaigos koordinavimo grupės, sudarytos pagal atitinkamus derinamuosius Bendrijos teisės aktus, veikloje arba užtikrina, kad vertinimą atliekantys jų darbuotojai būtų apie šią veiklą informuoti, taip pat ji šios grupės priimtus administracinius sprendimus ir parengtus dokumentus taiko kaip bendrąsias gaires.

R18 straipsnis

Atitikties prezumpcija

Jeigu atitikties vertinimo įstaiga gali įrodyti, kad atitinka kriterijus, nustatytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose arba jų dalyse, kurių nuorodos paskelbtos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, preziumuojama, kad ji atitinka (R17) straipsnyje nustatytus reikalavimus tiek, kiek taikytini darnieji standartai apima tuos reikalavimus.

R19 straipsnis

Oficialus prieštaravimas dėl darniojo standarto

Kai valstybė narė arba Komisija oficialiai paprieštarauja (R18) straipsnyje nurodytiems darniesiems standartams, taikomos (R9) straipsnio nuostatos.

R20 straipsnis

Pavaldžios įstaigos ir su notifikuotosioms įstaigoms susijusi subranga

1. Jeigu notifikuotoji įstaiga užsako subrangos būdu atlikti konkrečias užduotis, susijusias su atitikties vertinimu arba naudojasi jai pavaldžios įstaigos paslaugomis, ji užtikrina, kad subrangovas arba pavaldi įstaiga atitiktų (R17) straipsnyje nustatytus reikalavimus ir atitinkamai praneša notifikuojančiajai institucijai.
2. Notifikuotosios įstaigos prisiima visą atsakomybę už subrangovų ar pavaldžių įstaigų atliekamas užduotis, neatsižvelgiant į tai, kur jie yra įsisteigę.
3. Pavesti darbą subrangovui arba pavaldžiai įstaigai galima tik gavus kliento sutikimą.
4. Notifikuotosios įstaigos sudaro sąlygas notifikuojančiajai institucijai susipažinti su atitinkamais dokumentais, susijusiais su subrangovo ar pavaldžios įstaigos kvalifikacijos ir pagal... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį) jų atlikto darbo įvertinimu.

R21 straipsnis

Akredituotos vidaus įstaigos

1. Galima naudotis akredituota vidaus įstaiga siekiant, kad ji atliktų įmonės, kurios dalimi ji yra, atitikties vertinimą siekiant įgyvendinti (II priedo A1, A2, C1 arba C2 moduliuose) nustatytas procedūras. Ta įstaiga yra savarankiška ir aiškiai atskirta organizacijos dalis ir ji nedalyvauja atliekant jos vertinamų gaminių projektavimą, gamybą, tiekimą, montavimą, naudojimą ar priežiūrą.
2. Akredituota vidaus įstaiga atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) ji yra akredituota remiantis Reglamentu (EB) Nr. 765/2008;
 - b) įstaiga ir jos darbuotojai organizaciniu požiūriu yra identifikuojami ir turi atskaitų teikimo įmonėje, kurios dalį jie sudaro, metodus, kurie garantuotų ir įrodytų atitinkamai nacionalinei akreditacijos įstaigai jų nešališkumą;
 - c) nei įstaiga, nei jos darbuotojai neatsako už jų vertinamų gaminių projektavimą, gamybą, tiekimą, montavimą, veikimą ar techninę priežiūrą, ir taip pat nevykdo jokios veiklos, kuri pakenktų jų gebėjimui priimti objektyvius ar sąžiningus sprendimus, susijusius su jų vykdoma vertinimo veikla;
 - d) įstaiga savo paslaugas teikia tik įmonei, kurios struktūrai ji priklauso.
3. Apie akredituotą vidaus įstaigą nepranešama valstybės narėms arba Komisijai, tačiau informaciją apie jos akreditaciją įmonė, kurios dalį ji sudaro, arba nacionalinė akreditacijos įstaiga perduoda to prašančiai notifikuojančiajai institucijai.

R22 straipsnis

Notifikavimo paraiška

1. Atitikties vertinimo įstaiga notifikavimo paraišką pateikia valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi, notifikuojančiajai institucijai.

2. Prie tos paraiškos yra pridedamas atitikties vertinimo veiklos, atitikties vertinimo modulio ar modulių ir gaminio ar gaminių, kuriuos vertinti ta įstaiga turi kompetenciją, aprašymas, taip pat nacionalinės akreditacijos įstaigos, kuri atitiko tarpusavio vertinimo reikalavimus, išduotas akreditacijos pažymėjimas, jeigu jis egzistuoja, patvirtinantis, kad atitikties vertinimo įstaiga atitinka šio ... (teisės aktas) (R17) straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu tam tikra atitikties vertinimo įstaiga negali pateikti akreditacijos pažymėjimo, ji notifikuojančiajai institucijai pateikia visus dokumentus, būtinus jos atitikčiai (R17) straipsnyje nustatytiems reikalavimams patikrinti, patvirtinti ir reguliariai stebėti.

R23 straipsnis

Notifikavimo procedūra

1. Notifikuojančiosios institucijos gali notifikuoti tik tas atitikties vertinimo įstaigas, kurios atitinka (R17) straipsnyje nustatytus reikalavimus.
2. Jos praneša apie tai Komisijai ir kitoms valstybėms narėms naudodamosi Komisijos parengta ir prižiūrima elektroninio notifikavimo priemone.
3. Notifikavimo pranešime pateikiama išsami informacija apie atitikties vertinimo veiklą, atitikties vertinimo modulį ar modulius, atitinkamą gaminių ar gaminių ir atitinkamą kompetencijos atestaciją.
4. Jeigu notifikavimas nėra pagrįstas akreditacijos pažymėjimu, kaip nurodyta (R22) straipsnio (2) dalyje, notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia dokumentus, kurie patvirtina atitikties vertinimo įstaigos kompetenciją ir susitarimus, užtikrinančius, kad institucija bus reguliariai stebima, bei kad įstaiga ir toliau atitiks (R17) straipsnyje išdėstytus reikalavimus.
5. Atitinkama įstaiga notifikuotosios įstaigos veiklą gali atlikti tik jei Komisija ir kitos valstybės narės per dvi savaites po notifikavimo, jeigu naudojamosi akreditacijos pažymėjimu, ar per du mėnesius po notifikavimo, jeigu nesinaudojama akreditacijos pažymėjimu, nepateikia prieštaravimų.

Tik tokia įstaiga laikoma notifikuotąja įstaiga šio ... tikslais (teisės aktas).

6. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms yra pranešama apie visus vėlesnius notifikavimo pakeitimus.

R24 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų identifikavimo numeriai ir sąrašai

1. Komisija suteikia notifikuotajai įstaigai identifikavimo numerį.

Ji suteikia tik vieną tokį numerį net jei įstaiga yra notifikuota pagal kelis Bendrijos teisės aktus.

2. Komisija viešai paskelbia įstaigų, notifikuotų pagal šį... (teisės aktas), sąrašą, taip pat nurodo joms suteiktus identifikavimo numerius ir veiklą, kuriai atlikti jos yra notifikuotos.

Komisija privalo užtikrinti, kad tas sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

R25 straipsnis

Notifikavimų pakeitimai

1. Jeigu notifikuojančioji institucija išsiaiškina arba jai yra pranešama, kad notifikuotoji įstaiga nebeatitinka (R17) straipsnyje nustatytų reikalavimų arba kad ji nevykdo savo prievolių, notifikuojančioji institucija atitinkamai apriboja, laikinai sustabdo arba atšaukia notifikavimo galiojimą, atsižvelgdama į reikalavimų nesilaikymo arba prievolių nevykdymo svarbą. Apie tai ji nedelsiant praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

2. Jeigu notifikavimo galiojimas apribojamas, laikinai sustabdomas ar atšaukiamas, arba jei notifikuotoji įstaiga nutraukia savo veiklą, notifikuojančioji valstybė narė imasi atitinkamų priemonių, būtinų užtikrinti, kad tos įstaigos bylas tvarkytų kita notifikuotoji įstaiga arba kad su jomis galėtų susipažinti to pageidaujančios atsakingos notifikuojančiosios ir rinkos priežiūros institucijos.

R26 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų kompetencijos užginčijimas

1. Komisija nagrinėja visus atvejus, kai jai kyla abejonių arba ji sužino apie abejones dėl notifikuotosios įstaigos kompetencijos arba dėl to, ar notifikuotoji įstaiga ir toliau vykdo jai nustatytus reikalavimus ir pareigas.

2. Komisijos prašymu notifikuojančioji valstybė narė pateikia Komisijai visą informaciją, susijusią su notifikavimo pagrindu arba atitinkamos įstaigos kompetencijos užtikrinimu.

3. Komisija užtikrina, kad visa atliekant tyrimus gauta galinti turėti didelės įtakos informacija būtų nagrinėjama konfidencialiai.

4. Jeigu Komisija sužino, kad notifikuotoji įstaiga neatitinka arba nebeatitinka jos notifikavimo reikalavimų, Komisija atitinkamai praneša apie tai notifikuojančiajai valstybei narei ir paprašo imtis būtinų korekcinų priemonių, įskaitant notifikavimo panaikinimą, jei būtina.

R27 straipsnis

Su veikla susijusios notifikuotųjų įstaigų prievolės

1. Notifikuotosios įstaigos atitikties vertinimą atlieka pagal atitikties vertinimo procedūras, nustatytas... (atitinkama teisės akto dalis).

2. Atitikties vertinimas atliekamas laikantis proporcingumo principo, stengiantis išvengti nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams. Atitikties vertinimo įstaigos atlieka savo veiklą tinkamai atsižvelgdamos į įmonės dydį, jos veiklos sektorių ir jos struktūrą, atitinkamo gaminio technologijos sudėtingumo mastą ir į tai, ar gamybos procesas masinis, ar serijinis.

Vykdydamos savo veiklą jos paiso griežtumo masto ir apsaugos lygmenis, kurie, pagal šio ... (teisės akto) nuostatas, turi būti taikomi siekiant gaminio atitikimo.

3. Jeigu notifikuotoji įstaiga nustato, kad gamintojas neįvykdė... (atitinkama teisės akto dalis), atitinkamuose darniuosiuose standartuose ar techninėse specifikacijose nustatytų reikalavimų, ji reikalauja, kad tas gamintojas imtųsi atitinkamų korekcinų priemonių ir neišduoda atitikties pažymėjimo.

4. Jeigu atliekant atitikties stebėseną po pažymėjimo išdavimo notifikuotoji įstaiga nustato, kad gaminys nebeatitinka reikalavimų, ji

reikalauja, kad gamintojas imtųsi atitinkamų korekcinų priemonių ir prirėkus laikinai sustabdo arba panaikina pažymėjimo galiojimą.

5. Jeigu korekcinų priemonių nesiimama arba jos neturi reikiamo poveikio, notifikuotoji įstaiga prirėkus apriboja, laikinai sustabdo ar panaikina pažymėjimų galiojimą.

R28 straipsnis

Su informavimu susijusios notifikuotųjų įstaigų prievolės

1. Notifikuotosios įstaigos praneša notifikuojančiajai institucijai apie:

- kiekvieną atsisakymą išduoti pažymėjimą, pažymėjimo galiojimo apribojimą, laikiną sustabdymą ar panaikinimą;
- bet kokias aplinkybes, turinčias įtakos notifikavimo sričiai ir sąlygoms;
- bet kokius prašymus dėl informacijos apie atitikties vertinimo veiklą, kuriuos jos gavo iš rinkos priežiūros institucijų;
- esant pageidavimui, atitikties vertinimo veiklą, vykdomą jų notifikavimo srityje, ir visą kitą vykdomą veiklą, pvz., tarpvalstybinę veiklą ir subrangos sutarčių sudarymą.

2. Notifikuotosios įstaigos kitoms pagal ... (teisės aktas) notifikuotoms įstaigoms, kurios vykdo panašią atitikties vertinimo veiklą, kurios metu vertinami tie patys gaminiai, teikia atitinkamą informaciją apie klausimus, susijusius su neigiamais ir, esant pageidavimui, teigiamais atitikties vertinimo rezultatais.

R29 straipsnis

Dalijimasis patirtimi

Komisija užtikrina, kad būtų organizuojamas valstybių narių nacionalinių institucijų, atsakingų už notifikavimo politiką, dalijimasis patirtimi.

R30 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų koordinavimas

Komisija užtikrina atitinkamą įstaigų, notifikuotų remiantis... (atitinkamas teisės aktas arba kitas Bendrijos teisės aktas), veiklos koordinavimą bei bendradarbiavimą ir kad jis būtų tinkamai vykdomas notifikuotųjų įstaigų grupėje ar grupėse, (priklausančioje (-čiose) vienam ar keliems sektoriams).

Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos, kurias jos notifikavo, tiesiogiai ar per paskirtus atstovus dalyvautų tokios grupės ar grupių veikloje.

R5 skyrius

Apsaugos procedūros

R31 straipsnis

Nacionaliniu lygmeniu pavojų keliančių gaminių atveju taikoma procedūra

1. Jeigu vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos ėmėsi veiksmų pagal Reglamento (EB) Nr. 765/2008 20 straipsnį arba jeigu jos turi pakankamo pagrindo manyti, kad gaminyje, kuriam taikomas šis ... (teisės aktas), kelia pavojų asmenų sveikatai ar saugai arba kitiems visuomenės intereso apsaugos aspektams, kuriems taikomas šis ... (teisės

aktas), jos atlieka vertinimą, susijusį su atitinkamu gaminiu ir apimančią visus šiame ... (teisės aktas) nustatytus reikalavimus. Atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai prirėkęs bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis.

Jeigu atliekant šį vertinimą rinkos priežiūros institucijos nustato, kad gaminys neatitinka šiame ... (teisės aktas) nustatytų reikalavimų, jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi visų reikiamų korekcinų priemonių, kad gaminys atitiktų tuos reikalavimus, pašalintų gaminį iš rinkos arba jį susigrąžintų per pagrįstą laikotarpį, kurį jos nustato atsižvelgdamos į pavojaus pobūdį.

Rinkos priežiūros institucijos atitinkamai informuoja atitinkamą notifikuantą įstaigą.

Reglamento (EB) Nr. 765/2008 21 straipsnis taikomas antroje pastraipoje nurodytoms priemonėms.

2. Jeigu rinkos priežiūros institucijos mano, kad neatitiktis neapsiriboja jų nacionaline teritorija, jos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie vertinimo rezultatus ir apie veiksmus, kurių jų reikalavimu ėmėsi ekonominės veiklos vykdytojai.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad visos atitinkamos korekcinės priemonės taikomos visų atitinkamų gaminių, kuriuos jis tiekė rinkai visoje Bendrijoje, atžvilgiu.

4. Jeigu per 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nesiima atitinkamo korekcinio veiksmo, rinkos priežiūros institucijos imasi visų atitinkamų pereinamojo laikotarpio priemonių siekiant uždrausti arba apriboti tiekimą jų nacionalinei rinkai, pašalinti gaminį iš tos rinkos, arba jį susigrąžinti.

Apie tas priemones jos nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. 4 dalyje nurodyta informacija apima visus duomenis, visų pirma duomenis, reikalingus reikalavimų neatitinkančiam gaminiui, gaminio kilmei, pareikšto neatitikimo ir keliamo pavojaus pobūdžiui ir nacionaliniu lygmeniu taikomų priemonių pobūdžiui ir trukmei bei atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktiems argumentams nustatyti. Visų pirma rinkos priežiūros institucijos nurodo, ar neatitiktis priežastis yra:

- a) ta, kad gaminys neatitinka asmenų sveikatos ar saugos, ar kitų visuomenės intereso apsaugos aspektų, nustatytų šiame ... (teisės aktas); arba
- b) darniųjų standartų, kurie yra nurodyti ... (nuoroda į atitinkamą teisės akto dalį), suteikiantys atitikties prielaidą, trūkumai.

6. Kitos valstybės narės, nei ta, kuri inicijavo šią procedūrą, nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kokias priimtas priemones ar bet kokią turimą papildomą informaciją, susijusią su gaminio neatitiktimi, ir apie savo prieštaravimą, jeigu jos nepritaria nacionalinei priemonei, apie kurią buvo pranešta.

7. Jeigu per ... (laikotarpis bus nurodytas) po 4 dalyje nurodytos informacijos gavimo nei valstybė narė, nei Komisija nepareišė nepritarimo pereinamojo laikotarpio priemonei, kurią taiko valstybė narė, ta priemonė laikoma pagrįsta.

8. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamam gaminiui būtų taikomos tinkamos ribojančios priemonės, pvz., nedelsiamas gaminio pašalinimas iš jų rinkos.

R32 straipsnis

Bendrijos apsaugos procedūra

1. Jeigu užbaigus (R31) straipsnio (3 ir 4) dalyse nustatytą procedūrą dėl priemonės, kurios ėmėsi kuri nors valstybė narė, yra pareiškiami prieštaravimai arba jeigu Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Bendrijos teisės aktams, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis bei atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina nacionalinę priemonę. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija nusprendžia, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne.

Komisija skiria savo sprendimą visoms valstybėms narėms ir nedelsdama šį sprendimą perduoda joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

2. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkantis gaminys būtų pašalintas iš jų rinkų ir atitinkamai informuoja Komisiją. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė atšaukia tą priemonę.

3. Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o gaminio neatitiktis susiejama su darniųjų standartų trūkumais, nurodytais (R31) straipsnio (5) dalies b punkte, Komisija apie tai praneša atitinkamai Europos standartizacijos įstaigai ar įstaigoms ir perduoda klausimą svarstyti pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtam komitetui. Tas komitetas pasikonsultuoja su atitinkama Europos standartizacijos įstaiga ar įstaigomis ir nedelsdamas pateikia savo nuomonę.

R33 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys gaminiai kurie kelia pavojų sveikatai ir saugumui

1. Jeigu kuri nors valstybė narė pagal (R31) straipsnio 1 dalį atlieka vertinimą ir nustato, kad gaminys, net ir atitinkantis... (teisės aktas), kelia pavojų asmenų sveikatai, saugai ar kitiems visuomenės intereso apsaugos aspektams, ji reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi visų reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog pateikęs į rinką gaminį jis nebekels pavojaus, kad pašalintų gaminį iš rinkos arba kad jį susigrąžintų per pagrįstą laikotarpį, kurį ji nustato atsižvelgiant į pavojaus pobūdį.

2. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad korekcinės priemonė taikoma visų gaminių, kuriuos jis tiekė rinkai visoje Bendrijoje, atžvilgiu.

3. Valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares. Ta informacija apima visus duomenis, visų pirma duomenis, reikalingus atitinkamam gaminiui, gaminio kilmei ir tiekimo grandinei, keliamo pavojaus pobūdžiui bei nacionaliniu lygmeniu taikomų priemonių pobūdžiui ir trukmei nustatyti.

4. Komisija nedelsdama pradeda konsultuotis su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina nacionaliniu lygiu taikomas priemones. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija nusprendžia, ar priemonės yra pagrįsta, ar ne, ir, jeigu būtina, pasiūlo atitinkamas priemones.

5. Komisija skiria šį sprendimą visoms valstybėms narėms ir nedelsdama šį sprendimą perduoda joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

R34 straipsnis

Oficiali neatitiktis

1. Nepažeidžiant (R31) straipsnio nuostatų, valstybė narė, nustačiusi vieną iš toliau minėtų faktų, pareikalauja, kad konkrečiu atveju atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas panaikintų neatitiktį:

- a) atitikties ženklų buvo ženklinama pažeidžiant (R11) arba (R12) straipsnius;
- b) nebuvo ženklinama atitikties ženklų;
- c) nebuvo parengta EB atitikties deklaracija;
- d) EB atitikties deklaracija nebuvo tinkamai parengta;
- e) techniniai dokumentai nepateikti arba nepateikta visa informacija.

2. Jeigu 1 dalyje nurodyta neatitiktis išlieka, atitinkama valstybė narė imasi visų būtinų priemonių, siekdama apriboti ar uždrausti tiekti rinkai gaminį arba siekdama užtikrinti, kad gaminys būtų susigrąžintas arba pašalintas iš rinkos.

II PRIEDAS

ATITIKTIES ĮVERTINIMO PROCEDŪROS

A modulis

Gamybės vidaus kontrolė

1. Gamybės vidaus kontrolė yra atitikties įvertinimo procedūra, kurią atlikdamas gamintojas įvykdo 2, 3 ir 4 punktuose numatytus įpareigojimus bei savo išimtinės atsakomybės ribose užtikrina ir patvirtina, kad atitinkami gaminiai atitinka jiems taikomuose teisės aktuose numatytus reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymų ataskaitos.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir šiems gaminiams taikomų teisės aktų reikalavimams.

4. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 4.1. Kaip nurodoma teisės akte, kiekvienam atskiram gaminiui, kuris atitinka taikomus teisės akto reikalavimus, gamintojas pritvirtina reikiamą atitikties ženklą.
- 4.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją kartu su techniniais dokumentais dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminy, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

A1 modulis

Gamybos vidaus kontrolė ir prižiūrėti gaminių bandymai

1. Gamybos vidaus kontrolė ir prižiūrėti gaminių bandymai – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3, 4 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir prisiimdamas išimtinę atsakomybę užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamieji gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą.

Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymų ataskaitos.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir šiems gaminiams taikomų teisės aktų reikalavimams.

4. Gaminių tikrinimas

Siekdamas patikrinti atitiktį atitinkamiems teisės akte nustatytiems reikalavimams, gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas atlieka vieną arba daugiau kiekvieno pagaminto gaminio bandymų, susijusių su vienu arba daugiau gaminiui būdingų konkrečių aspektų. Gamintojo pasirinkimu bandymus atlieka akredituota vidaus įstaiga arba už jų atlikimą yra atsakinga gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga.

Kai bandymus atlieka notifikuojoji įstaiga, gamintojas, notifikuotajai įstaigai prisiimant atsakomybę, gamybos metu pritvirtina notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 5.1. Kaip nurodoma teisės akte, kiekvienam atskiram gaminiui, kuris atitinka taikomus teisės akto reikalavimus, gaminio gamintojas pritvirtina reikiamą atitikties ženklą.

- 5.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją kartu su techniniais dokumentais dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminys, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

6. Įgaliotasis atstovas

5 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu jie nurodyti įgaliojime.

A2 modulis

Gamybos vidaus kontrolė ir prižiūrimas gaminių tikrinimas atsitiktiniais intervalais

1. Gamybos vidaus kontrolė ir prižiūrimas gaminių bandymas atsitiktiniais intervalais – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3, 4 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir prisiimdamas išimtinę atsakomybę užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamieji gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemos,
- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymų ataskaitos.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir šiems gaminiams taikomų teisės aktų reikalavimams.

4. Gaminių tikrinimas

Kad patikrintų gaminio vidaus tikrinimų kokybę, gamintojo pasirinkimu, akredituota vidaus įstaiga arba gamintojo pasirinkta notifikuotoji įstaiga atlieka gaminių tikrinimus arba paveda juos atlikti atsitiktiniais jos nustatytais intervalais, atsižvelgiant, *inter alia*, į gaminių technologinį sudėtingumą ir gamybos apimtį. Yra tiriama pakankama gatavų gaminių imtis, kurią įstaiga paima gamybos vietoje prieš pateikiant į rinką, ir yra atliekami reikiami šios imties bandymai, nurodyti atitinkamose darnųjų standartų ir (arba) techninių specifikacijų dalyse, arba lygiavertiškai bandymai, kuriais tikrinama gaminio atitiktis atitinkamiems teisės akto reikalavimams.

Vertinant atitiktį, taikytina atranka yra skirta nustatyti, ar gaminio gamyba vyksta neviršijant priimtinių ribų taip siekiant užtikrinti gaminio atitiktį.

Kai bandymus atlieka notifikuotoji įstaiga, gamintojas, notifikuotajai įstaigai prisiimant atsakomybę, gamybos metu pritvirtina notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 5.1. Kaip nurodoma teisės akte, kiekvienam atskiram gaminiui, kuris atitinka taikomus teisės akto reikalavimus, gaminio gamintojas pritvirtina reikiamą atitikties ženklą.

- 5.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją kartu su techniniais dokumentais dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminyje, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

6. Įgaliotasis atstovas

5 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu jie nurodyti įgaliojime.

*B modulis***EB tipo tyrimas**

1. EB tipo tyrimas yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurios metu notifikuotoji įstaiga tiria techninį gaminio projektą ir tikrina bei tvirtina, kad techninis gaminio projektas atitinka jam taikomus teisės akto reikalavimus.
2. EB tipo tyrimą galima atlikti bet kuriuo iš toliau nurodytų būdų:
 - numatomos produkcijos tipinio pavyzdžio, paimto iš gatavų gaminių (produkcijos rūšies), tyrimas,
 - gaminio atitikties techniniam projektui vertinimas atliekant techninių dokumentų ir 3 punkte nurodytų patvirtinančių duomenų tyrimą, ir numatomos produkcijos tipinio pavyzdžio arba vienos ar daugiau svarbių gaminio dalių tyrimą (produkcijos rūšies ir projekto tipo derinimas),
 - gaminio atitikties techniniam projektui vertinimas, atliekant techninių dokumentų ir 3 punkte nurodytų patvirtinančių duomenų tyrimą, bet neatliekant pavyzdžio tyrimo (projekto tipas).
3. Vienai pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia EB tipo tyrimo paraišką.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- techniniai dokumentai. Remiantis techniniais dokumentais turi būti įmanoma įvertinti gaminio atitiktį taikomiems teisės akto reikalavimams ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę ir vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:
 - bendrasis gaminio aprašymas,
 - projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
 - tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
 - darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
 - projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
 - bandymų ataskaitos,
- numatomos produkcijos tipiniai pavyzdžiai. Notifikuotoji įstaiga gali paprašyti pateikti daugiau pavyzdžių, jeigu jų reikia bandymų programai vykdyti,
- techninio projekto sprendimo atitiktį patvirtinantys duomenys. Šiuose patvirtinančiuose duomenyse nurodomi visi dokumentai, kurie buvo naudojami, visų pirma jei susiję darnieji standartai ir (arba) techninės specifikacijos nebuvo taikyti visa apimtimi. Prireikus į patvirtinančius duomenis įtraukiami rezultatai, gauti atliekant bandymus atitinkamoje gamintojo laboratorijoje arba kitoje bandymų laboratorijoje jo vardu ir jo atsakomybe.

4. Notifikuotoji įstaiga:

Gaminio atžvilgiu:

4.1. Analizuoja techninius dokumentus bei patvirtinančius duomenis, siekdama įvertinti gaminio techninio projekto atitiktį;

Pavyzdžio (-ių) atžvilgiu:

4.2. Tikrina, ar pavyzdys (-iai) buvo pagaminti pagal techninius dokumentus, ir nustato dalis, kurios buvo suprojektuotos pagal taikomas susijusių darnųjų standartų ir (arba) techninių specifikacijų nuostatas, taip pat dalis, kurios buvo suprojektuotos netaikant susijusių šių standartų nuostatų.

4.3. Jei gamintojas nusprendė taikyti susijusiuose darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose nustatytus sprendimus, atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus arba paveda juos atlikti, kad būtų patikrinta, ar šie sprendimai buvo taikomi tinkamai.

4.4. Jei susijusiuose darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose nustatyti sprendimai nebuvo taikomi, atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus arba paveda juos atlikti, kad būtų patikrinta, ar gamintojo pasirinktais sprendimais vykdomi tam tikri esminiai teisės akto reikalavimai.

4.5. Susitaria su gamintoju dėl vietos, kur bus atliekami tyrimai ir bandymai.

5. Notifikuotoji įstaiga rengia vertinimo ataskaitą, kurioje registruojami pagal 4 punktą atlikti veiksmai ir jų rezultatai. Nepažeisdama savo išpareigojimų notifikuojančių valdžios institucijų atžvilgiu, notifikuotoji įstaiga paskelbia visą tos ataskaitos turinį arba jos dalį tik gavusi gamintojo sutikimą.

6. Jei tipas atitinka konkretaus aptariamam gaminiui taikomo teisės akto reikalavimus, notifikuotoji įstaiga išduoda gamintojui EB tipo tyrimo sertifikatą. Sertifikate nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, jo galiojimo sąlygos (jei yra) ir duomenys, reikalingi patvirtintam tipui identifikuoti. Prie sertifikato gali būti pridedamas vienas arba daugiau priedų.

Sertifikate ir jo prieduose yra visa reikiama informacija, kuria remiantis būtų galima įvertinti pagamintų gaminių atitiktį ištirtam tipui ir sudaryti sąlygas eksploataavimo kontrolei.

Jei tipas neatitinka taikomų teisės akto reikalavimų, notifikuotoji įstaiga atsisako išduoti EB tipo tyrimo sertifikatą ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodydama išsamias tokio atsisakymo priežastis.

7. Notifikuotoji įstaiga nuolat vertina visuotinai pripažįstamus technikos laimėjimus, kurie rodo, kad patvirtintas tipas gali nebeatitikti taikomų teisės akto reikalavimų, ir sprendžia, ar dėl tokių pokyčių būtina atlikti papildomus tyrimus. Jei taip, notifikuotoji įstaiga apie tai praneša gamintojui.

Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri saugo su EB tipo tyrimo sertifikatu susijusius techninius dokumentus, apie visus patvirtinto tipo pakeitimus, kurie gali turėti įtakos gaminio atitikčiai esminiams teisės akto reikalavimams arba sertifikato galiojimo sąlygoms. Tokiems pakeitimams reikalingas papildomas patvirtinimas, kaip pirminio EB tipo tyrimo sertifikato papildymas.

8. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikuojančioms valdžios institucijoms apie išduotus ir (arba) panaikintus EB tipo tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikuojančioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, panaikintus, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo EB tipo tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus sertifikatus ir (arba) jų papildymus.

Komisija, valstybės narės ir kitos notifikuotosios įstaigos, pateikusios prašymą, turi teisę gauti EB tipo tyrimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Pateikusios prašymą, Komisija ir valstybės narės turi teisę gauti techninių dokumentų kopijas ir notifikuotosios įstaigos atliktų tyrimų rezultatus. Notifikuotoji įstaiga saugo EB tipo tyrimų sertifikatą, jo priedų ir papildymų kopijas, taip pat techninius dokumentus, įskaitant gamintojo pateiktus dokumentus, iki sertifikato galiojimo laikotarpio pabaigos.

9. Gamintojas saugo EB tipo tyrimo sertifikato, jo priedų ir papildymų kopijas, taip pat techninius dokumentus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.
10. Įgaliotasis gamintojo atstovas gali pateikti 3 punkte nurodytą paraišką ir vykdyti 7 bei 9 punktuose nurodytus įpareigojimus, jei jie nurodyti įgaliojime.

C modulis

Gamybos vidaus kontrole pagrįsta tipo atitiktis

1. Gamybos vidaus kontrole pagrįsta tipo atitiktis – tai atitikties vertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2 ir 3 punktuose nustatytus įpareigojimus ir užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamie gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiais taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir šiems gaminiais taikomiems teisės akto reikalavimams.

3. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 3.1. Ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą.

- 3.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

4. Įgaliotasis atstovas

3 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

C1 modulis

Gamybos vidaus kontrole pagrįsta tipo atitiktis ir prižiūrimi gaminių bandymai

1. Gamybos vidaus kontrole pagrįsta tipo atitiktis ir notifikuotosios įstaigos atliekami gaminių bandymai – tai atitikties įvertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamie gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiais taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam tipui ir šiems gaminiais taikomiems konkrečiais teisės akto reikalavimams.

3. Gaminių patikra

Siekdamas patikrinti atitiktį atitinkamiems teisės akte nustatytiems reikalavimams, pats gamintojas atlieka arba jo vardu atliekami vienas arba daugiau kiekvieno pagaminto gaminio bandymai, susiję su vienu arba daugiau gaminiui būdingų konkrečių aspektų. Gamintojo pasirinkimu, bandymai atliekami akredituotos vidaus įstaigos arba gamintojo pasirinktos notifikuotosios įstaigos atsakomybe.

Kai bandymus atlieka notifikuotoji įstaiga, gamintojas, notifikuotajai įstaigai prisiimant atsakomybę, gamybos metu pritvirtina notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

4. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
- 4.1. Ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą.
- 4.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

C2 modulis

Gamybos vidaus kontrole pagrįsta tipo atitiktis ir prižiūrimas gaminių tikrinimas atsitiktiniais intervalais

1. Gamybos vidaus kontrolė ir notifikuotosios įstaigos atliekamas gaminių tikrinimas atsitiktiniais intervalais – tai atitikties vertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamie gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiams taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam tipui ir šiems gaminiams taikomiems konkrečiais teisės akto reikalavimams.

3. Gaminių patikra

Kad patikrintų gaminių vidaus tikrinimų kokybę, gamintojo pasirinkimu, akredituota vidaus įstaiga arba gamintojo pasirinkta notifikuotoji įstaiga atlieka gaminių tikrinimus arba paveda juos atlikti atsitiktiniais jos nustatytais intervalais, atsižvelgiant, *inter alia*, į gaminių technologinį sudėtingumą ir gamybos apimtį. Yra tiriama pakankama gatavų gaminių imtis, kurią notifikuotoji įstaiga paima gamybos vietoje prieš pateikiant į rinką, ir yra atliekami reikiami šios imties bandymai, nurodyti atitinkamose darnųjų standartų ir (arba) techninių specifikacijų dalyse, arba lygiaverčiai bandymai, kuriais tikrinama gaminio atitiktis atitinkamiems teisės akto reikalavimams. Kai imtis neatitinka priimtino kokybės lygio, įstaiga imasi atitinkamų priemonių.

Vertinant atitiktį, taikytina atranka yra skirta nustatyti, ar gaminio gamyba vyksta neviršijant priimtinių ribų taip siekiant užtikrinti gaminio atitiktį.

Kai bandymus atlieka notifikuotoji įstaiga, gamintojas, notifikuotajai įstaigai prisiimant atsakomybę, gamybos metu pritvirtina notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

4. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
- 4.1. Ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą.
- 4.2. Gamintojas rengia rašytinę gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

*D modulis***Gamybos proceso kokybės užtikrinimu pagrįsta tipo atitiktis**

1. Gamybos proceso kokybės užtikrinimu pagrįsta tipo atitiktis – tai ta atitikties vertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamai gaminiui atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiams taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gaminio gamybos ir gatavo gaminio patikros bei bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 3 punkte, ir tai turi būti prižiūrima, kaip apibrėžta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiems gaminiams skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa reikiama informacija apie numatomą gaminių kategoriją,
- kokybės sistemos dokumentai,
- patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

- 3.2. Kokybės sistema užtikrina, kad gaminiai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiams taikomo teisės akto reikalavimus.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptį, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašomi:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės įsipareigojimai ir galios spręsti gaminio kokybės klausimus,
- taikomi gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo būdai, taikomos procedūros ir sistemingi veiksmai,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradėdant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnis,
- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t., ir
- priemonės, leidžiančios stebėti, ar pasiekta reikiama gaminio kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistemos.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, be to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose. Audito grupė peržiūri 3.1 punkto penktojoje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius teisės akto reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį tiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas pasižada vykdyti įsipareigojimus, priisiimus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.
- 3.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar įvertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra

- 4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų įsipareigojimų.
- 4.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai vertinimo tikslais patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo bei sandėliavimo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:

— kokybės sistemos dokumentus,

— kokybės įrašų dokumentus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.

- 4.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius tikrinimus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o tikrinimo ataskaitas pateikia gamintojui.
- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Per tokius apsilankymus notifikuotoji įstaiga prirėkęs gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.

5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 5.1. Gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir, 3.1 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai prisiimant atsakomybę, šios įstaigos identifikavimo numerį ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio.
- 5.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

6. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:
 - dokumentus, nurodytus 3.1 punkte,
 - patvirtintus pakeitimus, nurodytus 3.5 punkte,
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 3.5, 4.3 ir 4.4 punktuose.
7. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus, sustabdyto galiojimo, panaikintus arba kitaip apribotus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyto galiojimo, panaikintus arba kitaip apribotus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.
8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

D1 modulis

Gamybos proceso kokybės užtikrinimas

1. Gamybos proceso kokybės užtikrinimas – tai atitikties įvertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 4 ir 7 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamieji gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.
2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:

 - bendrasis gaminio aprašymas,
 - projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
 - tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
 - darniųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
 - projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
 - bandymo protokolai.
3. Gamintojas saugo techninius dokumentus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms.
4. Gamyba

Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gaminio gamybos ir gatavo gaminio patikros bei bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 5 punkte, ir tai turi būti prižiūrima, kaip apibrėžta 6 punkte.

5. Kokybės sistema

5.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiems gaminiais skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa reikiama informacija apie numatomą gaminių kategoriją,
- kokybės sistemos dokumentai,
- 2 punkte nurodyti techniniai dokumentai.

5.2. Kokybės sistema užtikrina gaminių atitiktį jiems taikomiems teisės akto reikalavimams.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptių, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašyti:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės įsipareigojimai ir galios spręsti gaminio kokybės klausimus,
- taikomi gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo būdai, procedūros ir sistemingi veiksmai,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradedant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnis,
- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.,
- priemonės, leidžiančios stebėti, ar pasiekta reikiama gaminio kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistemos.

5.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, be to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose. Audito grupė peržiūri 2 punkte nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius teisės akto reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį šiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

5.4. Gamintojas pasižada vykdyti įsipareigojimus, priisiimus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.

- 5.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

6. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra

- 6.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų išpareigojimų.

- 6.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai vertinimo tikslais patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo bei sandėliavimo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:

- kokybės sistemos dokumentus,
- 2 punkte nurodytus techninius dokumentus,
- kokybės įrašų dokumentus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.

- 6.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius auditus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o audito ataskaitas pateikia gamintojui.

- 6.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Per tokius apsilankymus notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.

7. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

- 7.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir 5.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji prisiima atsakomybę, identifikavimo numerį.

- 7.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

8. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:

- dokumentus, nurodytus 5.1 punkte,
- patvirtintus pakeitimus, nurodytus 5.5 punkte,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 5.5, 6.3 ir 6.4 punktuose.

9. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyto galiojimo arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.

10. Įgaliotasis atstovas

3, 5.1, 5.5, 7 ir 8 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

*E modulis***Tipo atitiktis, pagrįsta gaminio kokybės užtikrinimu**

1. Tipo atitiktis, pagrįsta gaminio kokybės užtikrinimu, – tai atitikties vertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamais gaminiais atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiams taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gatavo gaminio patikros bei gaminių bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 3 punkte, ir tai turi būti prižiūrima, kaip apibrėžta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiems gaminiais skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa reikiama informacija apie numatomą gaminių kategoriją,
- kokybės sistemos dokumentai, ir
- patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

- 3.2. Kokybės sistema užtikrina gaminių atitiktį tipui, aprašytam EB tipo tyrimo sertifikate, ir šiems gaminiais taikomiems teisės akto reikalavimams.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptių, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašyti:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės įsipareigojimai ir galios spręsti gaminio kokybės klausimus,
- tyrimai ir bandymai, kuriuos bus atliekami pagaminus gaminių,
- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.,
- priemonės, skirtos stebėti, ar kokybės sistema veikia veiksmingai.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, be to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose. Audito grupė peržiūri 3.1 punkto penktojoje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius teisės akto reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį tiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas pasižada vykdyti išpareigojimus, priisiimtus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.
- 3.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra
 - 4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų išpareigojimų.
 - 4.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai įvertinimo tikslais patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo ir laikymo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:
 - kokybės sistemos dokumentus,
 - kokybės įrašų dokumentus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.
 - 4.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius auditus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o audito ataskaitas pateikia gamintojui.
 - 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Per tokius apsilankymus notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.
 5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
 - 5.1. Gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir, 3.1 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai priisiimant atsakomybę, šios įstaigos identifikavimo numerį ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio.
 - 5.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.
- Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.
6. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:
 - dokumentus, nurodytus 3.1 punkte,

- patvirtintus pakeitimus, nurodytus 3.5 punkte,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 3.5, 4.3 ir 4.4 punktuose.

7. Kiekviena notifikuojoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuojoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyto galiojimo arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.

8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

E1 modulis

Gatavo gaminio patikros ir bandymų kokybės užtikrinimas

1. Gatavo gaminio patikros ir bandymų kokybės užtikrinimas – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 4 ir 7 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamieji gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darniųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymo protokolai.

3. Gamintojas saugo techninius dokumentus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms.

4. Gamyba

Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gatavo gaminio patikros ir gaminių bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 5 punkte, ir jis turi būti prižiūrimas, kaip apibrėžta 6 punkte.

5. Kokybės sistema

5.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiems gaminiams skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa reikiama informacija apie numatomą gaminių kategoriją,
- kokybės sistemos dokumentai, ir
- 2 punkte nurodyti techniniai dokumentai.

5.2. Kokybės sistema turi užtikrinti gaminių atitiktį jiems taikomiems teisės akto reikalavimams.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptių, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašyti:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės išipareigojimai ir galios spręsti gaminio kokybės klausimus,
- tyrimai ir bandymai, kuriuos bus atliekami pagaminus gaminių,
- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.,
- priemonės, skirtos stebėti, ar kokybės sistema veikia veiksmingai.

5.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, be to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose. Audito grupė peržiūri 2 punkte nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius teisės akto reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį tiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

5.4. Gamintojas pasižada vykdyti išipareigojimus, priisimtus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.

5.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

6. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra

6.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų įsipareigojimų.

6.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai vertinimo tikslais patekti į gamybos, tikrinimo, bandymo bei sandėliavimo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:

- kokybės sistemos dokumentus,
- 2 punkte nurodytus techninius dokumentus,
- kokybės įrašų dokumentus, t. y. patikrinimo ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie atitinkamo personalo kvalifikaciją ir t. t.

6.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius auditus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o audito ataskaitas pateikia gamintojui.

6.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Per tokius apsilankymus notifikuotoji įstaiga prirėkus gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.

7. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

7.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir 5.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji prisiima atsakomybę, identifikavimo numerį.

7.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pridedama atitinkamoms institucijoms paprašius.

8. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:

- dokumentus, nurodytus 5.1 punkte,
- patvirtintus pakeitimus, nurodytus 5.5 punkte,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 5.5, 6.3 ir 6.4 punktuose.

9. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyto galiojimo arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.

10. Įgaliotasis atstovas

3, 5.1, 5.5, 7 ir 8 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

F modulis

Gaminio patikra grindžiama tipo atitiktis

1. Gaminio patikra grindžiama tipo atitiktis – tai atitikties vertinimo procedūros dalis, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 5.1 ir 6 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad atitinkami gaminiai, kuriems taikomos 3 punkto nuostatos, atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šiems gaminiams taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir šiems gaminiams taikomiems teisės akto reikalavimams.

3. Patikra

Kad patikrintų gaminių atitiktį EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir atitinkamiems teisės akto reikalavimams, gamintojo pasirinkta notifikuoti įstaiga atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus. Gaminių atitikčiai atitinkamiems reikalavimams patikrinti skirti tyrimai ir bandymai atliekami gamintojo pasirinkimu.

Siekiant patikrinti gaminio atitiktį atitinkamiems reikalavimams, gamintojo pasirinkimu tiriamas ir bandomas kiekvienas gaminy, kaip nurodyta 4 punkte, arba gaminiai tiriami ir bandomi statistiniu metodu, kaip nurodyta 5 punkte.

4. Atitikties patikra tiriant ir bandant kiekvieną gaminį

- 4.1. Siekiant patikrinti atitiktį EB tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir atitinkamiems teisės akto reikalavimams, visi gaminiai tiriami atskirai ir atliekami reikiami bandymai, aprašyti atitinkamuose darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose, arba lygiaverčiai bandymai. Jei tokio darniojo standarto nėra, dėl tam tikrų būtinų atlikti bandymų sprendžia atitinkama notifikuoti įstaiga.

- 4.2. Notifikuoti įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą ir ant kiekvieno patvirtinto gaminio pritvirtina savo identifikavimo numerį arba, prisiimdama atsakomybę, paveda tai padaryti.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms patikrinti.

5. Statistinė atitikties patikra

- 5.1. Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesas ir jo stebėseną užtikrintų kiekvienos pagamintos partijos vienuarūšiškumą, ir pateikia patikrai gaminius vienuarūšių partijų pavidalu.

- 5.2. Kiekvienos partijos atsitiktinė imtis imama pagal teisės akto reikalavimus. Kad būtų užtikrinta gaminių atitiktis taikomiems teisės akto reikalavimams ir nustatyta, ar partija yra priimama ar atmetama, atskirai tiriami visi imties gaminiai ir atliekami reikiami bandymai, aprašyti atitinkamame (-uose) darniajame (-uosiuose) standarte (-uose) ir (arba) techninėse specifikacijose, arba lygiaverčiai bandymai. Jei tokio darniojo standarto nėra, dėl tam tikrų būtinų atlikti bandymų sprendžia atitinkama notifikuoti įstaiga.

- 5.3. Jei partija priimama, visi partijos gaminiai laikomi patvirtintais, išskyrus tuos imties gaminius, kurie neatitiko bandymų reikalavimų.

Notifikuoti įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą, ir ant kiekvieno patvirtinto gaminio pritvirtina savo identifikavimo numerį arba prisiimdama atsakomybę paveda tai padaryti.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.

- 5.4. Jeigu partija yra atmetama, notifikuoti įstaiga ar kompetentinga institucija imasi atitinkamų priemonių užkirsti kelią šios partijos pateikimui į rinką. Dažno partijų atmetimo atveju notifikuoti įstaiga gali sustabdyti statistinę patikrą ir imtis atitinkamų priemonių.

6. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
 - 6.1. Ant kiekvieno EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina būtiną atitikties ženklą, kaip nustatyta teisės akte, ir 3 punkte nurodytos notifikuosios įstaigos, jei ji priima atsakomybę, identifikavimo numerį.
 - 6.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.

Jeigu 3 punkte nurodyta notifikuotoji įstaiga sutinka ir priima atsakomybę, gamintojas ant gaminių gali pritvirtinti notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

7. Jeigu notifikuotoji įstaiga sutinka ir priima atsakomybę, gamintojas notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį ant gaminių gali pritvirtinti gamybos metu.
8. Įgaliotasis atstovas

Gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime. Įgaliotas atstovas nevykdo 2 ir 5.1 punktuose numatytų gamintojo pareigų.

F1 modulis

Gaminio patikra grindžiama atitiktis

1. Gaminio patikra grindžiama atitiktis – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3, 6.1. ir 7 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad atitinkami gaminiai, kuriems taikomos 4 punkto nuostatos, atitinka šiems gaminiams taikomus teisės akto reikalavimus.
2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymų ataskaitos.

Gamintojas saugo techninius dokumentus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamų gaminių atitiktis taikomiems teisės akto reikalavimams.

4. Patikra

Kad patikrintų gaminių atitiktį taikomiems teisės akto reikalavimams, gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga atlieka reikiamus tyrimus ir įrašus.

Atliekant tuos tyrimus ir bandymus gamintojo pasirinkimu tiriamas ir bandomas kiekvienas gaminys, kaip nurodyta 5 punkte, arba gaminiai tiriami ir bandomi statistiniu metodu, kaip nurodyta 6 punkte.

5. Atitikties patikra tiriant ir bandant kiekvieną gaminį

5.1. Siekiant patikrinti atitiktį jiems taikomiems reikalavimams, visi gaminiai tiriami atskirai, ir atliekami reikiami bandymai, aprašyti atitinkamuose darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose, arba lygiaverčiai bandymai. Jei tokio darniojo standarto ir (arba) techninės specifikacijos nėra, atitinkama notifikuojoji įstaiga sprendžia, kokius būtinus bandymus atlikti.

5.2. Notifikuojoji įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą ir ant kiekvieno patvirtinto gaminio pritvirtina savo identifikavimo numerį arba, prisiimdama atsakomybę, paveda tai padaryti.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.

6. Statistinė atitikties patikra

6.1. Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesas užtikrintų kiekvienos pagamintos partijos vienuarūšiškumą, ir pateikia patikrai gaminius vienuarūšių partijų pavidalu.

6.2. Kiekvienos partijos atsitiktinė imtis imama pagal teisės akto reikalavimus. Kad būtų užtikrinta gaminių atitiktis jiems taikomiems reikalavimams ir nustatyta, ar partija yra priimama ar atmetama, atskirai tiriamas kiekvienas imties gaminys, ir atliekami reikiami bandymai, aprašyti susijusiuose darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose, arba lygiaverčiai bandymai. Jei tokio darniojo standarto ir (arba) techninės specifikacijos nėra, atitinkama notifikuojoji įstaiga sprendžia, kokius būtinus bandymus atlikti.

6.3. Jei partija priimama, visi partijos gaminiai laikomi patvirtintais, išskyrus tuos imties gaminius, kurie neatitiko bandymų reikalavimų.

Notifikuojoji įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą ir ant kiekvieno patvirtinto gaminio pritvirtina savo identifikavimo numerį arba, prisiimdama atsakomybę, paveda tai padaryti.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.

Jei siunta atmetama, notifikuojoji įstaiga imasi reikiamų priemonių, kad ta siunta nebūtų pateikta į rinką.

7. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

7.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina atitikties ženklą, kaip nustatyta teisės akte, ir 4 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji prisiima atsakomybę, identifikavimo numerį.

7.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.

Jei 5 punkte nurodyta notifikuotoji įstaiga sutinka ir prisiima atsakomybę, gamintojas ant gaminių gali pritvirtinti notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį.

8. Jei notifikuotoji įstaiga sutinka ir prisiima atsakomybę, gamintojas notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį ant gaminių gali pritvirtinti gamybos metu.
9. Įgaliotasis atstovas

Gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime. Įgaliotas atstovas negali vykdyti 3 ir 6.1 punktuose išvardytų gamintojo įpareigojimų.

G modulis

Vieneto patikra grindžiama atitiktis

1. Vieneto patikra grindžiama atitiktis – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2, 3 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamas gaminys, kuriam taikomos 4 punkto nuostatos, atitinka jam taikomus teisės akto reikalavimus.
2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus ir prireikus pateikia juos 4 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam vertinimui, apima gaminio projektą, gamybą ir veikimą. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:

- bendrasis gaminio aprašymas,
- projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemos,
- minėtiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
- darniųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
- projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
- bandymų ataskaitos.

Gamintojas saugo techninius dokumentus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos ir jos stebėsenos metu būtų užtikrinta gaminamo gaminio atitiktis taikomiems teisės akto reikalavimams.

4. Patikra

Kad patikrintų gaminio atitiktį taikomiems teisės akto reikalavimams, gamintojo pasirinkta notifikuotoji įstaiga atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus, aprašytus darniuosiuose standartuose ir (arba) techninėse specifikacijose, arba lygiavertius bandymus arba paveda juos atlikti. Jei tokio darniojo standarto ir (arba) techninės specifikacijos nėra, atitinkama notifikuotoji įstaiga sprendžia, kokius būtinus bandymus atlikti.

Notifikuotoji įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą, ir ant patvirtinto gaminio pritvirtina savo identifikavimo numerį arba, prisiimdama atsakomybę, paveda tai padaryti.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad galėtų juos pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.

5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
- 5.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir 4 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji priiima atsakomybę, identifikavimo numerį.
- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminys, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.

6. Įgaliotasis atstovas

2 ir 5 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotas atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

H modulis

Visišku kokybės užtikrinimu grindžiama atitiktis

1. Visišku kokybės užtikrinimu grindžiama atitiktis – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2 ir 5 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamie gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.
 2. Gamyba
- Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gaminio projektavimo, gamybos ir gatavo gaminio patikros bei bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 3 punkte, ir jis turi būti prižiūrimas, kaip apibrėžta 4 punkte.
3. Kokybės sistema
 - 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiesiems gaminiams skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- techniniai dokumentai, parengti vienam kiekvienos ketinamų gaminti gaminių kategorijos modeliui. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose nurodomi bent jau šie duomenys:
 - bendrasis gaminio aprašymas,
 - projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,
 - tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
 - darniųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
 - projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t.,
 - bandymų ataskaitos,

- kokybės sistemos dokumentai, ir
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai.

3.2. Kokybės sistema turi užtikrinti gaminių atitiktį jiems taikomiems teisės akto reikalavimams.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptių, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Tie kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai interpretuoti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašyti:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės išpareigojimai ir galios spręsti gaminio projektavimo ir kokybės klausimus,
- techninio projekto specifikacijos, įskaitant standartus, kurie bus taikomi, ir, jeigu atitinkami darnieji standartai ir (arba) techninės specifikacijos nebus taikomi visa apimtimi, priemonės, kuriomis bus siekiama užtikrinti esminių gaminiams taikomų teisės akto reikalavimų vykdymą,
- projekto kontrolės ir tikrinimo metodai, procedūros ir sistemingi veiksmai, kurie bus taikomi projektuojant nagrinėjamos kategorijos gaminius,
- taikomi gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo būdai, procedūros ir sistemingi veiksmai,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradedant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnis,
- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.,
- priemonės, leidžiančios stebėti, ar pasiekta reikiama projekto ir gaminio kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistemos.

3.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji preziumuoja, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose. Audito grupė peržiūri 3.1 punkto antroje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti taikytinus teisės akto reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį tiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui arba jo įgaliotajam atstovui.

Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

3.4. Gamintojas pasižada vykdyti išpareigojimus, priimtus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.

3.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra

4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų įsipareigojimų.

4.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai vertinimo tikslais patekti į projektavimo, gamybos, tikrinimo, bandymo ir sandėliavimo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:

- kokybės sistemos dokumentus,
- projektavimui skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pvz., analizių, skaičiavimų, bandymų rezultatus ir t. t.,
- gamybai skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pvz., patikrų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie susijusių darbuotojų kvalifikaciją ir t. t.

4.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius auditus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o audito ataskaitas pateikia gamintojui.

4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prirėkus gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Ji pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.

5. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija

5.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir 3.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji prisiima atsakomybę, identifikavimo numerį.

5.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.

6. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:

- techninius dokumentus, nurodytus 3.1 punkte,
- kokybės sistemos dokumentus, nurodytus 3.1 punkte,
- patvirtintus pakeitimus, nurodytus 3.5 punkte,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 3.5, 4.3 ir 4.4 punktuose.

7. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo kokybės sistemų patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyto galiojimo arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.

8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytus gamintojo įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

*H1 modulis***Visišku kokybės užtikrinimu grindžiama atitiktis ir projekto tyrimas**

1. Visišku kokybės užtikrinimu grindžiama atitiktis ir projekto tyrimas – tai atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią gamintojas vykdo 2 ir 6 punktuose nustatytus įpareigojimus ir, prisiimdamas išimtinę atsakomybę, užtikrina bei deklaruoja, kad aptariamie gaminiai atitinka jiems taikomus teisės akto reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas naudoja patvirtintą aptariamo gaminio projektavimo, gamybos ir gatavo gaminio patikros bei bandymų kokybės sistemą, kaip apibrėžta 3 punkte, ir jis turi būti prižiūrimas, kaip apibrėžta 5 punkte. Gaminių techninio projekto atitiktis tiriama pagal 4 punktą.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką dėl aptariamiems gaminiams skirtos kokybės sistemos įvertinimo.

Paraiškoje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas, taip pat, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- visa reikiama informacija apie numatomą gaminių kategoriją,
- kokybės sistemos dokumentai,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai.

- 3.2. Kokybės sistema turi užtikrinti gaminių atitiktį jiems taikomiems teisės akto reikalavimams.

Visi elementai, gamintojo priimti reikalavimai ir nuostatos yra sistemingai ir tvarkingai dokumentuojami veiklos kryptių, procedūrų ir nurodymų rašytine forma. Šie kokybės sistemos dokumentai suteikia galimybę vienodai interpretuoti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Visų pirma juose yra tinkamai aprašyti:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės įsipareigojimai ir galios spręsti gaminio projektavimo ir kokybės klausimus,
- techninio projekto specifikacijos, įskaitant standartus, kurie bus taikomi, ir, jeigu atitinkami darnieji standartai ir (arba) techninės specifikacijos nebus taikomi visa apimtimi, priemonės, kuriomis bus siekiama užtikrinti esminių gaminiams taikomų teisės akto reikalavimų vykdymą,
- projekto kontrolės ir tikrinimo metodai, procedūros ir sistemingi veiksmai, kurie bus taikomi projektuojant nagrinėjamos kategorijos gaminius,
- taikomi gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo būdai, taikomos procedūros ir sistemingi veiksmai,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš pradedant gamybą, gamybos metu ir pabaigoje, ir jų atlikimo dažnis,

- kokybės įrašų dokumentai, t. y. patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.,
- priemonės, leidžiančios stebėti, ar pasiekta reikiama projekto ir gaminio kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistemos.

3.3. Notifikuotoji įstaiga vertina kokybės sistemą, kad nustatytų, ar sistema atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji preziumuoja, kad tie kokybės sistemos elementams taikomi reikalavimai yra vykdomi, jei kokybės sistema atitinka reikiamas susijusių darnųjų standartų įgyvendinančio nacionalinio standarto specifikacijas ir (arba) technines specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties aptariamų gaminių vertinimo srityje ir išmanantis atitinkamo gaminio technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikomus teisės akto reikalavimus. Audito procedūros dalis yra vertinimas lankantis gamintojo patalpose.

Apie sprendimą pranešama gamintojui arba jo įgaliotajam atstovui.

Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

3.4. Gamintojas pasižada vykdyti išpareigojimus, priimtus dėl patvirtintos kokybės sistemos, ir tvarkyti ją taip, kad ji būtų tinkama ir veiksminga.

3.5. Gamintojas praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus kokybės sistemą patvirtinusiai notifikuotajai įstaigai.

Notifikuotoji įstaiga vertina siūlomus pakeitimus ir priima sprendimą, ar pakeista kokybės sistema vis dar atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar vertinimas turi būti pakartotas.

Apie sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl vertinimo.

3.6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikavusioms valdžios institucijoms apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakyti išduoti, sustabdyti arba kitaip apriboto galiojimo kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie atsisakytus išduoti, sustabdyti galiojimo arba panaikintus kokybės sistemų patvirtinimus ir, gavusi prašymą, apie išduotus kokybės sistemų patvirtinimus.

4. Projekto tyrimas

4.1. Notifikuotajai įstaigai, nurodytai 3.1 punkte, gamintojas pateikia paraišką projektui ištirti.

4.2. Iš paraiškos turi būti įmanoma suprasti gaminio projektą, gamybą bei veikimą ir įvertinti atitiktį jam taikomiems teisės akto reikalavimams. Joje pateikiama:

- gamintojo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad tokia pat paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- techniniai dokumentai. Remiantis dokumentais turi būti įmanoma atlikti gaminio atitikties susijusiems reikalavimams vertinimą, ir šie dokumentai apima atitinkamą pavojaus analizę bei vertinimą. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikomi reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia tokiam įvertinimui, apima tokius dalykus, kaip gaminio projektas ir veikimas. Kai taikytina, techniniuose dokumentuose yra nurodomi bent jau šie duomenys:
 - bendrasis gaminio aprašymas,
 - projekto eskizas, gaminimo brėžiniai ir sudedamųjų dalių, pusiau surinktų dalių, grandinių ir t. t. schemas,

- tiems brėžiniams ir schemoms bei gaminio veikimui suprasti būtini aprašymai bei paaiškinimai,
 - darnųjų standartų ir (arba) atitinkamų techninių specifikacijų, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kurie yra taikomi visiškai arba iš dalies, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendimų, skirtų esminių teisinio dokumento reikalavimų atitikčiai užtikrinti, aprašymai. Jeigu darnieji standartai taikomi iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos dalys, kurios buvo taikomos,
 - projekto skaičiavimų, atliktų tikrinimų rezultatai ir t. t., ir
 - bandymų ataskaitos,
 - techninio projekto tinkamumą patvirtinantys duomenys. Šiuose patvirtinančiuose duomenyse nurodomi visi naudoti dokumentai, visų pirma, jei atitinkami darnieji standartai ir (arba) techninės specifikacijos nebuvo taikomi visa apimtimi, ir prireikus į duomenis įtraukiami atliktų bandymų atitinkamoje gamintojo laboratorijoje arba kitoje bandymų laboratorijoje jo vardu ir jo atsakomybe rezultatai.
- 4.3. Notifikuotoji įstaiga tiria paraišką ir, jei projektas atitinka gaminiui taikomus teisės akto reikalavimus, ji gamintojui išduoda EB projekto tyrimo sertifikatą. Sertifikate nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, jo galiojimo sąlygos (jei yra) ir duomenys, reikalingi patvirtintam projektui identifikuoti. Prie sertifikato gali būti pridėdamas vienas ar daugiau priedų.

Sertifikate ir jo prieduose yra visa reikiama informacija, kuria remiantis būtų galima įvertinti pagamintų gaminių atitiktį ištirtam tipui ir, kai tinka, sudaryti sąlygas eksploataavimo kontrolei.

Jei projektas neatitinka taikomų teisės aktų reikalavimų, paskelbtoji įstaiga atsisako išduoti projekto tyrimo sertifikatą ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodydama detalias tokio atsisakymo priežastis.

- 4.4. Notifikuotoji įstaiga nuolat vertina visuotinai pripažįstamo technologijų lygio pokyčius, kurie rodo, kad patvirtintas projektas gali nebeatitikti taikomų teisės akto reikalavimų, ir sprendžia, ar dėl tokių pokyčių būtina atlikti papildomus tyrimus. Jei taip, notifikuotoji įstaiga apie tai praneša gamintojui.

EB tipo projekto tyrimo sertifikatą išdavusiai notifikuotajai įstaigai gamintojas praneša apie visus patvirtinto projekto pakeitimus, kurie gali daryti įtakos atitikčiai esminiams teisės akto reikalavimams arba sertifikato galiojimo sąlygoms. Tokiems pakeitimams reikalingas papildomas patvirtinimas, kurį pateikia EB projekto tyrimo sertifikatą išdavusi notifikuotoji įstaiga kaip pirminio EB projekto tyrimo sertifikato papildymą.

- 4.5. Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša ją notifikuojančioms valdžios institucijoms apie išduotus ir (arba) panaikintus EB projekto tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus ir periodiškai arba gavusi prašymą pateikia ją notifikavusioms valdžios institucijoms atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga praneša kitoms notifikuotosioms įstaigoms apie jos atsisakytus išduoti, panaikintus, sustabdytus arba kitaip apriboto galiojimo EB projekto tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus, o gavusi prašymą – ir apie jos išduotus sertifikatus ir (arba) jų papildymus.

Komisija, valstybės narės ir kitos notifikuotosios įstaigos, pateikusios prašymą, turi teisę gauti EB projekto tyrimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Pateikusios prašymą, Komisija ir valstybės narės turi teisę gauti techninių dokumentų kopijas ir notifikuotosios įstaigos atliktų tyrimų rezultatus.

Notifikuotoji įstaiga saugo EB projekto tyrimų sertifikato, jo priedų ir papildymų kopiją, taip pat techninius dokumentus, įskaitant gamintojo pateiktus dokumentus, iki sertifikato galiojimo laikotarpio pabaigos.

- 4.6. Gamintojas saugo EB projekto tyrimo sertifikatą, jo priedus ir papildymus, kartu su techniniais dokumentais dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad juos būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms.
5. Notifikuotosios įstaigos atliekama priežiūra
- 5.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai laikytųsi patvirtintos kokybės sistemos numatytų įsipareigojimų.
- 5.2. Gamintojas sudaro sąlygas notifikuotajai įstaigai vertinimo tikslais patekti į projektavimo, gamybos, tikrinimo, bandymo ir sandėliavimo vietas ir pateikia jai visą reikalingą informaciją, visų pirma:
- kokybės sistemos dokumentus,
 - projektui skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pvz., analizių, skaičiavimų, bandymų rezultatus ir t. t.,
 - gamybai skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pvz., patikrų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, ataskaitas apie susijusių darbuotojų kvalifikaciją ir t. t.
- 5.3. Notifikuotoji įstaiga vykdo periodinius auditus, norėdama įsitikinti, ar gamintojas prižiūri ir taiko kokybės sistemą, o audito ataskaitas pateikia gamintojui.
- 5.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali surengti netikėtus apsilankymus pas gamintoją. Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminio bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema veikia tinkamai. Ji pateikia gamintojui apsilankymo ataskaitą ir, jei buvo atliekami bandymai, bandymų ataskaitą.
6. Atitikties žymėjimas ir atitikties deklaracija
- 6.1. Ant kiekvieno taikomus teisės akto reikalavimus atitinkančio gaminio gamintojas pritvirtina teisės akte nurodytą reikiamą atitikties ženklą ir 3.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos, jei ji prisiima atsakomybę, identifikavimo numerį.
- 6.2. Gamintojas rengia rašytinę kiekvieno gaminio modelio atitikties deklaraciją ir saugo ją dešimt metų nuo gaminio vieneto pateikimo į rinką, kad ją būtų galima pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms. Atitikties deklaracijoje identifikuojamas gaminio modelis, kuriam ši deklaracija buvo parengta, ir nurodomas projekto tyrimo sertifikato numeris.
- Atitikties deklaracijos kopija pateikiama atitinkamoms institucijoms paprašius.
7. Gamintojas ne mažiau kaip dešimt metų nuo to laiko, kai paskutinis gaminys buvo pateiktas į rinką, saugo nacionalinėms institucijoms prieinamus:
- kokybės sistemos dokumentus, nurodytus 3.1 punkte,
 - patvirtintus pakeitimus, nurodytus 3.5 punkte,
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 3.5, 5.3 ir 5.4 punktuose.
8. Įgaliotasis atstovas
- Įgaliotasis gamintojo atstovas gali pateikti 4.1 ir 4.2 punktuose nurodytą paraišką ir vykdyti 3.1, 3.5, 4.4, 4.6, 6 ir 7 punktuose nurodytus įpareigojimus jo vardu ir jo atsakomybe, jei šie įpareigojimai nurodyti įgaliojime.

A. Gamybos vidaus kontrolė	B. Tipo vieneto tyrimas	G. Vieneto patikra	H. Visiškas kokybės užtikrinimas
Gamintojas — Saugo techninius dokumentus, kad galėtų pateikti nacionalinėms valdžios institucijoms	Notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia — techninius dokumentus — techninio projekto sprendimo atitiktį patvirtinančius duomenis — numatomos produkcijos tipinį pavyzdį (-ius), kaip reikalaujama Notifikuotoji įstaiga — Nustato atitiktį esminiams reikalavimams — Tiria techninius dokumentus ir patvirtinančius duomenis, kad įvertint atitiktį techniniam projektui — Pavyzdžio (-ių) atžvilgiu: jei reikia, atlieka bandymus — Išduoda EB tipo tyrimo sertifikatą	Gamintojas — pateikia techninius dokumentus	EN ISO 9001:2000 ⁽⁴⁾ Gamintojas — naudoja patvirtintą projekto kokybės sistemą — pateikia techninius dokumentus Notifikuotoji įstaiga — atlieka KS priežiūrą H1 Notifikuotoji įstaiga — tikrina projekto atitiktį ⁽¹⁾ — Išduoda EB projekto tyrimo sertifikatą ⁽¹⁾

GAMYBA	A. Gamintojas — Deklaruoja atitiktį esminiams reikalavimams — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	C. Atitiktis tipui	D. Gamybos kokybės užtikrinimas	E. Gaminio kokybės užtikrinimas	F. Gaminio tikrinimas		
		C. Gamintojas — Deklaruoja atitiktį patvirtintam tipui — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	EN ISO 9001:2000 ⁽²⁾ Gamintojas — Naudoja patvirtintą gamybos, galutinės patikros ir bandymo kokybės sistemą — Deklaruoja atitiktį patvirtintam tipui — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	EN ISO 9001:2000 ⁽³⁾ Gamintojas — Naudoja patvirtintą galutinės patikros ir bandymo kokybės sistemą — Deklaruoja atitiktį patvirtintam tipui — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	 Gamintojas — Deklaruoja atitiktį patvirtintam tipui — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	 Gamintojas — Pateikia gaminį — Deklaruoja atitiktį — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	 Gamintojo — Naudoja patvirtintą gamybos, galutinės patikros ir bandymo kokybės sistemą — Deklaruoja atitiktį — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą
	A1. Akredituota vidaus įstaiga arba notifikuotoji įstaiga — specifinių gaminio aspektų bandymai ⁽¹⁾	C1. Akredituota vidaus įstaiga arba notifikuotoji įstaiga — specifinių gaminio aspektų bandymai ⁽¹⁾	D1. Deklaruoja atitiktį esminiams reikalavimams — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	E1 Deklaruoja atitiktį esminiams reikalavimams — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą	F1 Deklaruoja atitiktį esminiams reikalavimams — Pritvirtina reikalaujamą atitikties ženklą		
	A2 — gaminio tikrinimas atsitiktiniais intervalais ⁽¹⁾	C2 — gaminio tikrinimas atsitiktiniais intervalais ⁽¹⁾	Notifikuotoji įstaiga — Tvirtina KS — Atlieka KS priežiūrą	Notifikuotoji įstaiga — Tvirtina KS — Atlieka KS priežiūrą	Notifikuotoji įstaiga — Tikrina atitiktį esminiams reikalavimams — Išduoda atitikties sertifikatą	Notifikuotoji įstaiga — Tikrina atitiktį esminiams reikalavimams — Išduoda atitikties sertifikatą	Notifikuotoji įstaiga — Atlieka KS priežiūrą

⁽¹⁾ Papildomi reikalavimai, kurie gali būti numatyti tam tikras gamybos sritis reglamentuojančiuose teisės aktuose.

⁽²⁾ Išskyrus 7.3 papunktį ir reikalavimus, susijusius su klientų pasitenkinimu ir nuolatinio tobulinimu.

⁽³⁾ Išskyrus 7.1, 7.2.3, 7.3, 7.4, 7.5.1, 7.5.2, 7.5.3 papunkčius ir reikalavimus, susijusius su klientų pasitenkinimu ir nuolatinio tobulinimu.

⁽⁴⁾ Išskyrus reikalavimus, susijusius su klientų pasitenkinimu ir nuolatinio tobulinimu.

III PRIEDAS

EB ATTIKTIES DEKLARACIJA

1. Nr. xxxxxx (unikalus gaminio identifikacijos numeris):
2. Gamintojo arba jo įgaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas:
3. Ši atitikties deklaracija išduota tik gamintojo (arba montuotojo) išimtinė atsakomybe:
4. Deklaracijos objektas (gaminio identifikavimo ženklas, pagal kurį jį galima atsekti. Kai tinkama, gali būti pateikiama nuotrauka):
5. Pirmiau aprašytas deklaracijos objektas atitinka susijusius derinamuosius Bendrijos teisės aktus:
6. Susijusių taikytų darnųjų standartų nuorodos arba specifikacijų, pagal kurias buvo deklaruota atitiktis, nuorodos:
7. Jei taikytina, notifikuotoji įstaiga (pavadinimas, numeris) atliko (dalyvavimo procese aprašymas) ir išdavė sertifikatą:
8. Papildoma informacija:

Už ką ir kieno vardu pasirašyta:

(išdavimo vieta ir data)

(pavardė, pareigos) (parašas)

III

(Aktai, priimti remiantis ES sutartimi)

AKTAI, PRIIMTI REMIANTIS ES SUTARTIES VI ANTRAŠTINE DALIMI

TARYBOS SPRENDIMAS 2008/633/TVR

2008 m. birželio 23 d.

dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

tyrimu“, turėtų būti suteikta teisė naudotis VIS, „griežtai laikantis asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių taisyklių“.

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 30 straipsnio 1 dalies b punktą ir 34 straipsnio 2 dalies c punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) 2004 m. birželio 8 d. Tarybos sprendimu 2004/512/EB dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) sukūrimo ⁽¹⁾ buvo sukurta valstybių narių keitimosi vizų duomenimis sistema VIS. VIS sukūrimas yra viena iš pagrindinių Europos Sąjungos politikos iniciatyvų, skirtų sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. VIS tikslas turėtų būti bendros vizų politikos įgyvendinimo gerinimas, ji taip pat turėtų padėti užtikrinti vidaus saugumą bei kovoti su terorizmu aiškiai nustatytais ir stebimomis aplinkybėmis.

(2) 2005 m. kovo 7 d. posėdyje Taryba priėmė išvadas, kuriose teigiama, kad, „norint visiškai pasiekti tikslą didinti vidaus saugumą ir gerinti kovą su terorizmu“, už vidaus saugumą atsakingoms valstybės narės institucijoms, „vykdant savo pareigas, susijusias su baudžiamųjų nusikaltimų, įskaitant teroro aktus ir terorizmo grėsmę, prevencija, atskleidimu ir

(3) Kovoiant su terorizmu ir kitais sunkiais nusikaltimais yra labai svarbu, kad atitinkamos tarnybos turėtų išsamiausia ir naujausia informaciją, susijusią su jų veiklos sritimis. Valstybių narių kompetentingoms nacionalinėms tarnyboms reikalinga informacija, kad jos galėtų vykdyti savo užduotis. VIS esanti informacija gali būti būtina siekiant užkirsti kelią terorizmui ir sunkiems nusikaltimams bei kovoti su jais, todėl paskirtos institucijos turėtų turėti teisę pasinaudoti šia informacija, jei įvykdomos šiame sprendime nustatytos sąlygos.

(4) Be to, Europos Vadovų Taryba pareiškė, kad Europolas, prisidedamas prie nusikalstamumo prevencijos, nagrinėjimo ir tyrimo ES lygiu, atlieka pagrindinį vaidmenį valstybių narių institucijoms bendradarbiaujant tarpvalstybinių nusikaltimų tyrimo srityje. Todėl Europolui vykdamas savo užduotis ir remiantis 1995 m. liepos 26 d. Konvencija dėl Europos policijos biuro įsteigimo ⁽²⁾ taip pat turėtų būti suteikta prieiga prie VIS duomenų.

(5) Šiuo sprendimu papildomas 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsiikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) ⁽³⁾, kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį jame numatytas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis paskirtoms institucijoms ir Europolui suteikiama prieiga prie VIS.

⁽¹⁾ OL L 213, 2004 6 15, p. 5.

⁽²⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 2. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais Protokolu, iš dalies keičiančiu tą Konvenciją (OL C 2, 2004 1 6, p. 3).

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 60.

- (6) Būtina paskirti kompetentingas valstybių narių institucijas ir centrinius prieigos punktus, per kuriuos naudojamosi duomenimis, ir sudaryti paskirtų institucijų, kurios turi prieigos prie VIS teisę konkrečiais teroristinių ir kitų 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos⁽¹⁾ nurodytų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais, veikiančių padalinių sąrašą. Labai svarbu užtikrinti, kad tinkamai įgaliotą personalą, turintį prieigos prie VIS teisę, sudarytų tik tie pareigūnai, kuriems „reikia žinoti“ ir kurie turi atitinkamų žinių duomenų saugumo ir duomenų apsaugos taisyklių srityje.
- (7) Prašymus dėl prieigos prie VIS suteikimo centriniams prieigos punktam turėtų pateikti paskirtų institucijų veikiantys padaliniai. Tuomet centriniai prieigos punktai turėtų perduoti prašymus dėl prieigos prie VIS, prieš tai patikrinę, ar įvykdytos visos prieigos sąlygos. Išimtiniais skubiais atvejais centriniai prieigos punktai nedelsdami turėtų nagrinėti prašymą ir tik po to atlikti patikrą.
- (8) VIS duomenys turėtų būti tvarkomi kiekvienu atveju atskirai, kad būtų apsaugoti asmens duomenys ir visų pirma kad prieiga prie VIS netaptų įprastine praktika. Tokiu konkrečiu atveju visų pirma laikomas atvejis, kai naudojimas duomenimis yra susijęs su konkrečiu įvykiu ar su sunkaus nusikaltimo pavojumi arba su konkrečiu (-iais) asmeniu (-imis), kai yra rimtų priežasčių manyti, kad jis (jie) įvykdys arba įvykdė teroristinius ar kitus sunkius nusikaltimus arba kad jis (jie) yra atitinkamai susijęs (-ę) su tokiu (-iais) asmeniu (-imis). Todėl paskirtos institucijos ir Europolas turėtų atlikti duomenų paiešką VIS tik turėdami pagrįstų priežasčių manyti, kad tokia paieška suteiks informacijos, kuri labai padės užkertant kelią sunkiems nusikaltimams, juos atskleidžiant ar tiriant.
- (9) Įsigaliojus siūlomam pamatiniam sprendimui dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, jis turi būti taikomas pagal šį sprendimą tvarkomiems asmens duomenims. Tačiau kol pamatiniame sprendime nustatytos taisyklės dar netaikomos ir norint jas papildyti turi būti numatytos atitinkamos nuostatos siekiant užtikrinti reikiamą duomenų apsaugą. Kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisėje turėtų užtikrinti reikiamą duomenų apsaugos lygį, kuris bent jau atitinktų 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos Konvencijoje dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu nustatytą lygį ir reikiamą teismų praktiką pagal Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnį, o tos valstybės narės, kurios ratifikavo minėtos Konvencijos 2001 m. lapkričio 8 d. Papildomą protokolą, turėtų užtikrinti jame nustatytą lygį, ir būtų atsižvelgta į 1987 m. rugsėjo 17 d. Europos Tarybos ministrų komiteto rekomendaciją Nr. R (87) 15, reglamentuojančią asmens duomenų naudojimą policijos sektoriuje.
- (10) Veiksminga šio sprendimo taikymo kontrolė turėtų būti reguliariai vertinama.
- (11) Kadangi sprendimo tikslų, t. t. nustatyti pareigas ir sąlygas, kuriomis valstybių narių paskirtos institucijos ir Europolas turėtų prieigą prie VIS duomenų, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų geriau siekti Bendrijos lygiu, Taryba gali patvirtinti priemones laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje nurodyto ir Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (12) Remiantis Europos Sąjungos sutarties 47 straipsniu, šis sprendimas neturi įtakos Europos bendrijos kompetencijai, visų pirma kompetencijai, nustatytai Reglamente (EB) Nr. 767/2008 ir 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽²⁾.
- (13) Šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų plėtojimas, kuriame Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas⁽³⁾. Todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.
- (14) Šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų plėtojimas, kuriame Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas⁽⁴⁾. Todėl Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.

(2) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1831/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

(3) OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

(4) OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

(1) OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

(15) Tačiau pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinimo ⁽¹⁾ VIS esančią informaciją Jungtinei Karalystei ir Airijai gali teikti valstybių narių, kurių paskirtos institucijos pagal šį sprendimą turi prieigos prie VIS teisę, kompetentingos institucijos, o Jungtinės Karalystės ir Airijos nacionaliniuose vizų registruose esanti informacija gali būti teikiama kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms. Bet kokiai Jungtinės Karalystės ir Airijos centrinių institucijų tiesioginei prieigai prie VIS, atsižvelgiant į tai, ar šiuo metu Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvauja įgyvendinant Šengeno *acquis*, būtų reikalingas Bendrijos ir tų valstybių narių susitarimas, kurį gali papildyti kitos taisyklės, nustatančios tokios prieigos sąlygas ir procedūras.

(16) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo sprendimu, išskyrus 7 straipsnį, plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽²⁾ nuostatas, kurios priskiriamos sričiai, nurodytai 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽³⁾, 1 straipsnio B punkte.

(17) Šveicarijos atžvilgiu šiuo sprendimu, išskyrus 7 straipsnį, plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos pasirašytame susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* nuostatas, kurios priskiriamos sričiai, nurodytai Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B punkte, siejant su Tarybos sprendimo 2004/849/EB ⁽⁴⁾ 4 straipsnio 1 dalimi.

(18) Šis sprendimas, išskyrus 6 straipsnį, yra Šengeno *acquis* pagrindu priimtas arba kitaip su ja susijęs aktas, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalyje ir 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalyje.

(19) Šiuo sprendimu gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nurodytų principų,

gauti prieigos teisę naudotis Vizų informacine sistema (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šiame sprendime vartojamos šie sąvokų apibrėžimai:

- a) Vizų informacinė sistema (VIS) – Vizų informacinė sistema, sukurta Tarybos sprendimu 2004/512/EB;
- b) Europolas – Europos policijos biuras, įsteigtas 1995 m. liepos 26 d. Konvencija dėl Europos policijos biuro įsteigimo (Europolo konvencija);
- c) teroristiniai nusikaltimai – nusikaltimai pagal nacionalinę teisę, kurie atitinka 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu ⁽⁵⁾ 1–4 straipsniuose nurodytus nusikaltimus arba yra jiems lygiavertės;
- d) sunkūs nusikaltimai – nusikalstamumo formos, kurios atitinka Pamatinio sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas formas arba yra joms lygiavertės;
- e) paskirtos institucijos – institucijos, kurios yra atsakingos už teroristinių ar kitų sunkių nusikaltimų prevenciją, atskleidimą ar tyrimą, ir kurias skiria valstybės narės pagal šio sprendimo 3 straipsnį.

2. Taip pat vartojami Reglamento (EB) Nr. 767/2008 sąvokų apibrėžimai.

3 straipsnis

Paskirtos institucijos ir centriniai prieigos punktai

1. Valstybės narės paskiria 2 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytas institucijas, kurioms suteikiama prieiga prie VIS duomenų pagal šį sprendimą.
2. Kiekviena valstybė narė sudaro paskirtų institucijų sąrašą. Iki 2008 m. gruodžio 2 kiekviena valstybė narė Komisijai ir Tarybos Generaliniam sekretariatui skirtoje deklaracijoje praneša apie paskirtas institucijas ir bet kuriuo metu gali iš dalies keisti savo deklaraciją arba pakeisti ją kita deklaracija.

⁽⁵⁾ OL L 164, 2002 6 22, p. 3.

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiame sprendime nustatomos sąlygos, kuriomis valstybių narių paskirtos institucijos ir Europos policijos biuras (Europolas) gali

⁽¹⁾ OL L 386, 2006 12 18, p. 89.

⁽²⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽³⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

⁽⁴⁾ 2004 m. spalio 25 d. Sprendimas 2004/849/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos įgyvendiniant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino tam tikrų nuostatų taikymo (OL L 368, 2004 12 15, p. 26).

3. Kiekviena valstybė narė paskiria centrinį (-ius) prieigos punktą (-us), per kurį (-iuos) naudojamos duomenimis. Valstybės narės gali paskirti daugiau negu vieną centrinį prieigos punktą, kad atsispindėtų jų organizacinė ir administracinė struktūra vykdant jų konstitucinius ar teisinius reikalavimus. Iki 2008m. gruodžio 2 kiekviena valstybė narė Komisijai ir Tarybos Generaliniam sekretariatui skirtoje deklaracijoje praneša apie centrinį (-ius) prieigos punktą (-us) ir bet kuriuo metu gali iš dalies keisti savo deklaraciją arba pakeisti ją kita deklaracija.

4. Komisija skelbia 2 ir 3 dalyse nurodytas deklaracijas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Kiekviena valstybė narė nacionaliniu lygiu sudaro paskirtų institucijų veikiančių padalinių, kurie turi prieigą prie VIS per centrinį (-ius) prieigos punktą (-us), sąrašą.

6. Tik tinkamai įgaliotas veikiančių padalinių ir centrinio (-ių) prieigos punkto (-ų) personalas turi prieigą prie VIS teisę pagal 4 straipsnį.

4 straipsnis

Prieigos prie VIS procedūra

1. Jei įvykdomos 5 straipsnio sąlygos, 3 straipsnio 5 dalyje nurodyti veikiantys padaliniai 3 straipsnio 3 dalyje nurodytiems centriniams prieigos punktam raštu arba elektroniniu būdu pateikia pagrįstą prašymą dėl prieigos prie VIS. Gavęs (-ę) prašymą dėl prieigos centrinis (-iai) prieigos punktas (-ai) patikrina, ar įvykdytos 5 straipsnyje nurodytos prieigos sąlygos. Jei įvykdomos visos prieigos sąlygos, tinkamai įgaliotas centrinio (-ių) prieigos punkto (-ų) personalas nagrinėja prašymus. VIS duomenys, kuriais pasinaudota, perduodami 3 straipsnio 5 dalyje nurodytiems veikiantiems padaliniams tokiu būdu, kad nebūtų pažeistas duomenų saugumas.

2. Išimtinu skubiu atveju centrinis (-iai) prieigos punktas (-ai) prašymus gali gauti raštu, žodžiu arba elektroniniu būdu. Tokiu atveju centrinis (-iai) prieigos punktas (-ai) nedelsdamas (-i) nagrinėja prašymą, o tikrina tik *ex-post*, ar įvykdytos visos 5 straipsnio sąlygos, atsižvelgdamas (-i), kad tai buvo išimtinis skubus atvejis. Išnagrinėjus prašymą be reikalo nedelsiant atliekama *ex-post* patikra.

5 straipsnis

Valstybių narių paskirtų institucijų prieigos prie VIS duomenų sąlygos

1. Paskirtos institucijos naudoja VIS neviršydamos savo įgaliojimų ir jei įvykdomos šios sąlygos:

- naudotis duomenimis yra būtina teroristinių ar kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ar tyrimo tikslu;
- naudojimasis duomenimis turi būti susijęs su konkrečiu atveju;

c) yra rimtų priežasčių manyti, kad naudojimasis VIS duomenimis iš esmės padės užkirsti kelią tiems nusikaltimams, juos atskleisti ar tirti.

2. VIS naudojamosi tik paieškai pagal bet kurį iš toliau išvardytų VIS duomenų atlikti prašymo byloje:

- vardas, pavardė, pavardė gimimo metu (buvusi (-ios) pavardė (-ės)), vardas (-ai), lytis, gimimo data, vieta ir šalis;
- dabartinė pilietybė ir pilietybė gimimo metu;
- kelionės dokumento rūšis ir numeris, jį išdavusi institucija, išdavimo data ir galiojimo pabaigos data;
- pagrindinė numatoma pasiekti šalis ir numatomo buvimo trukmė;
- kelionės tikslas;
- ketinama atvykti ir išvykti data;
- ketinama kirsti pirmoji siena arba ketinamas tranzito maršrutas;
- apsigyvenimas;
- pirštų atspaudai;
- vizos rūšis ir vizos įklijos numeris;
- informacija apie kviečiantį asmenį ir (arba) asmenį, kuris gali apmokėti prašytojo gyvenimo išlaidas buvimo metu.

3. Pavykus rasti reikiamą informaciją VIS, suteikiama teisė naudotis visais tais 2 dalyje išvardytais duomenimis ir:

- visais kitais duomenimis, pateiktais prašymo formoje;
- nuotraukomis;
- įvestais duomenimis apie išduotą, atsisakytą išduoti, panaikintą, atšauktą vizą ar jos galiojimo laikotarpio pratęsimą.

6 straipsnis

Valstybės narės, kuriai dar netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2008, paskirtų institucijų prieigos prie VIS duomenų sąlygos

1. Valstybės narės, kuriai dar netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2008, paskirtos institucijos naudoja VIS neviršydamos savo įgaliojimų ir

- tomis pačiomis sąlygomis, kurios nurodytos 5 straipsnio 1 dalyje; ir

- b) raštu ar elektroniniu būdu pateikusias tinkamai pagrįstą prašymą valstybės narės, kuriai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2008, paskirtai institucijai; tuomet ta institucija prašo nacionalinio (-ių) centrinio (-ių) prieigos punkto (-ų) pasinaudoti VIS.

2. Valstybė narė, kuriai dar netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2008, užtikrina, kad valstybės narės, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 767/2008, raštu ar elektroniniu būdu pateikusias tinkamai pagrįstą prašymą, ir jei įvykdomos 5 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, turėtų galimybę susipažinti su jos turima informacija, susijusia su vizomis.

3. Atitinkamai taikomos 8 straipsnio 1 ir 3–6 dalys, 9 straipsnio 1 dalis, 10 straipsnio 1 ir 3 dalys, 12 straipsnis, 13 straipsnio 1 ir 3 dalys.

7 straipsnis

Europolo prieigos prie VIS duomenų sąlygos

1. Europolas naudoja VIS neviršydamas savo įgaliojimų ir:
 - a) kai tai būtina jo užduotims vykdyti remiantis Europolo konvencijos 3 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir konkrečiai analizei atlikti, kaip nurodyta Europolo konvencijos 10 straipsnyje; arba
 - b) kai tai būtina jo užduotims vykdyti remiantis Europolo konvencijos 3 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir bendro pobūdžio ar strateginio tipo analizei atlikti, kaip nurodyta Europolo konvencijos 10 straipsnyje, su sąlyga, kad Europolas, prieš tvarkydamas VIS duomenis, užtikrintų jų anonimiškumą, ir šie duomenys būtų laikomi tokia forma, kad nebūtų galima nustatyti duomenų subjekto tapatybės.
2. Atitinkamai taikomos 5 straipsnio 2 ir 3 dalys.
3. Siekdamas šio sprendimo tikslų, Europolas paskiria specializuotą padalinį, kurio tinkamai įgalioti Europolo pareigūnai atliktų centrinio prieigos prie VIS punkto funkcijas.
4. Naudojantis VIS Europolo gautos informacijos tvarkymui turi būti gautas valstybės narės, kuri įvedė tuos duomenis į VIS, sutikimas. Toks sutikimas gaunamas per tos valstybės narės nacionalinį Europolo padalinį.

8 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Asmens duomenų, kuriais naudojasi pagal šį sprendimą, tvarkymui taikomos toliau išvardytos taisyklės ir duomenimis

besinaudojančios valstybės narės nacionalinė teisė. Tvarkydama asmens duomenis, kuriais naudojasi pagal šį sprendimą, kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisėje užtikrina reikiamą duomenų apsaugos lygį, kuris bent jau atitinka 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos Konvencijoje dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu nustatytą lygį, o tos valstybės narės, kurios ratifikavo minėtos Konvencijos 2001 m. lapkričio 8 d. Papildomą protokolą, užtikrina jame nustatytą lygį, ir atsižvelgia į 1987 m. rugsėjo 17 d. Europos Tarybos ministrų komiteto rekomendaciją Nr. R (87)15, reglamentuojančią asmens duomenų naudojimą policijos sektoriuje.

2. Pagal šį sprendimą Europolas tvarko asmens duomenis laikydamasis Europolo konvencijos bei priimtų jos įgyvendinimo taisyklių ir prižiūrint nepriklausomai jungtinei priežiūros institucijai, įsteigtai šios konvencijos 24 straipsniu.

3. Pagal šį sprendimą iš VIS gauti asmens duomenys tvarkomi tik teroristinių ar kitų sunkių baudžiamųjų nusikaltimų prevencijos, atskleidimo, tyrimo ir patraukimo baudžiamojon atsakomybėn tikslais.

4. Pagal šį sprendimą iš VIS gauti asmens duomenys neperduodami ar nepateikiami trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai. Tačiau išimtinu skubiu atveju tokie duomenys gali būti perduodami ar pateikiami trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai tik teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos ir atskleidimo tikslais ir tik šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje nustatytomis sąlygomis, jei į VIS duomenis įvedusi valstybė narė sutinka ir laikomasi duomenis perduodančios ar pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinės teisės reikalavimų, užtikrina, kad būtų saugomi duomenys apie tokius duomenų perdavimus ir kad jie būtų prieinami nacionalinėms duomenų apsaugos institucijoms, joms to paprašius. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 767/2008 duomenis į VIS įvedusios valstybės narės duomenų perdavimą reglamentuoja tos valstybės narės nacionalinė teisė.

5. Kompetentinga įstaiga ar įstaigos, kurios pagal nacionalinę teisę yra atsakingos už asmens duomenų, kuriuos tvarko pagal šį sprendimą paskirtos institucijos, tvarkymo priežiūrą, kontroliuoja asmens duomenų tvarkymo pagal šį sprendimą teisėtumą. Valstybės narės užtikrina, kad šios įstaigos turėtų pakankamai išteklių šiuo sprendimu joms patikėtoms užduotims atlikti.

6. 5 dalyje nurodytos įstaigos užtikrina, kad bent kas ketverius metus būtų atliekamas asmens duomenų tvarkymo pagal šį sprendimą auditas, kai taikoma, laikantis tarptautinių audito standartų.

7. Valstybės narės ir Europolas leidžia 2 ir 5 dalyse nurodytai kompetentingai įstaigai ar įstaigoms gauti reikiamą informaciją, kad ji (jos) galėtų vykdyti savo užduotis pagal šį straipsnį.

8. Prieš suteikiant leidimą tvarkyti VIS saugomus duomenis, prieigos prie VIS teisę turintis institucijų personalas deramai supažindinamas su duomenų saugumo ir duomenų apsaugos taisyklėmis ir jam pranešama apie atitinkamus nusikaltimus ir sankcijas.

9 straipsnis

Duomenų saugumas

1. Atsakinga valstybė narė užtikrina duomenų saugumą jų perdavimo paskirtoms institucijoms ir gavimo metu.

2. Kiekviena valstybė narė priima būtinas saugumo priemones, taikomas duomenims, kurie turi būti gauti iš VIS pagal šį sprendimą ir vėliau saugomi, visų pirma siekdama šių tikslų:

- a) fiziškai apsaugoti duomenis, be kita ko, sudarydama nenumatytų atvejų planus, skirtus svarbiausios infrastruktūros apsaugai;
- b) neleisti leidimo neturintiems asmenims naudotis nacionaliniais įrenginiais, kuriuose valstybė narė saugo duomenis (tikrinimas prie įėjimo į įrenginį);
- c) neleisti, kad leidimo neturintys asmenys galėtų skaityti, kopijuoti, keisti ar naikinti duomenis bei jų laikmenas (duomenų laikmenų kontrolė);
- d) užkirsti kelią neleistinam asmens duomenų tikrinimui, keitimui arba naikinimui (saugojimo kontrolė);
- e) užkirsti kelią neleistinam duomenų tvarkymui VIS (duomenų tvarkymo kontrolė);
- f) užtikrinti, kad asmenims, kuriems leista naudotis VIS, būtų suteikta prieiga tik prie tų duomenų, kuriems taikomas jų prieigos leidimas, nurodant asmeninę ir vienintelę naudojimo tapatybę bei taikant konfidencialią prieigos formą (prieigos prie duomenų kontrolė);
- g) užtikrinti, kad visos institucijos, turinčios prieigos prie VIS teisę, sukurtų aprašus, kuriuose būtų nurodytos asmenų, turinčių prieigos prie duomenų teisę bei teisę atlikti jų paiešką, funkcijos ir pareigos, bei leistų 8 straipsnio 5 dalyje nurodytoms nacionalinėms priežiūros institucijoms jų prašymu nedelsiant susipažinti su tais aprašais (personalo aprašai);
- h) užtikrinti galimybę patikrinti ir nustatyti, kurioms įstaigoms asmens duomenys gali būti perduodami naudojant duomenų perdavimo įrangą (perdavimo kontrolė);

i) užtikrinti galimybę patikrinti ir nustatyti, kas, kada, koku tikslu ir kokius duomenis gavo iš VIS (duomenų registravimo kontrolė);

j) užkirsti kelią neleistinam asmens duomenų skaitymui ir kopijavimui perkeltant asmens duomenis iš VIS, visų pirma naudojant deramas kodavimo priemones (gabenimo kontrolė);

k) stebėti šioje dalyje nurodytų saugumo priemonių veiksmingumą ir imtis būtinų su vidaus stebėseną susijusių organizacinių priemonių, siekiant užtikrinti šio sprendimo reikalavimų laikymąsi (savikontrolė).

10 straipsnis

Atsakomybė

1. Bet kuris asmuo arba valstybė narė, patyrę žalą dėl neteisėtos duomenų tvarkymo operacijos ar veiksmo, nesuderinamo su šiuo sprendimu, turi teisę gauti kompensaciją iš valstybės narės, atsakingos už padarytą žalą. Ta valstybė narė iš dalies arba visiškai atleidžiama nuo atsakomybės, jei įrodo, kad ji nėra atsakinga už įvykį, dėl kurio buvo padaryta ta žala.

2. Jei valstybė narė nesilaiko šiame sprendime numatytų išpareigojimų ir dėl to padaroma žala VIS, ta valstybė narė laikoma atsakinga už padarytą žalą, išskyrus atvejus, kai kita valstybė narė nesiėmė deramų priemonių, kad neleistų tai žalai atsirasti arba kuo labiau sumažintų jos poveikį, ir tokiu mastu, koku tai nebuvo padaryta.

3. Kompensacijos reikalavimus valstybei narei už šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą žalą reglamentuoja pažeidimu kaltinamos valstybės narės nacionalinės teisės nuostatos.

11 straipsnis

Savikontrolė

Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena institucija, turinti prieigos prie VIS duomenų teisę, imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti, kad būtų laikomasi šio sprendimo, ir prirėkus bendradarbiautų su nacionaline įstaiga ar įstaigoms, nurodytomis 8 straipsnio 5 dalyje.

12 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad bet koks naudojimas VIS duomenimis pažeidžiant šio sprendimo nuostatas būtų baudžiamas taikant sankcijas, įskaitant administracines ir (arba) baudžiamąsias sankcijas, kurios turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

13 straipsnis

VIS duomenų saugojimas nacionalinėse bylose

1. Iš VIS gauti duomenys gali būti saugomi nacionalinėse bylose tik kai tai būtina atskirais atvejais laikantis šiame sprendime numatytų tikslų ir pagal atitinkamas teises nuostatas, įskaitant teises nuostatas, dėl duomenų apsaugos, ir ne ilgiau, nei tai būtina atskiru atveju.

2. 1 dalis nepažeidžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatų dėl jos paskirtų įstaigų į jos nacionalines bylas įvedamų duomenų, kuriuos ši valstybė narė pagal Reglamentą (EB) Nr. 767/2008 įvedė į VIS.

3. Bet koks duomenų naudojimas, neatitinkantis 1 ir 2 dalių nuostatų, pagal kiekvienos valstybės narės nacionalinę teisę laikomas piktnaudžiavimu.

14 straipsnis

Prieigos prie duomenų, jų taisymo ir ištrynimo teisė

1. Teise gauti savo asmens duomenis, gautus iš VIS pagal šį sprendimą, asmenys naudojami pagal valstybės narės, kurioje jie šia teise nori naudotis, teisę.

2. Jei nacionalinėje teisėje tai yra numatyta, nacionalinė priežiūros institucija sprendžia, ar informacija yra teikiama ir kokia tvarka tai daroma.

3. Valstybė narė, išskyrus valstybę narę, kuri pagal Reglamentą (EB) Nr. 767/2008 įvedė duomenis į VIS, informaciją apie tokius duomenis gali teikti tik prieš tai suteikusi duomenis įvedusiai valstybei narei galimybę išdėstyti savo poziciją.

4. Suteikti informaciją duomenų subjektui atsakoma, jei tai būtina su duomenimis susijusiai teisėtai užduočiai atlikti arba siekiant apginti trečiųjų šalių teises ir laisves.

5. Kiekvienas asmuo turi teisę prašyti, kad tikrai netikslūs duomenys apie jį būtų ištaisyti arba neteisėtai saugomi duomenys apie jį būtų ištrinti. Jei paskirtos įstaigos gauna tokį prašymą arba jei jos turi kitų įrodymų, patvirtinančių, kad VIS tvarkomi duomenys yra netikslūs, jos nedelsdamos apie tai informuoja duomenis į VIS įvedusios valstybės narės vizas išduodančią įstaigą, kuri patikrina atitinkamus duomenis ir, prireikus, nedelsdama juos ištaiso arba ištrina pagal Reglamento (EB) Nr. 767/2008 24 straipsnį.

6. Suinteresuotas asmuo informuojamas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 60 dienų arba greičiau, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, nuo jo prašymo leisti susipažinti su duomenimis pateikimo dienos.

7. Asmuo kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per tris mėnesius arba greičiau, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, nuo prašymo ištaisyti ar ištrinti duomenis pateikimo dienos informuojamas apie tolesnius veiksmus, kurių buvo imtasi įgyvendinant jo teises ištaisyti ar ištrinti duomenis.

8. Kiekvienoje valstybėje narėje kiekvienas asmuo turi teisę pateikti tos valstybės narės, kuri jam nesuteikė teisės susipažinti su duomenimis apie jį arba nesuteikė teisės juos taisyti ar trinti, kaip numatyta šiame straipsnyje, kompetentingoms institucijoms arba teismams ieškinį arba skundą.

15 straipsnis

Išlaidos

Kiekviena valstybė narė ir Europolas savo lėšomis sukuria ir prižiūri techninę infrastruktūrą, būtiną šiam sprendimui įgyvendinti, ir padengia išlaidas, susijusias su prieiga prie VIS šio sprendimo tikslais.

16 straipsnis

Registravimas

1. Kiekviena valstybė narė ir Europolas užtikrina, kad visos duomenų tvarkymo operacijos, atliekamos naudojantis VIS pagal šį sprendimą, būtų registruojamos siekiant patikrinti, ar paieška yra leistina ar ne, duomenų tvarkymo teisėtumo, stebėsenos tikslais, kad būtų užtikrintas sistemos tinkamas veikimas, duomenų vientisumas ir saugumas.

Tuose įrašuose nurodomas:

- a) tikslus naudojimosi duomenimis tikslas, nurodytas 5 straipsnio 1 dalies a punkte, įskaitant atitinkamą teroristinių nusikaltimų ar kitų sunkių nusikaltimų formą, o Europolo atveju – tikslus naudojimosi duomenimis tikslas, nurodytas šio sprendimo 7 straipsnio 1 dalyje;
- b) atitinkamas nacionalinės bylos numeris;
- c) naudojimosi duomenimis data bei tikslus laikas;
- d) kad buvo taikyta 4 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra, kai taikoma;
- e) duomenys, kuriais buvo naudojamas;
- f) duomenų, kuriais buvo naudojamas, tipas;
- g) pareigūno, kuris atliko paiešką ir pareigūno, kuris nurodė atlikti paiešką ar pateikti informaciją, identifikavimo ženklas, numatytas nacionalinėse taisyklėse arba Europolo konvencijoje numatytose taisyklėse.

2. Įrašai, kuriuose nurodyti asmens duomenys, naudojami tik kontroliuojant duomenų tvarkymo teisėtumą ir siekiant apsaugoti duomenis bei užtikrinti duomenų saugumą. Tik tokie įrašai, kuriuose nenurodyti asmens duomenys, gali būti naudojami atliekant 17 straipsnyje nurodytą stebėseną ir vertinimą.

3. Šie įrašai tinkamomis priemonėmis saugomi nuo neleistino naudojimosi ir piktnaudžiavimo jais bei ištrinami praėjus vieneriems metams po Reglamento (EB) Nr. 767/2008 23 straipsnio 1 dalyje nurodyto saugojimo laikotarpio, išskyrus atvejus, kai jie reikalingi jau pradėtoms kontrolės procedūroms, nurodytoms šio straipsnio 2 dalyje.

17 straipsnis

Stebėseną ir vertinimą

1. Reglamente (EB) Nr. 767/2008 nurodyta valdymo institucija užtikrina, kad būtų įdiegtos sistemos, skirtos VIS veikimui prižiūrėti pagal siekiamus išvadų, rentabilumo, saugumo ir paslaugų kokybės rodiklius.

2. Techninio aptarnavimo tikslu valdymo institucijai suteikiama prieiga prie būtinos informacijos, susijusios su VIS atliekamomis duomenų tvarkymo operacijomis.

3. Praėjus dviem metams nuo VIS veikimo pradžios, o vėliau kas dvejus metus, valdymo institucija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą dėl VIS techninio funkcionavimo pagal šį sprendimą. Toje ataskaitoje pateikiama informacija apie VIS funkcionavimo rezultatus, remiantis Komisijos iš anksto nustatytais kiekybiniais rodikliais ir ypač apie 4 straipsnio 2 dalies poreikį ir taikymą.

4. Praėjus trejiems metams nuo VIS veikimo pradžios, o vėliau kas ketverius metus, Komisija pateikia bendrą VIS įvertinimą pagal šį sprendimą. Šis įvertinimas apima pasiektų rezultatų, lyginant juos su nustatytais tikslais, nagrinėjimą ir pamatinių šio sprendimo nuostatų tolesnio galiojimo, šio sprendimo taikymo

VIS atžvilgiu, VIS saugumo bei bet kurių išvadų reikšmės būsimai veiklai įvertinimą. Vertinimo ataskaitas Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Valstybės narės ir Europolas pateikia valdymo institucijai ir Komisijai informaciją, reikalingą 3 ir 4 dalyse nurodytoms ataskaitoms parengti. Ši informacija jokių būdu netrukdo darbo metodams ir joje negali būti pateikti duomenys, atskleidžiantys šaltinius, personalo narius ar paskirtų institucijų tyrimus.

6. Valdymo institucija Komisijai pateikia informaciją, reikalingą 4 dalyje nurodytam bendram įvertinimui parengti.

7. Pereinamuoju laikotarpiu, kol valdymo institucija pradės vykdyti savo įsipareigojimus, už 3 dalyje nurodytų ataskaitų rengimą ir teikimą yra atsakinga Komisija.

18 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

1. Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis sprendimas taikomas nuo datos, kurią nustatys Taryba, kai Komisija praneš Tarybai, kad Reglamentas (EB) Nr. 767/2008 įsigaliojo ir yra visapusiškai taikomas.

Tarybos Generalinis sekretoriatas skelbia šią datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Liuksemburge 2008 m. birželio 23 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. JARC